

POLSKA GOSPODARCZA TYGODNIK

*Przedmiotem
miejscowe
tygodnikowe*

1 9 3 1

Handwritten notes on the right margin:
K-1
Ekon. Pol.
Polina 3

**POLSKIE
KOPALNIE SKARBOWE**

NA GÓRNYM ŚLĄSKU

SPÓŁKA DZIERŻAWNA
SOCIÉTÉ FERMÈRE DES MINES
FISCALES DE L'ÉTAT POLONAIS
EN HAUTE-SILÉSIE.

**KRÓLEWSKA HUTA G. ŚL.
RYNEK, L. 915.**

TELEFONY. KRÓLHUTA 636-640 I KATOWICE 972.

SPRZEDAŻ

WĘGLA, KOKSU, BRYKIETÓW I SIARCZAMONU
Z KOPALNÍ „KRÓL” BIELSZOWICE, KNURÓW.

ADR. TELEGR. SKARBOFERME KRÓL. HUTA.

POLSKA GOSPODARCZA

DAWNIEJ

PRZEMYSŁ I HANDEL

TYGODNIK WYDAWANY PRZEZ MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU
PRZY WSPÓŁDZIAŁE MINISTERSTW: SKARBU, ROLNICTWA ORAZ KOMUNIKACJI
WYCHODZI W SOBOTY

TREŚĆ ZESZYTU

	STR.		STR.
UWAGI O DALSZYCH ETAPACH ROZWOJU SAMORZĄDU GOSPODARCZEGO — WINCENY JASTRZĘBSKI	1097	KRONIKA BIEŻĄCA:	
BUDOWNICTWO MIESZKANIOWE A RYNEK KAPITAŁU — Z. RAWITA GAWROŃSKI	1101	PRZEGLĄD USTAW I ROZPORZĄDZEŃ	1118
ŻYCIE GOSPODARCZE:		KAPITAŁY W SPÓLKACH AKCYJNYCH, PRZEZNACZONE NA DZIAŁALNOŚĆ W PAŃSTWIE POLSKIM	1118
Znaczenie chłodnictwa — P. Salmonowicz		NOWE EMISJE W SPÓLKACH AKCYJNYCH	1118
GÓRNICZTWO I PRZEMYSŁ:		TERMINY OGÓLNYCH ZEBRAŃ W SPÓLKACH AKCYJNYCH	1118
PRZEMYSŁ NAFTOWY	1106	SKARBOWOŚĆ I FINANSE:	
PRZEMYSŁ WŁÓKIENNICZY	1109	PODATKI I OPŁATY	1119
Eksport włókienniczy w czerwcu 1931 r. — M. K.		RYNEK DEWIZ I PAPIERÓW PROCENTOWYCH	1119
ROLNICTWO	1109	Z BANKU POLSKIEGO	1120
Akcja kontroli mleczności — M. M.		PRZEGLĄD ZAGRANICZNY:	
HANDEL:		TRAKTAT HANDLOWY AUSTRACKO-WĘGIERSKI — S. FR. KRÓLIKOWSKI	1122
HANDEL WEWNĘTRZNY	1110	KRYZYS FINANSOWY W NIEMCZECH — A. BOBROWSKI	1124
Ruch cen w kwietniu i maju 1931 r. — D.		KRONIKA ZAGRANICZNA:	
KRAJOWE RYNKI TOWAROWE	1112	NIEMCY	1125
RYNEK AKCYJNY	1113	RUMUNJA	1125
KOMUNIKACJA I TRANSPORT	1114	SPRAWY CELNE ORAZ REGLAMENTACJA HANDLU ZEWNĘTRZNEGO W PAŃSTWACH ZAGRANICZNYCH	1126
ŻEGLUGA I SPRAWY MORSKIE	1114	Z RYNKÓW ZAGRANICZNYCH	1126
POCZTA I TELEGRAF	1117		
PRAWO I SĄD W ŻYCIU GOSPODARCZYM:			
ORZECZNICTWO SĄDOWE	1117		

UWAGI O DALSZYCH ETAPACH ROZWOJU SAMORZĄDU GOSPODARCZEGO

Zagadnienie organizacji karteli w przemyśle polskim staje się coraz aktualniejszym. Temat ten coraz częściej wpływa na powierzenie rozważań gospodarczych, jako problem zasadniczy. Ponieważ sprawa ta nie została co do jej kierunku programowego dotąd jeszcze skryształizowana, przeto jest rzeczą nader wskazaną rozwinięcie nad nią poważnej dyskusji.

Z tą myślą zamieszczamy interesujący artykuł P. Wincenego Jastrzębskiego, w którym Autor ujął problem kartelizacji przemysłu na bardzo oryginalnej platformie związania karteli z izbami samorządu gospodarczego.

Artykuł niniejszy nie jest wyrazem żadnego oficjalnego poglądu i stanowi osobistą koncepcję Autora.

Zamieszczamy go w chęci wywołania na łamach naszego pisma dyskusji, mając nadzieję, iż przyczyni się ona do skryształizowania poglądów na sprawę kartelizacji.

REDAKCJA

DOTYCHCZASOWE zainteresowania rozwojem samorządu gospodarczego ograniczały się, naogół biorąc, do rozwoju tych form samorządu gospodarczego, których zadaniem jest kształtowanie polityki gospodarczej Państwa. Są to izby przemysłowo-handlowe, rolnicze, pracy, naczelne izby gospodarcze, rady przy poszczególnych ministerstwach — instytucje o charakterze reprezentacyjnym. Mniejszą natomiast dotychczas zwracano uwagę na następne formy samorządu gospodarczego: instytucje, zapomocą których winno się odbywać realizowanie polityki gospodarczej Państwa. Do tego rodzaju instytucji należy zaliczyć instytucje gospodarujące, w przeciwieństwie do poprzednich, które można nazwać instytucjami reprezentującymi. Jeżeli pierwsze posiadają doniosłe zna-

czenie w dziedzinie tworzenia koncepcyj gospodarczych, to drugie winny posiadać doniosłe znaczenie w dziedzinie realizowania tych koncepcyj. Powstawanie i rozwój zarówno jednych, jak i drugich instytucji uzasadnia się: 1) koniecznością oderwania Rządu w dziedzinie polityki gospodarczej od jednostki i związanego z tą jednostką partykularyzmu zainteresowań i koncepcyj i 2) koniecznością ufachowienia realizacji polityki gospodarczej Państwa.

Co jednak rozumiemy, mówiąc o instytucjach gospodarujących, które należałoby uznać za podstawę do rozwoju dalszego ciągu samorządu gospodarczego, rozumianego jako organ realizowania polityki gospodarczej Państwa?

Ograniczając się do najbardziej zasadniczego i ogólnego określenia, można powiedzieć, że instytucje gospodarujące są to zrzeszenia, którym poszczególne jednostki gospodarujące przekazały prawo załatwiania części swoich operacyj gospodarczych, wchodzących w zakres ich gospodarczej działalności, względnie prawo spełniania pewnych funkcji kierownictwa w dokonywaniu operacyj gospodarczych. Do instytucji więc takich będzie należał nie tylko kartel, syndykat, konwencja, lecz również związek zawodowy, zawierający, powiedzmy, w imieniu swoich członków zbiorową umowę najmu, związek kooperatyw, jednym słowem — każde zrzeszenie, powołane w celu dokonywania w imieniu zrzeszonych jednostek gospodarujących pewnych operacyj gospodarczych. Do tej kategorii zrzeszeń będą należały również zrzeszenia, normujące produkcję, handel, standaryzujące artykuły i t. d., bowiem funkcje te są składową częścią kierownictwa, prowadzącego operacje gospodarcze.

Jest to, oczywiście, określenie najogólniejsze, w którym sło nam jedynie o podkreślenie głównego momentu, charakteryzującego, a może odróżniającego te instytucje od dotychczasowych instytucji samorządu gospodarczego. Tym głównym momentem jest zrzeszenie się jednostki gospodarującej na rzecz zrzeszenia prawa realizacji części swoich operacyj gospodarczych, gdy tymczasem dla dotychczasowych organów samorządu gospodarczego głównym momentem jest zrzeszenie się jednostki gospodarującej na rzecz zrzeszenia (izby) prawa kształtowania polityki gospodarczej lub odwrotnie: momentem tym jest nadanie zrzeszeniu lub izbie przez władze centralne praw, które przedtem przysługiwały jednostce — przymusowy syndykat i jego wyłączne prawo do zajmowania się pewnymi operacjami gospodarczymi, przymusowa instytucja samorządu gospodarczego i jej wyłączne prawo reprezentowania zrzeszonych wobec władz.

W jakim kierunku winienby pójść rozwój tych nowych organów samorządu gospodarczego?

Na to pytanie nie można w obecnej chwili odpowiedzieć: jest to rzecz dostosowywania stopniowego zrzeszeń gospodarczych do zadań, które napewno włoży na nie konieczność życiowa, natomiast dziś już możemy w pewnym stopniu zorientować się, na jakich odcinkach polityki gospodarczej Państwa zarysowuje się konieczność montowania organów realizacji tej polityki. Są to odcinki: 1) eksportowy, 2) importowy, 3) cen wewnętrznych i, wreszcie, 4) usprawnienia życia gospodarczego, na tych bowiem odcinkach dziś już zarysowują się te nowe dalsze formy samorządu gospodarczego.

Istotnie, weźmy eksport. Klasycznym przykładem pod tym względem będą tu związki eksporterów.

W odniesieniu do zbóż zasadniczym zadaniem tej instytucji jest uporządkowanie eksportu. Środkiem do tego uporządkowania służy dokonywany przez związek przydział zwrotu ceł poszczególnym jednostkom gospodarującym. Zasadniczo więc jest to samorząd gospodarczy, bowiem Rząd w tej dziedzinie ogranicza się do przeznaczania sumy ogólnej, natomiast dysponowanie tą sumą w stosunku do poszczególnych firm przekazuje zrzeszonym — instytucji gospodarującej w imieniu zrzeszonych¹⁾. To samo można powiedzieć o zrzeszeniu w dziedzinie eksportu nierogacizny, jakkolwiek realizacja polityki gospodarczej Państwa odbywa się tam przy pomocy innych środków. W dziedzinie eksportu masła, węgla, cukru i t. d. rolę tę spełniają zrzeszenia, których zadania nie ograniczają się jedynie do spraw eksportowych.

Nie mając zamiaru zajmować się tu szczegółami (jest to rzecz gruntownych studjów, które nad zagadnieniem należałoby rozpocząć), przechodzimy do drugiej strony naszego międzynarodowego obrotu towarowego — do importu. Na zrzeszenia czekają tu sprawy racjonalizacji importu i walki ze szkodliwymi skutkami t. zw. dumpingu, w stosunku do którego formy ogólnych zarządzeń z dziedziny polityki gospodarczej Państwa (zarządzenia celne i t. p.) są i będą bezskuteczne. Już dziś poszczególne kraje mają do czynienia z takim importem, który przy wszelkich zarządzeniach normalnych, z wyjątkiem zakazu, istnieć może. Skuteczną bronią przeciwko takiemu importowi, jeżeli jest on szkodliwy, może być jedynie i wyłącznie niekupowanie. Im więc szerszy zakres operacyj handlowych z zagranicą obejmie handel zrzeszony, tem większe skutki będzie mogła osiągnąć polityka gospodarcza Państwa w tej dziedzinie.

Stary indywidualizm doprowadził tu do absurdu, którego żaden zdrowo myślący polityk nie jest w stanie zrozumieć: importerzy wołają o coraz to wyższe stawki celne przeciw towarom dumpingowym i coraz szerszą ręką korzystają z ofert dumpingowych. Jest to gra w ciuciubabkę Rządu z własnym obywatelem, który jak pijak nałogowy w chwilach otrzeźwienia prosi doktora o lekarstwo, lecz zaraz od doktora idzie pić. Na taki stan rzeczy jest tylko jedna rada: na granicy obok celnika, od którego nota bene nigdy nie należy żądać więcej, niż on zrobić może, musi stanąć zrzeszony, zbiorowy, świadomy celów polityki gospodarczej Państwa — importer.

Monopol? — powie ktoś. Niekoniecznie. Uznajmy konieczność tej zasady, że za katastrofalne skutki importu do kraju jest co najmniej tyleż odpowiedzialny przemysł i handel krajowy, ile naczelne organa polityki gospodarczej Państwa, a środki dla należytego wykorzystania odpowiedzialności przemysłu i handlu znajdują się — to już nie nastęrcza trudności, nawet z uwzględnieniem obecnie uznawanych zasad w międzynarodowej wymianie towarowej. Uznanie jednak tej zasady — to znów podział pracy na polu realizacji polityki gospodarczej Państwa pomiędzy naczelne organa a instytucje pomocnicze, a więc znów samorząd w dziedzinie realizacji polityki gospodarczej Państwa, bowiem podział pracy, czyli podział obowiązków, odpowiedzialności, musi iść w parze z podziałem praw.

Niemniejsze zadania czekają organa samorządu gospodarczego w dziedzinie koordynowania pracy po-

¹⁾ Wprowadzie gospodarowanie to dotyczy jedynie kontyngentowania wywozu poszczególnych firm, niemniej jednak jest to gospodarowanie w imieniu zrzeszonych.

szczególnych grup społecznych, biorących udział w procesach gospodarczych.

Weźmy sprawę zatargów zbiorowych. Dlaczego urzędnik państwowy koniecznie musi rozstrzygać ten spór? Przecież, powiedzmy sobie otwarcie i wyraźnie: ten urzędnik nie musi być mądrzejszy od przedstawicieli obu stron, on nie musi być również sprawiedliwszy, więc dlaczego on ma być tym arbitrem, który decyduje: *z* 10 a nie *z* 11. Czy ta okoliczność, że on zdecydował, a nie strony, zmienia obiektywną sytuację stron do tego stopnia, że po jego decyzji one są w stanie zgodzić się na *z* 10? Bynajmniej. Sytuacja ta istniała tak dobrze przed, jak i po jego decyzji. Więc poco ta gra? Dla ułatwienia współżycia stron? Ależ to utrudnia im współżycie (choć ułatwia życie przedstawicielstwu stron), stwierdza bowiem niemożliwość tego współżycia, gdy tymczasem jest rzeczą jasną dla każdego, że tak długo, jak długo obie strony istnieją w danym układzie społecznym, współżycie to jest nieuniknione, a więc nieuniknione jest wspólne i samodzielne wyrównywanie różnic. System przerzucenia tego wyrównywania różnic na Rząd podkopuje ten Rząd i utrwała, sankcjonuje stan walki „aż do upadłego”, którą jedynie czynnik zewnętrzny likwiduje i, powiedzmy sobie otwarcie, czynnik, posiadający pod względem fachowym bez porównania mniej kwalifikacji od każdej ze stron, toczących spór. Czy nie byłoby rzeczą prostszą i rozumniejszą przekazać te funkcje zainteresowanym zrzeczeniom? Oczywiście, że zrzeczenia te musiałyby być uznane za organa, realizujące politykę gospodarczą Państwa, i musiałyby, jak każdy organ, posiadający charakter publiczno-prawny, funkcjonować, pobierać decyzję, a nie wyzyskiwać swoją sytuację właśnie do nierozstrzygnięcia spraw, do których zostały powołane. Przykładem takiej patologicznej formy samorządu jest komisja przy Głównym Urzędzie Statystycznym, której zadaniem jest ustalanie kosztów utrzymania. Ona uważa siebie prawie za parlament: pobiera albo nie pobiera decyzji — zależnie od swej woli (obojętną jest rzeczą, jak ona to robi), gdy tymczasem instytucje samorządu gospodarczego w dziedzinie realizowania polityki gospodarczej Państwa, względnie w dziedzinie, obsługującej tę realizację, muszą być w sposób dostatecznie przekonujący poinformowane, że w zakresie powierzonych im czynności pracować, a więc pobierać decyzję muszą, że właśnie ich istnienie jest zależne jedynie i wyłącznie od zdolności pobierania fachowych decyzji.

Zadania zrzeczeń gospodarczych, traktowanych jako dalsze formy samorządu gospodarczego, winny mieć na celu dostosowywanie warunków ogólnych, wytwarzanych przez posunięcia Rządu w dziedzinie polityki gospodarczej, do potrzeb i interesów poszczególnych jednostek gospodarujących.

Za przykład pod tym względem może nam posłużyć przemysł cukrowniczy. Sytuacja, powiedzmy, w tym przemyśle wymaga podwyższenia ceny cukru. Rząd na podwyższenie to zgadza się. Powstaje jednak pytanie, do jakiej wysokości cenę cukru należy podnieść, bowiem w wysokości tej zainteresowany jest konsument z jednej strony, a poszczególne jednostki gospodarujące w przemyśle cukrowniczym z drugiej strony. Należy zauważyć, że poszczególne jednostki gospodarujące są zainteresowane, każda oddzielnie, w różnej wysokości tej ceny. Jeżeli nadto społeczeństwo zainteresowane jest w utrzymaniu w ruchu

wszystkich zakładów w przemyśle cukrowniczym, kardynalnym zaś warunkiem utrzymania zakładu w ruchu jest rentowność jego produkcji, to podwyżka ceny winna być doprowadzona do takiej wysokości, ażeby gwarantowała rentowność najdrożej pracującego zakładu. Takie posunięcie byłoby polityką cen maksymalnych i polityka taka musiałaby być stosowana, gdybyśmy nie posiadali zrzeczeń przemysłu cukrowniczego, które pozwalają nam zrealizować rentowność produkcji najdrożej pracującego zakładu przy podwyżce cen do średniej wysokości.

Nie potrzebujemy tutaj szczegółowo zastanawiać się nad tem, jak się to dzieje. Różne środki do realizacji tego rodzaju celów są stosowane. Zna je dostatecznie dobrze nasze życie gospodarcze. Uważamy natomiast za konieczne zwrócić uwagę na samą istotę rzeczy. Polega ona mianowicie na tem:

1) polityka gospodarcza Rządu stwarza warunki rentowności dla zakładu, pracującego przy przeciętnych kosztach produkcji;

2) ta sama polityka gospodarcza wymaga utrzymania w ruchu i takich zakładów, dla których te warunki nie gwarantują rentowności;

3) zrzeczenia przemysłu cukrowniczego realizują te warunki w ten sposób, że wszystkie zakłady przemysłu cukrowniczego obiektywnie mogą uzyskać rentowność produkcji.

Zestawienie tych 3 momentów, obejmujących kształtowanie i realizację polityki gospodarczej Państwa, wytwarza sytuację, przy której zrzeczenia przemysłu cukrowniczego przejmują na siebie odpowiedzialność za takie zrealizowanie ogólnego zarządzenia Rządu, które w ostatecznym wyniku doprowadzi do zaspokojenia interesów jednostki gospodarującej pomocą minimalnych ofiar innych grup społecznych. Jest więc częściowe przerzucenie zarówno funkcji jak i odpowiedzialności naczelnych organów polityki gospodarczej na instytucje pomocnicze, w zasadzie więc jest to samorząd gospodarczy tylko w dziedzinie realizacji polityki gospodarczej.

Proces ten jest zdrowy, bowiem nie ulega najmniejszej wątpliwości, że prowadzi on do lepszych skutków w dziedzinie realizacji polityki gospodarczej Państwa.

Przykład z przemysłem cukrowniczym i sprawą rentowności operacji gospodarczych, dokonywanych przez poszczególne jednostki gospodarujące, jest bardzo dobry, bowiem dotyczy on najlepiej może zorganizowanego przemysłu w Państwie. Nie mniej jednak i inne odcinki życia gospodarczego mogą być również w mniejszym lub większym stopniu wykorzystane w celu uchwycenia tych nowych form samorządu gospodarczego. Możemy tutaj przytoczyć przemysł węglowy, który realizuje cały szereg postulatów z dziedziny naszej międzynarodowej polityki handlowej, przemysł drożdżowniczy, który realizuje politykę gospodarczą Rządu zarówno na terenie wewnętrznym, jak i zewnętrznym, przemysł naftowy, metalurgiczny i inne.

Wprawdzie w przemysłach tych rozwój nowych form samorządu gospodarczego nie osiągnął tego poziomu, na którym stoi przemysł cukrowniczy (złożył się na to cały szereg przyczyn), lecz ta okoliczność bynajmniej nie może być uważana za dowód, że organizacje te na dzisiejszym poziomie pozostaną. Zarówno interes gospodarczy kraju, jak i sama istota polityki gospodarczej Państwa wymaga, ażeby odpowiedzialność za harmonijny rozwój poszczególnych części wewnątrz danej gałęzi działalności gospodarczej została stopniowo

przeniesiona na zreszenia gospodarcze. Oczywiście, że mowa tu o odpowiedzialności tylko za to, co leży w granicach wpływu tych zreszeń, jako realizatorów uzgodnionej z Rządem polityki gospodarczej Państwa.

Jeżeli chodzi o główne przemysły, o których wspominaliśmy wyżej, to, powiedzmy, w stosunku do przemysłu węglowego można stwierdzić, iż zczasem organizacja tego przemysłu winna przyjąć na siebie obowiązki zabezpieczenia pomyślnego rozwoju dla wszystkich 3 zagłębi węglowych; organizacja przemysłu metalurgicznego winna przyjąć takie same obowiązki w stosunku do wszystkich hut w kraju i uwolnić ogólną politykę Państwa od wyszukiwania środków, obliczonych jedynie na zabezpieczenie rentowności wydobywania węgla w danej kopalni zagłębia krakowskiego lub też produkcji działów metalurgicznych w tej czy innej hucie rejonu centralnego.

Obecnie istniejący stan rzeczy, przy którym zreszenia przemysłowe unikają tych zadań, zaśmieca politykę gospodarczą Państwa niepotrzebnymi szczegółami, obciąża warsztat tej polityki szczegółami fachowymi, którymi ze względu na swoje kwalifikacje warsztat ten zajmować się nie powinien, i wytwarza taki stan rzeczy, że zreszenie reprezentuje interes zakładu nie zaś interes przemysłu, który nie może nie pokrywać się z ogólnym interesem kraju.

Błędem byłoby twierdzić, że to, co jest możliwe w jednej dziedzinie życia gospodarczego, nie da się osiągnąć w innej dziedzinie. Trudności są różne — w jednym miejscu większe, w innym mniejsze — lecz to upoważnia jedynie do stwierdzenia, że w jednym miejscu jest mniej, w innym więcej trudności do przewyciężenia.

Trzeba zresztą zdać sobie sprawę z tego, że innej drogi niema; rozwijanie form samorządu gospodarczego w dziedzinie realizacji polityki gospodarczej Państwa, przenoszenie z naczelnych organów Rządu na zreszenia gospodarujące funkcję, wynikających z realizacji polityki gospodarczej — to jedyny sposób osiągnięcia zamierzonych celów.

Wyżej przytoczyliśmy przykład z dziedziny polityki cen. Z tej strony zreszenia przemysłowe i handlowe są znane. Nie będziemy polemizowali z poglądami, według których rola zreszeń w dziedzinie polityki cen jest zawsze ujemna. Stwierdzamy tylko, że polityka cen wewnętrznych (o te bowiem przeważnie krytyce chodzi) jest rzeczą bardzo skomplikowaną i sięga swojemi współzależnościami daleko poza granice kraju i daleko poza sprawy kalkulacji kupieckiej. O tem wiedzą i taki stan rzeczy uważają za stan właściwy nasi sąsiedzi i sąsiedzi naszych sąsiadów. Lecz jeżeli tak jest, to należy zdać sobie dokładnie sprawę z tego, że politykę cen można realizować jedynie i wyłącznie przez zreszenia przemysłowe i handlowe albo — drogą ustaw i przepisów policyjnych.

Ciekawy przykład roli zreszeń gospodarujących w dziedzinie realizacji polityki gospodarczej Państwa daje nam zagadnienie mieszkaniowe. Mam głębokie przeświadczenie, że gdyby właściciele domów mieszkalnych byli zreszeni w syndykat, kartel, konwencję, jak to ma miejsce, powiedzmy, w przemyśle hutniczym lub węglowym, ustawę ochronie lokatorów można byłoby skasować, zamieniając ją prosto porozumieniem Rządu z kartelem w sprawie cen na mieszkania i tempa budownictwa mieszkaniowego. Charakter działalności gospodarczej „kamienicznika” jest inny, i to, niestety, stoi narazie na przeszkodzie do stosowania na tym odcinku normalnych metod po-

lityki gospodarczej. Mówimy narazie, ponieważ nie jest rzeczą dowiedzioną, że w przyszłości nie uda się tu znaleźć takiej formy organizacji jednostek gospodarujących, któraby mogła przyjąć na siebie realizację celów w polityce mieszkaniowej i uwolnić Rząd od zajmowania się losem mieszkaniowym każdego poszczególnego mieszkańca miast.

Przy tej sposobności należy wogóle stwierdzić, że posiadamy w dziedzinie polityki gospodarczej cały szereg szkodliwych albo w najlepszym wypadku nieszkodliwych, a więc niecelowych fikcyj. Do takich należy przedewszystkiem ustawowe, przepisowe, wogóle arbitralne normowanie cen. Tendencja ruchu cen kształtuje się pod wpływem całego szeregu czynników, cena zaś konkretna jest wynikiem targu, mówiąc językiem potocznym. Ostatnie lata dają cały szereg dowodów, że tam, gdzie Rząd w polityce cen stosował nie metody administracyjne, arbitralne, oparte o przepis w najlepszym wypadku, a właśnie metody „targu” ze zreszonym przemysłem i handlem, jego polityka cen była skuteczna i odpowiadała wymaganiom wszystkich zainteresowanych stron.

Lecz te metody „targu” możliwe są tylko tam, gdzie jest z kim mówić — tam, gdzie mamy do czynienia ze zreszonym odcinkiem życia gospodarczego, i to zreszonym nie w instytucje reprezentujące (dotychczasowe formy samorządu gospodarczego, związki zawodowe z wyjątkiem robotniczych i pracowniczych), lecz w instytucje gospodarujące (kartele, syndykaty, konwencje). Jest rzeczą oczywistą, że instytucje te muszą być wyposażone w pewne sankcje w stosunku do swoich członków, i to sankcje znów nie z dziedziny prawa pisanego, a z dziedziny gospodarczej. Do tego może służyć cały szereg środków, które zresztą już stosuje się, że wspomnę chociażby zwroty ceł, zwolnienia od ceł, premje, kredyty i t. p. Arsenal tych środków jest bardzo bogaty i zawsze wystarczy na to, ażeby zreszony odcinek życia gospodarczego reprezentował „solidnego” kontrahenta przy wszelkiego rodzaju porozumieniach na polu polityki gospodarczej Państwa. Wreszcie olbrzymie i doniosłe znaczenie posiadać winny zreszenia w dziedzinie racjonalizacji życia gospodarczego, bowiem zagadnienie to może być należycie rozwiązane jedynie przez przemysł i handel z r e s z o n y.

Ciekawy przykład rozwoju roli zreszeń pod tym względem dają nam inne państwa, gdzie rząd, powiedzmy, swoje wielomilionowe zamówienia oddaje nie poszczególnym zakładom, lecz ich zreszeniom, które robią przydziały poszczególnym zakładom, kierując się względami racjonalizacji produkcji. Polityka zreszeń w tej dziedzinie posuwa się już tak daleko, że zreszenie premjuje najniższe koszty produkcji, jej dobrą organizację i t. p.

Próbę racjonalizacji produkcji poprzez odpowiednią politykę gospodarczą zreszeń posiadamy i u nas w kraju, a rozwoju tej racjonalizacji należy szukać na drodze odpowiednich zreszeń jednostek gospodarujących, bowiem tylko zreszenia te będą w stanie wytworzyć odpowiednie warunki dla realizacji racjonalizacyjnych koncepcyj. Lecz ażeby to mogło się stać, znów zreszenie musi stanąć jako ogniwo, pośredniczące, samorządowe pomiędzy stronami — jednostkami gospodarującymi. Przykład: zasadniczym warunkiem racjonalizacji, powiedzmy, w hutnictwie wogóle, a w jego dziale walcowni w szczególności jest specjalizacja, ograniczony do minimum sortyment wyrobów, a więc

zerwanie z uniwersalizmem w produkcji. Lecz żaden zakład nie zgodzi się na takie samoograniczenie swoich możliwości tak długo, jak długo pomiędzy nim a odbiorcą nie stanie instytucja na tyle silna, ażeby mogła całkowicie zabezpieczyć zrzeszonych od niebezpieczeństw, płynących dla nich z takiego jednostronnego nastawienia się. Zagadnienie więc racjonalizacji, o ile istnieje w kompleksie zagadnień polityki gospodarczej Państwa — może być rozwiązane jedynie przez zrzeszenia gospodarzące, traktowane jako organa realizacji polityki gospodarczej Państwa, a więc instytucje samorządu gospodarczego.

Jak więc można byłoby sformułować w myśl powyższych uwag stosunek naczelnych organów polityki gospodarczej Państwa do karteli? Myślę, że należałoby traktować te i podobne instytucje jako dalsze formy rozwoju samorządu gospodarczego. Uznanie tej

zasady doprowadziłoby nas czasem do takiego systemu organizacyjnego, przy którym Rząd kształtowałby politykę gospodarczą Państwa przy pomocy instytucji, stanowiących przedstawicielstwo głównych gałęzi gospodarstwa narodowego, natomiast realizowałby tę politykę przy pomocy instytucji, gospodarujących w imieniu tych gałęzi.

Gdyby więc uznano za wskazane dążyć do takiego systemu, należałoby w sposób zdecydowany postawić na warsztacie państwowym zagadnienie roli zrzeszeń gospodarczych w dziedzinie realizacji polityki gospodarczej Państwa. bowiem ten, komu udało się opracować nawet trafny program gospodarczy, zrobił w polityce gospodarczej Państwa zaledwie coś nie coś, zrobił natomiast prawie wszystko ten, komu udało się ten program zrealizować.

Wincenty Jastrzębski

BUDOWNICTWO MIESZKANIOWE A RYNEK KAPITAŁU

PRYMUSOWA gospodarka mieszkaniowa (ograniczenie wysokości czynszów i zakaz wymawiania mieszkań) rozluźnia stosunek pomiędzy kosztami budowy domów, a więc ich reprodukcji, a czynszami mieszkalnymi, czyli ich rentownością. Rozluźnienie to wzrasta w tej samej proporcji co rozpięcie między temi kosztami reprodukcji a ustawowemi czynszami. W najdalej posuniętym społeczno-kolektywistycznym systemie, praktykowanym w Austrii, gminy rezygnują wogóle z zestawiania rachunku rentowności domów, zbudowanych w swym zarządzie. Wszelki związek między kosztami własnymi a czynszami jest zerwany, te ostatnie mają tylko za zadanie pokryć wydatki, związane z administracją i utrzymaniem domu oraz przyczynić się do budowy nowych domów pewną kwotą, nie stojącą w żadnym stosunku do kosztów ich budowy. Straciły one charakter dochodów z dóbr kapitałowych i nie mogą służyć za podstawę tworzenia się wartości. Również uniezależniły się one w ten sposób w zupełności od rynku kapitału, bo przy oznaczaniu ich wysokości koszty kapitału nie odgrywają żadnej roli, lecz ustawa, wzgl. zarządzenie władzy administracyjnej.

W żadnym innym kraju kontynentu europejskiego (nie licząc Z. S. R. R.) nie posunięto się tak daleko w gospodarce przymusowej, ale poprzestano wszędzie, również i w Niemczech, na systemie pośrednim, umiarkowanego przymusu. Ograniczenia mieszkaniowe wprowadzono podczas wojny, podczas ogólnej wyżki cen, w tem przekonaniu, że ma się do czynienia tylko ze zjawiskiem przejściowem. Ponieważ zaś wszelkie towary i usługi, z chwilą gdy się ich cenę usiłowało zdusić poniżej kosztów reprodukcji, znikają z pola widzenia i wyłamują się z pod najbardziej nawet drakońskich przepisów, a niezadowolonej i niespokojnej ludności trzeba było dać jakąś satysfakcję, przeto skrupiło się na mieszkaniach, które dzięki swej nieruchomej naturze nie mogły zniknąć. W niemieckim Rządzie i społeczeństwie panowało przekonanie, że przez powstrzymanie wyżki czynszów ułatwi się gospodarstwu powrót do normalnych stosunków, po tej przejściowej tylko, zapewne krótkiej, wyżce cen. Względny natury społecznej, które po wojnie podyktowały wyzyskanie tego systemu ograniczeń dla rozwinięcia ruchu budowlanego, któryby realizował postulaty

higieny i kultury społecznej w wyższej mierze, aniżeli to czynił dotychczas kapitał prywatny, odegrały rolę, której doniosłość zależała od układu sił politycznych. W Austrii doprowadziły, mimo wszelkich ujemnych doświadczeń, do zupełnej socjalizacji, zrywającej z zasadą rachunku kapitalistycznego, w Niemczech, z powodu tych właśnie doświadczeń, do powolnego i stałego powrotu do granic rachunku rentowności oraz do powolnej likwidacji momentów kolektywistycznych.

Ograniczenie wysokości czynszów, będące zburzeniem kapitalistycznego rachunku rentowności, wywołać musiało zahamowanie prywatnego budownictwa, związanego ściśle z procesem tworzenia się kapitału i jego rozdziału w produkcji dóbr. Tam bowiem, gdzie panuje zasada rentowności, gdzie czynsz mieszkalny dostosowuje się prawie automatycznie do gospodarczej siły kupna mieszkań, tam zapotrzebowanie nowych domów może być corocznie pokonywane przez budownictwo prywatne, szukające odpowiednich dochodów. Środków pieniężnych, pochodzących częścią z zaoszczędzonego dochodu społecznego, częścią zaś z rezerw, pochodzących z amortyzacji inwestowanego w domy kapitału — dostarczał im rynek kapitałowy. W systemie przymusowej gospodarki nie pozwalał zbyt niski czynsz na odkładanie wspomnianych rezerw, inne zaś źródła kapitałowe wołały zasilać przemysł, jako teren zyskowniejszych lokat. Skutkiem zniknięcia renty gruntowej od domów mieszkalnych odpadła jeszcze i nadzieja na wzrost wartości obiektów budowlanych.

Wobec tej wstrzeźliwości kapitału prywatnego musiały się budownictwem mieszkaniowem zająć czynniki publiczne, które zresztą żywiły to przekonanie, że w ich rękach zrealizowanie celów społecznych, im przyświecających, jest pewniejsze. Ale programy budowy przewidywały w Niemczech rocznie 200.000 do 250.000 nowych mieszkań, na co trzeba było RM 2 — 2½ miljard. Pożyczki nie można było zaciągnąć, bo brakowało pewności, że dochody starczą na zapłacenie rat procentowych i amortyzacyjnych, dla hipotek zaś brakowało rzeczowego zabezpieczenia. Znalazło się wyjście z sytuacji w formie podatku domowoczynszowego (ogólna nazwa: Hauszinssteuer) w wysokości 40% przedwojennych czynszów. W latach 1924—

30 przypłynęło z tego źródła RM 5 milj., co łącznie z kwotą RM 3.736 milj., dostarczoną z innych źródeł publicznych, pokryło około połowy zapotrzebowania kapitału na cele budownictwa mieszkaniowego. Resztę trzeba było znaleźć na wolnym rynku. Wcale to łatwo nie przychodziło. Z tego brało asumpt wielu działaczy społecznych, zwłaszcza komunalnych, żeby żądać dostarczenia całego potrzebnego kapitału przez czynniki publiczne. Miało to pewne uzasadnienie, póki czynsze stanowiły tylko drobną część kwoty, potrzebnej na oprocentowanie i amortyzację kosztów własnych, ale traci rację bytu w miarę, jak domy zbliżają się do granicy rentowności skutkiem podnoszenia czynszów (dziś 130% przedwojennych) i spadku kosztów budowy, zresztą narazie tylko konjunkturalnego.

Jako wierzyciele na I miejscu hipoteki wchodzi w rachubę kasy oszczędności, banki hipoteczne, towarzystwa asekuracyjne i t. p., ale nie idą z reguły wyżej niż 30 — 40% kosztów budowy, skutkiem czego pozostaje jeszcze ok. 10 — 20% do pokrycia przez kapitał własny budującego, co jest w dużym stopniu złudzeniem (o tem mówimy na innym miejscu).

Rynkowi kapitału w Niemczech zarzuca się brak chęci i zdolności do wystarczającego finansowania budów. Tymczasem wcale tak nie jest. Kapitałem prywatnym rządzą względy na rentowność i bezpieczeństwo lokaty. Owszem, trzeba się poważnie zastanowić nad tem, czy dzisiaj, kiedy poziom czynszów zrównał się prawie z poziomem cen towarów, a koszty budowania, pomimo że pozostają pod demoralizującym wpływem gospodarki przymusowej, spadły o przeszło 20% dzięki kryzysowi, nie możnaby już rozpocząć budowania domów na zasadach kapitalistycznego rachunku rentowności — gdyby nie istnienie owej gospodarki przymusowej. Oczywiście, nie można się łudzić, żebv taka zmiana systemu mogła przejść gładko. Trudnościom, z tem związanym, poświęcimy parę uwag.

Na dowód słabości i niezdolności niemieckiego rynku kapitałowego przytacza się zazwyczaj brak kapitału w kraju skutkiem różnego rodzaju strat wojennych i inflacyjnych oraz powolny proces akumulacji. A jednakowoż od 1924 r. do 1930 r. rynek ten dostarczył na budownictwo mieszkaniowe RM 16'68 milj. Prawda, że z tego RM 8'73 milj. dostarczały czynniki publiczne w formie kredytów lub subwencji, ale znaczy to tylko, że pieniądze te, wyciągnięte od społeczeństwa w formie podatków, doszły do swego celu drogą okólną. Przytem zauważyć trzeba, że z tych pieniędzy przedsiębrano budowy ponad gospodarczo usprawiedliwiony i uzasadniony popyt, ale według miary zapotrzebowania, opierającego się na rachubie, że dzięki roli pieniądza publicznego każdy reflektant dostanie trzeci lub czwarty pokój w prezencie. W czasie od 1925 r. do 1930 r. akumulacja kapitału w Niemczech wyniosła RM 42'8 milj., a dopływ pieniędzy z zagranicy RM 26 — 27 milj. W tym samym czasie inwestowano w budownictwo wogóle (łącznie z drogami, kanałami i t. p.) RM 43'4 milj. Otóż nie można zaprzeczyć, że te wszystkie fundusze, gdyby mogły się swobodnie poruszać, nie musiałyby koniecznie iść na drogi, porty, kanały, place sportowe, teatry ludowe i t. p. inwestycje publiczne, tylekroć ostro krytykowane za swoją zbytkowność i nieliczenie się z ciężkim położeniem kraju i jego zobowiązaniami, zwłaszcza reparacyjnymi. Mogłyby równie dobrze skierować się ku budownictwu mieszkaniowemu, gdyby

dopisywał czynnik główny, decydujący dla prywatnego kapitału, t. j. zysk.

Ten zysk z kapitału, czyli rentowność jego lokaty, opiera swoją kalkulację na dwóch podstawach: kosztach własnych i stopie procentowej rynku kapitałowego. Przyjrzyjmy się teraz tym kosztom własnym, t. j. kosztom budowy domów.

Uderza nas w pierwszym rzędzie ich wysokość. Indeks kosztów budowy w Niemczech osiągnął w ostatnich 5 latach najwyższą wysokość 176'9 w 1929 r., w 1930 r. wynosił 167'6, w 1931 r. zaś spadł zaledwie do 142'2 (w I połowie maja). Tymczasem ogólny indeks cen hurtowych doszedł tylko do 140'1 (marzec 1930), a w maju r. b. spadł do 113'3. Surowce, potrzebne do budownictwa mieszkaniowego, są prawie bez wyjątku pochodzenia krajowego i nie wymagają z reguły skomplikowanych procesów fabrykacyjnych. Mimo to jednak ceny materiałów budowlanych znajdują się na poziomie znacznie wyższym od cen innych wyrobów przemysłowych, dających się z nimi porównać.

Ogólny indeks kosztów budowy miał swoją odrębną dynamikę, idącą wprawdzie zasadniczo po linii rozwoju konjunktury, ale na znacznie wyższym poziomie. To znaczy, że produkcja domów w Niemczech jest, dla jakichś powodów, droższa o 25 — 30% od produkcji wszelkich innych towarów. Dla jakich powodów? Jakie są sposoby zapobieżenia temu?

Co do pierwszej kwestji, t. j. przyczyn drożyzny materiałów budowlanych, przytoczymy najpierw głos wybitnego ekonomisty liberalnego, A. Lansburgha, zdecydowanego przeciwnika gospodarki przymusowej¹⁾. Jest on tego zdania, że drożyzna kosztów budowy mieszkań jest niczem innym, jak tylko produktem publicznej gospodarki mieszkaniowej, i zniknie w tym momencie, kiedy system się zmieni. Związku między istniejącym systemem a drożyzną dopatruje się głównie w punktach następujących:

1. — Zasada doboru naturalnego, panująca we wszystkich innych dziedzinach produkcji i tworząca gospodarce ceny przez usuwanie niedość sprawnych dostawców, znika wszędzie tam, gdzie komuna zaczyna budować. Jest ona zmuszona, pod wpływem patriotyzmu lokalnego i czynników wyborczych, uciekać się do pomocy miejscowych przedsiębiorców, rzemieślników i kupców, którzy, korzystając z usunięcia konkurencji, każą sobie płacić ceny monopoliczne.

2. — Stąd pochodzi, że przemysł budowlany wykazuje śmieszne poprostu rozmnożenie wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw. Na każdym bowiem miejscu, gdzie się buduje, powstał albo utrzymał się jeszcze z czasów inflacji przemysł budowlany, chroniony monopollem lokalnym. Istnieją tysiące firm, których działalność mogłoby racjonalnie prowadzić kilkadziesiąt wielkich przedsiębiorstw, a które dzięki małym obrotom muszą być drogie, choćby nawet swego stanowiska monopolicznego nie nadużywały.

3. — Dzięki nowym stosunkom lokalnym są te małe zakłady personalnie związane ze „społeczniemi towarzystwami budowlanemi”, w których ręce składają komuny wykonanie akcji budownictwa mieszkaniowego. Dzięki temu zarazem udzielają zleceń i odbierają, a poza tem jeszcze jako „eksperci” oznaczają ceny, które sami jako dostawcy pobierają.

4. — Ponieważ prywatni przedsiębiorcy budowlani muszą z reguły przyczynić się do budowy kapitałem

¹⁾ „Die Bank” zes. 4 i 5 z 1927 r.

własnym w wysokości ok. 20% jej kosztów, jeżeli korzystają z pieniędzy i gwarancji publicznych, tym zaś kapitałem prawie nigdy nie rozporządzają, uprawiają oni taką praktykę, że pieniądze tych dostarczają im w całości lub częściowo dostawcy. Albo udziela im kredytu firmy budowlane, ciągnąc zyski ze wzmożonego obrotu i z podwyżki już i tak dość wysokich cen, albo poprostu koszty budowy kalkulują się odpowiednio wyżej.

„Nic więc dziwnego — konkluduje Lansburgh — że niedawno pewne konsorcjum amerykańskie, które poznało się z tym stanem rzeczy, zaproponowało gminie m. Berlina, że wybuduje 14.000 mieszkań z własnych funduszy, bez uciekania się do pomocy jakichkolwiek subwencji czy zaliczek publicznych, jeżeli tylko zagwarantuje mu się czystsze w wysokości 120% przedwojennych. Oczywiście, musiało mieć wolną rękę w racjonalnym budowaniu. Że zaś zdolność budowania racjonalnie, t. j. o 30 — 40% taniej, niż to jest obecnie regułą, pisze L., nie stanowi żadnej amerykańskiej sekretnej umiejętności, ale może być udziałem każdego wielkiego niemieckiego przedsiębiorcy, to wynika jasno z tego, że po wyjściu na jaw tej amerykańskiej oferty niemieckie wielkie firmy budowlane wystąpiły wobec gminy m. Berlina z takimi samymi propozycjami. O odrzuceniu tych ofert zdecydować miały względy na istniejące „społeczne towarzystwa budowlane”.

Podobne przekonanie wyraża także niem. Komisja Ankietowa. Przedsiębiorca budowlany, jej zdaniem, który dzisiaj nie buduje na własny rachunek, jest w małym bardzo stopniu albo wcale nie jest zainteresowany w niskich kosztach budowy. Jego interes polega na największym obrocie, ponieważ zaś ten zależy od innych okoliczności, aniżeli ceny, przeto nie zależy mu na oszczędnościach. Owszem, nieraz zysk jego jest oznaczony w procentach od ogólnej sumy kosztów, a zatem rośnie razem z temi kosztami. Tem się tłumaczy bardzo mały opór, stawiany przez przedsiębiorców budowlanych zwwyżce kosztów, tem bardziej, że życzenia właścicieli budów i czynników publicznych szły w kierunku podrożenia. Życzenia te odnosiły się nie tylko do wyposażenia budów, ale i do oddawania pewnych robót oznaczonym osobom, co usuwało nieraz wolną konkurencję.

Co się tyczy wysokiego poziomu wskaźnika kosztów budowy, zauważa Komisja Ankietowa, że wchodzi tu w pewnym stopniu w rachubę podniesienie frachtów kolejowych, ale w znacznie wyższym stopniu — fakt późnego uchwalania budżetów budowlanych przez odnośne związki publiczne, wywołujący skoki w popycie, a więc i w cenach. Co do materiałów żelaznych — robi uwagę, że indeks nie jest w zupełności dla ich faktycznych cen miarodajny, gdyż znaczną część tych materiałów dostarczają firmy, będące udziałowcami budów, po cenach wyższych. Główny zaś powód wysokich cen budowy, zdaniem Komisji Ankietowej (zwalczanem zresztą w osobnym sprawozdaniu socjalistycznych jej członków), stanowi wysokość płac zarobkowych w przemyśle budowlanym, broniona przez syndykaty zawodowe oraz przez cechy rzemieślnicze.

Taki rozwój kosztów budownictwa był możliwy tylko dzięki temu, że całe ryzyko, połączone ze zbyt drogiem budowaniem, zostało zdjęte z prywatnego kapitału, a przesunięte na fundusze publiczne. Kapitał właścicieli budów — o ile go istotnie inwestowali —

może być zagrożony dopiero w razie silnego spadku kosztów budowy. Niemniej jednak właściciele liczą na to, że hipoteki, z funduszy publicznych im udzielone, zostaną z jakichś względów, politycznych czy gospodarczych, skreślone, przynajmniej częściowo, przez co ich kapitał własny zostanie zabezpieczony przed zagładą.

W tym stanie rzeczy Komisja Ankietowa postawiła reprezentantom czynników publicznych pytanie, jakie rodzaje kontroli mogą wykluczyć zbyt drogie budowanie. Odpowiedź wypadła negatywnie. Naturalne przeciwieństwo interesów, istniejące między właścicielem a przedsiębiorcą, znika tam, gdzie jak widzieliśmy, występuje wspólny interes. Kontrola zaś, prowadzona w/g metra sześciennego zabudowanej przestrzeni, może przy zupełnej różnorodności obiektów dawać tylko materiał statystyczny. Badania wykazały, że nawet w miejscowościach, sąsiadujących z sobą, rachunki kosztów podobnych do siebie budów różniły się między sobą o 20% i więcej na metr sześcienny. Zresztą nawet technicznie dobra kontrola musi zawieść, jeżeli budowę finansuje się głównie z funduszy, udzielanych na warunkach niegospodarczych, a rozdział tych funduszy i wysokość kosztów zależą mniej od gospodarczych rozpatrywań i kalkulacji, ile od istotnej siły i wpływów ośrodka administracyjnego, dysponującego funduszami.

Zniżka kosztów budowy, nie tylko koniunkturalna, jak obecnie, ale organiczna, nie jest zatem w obecnym systemie łatwa do osiągnięcia. Zaostreniem kontroli publicznej i daleko posuniętą racjonalizacją nie usunie się jeszcze tych wszystkich przyczyn zwyczajki, które wyłuszczyliśmy powyżej. Że jednak czynnikom publicznym — wywodzi niemiecka Komisja Ankietowa — nie powiodło się kosztów budowy zniżyć aż do poziomu, zapewniającego rentowność mieszkań, to wcale nie dowodzi, żeby koszty te nie mogły spaść po ustaniu publicznej administracji i systemu dopłat. Ze sprawozdań ekspertów doszła Komisja Ankietowa do wniosku, że po uchyleniu publicznych subwencji musi nastąpić silna niżka kosztów budowy mieszkań, i to zarówno cen materiałów, jak płac zarobkowych, w rozmiarach, nie dających się jeszcze dziś oznaczyć.

Przypuśćmy zatem, że na tej lub innej drodze osiągnęło się zniżkę kosztów budowy do poziomu, odpowiadającego obecnej wartości złota. Pozostawałaby jeszcze druga, bardzo ważna pozycja, a mianowicie koszty kapitału. Według memorjału Min. Robót Publ. Rzeszy Niemieckiej w sprawie mieszkaniowej, koszt „normalnego” małego mieszkania (łącznie z gruntem) wynosił przed wojną Mk. 6.000, obecnie zaś (obliczane w 1928 r. przy indeksie budowlanym 175) ok. RM 10.500. Wpływ podwyżki kosztów budowy na rachunek rentowności — twierdzi Prof. Pribram¹⁾ — jest jednakowoż znacznie mniejszy aniżeli wzmożone obciążenie nowych budów obsługą procentów od inwestowanego kapitału. O ile przed wojną można było się liczyć z oprocentowaniem kapitału po 5 od sta (w powyższym przykładzie zatem Mk. 300) i dlatego przy czynszu Mk. 400 od mieszkania robotniczego wychodziło się na swoje, to dzisiaj, kiedy oprocentowanie inwestowanego kapitału musi wynosić co najmniej 10%, bez amortyzacji, pochłania sama obsługa procentów rocznie RM 1.050. Poza tem musi czynsz

¹⁾ Die volkswirtschaftlichen Probleme der deutschen Wohnungswirtschaft („Schriften des Vereins für Sozialpolitik”. Tom 177, str. 244 i nast.).

mieszkalny pokrywać jeszcze znacznie wyższe niż przed wojną wydatki na utrzymanie i zarząd budynku. Stąd dochodzi Ministerstwo Robót Publ. Rzeszy do wniosku, że „w domach, budowanych bez publicznej pomocy, gospodarczo konieczne czynsze musiałyby wynosić co najmniej 3 razy tyle, co przedwojenne”.

To brzmi bardzo groźnie, zwłaszcza jeśli przyglądać się temu zagadnieniu od strony dochodu społecznego, roli wydatków na mieszkanie w budżetach domowych, zmian, jakie wywołała gospodarka przymusowa w podziale dochodu społecznego, oraz zaburzeń, jakie musiałby spowodować powrót do zasady gospodarności w budownictwie. Zanim zaczniemy rozpatrywać problem kapitału, zatrzymamy się po drodze przy tych ważnych kwestiach.

Wydatek na mieszkanie stoi w pewnym stosunku do dochodów lokatora. Można zaobserwować, że udział tego wydatku w budżecie rodziny pracującej w Niemczech przed wojną się wzrastał. Około 1880 r. liczone go na 13—15%, bezpośrednio przed wojną na 16, 18, a nawet 20% ogólnego dochodu, zależnie zresztą od kategorii zarobkujących i potrzeb kulturalnych. Budownictwo w okresie gospodarki przymusowej nie orjentowało się według dochodów ludności. Inaczej bowiem, wobec spadku dochodów i powiększenia się grupy małych dochodów (zanik rent!), musiano by znacznie więcej budować mieszkań małych i najmniejszych i taniej, niż to istotnie czyniono. Do tej części dochodu, która mogła być na mieszkanie przeznaczona, dostosowano nie koszty, rozmiary i gatunek budowy, ale czynsz mieszkalny — zapomocą dopłat publicznych. W jakim zaś stopniu to dostosowanie nastąpiło?

Spis mieszkań w Niemczech z dn. 16 maja 1927 r. wykazał 15·75 miljn. mieszkań. Potrzebny roczny przyrost wynosi 200—225 tys., a zatem ok. 1½% istniejącej ilości. Przyjmijmy, że jest ich obecnie o milion więcej, że zaś od 1918 r. wybudowano okrągło 2 miljn., t. zn. 12% całości. Ta część jest jeszcze zbyt mała, by zaważyć na formowaniu się dochodu społecznego, kierującego się do dziś dnia według czynszów w domach starych. (Dotychczas wskaźnik utrzymania w Niemczech jest obliczany w/g czynszu ustawowego za dwupokojowe mieszkanie z kuchnią w starym domu). Gospodarstwa domowe, które po wojnie nie rozporządzały własnem mieszkaniem, nie mogły dochodów swoich, opartych o kalkulację czynszu w starych domach, obciążać wyższym znacznie czynszem, odpowiadającym rentowności nowych budów. Stąd konieczność ingerencji czynników publicznych — w formie dopłaty do czynszu, t. j. w formie pokrycia różnicy między czynszami domów nowych a starych. O kwotę tej różnicy mogły też i płace zarobkowe lokatorów tych nowych domów być niżej trzymane, o tyle zmniejszyły się koszty całego szeregu gałęzi produkcji, o tyle — można powiedzieć — doznawał ukrytej premii towar niemiecki, eksportowany zagranicę, gdzie zresztą spotykał się z konkurencją, korzystającą z tejże samej premii w stopniu mniejszym lub większym. Równocześnie jednak przeciwagę tej uldze stanowiło większe obciążenie podatkowe przemysłu, handlu i transportu — częściowo właśnie na rzecz potaniaenia czynszów mieszkalnych. Możliwy system subwencjonowania budownictwa mieszkaniowego nazwać pewną formą dumpingu walutowego, polegającego na tem, że waluta krajowa, o ile chodzi o płacenie czynszów, ma wyższą,

bo ustawowo oznaczoną, siłą kupna, aniżeli na ogólnym rynku wszystkich innych towarów.

Wróćmy teraz do rachunku rentowności. Według stanu niemieckiego rynku kapitałowego z 1930 r. obciążenie odsetkami nowego domu przedstawia się, jak następuje¹⁾:

Środek 1929 r. Kwiecień 1930 r.

Rodzaj kapitału	% całości	Kwota RM	stopa	obciążenie	stopa	obciążenie
			%	RM	%	RM
Własny kapitał	15	1.500	9·9	148·50	9·75	146·25
I hipoteka	40	4.000	10·4	416·00	10·25	410·00
II hipoteka	15	1.500	12·9	193·50	12·25	183·75
Hipoteka z pod. dom. - czynsz.	30	3.000	1·0	30·00	1·00	30·00
Razem:	100	10.000	7·88	788·00	7·70	770·00

(Po 1 kwietnia 1930 r., wobec obowiązku opłacania 3% od hipoteki podatkowej, wzrasta obciążenie o RM 90, t. j. RM 860 rocznie).

Wiadomo nam już, że od tego czasu indeks kosztów budowy spadł już konjunkturalnie. Wychodzimy jednak z założenia, że pod wpływem pobudek, działających organicznie, zrówna się on mn. w. z poziomem indeksu cen hurtowych, t. j. o jakie 25% w stosunku do stanu z 1930 r. Dalej, można przyjąć, że wobec gospodarczej zasady budowania ryzyko utraty kapitału pożyczkowego zmniejszy się, wobec czego I hipoteka będzie mogła wrócić do przedwojennych 50—60%. Z drugiej jednak strony całą resztę obciążenia musimy przyjąć w/g stopy obowiązującej dla II hipoteki. Rachunek w ten sposób zmieniony wygląda następująco:

Rodzaj kapitału	% całości	Kwota RM	Stopa	Obciążenie
			%	RM
Własny kapitał	20	1.600	9·75	156·00
I hipoteka	50	4.000	10·25	410·00
II hipoteka	30	2.400	12·25	294·00
Razem:	100	8.000	10·75	856·00

Obciążenie ostateczne zatem, które w razie rozszerzenia I hipoteki byłoby o RM 12 mniejsze, wzrasta wcale poważnie. Jak się to może przedstawiać w budżecie robotniczym? Biorąc przeciętną wysokość zarobków za godzinę RM 1·10, koszt nowego domu równałby się 7.272 godzinom pracy, t. j. przeszło 3 latom, roczny czynsz zaś plus koszty uboczne równać musiałby się 1.000 godz., czyli przeszło 22 tygodniom pracy. Prawda, że w rodzinie robotniczej nie zawsze jedna tylko osoba zarabia, ale mimo to wydatek na mieszkanie, zabierający więcej niż 2 razy tak wielką część dochodu jak przed wojną, bo absorbujący co najmniej 2/5 tego dochodu, byłby nie do zniesienia.

Ten pesymistyczny, tymczasowy zresztą tylko, wniosek zmieni się jednak przy ostrzejszym oświetleniu kwestji. Przyjęliśmy w powyższej kalkulacji koszt kapitału taki, jaki był w Niemczech w kwietniu 1930 r. Teraz wypada się zastanowić, czy niema jakichś przyczyn ogólnych, podrażających kapitał, oraz czy ze zmiany systemu gospodarki mieszkaniowej nie wynika może jakieś potanieenie kapitału.

Otóż, drożyzna kredytu w Niemczech jest nie tylko wynikiem niewspółmierności między potrzebami gospo-

¹⁾ „Wochenbericht des Instituts für Konjunkturforschung“ z dn. 23 kwietnia 1930 r.

darstwa a tworzeniem się (i dopływem) kapitału. Istnieje obok tego cały szereg braków organizacyjnych, które ten kapitał wybitnie podrażają. W pierwszym rzędzie ustawodawstwo podatkowe jest dokuczliwe i przykre (jest ono po części pozostałością czasów inflacyjnych, kiedy posiadaczy kapitału uważano za przyczynę wszystkiego złego, a po części wyrazem radykalizowania stosunków społecznych), że kapitał rodzimy przy każdej sposobności wymyka się zagranicę, skąd zresztą nieraz wraca jako obcy, po wyższej cenie. Poza tem wewnątrz kraju toczy się zażarta walka między kasami oszczędności a bankami o przyciągnięcie do siebie wkładów. Nie chodzi tutaj już o to, by wydobyć i sfruktyfikować pieniądz, beczynnie leżący, ale najróżniejsze banki państwowe, krajowe i komunalne, kasy oszczędności i centrale żyrowe, banki hipoteczne, towarzystwa asekuracyjne i t. p. walczą z sobą o ten sam grosz i, wrywając go sobie nawzajem, podrażają jego cenę. We Francji wszystkie 550 kas oszczędności miały w 1929 r. dużo mniej wkładów niż tylko Crédit Lyonnais i Société Générale (tu 19½ — tam 25 milj. fr.), w Niemczech 3.000 kas oszczędności miało wkładów o ¼ więcej niż 6 berlińskich Grossbank w. We Francji wystarcza jeden Crédit Foncier, w Niemczech pracuje 30 banków hipotecznych.

Ponadto rynek kapitału w Niemczech pozostaje pod silnym naciskiem zapotrzebowania czynników publicznych. Z reguły deficytowe budżety Rzeszy, krajów i gmin zmuszają je do szukania pożyczek albo przynajmniej do łatania dziur rozmaitemi bonami i asygnatami. Zbyt hojna gospodarka inwestycyjna, nie licząca się z faktycznymi dochodami, jest współwinna ogromnego zadł żenia związków publicznych, częściowo w formie krótkoterminowej. Stąd wielkie zapotrzebowanie konsolidacyjne komun, ci żące na rynku także in statu latenti. Klasycznym przykładem tego stanu rzeczy jest kształtowanie się kursów papierów rentowych na niemieckich giełdach w maju i czerwcu r. b., kiedy Skarb, koleje i poczty Rzeszy wyszły z zapotrzebowaniem przeszło RM ½ milj. na cele pokrycia deficytów. Jeżeli dodamy, że rynek kapitałowy operuje długimi terminami oraz jest obciążony sporemi zapasami obligacji niesprzedanych, a wysoko oprocentowanych, to zrozumiemy działanie pewnej siły bezwładności, utrudniającej zmianę stopy procentowej, tak łatwą na rynku pieniężnym.

Wreszcie nie można zapominać o tem, że na ilość kapitału w Niemczech i na jego cenę ma ogromny wpływ polityka państwowa. Utrzymywanie ciągłego stanu wrzenia między partjami, z których najenergiczniejsza i może najsilniejsza głoši zrzucenie „jarzma kapitału”, ciągły niepokój w polityce zagranicznej, w celu obalenia traktatu wersalskiego — to są elementy wzmo zonego ryzyka, za które każdy kapitał każe sobie płać.

Obok tych przyczyn natury ogólnej tkwi  również i w samej gospodarce budowlanej powody podro zenia kapitału. W okresie od 1924 r. do 1930 r. Niemcy inwestowały u siebie olbrzymią sumę RM 58 milj. Z tego RM 46·8 milj. wypada na budownictwo wszelkiego rodzaju (16·7 mieszkania, 15·85 budowy przemysłowe, 14·3 budowy publiczne, łącznie z drogami, kanałami i t. p.). Na budownictwo mieszkaniowe poszło w tym okresie z funduszy publicznych RM 8·37 milj. Widzimy już powyżej, w jakiej mierze wla nie przymusowa gospodarka mieszkaniowa wpywa na podro zenie kosztów budowy. Gdyby koszty te były

niższe tylko o 20%, t. zn. nie zeszyły nawet do poziomu cen innych towarów i uslug, to już w tej różnicy RM 9·36 milj. znaleźlibyśmy pokrycie na brakujący budownictwu mieszkaniowemu prywatny kapitał. Ale rachunek ten jest zanadto szkiecowy, by się na nim móc opierać. Rozważmy jednak tę sprawę z innej strony: dzięki wysokim kosztom budowy inwestycje w budowach są niegospodarcze, nierentowne. Wprawdzie kapitał w nie włożony poszedł via dostawcy budowłani i robotniczy do gospodarstwa, rozwinął tam konsumpcję i wzmógł proces akumulacji kapitału, ale fakt pozostaje faktem, że gospodarstwo zostało obciążone szeregiem obiektów nierentownych, które stanowią balast w produkcji mieszkań. Gospodarowanie zaś, w systemie kapitalistycznym, nie polega na tem, by przefiltrować kapitał przez konsumpcję i produkcję i zbierać z niego owoce, ale na tem, by każda inwestycja, każdy warsztat pracy opłacały się odpowiednio do istniejącego w danym kraju stosunku produkcji do konsumpcji.

Nie można wreszcie pominąć, że obecny stan rozprężenia i zdemoralizowania rynku mieszkaniowego wpywać musi również na podro zenie kosztów ryzyka prywatnego budownictwa. Ta gał z przemysłu mieści w sobie bowiem dość momentu spekulacyjnego. Podobnie jak spekulant terenowy, przedsiębiorca, budujący na wlasny rachunek (często jest to jedna i ta sama osoba), idzie nie na dochody z obiektu, ale na zysk kapitałowy z pomyślniej sprzedaży. Dostanie go, jeśli trafnie przewidzi rozwój miasta w danej okolicy („vision” Babbitt'a) i wzrost wartości domów, czyli renty gruntowej. W tej wla nie umiejętności przewidzenia, że w danym miejscu powstanie potrzeba mieszkań, tkwi podstawa do korzyści gospodarczej, będącej odpłat  za poniesione ryzyko. Jak długo jednak o lokalnem rozplanowaniu nowych budow decyduje nie pewna tendencja potrzeb, ale wola wla dy, kierującej się nieraz motywami personalnymi, politycznymi i t. p., tak długo ryzyko samodzielnej akcji prywatnego przedsiębiorcy będzie większe, nieobliczalne, bo zależne od czynników, często nie dających się przewidzieć. Stąd też koszt domów, budowanych w tych warunkach, musi być wyższy.

Zakończymy przedstawieniem, wyłuszczone przez niemiecką Komisję Ankietową, motywów przeciw i za zniesieniem przymusowej gospodarki mieszkaniowej:

Zniesienie to — zdaniem jednych — wywołać musi silne zmniejszenie ruchu budowlanego i zwi zkę czynszów. Dzięki temu standard mieszkaniowy części ludności obniży się, a gęsto  zamieszkania się wzmoże. Objawiłoby to się zwla szcza w razie nagłej zmiany systemu, gdyż wtedy momenty, związane z dążeniem do utrzymania się obecnej organizacji, szczególnieby się uwydatniły.

Skutki takie — twierdzą drudzy — nastąpiłyby tylko wówczas, gdyby koszty budowy i prywatnego kapitału pozostały niezmiennone. Ale trudno przypuszczać, by przedsiębiorcy i robotnicy w tak wielkiej gałęzi przemysłu zgodzili się długo siedzieć z zał żonymi rękoma. Przej cie do innych działów produkcji jest możliwe tylko nielicznym i połączonym z ofiarami gospodarczymi. Silne ograniczenie budownictwa skazałoby dalej na beczynność kapitału oraz rozliczne uboczne przemysły. W razie odpadnięcia publicznych dopłat do czynszów, niewyr wanego przez zwi zkę czynszów (bo z tem się liczyć trzeba), nie pozosta-

waloby przemysłowi budowlanemu nic innego aniżeli budowanie po kosztach własnych, które zapewniają rentowność domów także i bez zwwyżki czynszów. Tylko w ten sposób rynek kapitału, orjentujący się

według osiągalnego zysku, dozna pobudki do inwestycji — a to decydować będzie o rozwinięciu prywatnego ruchu budowlanego.

Z. Rawita Gawroński

ŻYCIE GOSPODARCZE

ZNACZENIE CHŁODNICTWA. — Dziedziny zastosowania chłodnictwa w gospodarce narodowej są bardzo liczne. Najszersze zastosowanie posiada chłodnictwo w dziedzinie produkcji i obrotu artykułami żywnościowymi, szybko się psującymi, a przede wszystkim w przemysłach przetwórczo-rolniczych, jako to: mięsny, rybny, mleczarsko-jajczarskim, maślarskim, serowarstwie, poza tem w owocarstwie, warzywnictwie, piekarstwie, rzeźnictwie i t. d. Stosowanie sztucznego zimna ma na celu zabezpieczenie artykułów żywnościowych przed zepsuciem, któremu ulegają przy przechowywaniu w nieodpowiednich warunkach i przez dłuższy czas.

W celu lepszego przechowywania tych artykułów sztuczne zimno stosowane jest zarówno w miejscach produkcji oraz przy transporcie ich do miejsca spożycia, jak i podczas magazynowania w miejscu konsumpcji. Dla konserwacji, magazynowania i przechowania artykułów spożywczych służą specjalne składy, zaopatrzone w urządzenia chłodnicze, przyczem temperatura i stopień wilgoci w komorach mogą być dowolnie regulowane, stosownie do wymagań konserwacji danego artykułu.

Zamrożone artykuły bynajmniej nic nie tracą na swej dobroci i wartości odżywczej. Tak np. mięso mrożone importowane jest z Argentyny, Australji i innych krajów zamorskich do Europy, gdzie szereg rynków odbiorczych pokrywa swe zapotrzebowanie takim mięsem. Niemniej szerokie zastosowanie posiada chłodnictwo w przemyśle rybnym, gdzie sztuczne zimno używane jest od chwili połowu do momentu dostawy ryby konsumentowi, a poza tem użycie lodu pozwala rybakom uprawiać połowy na coraz dalszych i bogatszych w rybę terenach. W Polsce jednak wobec braku odpowiedniej organizacji chłodniczej ryba konsumowana jest przeważnie w stanie solonym lub wędzonym, natomiast ryba świeża jest zbyt droga, aby być artykułem, dostępnym dla szerszego mas.

Niemniej doniosłą rolę odgrywa chłodnictwo w obrocie jajami i nabiałem. Mianowicie, chłodnie pozwalają na przechowywanie jaj do czasu najlepszych koniunktur rynkowych, przyczem

artykuł nie wysycha i nie traci na wadze, jak przy innych sposobach konserwacji. Szczególnie ważne znaczenie ma sztuczne zimno przy dostawach świeżego mleka do miast, gdy bezpośrednio po wydojeniu mleko załadowuje się do wagonów-chłodni i przewozi się do miejskich punktów rozdzielczych, skąd rozwozi się do miejsc przeznaczenia. Sztuczne zimno stosuje się również przy wyrobie, konserwacji i transporcie masła, umożliwiając korzystanie z tego artykułu w świeżym stanie w ciągu dłuższego czasu.

W owocarstwie i warzywnictwie chłodnictwo oddaje również ogromne usługi, gdyż pozwala na przechowanie owoców i warzyw w ciągu całego roku, podczas gdy sezon ich produkcji jest naogół krótki. Jedynie dzięki zastosowaniu chłodni stała się możliwą dostawa i spożycie owoców podzwrotnikowych w odległych krajach północnych.

Ogólnie biorąc, znaczenie chłodnictwa nie ogranicza się tylko do bezpośrednich korzyści, płynących z zabezpieczenia artykułów przed zepsuciem, lecz daje również liczne korzyści pośrednie. Mianowicie, zastosowanie sztucznego zimna umożliwia zaopatrywanie miast w artykuły żywnościowe, importowane z odległych krańców świata. Dalej, racjonalnie prowadzone chłodnictwo przyczynia się do rozwoju produkcji rolnej i hodowlanej, redukując jednocześnie do minimum kosztowne pośrednictwo między wytwórcą a konsumentem, co wpływa na niższe koszty utrzymania w miastach. Jednocześnie poza zaspokojeniem wewnętrznych potrzeb chłodnictwo przyczynia się do uzyskania wysoko-wartościowych produktów eksportowych (jaja, wędliny, mięso i t. d.), a tem samem do zdobycia nowych rynków zbytu i ugruntowania się na dotychczasowych.

Chłodnictwo w życiu gospodarzem Polski nie odgrywa narażenie poważniejszej roli wobec słabo rozwiniętej sieci chłodniczej, aczkolwiek w kraju o charakterze wybitnie rolniczym posiada ono wielką przyszłość.

P. Salmonowicz

GÓRNICCTWO I PRZEMYSŁ

PRZEMYSŁ NAFTOWY

PRZEMYSŁ NAFTOWY W KWIECIEŃ 1931 R. — W y d o b y c i e ropy w kwietniu r. b. osiągnęła ilość 5.097 cyst., t. j. blisko o 400 wagonów mniej niż w marcu r. b. Przeciętna dzienna produkcja wynosiła 169 cyst. brutto, wobec 176 cyst. w miesiącu poprzednim i 178 cyst. w kwietniu r. ub. Słaby ruch wiertniczy nie przyniósł w kwietniu ciekawych wyników. Większy miesięczny wzrost produkcji ropy w wysokości 35 cyst. miesięcznie uzyskano w otworze „Union VII” w Mraźnicy. Z dowiercenia na terenach marek specjalnych znacniejszą produkcję uzyskano w Wietrznie w otworze „Radium XXVII” o wydajności 6 t dziennie. Produkcja ropy marki podstawowej obniżyła się do 3.148 cyst., wobec 3.480 cyst. w marcu r. b. i 3.627 cyst. w kwietniu r. ub. Nieco też, ale bardzo nieznacznie, zmniejszyła się produkcja marek specjalnych i wyniosła 1.949 cyst. (wobec 1.989 cyst. w marcu r. b.), utrzymując się jednak nadal na wyższym poziomie niż w kwietniu r. ub.

Procent ropy, zużytej na opał i manko, pozostał w wysokości 4% produkcji brutto.

Bez większych zmian pozostała ekspedycja ropy do rafinerji, osiągając 5.132 cyst., wobec 5.190 cyst. w miesiącu poprzednim. Ropa, pochodząca z tytułu manka tłocznioowego, dała nadwyżkę w zbiornikach w ilości 1.389 t.

Ceny ropy uległy niższe, wynosząc dla ropy bruttowej marki podstawowej 2.1825 za cysternę i dla innych (w 2.1825 za

cysternę): Bitków Fr. Pol. 2.286, Nobel 2.380, Dąbrowa 2.540, Dobrucowa 1.916, Grabownica 2.360, Harkłowa 2.890, Iwonicz 2.007, Kleczany 3.102, Krościenko bezparafin. 1.953, Krosno bezparaf. 2.044, Krosno parafin. 1.733, Kryg czarna 1.551, Majdan — Rosulna 2.153, Męcinka 2.464, Mokre 2.190, Potok 2.540, Szymbark 1.861, Rymanów 1.697, Schodnica 2.360, Stara Wieś 3.468, Toroszkówka 2.785 i Urycz 2.098.

Ruch wiertniczy utrzymał się prawie na poziomie marca, wyróżniając się nadal w porównaniu z latami poprzednimi silnym spadkiem wierceń. Spadek wierceń w kwietniu zaznaczyły kopalnie: w Tustanowicach (z 10 na 7), Mraźnicy (z 17 na 13), Dubie (z 3 na 2), Potoku (z 4 na 3). Przyrostem wierceń wyróżniły się kopalnie: w Daszawie (z 1 na 2), Uryczu (z 3 na 4), Harkłowej (z 3 na 4), Krygu (z 1 na 2), Równem (1 na 2) i Turzempolu (z 1 na 2). Nowe pojedyncze wiercenia uruchomiono: w Dobrucowej, Lipnicy Dolnej i Ropience. Odwiercono ogółem 6.817 m (o 315 m mniej niż w marcu r. b. i o 2.828 m mniej niż w kwietniu r. ub.). Największą ilość metrów odwiercono: w Schodnicy 1.211, Mraźnicy 835, Lipinkach 558, Daszawie 405, Rypnem 304, Wańkowej 295, Rosulnej 269, Wietrznie 265, Dubie 262, Kosmaczu 227, Borysławiu 218, Krygu 214 i w Tustanowicach 200.

Liczba robotników, zatrudnionych na kopalniach ropy i gazów, pozostała w wysokości prawie niezmiennie, obejmując 9.524 osób.

Produkcja gazów ziemnych spadła, utrzymując się jednak na poziomie wyższym niż w kwietniu r. ub. Przeciętnie dziennie wydobywano 1.333 tys. m³, wobec 1.436 tys. m³ w miesiącu poprzednim i 1.324 tys. m³ w kwietniu r. ub. Największe

¹⁾ Dane za marzec — p. zes. 25/1931, str. 969, ²⁾ dane tymczasowe za kwiecień — p. zes. 27/191, str. 1.041.

ilości gazów ziemnych — w m³ na minutę — czerpano z otworów: „Naszur” (Daszawa) 57'40, „Książę Pole I” (Daszawa) 38'24, „Polmin II” (Gelsendorf) 48'10, „Polmin I” (Daszawa) 37'75,

„Gdańsk I” (Mrażnica) 16'97. Ceny gazu ziemnego wynosiły za 1.000 m³: zł 60 dla rejonu jasielskiego i zł 56'20 dla drohobyczkiego.

Tablica I

Produkcja i obrót ropą — w kwietniu 1931 r.

MIESIĄC I ROK	JASŁO				DROHOBYCZ				STANISŁAWÓW				R A Z E M			
	Produkcja	Opal i manko	Ekspedycja	Zapasy w końcu mies.	Produkcja	Opal i manko	Ekspedycja	Zapasy w końcu mies.	Produkcja	Opal i manko	Ekspedycja	Zapasy w końcu mies.	Produkcja	Opal i manko	Ekspedycja	Zapasy w końcu mies.
	C	Y	S	T	E	R	N	Y								
Marzec 1930	803	6	813	373	4.271	217	4.039	1.616	395	8	338	238	5.469	231	5.190	2.227
Kwiecień 1931	788	6	813	349	3.922	205	3.952	1.512	387	6	367	253	5.097	217	5.132	2.114
Kwiecień 1930	623	2	560	463	4.353	258	3.993	1.571	385	6	377	212	5.361	266	4.970	2.246
Stycz. kwiec. 1931	3.118	28	3.184	349	16.489	926	16.098	1.512	1.548	28	1.500	253	21.155	982	20.782	2.114
Stycz. kwiec. 1930	2.551	21	2.443	463	17.176	1.114	16.380	1.571	1.530	23	1.503	212	21.257	1.158	20.326	2.246

Tablica II

Produkcja i zużycie gazów ziemnych — w kwietniu 1931 r.

MIESIĄC I ROK	J A S Ł O				DROHOBYCZ				STANISŁAWÓW				R A Z E M			
	Produkcja	Opal (zuż. własne)	Odtłoczono	Manko	Produkcja	Opal (zuż. własne)	Odtłoczono	Manko	Produkcja	Opal (zuż. własne)	Odtłoczono	Manko	Produkcja	Opal (zuż. własne)	Odtłoczono	Manko
	t y s i ą c e m e t r ó w s z e ś c i e n n y c h															
Marzec 1931	8.019	2.602	4.702	715	32.372	10.931	21.317	124	4.127	2.920	977	230	44.518	16.453	26.996	1.069
Kwiecień 1931	7.315	2.753	4.055	507	28.790	10.583	18.071	136	3.911	2.688	955	263	40.016	16.024	23.081	911
Kwiecień 1930	6.296	2.644	3.332	320	29.420	12.932	16.364	124	4.025	2.743	1.017	265	39.741	18.319	20.713	709
Stycz. kwiec. 1931	31.686	10.541	18.549	2.596	123.818	42.694	80.594	530	16.114	11.290	3.756	1.068	171.618	64.425	102.999	4.194
Stycz. kwiec. 1930	25.525	8.725	15.102	1.698	127.548	52.578	74.456	514	16.115	11.357	3.616	1.142	169.988	72.660	93.174	3.354

Tablica III

Liczba otworów wiertniczych i robotników na kopalniach ropy i gazów — w kwietniu 1931 r.

MIESIĄC I ROK	L i c z b a o t w o r ó w															Liczba robotników	Ilość otworów produktywnych	Przeciętna dzienna produkcja otworów — kg
	Montowane	Zmontowane	Wiercone			Instrument.	Wyłaznie gazowe	Samopły-nące	Łyzkowane	Pompowane	Tłokowane	Rekonstruk.	Likwidacja	Razem				
			Produktywny	Bez produkcji	Razem													
Marzec 1931	25	9	42	75	117	25	162	19	222	1.979	368	27	21	2.974	9.504	2.630	670	
Kwiecień 1931	25	10	39	74	113	37	154	20	242	1.989	366	13	21	2.990	9.524	2.656	638	
Kwiecień 1930	26	14	49	109	158	24	148	18	153	1.876	421	9	17	2.864	10.433	2.517	709	

W kwietniu r. b. było czynnych 30 rafinerji nafty, które zatrudniały ogółem 3.675 robotników i majstrów. Z tej liczby 3.630 robotników było zajętych przy pracach, związanych bezpośrednio z ruchem zakładów. 45 zaś robotników było zatrudnionych przy innych robotach. Państwowa Fabryka Olejów Mineralnych w Drohobyczu zatrudniała w tej liczbie 638 robotników. Przeróbka ropy w rafinerjach wyniosła ogółem 47.686 t, czyli o 3.326 t mniej w stosunku do miesiąca poprzedniego (51.012 t) i była znacznie mniejsza w porównaniu z przeciętną przeróbką miesięczną w r. ub. (52.740 t). Według poszczególnych gatunków ropy przeróbka wynosiła:

	Tonn	%
Borysławska (Standard)	34.327	71
Specjalna małoparafinowa	6.965	15
„ bezparafinowa	6.394	14

Państwowa Fabryka Olejów Mineralnych przerobiła 7.455 t ropy, czyli o 393 t mniej niż w marcu r. b. (7.848 t).

Wytwórczość produktów naftowych wyniosła ogółem 44.308 t, czyli że strata przy przeróbce stanowiła 7'1% (przeciętnie w 1930 r. 8'3%).

Konsumpcja produktów naftowych w kraju w porównaniu z odnośnymi danymi w r. ub. przedstawiała się następująco (w tonnach):

	Kwiecień 1931	Kwiecień 1930	Przec. mies. 1930
Benzyna	6.324	8.111	8.166
Nafta	7.241	7.495	12.120
Oleje gazowy i opałowy	4.382	5.123	5.980
Oleje smarowe	3.085	3.519	4.250
Parafina	651	590	810

Ogólne spożycie produktów naftowych w kraju wyniosło w kwietniu 24.216 t, w tem wysyłki z rafinerij do składów wynosiły 22.601 t, pozostałe zaś 1.615 t zostało zużyte w rafiner-

jach (przeważnie ropa, gudron, pozostałości i olej gazowy). W r. ub. spożycie wynosiło w odpowiednim okresie 27.003 t.

Tablica IV

Produkcja i obrót produktami naftowymi — w kwietniu 1931 r. (w tonnach)

P r o d u k t	Wytwór- czość z przeróbki ropy	Wysyłka do spo- życia w kraju	Zapotrzeb. rafinerij	Eksport	Wymiana między- rafineryjna		Im- port	Z a p a s y	
					wysyłki z rafinerij	przywóz do rafinerij ¹⁾		w dn. 1/IV 1931 ²⁾	w dn. 30/IV 1931
Benzyny	8.178	6.198	126	4.440	307	3.577	—	42.976	43.706
Nafta rafinowana	7.385	7.196	6	982	12	70	—	4.389	3.648
„ destylowana	6.632	13	26	238	—	—	—	12.870	19.225
Olej gazowy	9.903	4.071	62	3.431	—	11	—	16.316	18.666
„ opał. z destyl. rozkład.	145	234	15	—	—	—	—	1.899	1.795
Oleje smarowe	8.190	3.060	25	2.488	726	100	11	38.402	40.404
Smary stałe	214	185	9	10	3	7	—	696	710
Parafina	2.558	651	—	1.724	5	5	—	4.506	4.689
Świece	19	—	—	25	—	—	—	37	31
Asfalt	1.107	423	180	941	5	5	—	19.949	19.512
Koks	702	207	223	329	103	10	—	4.494	4.344
Produkty uboczne	136	57	11	2	—	—	—	1.833	1.899
Ropa, gudron i pozostałości	1.557	303	875	180	5	580	—	39.870	40.644
Olej parafinowy	— ³⁾	1	57	—	290	417	—	33.811	32.155
Gacz	— ⁴⁾	2	—	—	—	—	—	5.496	4.801
Ogółem:	44.308	22.601	1.615	14.790	1.456	4.782	11	227.544	236.229

Tablica V

Eksport do poszczególnych krajów — w kwietniu 1931 r. (w tonnach)

Kraj przeznaczenia	Benzyna		Nafta		Olej gazowy i opalowy	Oleje smar.		Parafina	Świece	Asfalt	Koks	Wazelina, smary stałe, mydło nafto- we ⁵⁾	Pozost. destyl. ⁶⁾	Razem
	rektyfikow.	surowa	rafinowana	destylow.		rafinowane	destylow.							
Anglja	—	—	—	—	—	10	—	114	—	—	—	—	—	124
Austrja	508	—	—	—	262	20	31	120	—	15	135	4	46	1.141
Czechosłowacja	507	2.329	—	187	21	172	401	—	—	15	144	2	41	3.819
Danja	167	—	—	—	61	43	—	—	—	16	—	—	—	287
Francja	54	—	15	—	262	56	—	65	—	218	—	—	—	670
Holandja	186	—	—	—	—	—	—	41	—	—	—	—	—	227
Jugosławja	25	—	—	—	—	23	—	100	—	—	—	—	—	148
Litwa	13	—	—	36	10	30	—	—	—	—	—	—	—	89
Łotwa	11	—	—	—	37	25	—	—	—	—	—	—	—	73
Niemcy	—	—	—	—	—	—	—	241	—	527	50	—	13	831
Rumunja	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	3	—	5
Szwajcarja	24	—	—	—	1.372	16	—	—	—	—	—	—	—	1.412
Szwecja	39	—	—	—	—	100	—	—	—	15	—	—	—	154
Węgry	11	—	—	—	—	30	—	51	—	—	—	—	—	92
Włochy	183	—	—	—	—	10	—	—	—	—	—	—	—	193
Razem:	1.728	2.329	15	223	2.025	537	432	732	—	806	329	9	100	9.265
Gdańsk loco	308	—	335	15	927	308	261	285	—	15	—	1	54	2.509
„ tranzyt	75	—	632	—	479	799	151	707	25	120	—	—	28	3.016
Ogółem:	2.111	2.329	982	238	3.431	1.644	844	1.724	25	941	329	10	182	14.790

¹⁾ 46 t — strata manipulacyjna na gazolinie.

²⁾ Zapasy początkowe poprawione.

³⁾ Potrącono 1.725 t, wziętych z zapasów do dalszej przeróbki.

⁴⁾ Potrącono 693 t, wziętych z zapasów do dalszej przeróbki.

⁵⁾ Ropa, gudron, pozostałości, z ropy bezparafinowej.

Ekspert produktów naftowych (właściwie wysyłka z rafinerji, przeznaczona na eksport) wyniósł ogółem 14.790 t, czyli był w dalszym ciągu mniejszy niż przeciętny eksport w r. ub. (miesięcznie 16.015 t).

Z poszczególnych produktów wywieziono zagranicę (w tonnach):

	Kwiecień 1931	Przec. mies. 1930
Benzyna	4.440	3.415
Nafta	1.220	2.518
Oleje gazowy i opał.	3.431	3.686
Olejsmarowe	2.488	3.129
Parafina	1.724	1.900

Ruch zapasów produktów naftowych w rafinerjach przedstawiał się następująco (w tonnach).

	1/V 1931	1/IV 1931	1/V 1930
Benzyna	43.706	42.976	28.463
Nafta	21.873	17.259	19.177
Oleje gazowy i opałowy	20.461	18.215	20.717
Oleje smarowe	40.404	38.402	36.605
Parafina	4.689	4.506	5.417
Inne produkty	105.096	106.186	90.809
Razem:	236.229	227.544	201.188

W przemyśle gazolinowym sytuacja była w dalszym ciągu pomyślna. Ceny pozostały na dawnym poziomie. Produkcja gazoliny wynosiła w kwietniu 3.332 t. Z ogólnej ilości 40.016 tys. m³ gazu ziemnego, wyprodukowanego na kopalniach, przerobiono w gazoliniarniach 23.096 tys. m³, czyli 58%. Ze 100 m³ przerobionego gazu otrzymywano przeciętnie 14,4 kg (w 1930 r. przeciętnie miesięcznie 13,46 kg).

W ruchu było 22 zakładów gazolinowych, które zatrudniały 283 robotników.

PRZEMYSŁ WŁÓKIENNICZY

EKSPORT WŁÓKIENNICZY W CZERWCU 1931 R. — Na podstawie danych Związku Eksportowego Polskiego Przemysłu Włókienniczego wywóz towarów włókienniczych z Łodzi w czerwcu przedstawiał się następująco:

Wywieziono: towarów bawełnianych białych 4.912 kg wartości zł 69.800, towarów bawełnianych kolorowych 112.161 kg za zł 839.907, towarów półbawełnianych 9.986 kg za zł 69.527, towarów wełnianych 157.125 kg za zł 1.726.603, stożków do kapełuszy 184 kg za zł 1.881, odzieży i konfekcji 76.472 kg za zł 999.511, przędzy bawełnianej kolorowej 6.408 kg za zł 45.263, przędzy wigonjowej 22.443 kg za zł 62.603, przędzy wełnianej 39.819 kg za zł 560.516.

Ogółem wywieziono w czerwcu z Łodzi 429.510 kg towarów wartości zł 4.375.611. Oznacza to dalszy wzrost eksportu w porównaniu z majem o przeszło zł 800 tys. oraz w porównaniu z czerwcem 1930 r. o przeszło zł 300 tys. Również i pod względem wagi zaznacza się wydatny wzrost eksportu w czerwcu r. b. — w porównaniu z majem r. b. o przeszło 60 tys. kg, w porównaniu z czerwcem r. ub. o przeszło 30 tys. kg.

Pod względem krajów przeznaczenia eksport w czerwcu przedstawiał się następująco (w tys. zł):

Anglja	1.749
Daleki Wschód	1.142
Rumunja	634
Austria, Węgry, Jugosławia	197
Dania, Norwegja i Szwecja	168
Finlandja i Łotwa	122
Ameryka	116
Afryka	116
Bliski Wschód	105
Niemcy	8
Inne kraje	19
Razem:	4.376

Na podkreślenie zasługuje dalszy wydatny wzrost eksportu włókienniczego do Anglji, który w czerwcu w porównaniu z majem zwiększył się o przeszło 30%. Ekspert ten wobec usunięcia przez Urząd Morski w Gdyni szeregu usterek natury transportowo-komunikacyjnej kieruje się obecnie prawie w całości przez Gdynię do portów angielskich. Czerwiec przyniósł również wzrost tranzakcyj na rynkach Dalekiego Wschodu, gdzie po kilkumiesięcznej przerwie polski przemysł włókienniczy przejawiać zaczyna znowu energiczniejszą działalność eksportową.

M. K.

ROLNICTWO

POD REDAKCJA MINISTERSTWA ROLNICTWA

AKCJA KONTROLI MLECZNOŚCI. — W jesieni 1929 r. Min. Rolnictwa, w porozumieniu z izbami i organizacjami rolniczymi, ustaliło zasady organizacji i prowadzenia kontroli mleczności w gospodarstwach drobnych rolników oraz zasady subwencjonowania przez Ministerstwo tej akcji.

Zasady powyższe przewidywały daleko idącą pomoc Min. Rolnictwa w utrzymaniu kontrolerów mleczności, pracujących w drobnych gospodarstwach rolnych, mianowicie w I roku zł 2.400, w II zł 1.600, w III zł 800, w IV zł 400 i w V zł 200 zasiłku na każdego kontrolera.

Realizując ustalone zasady, Min. Rolnictwa przyznało w 1930/31 roku na utrzymanie 213 asystentów kontroli łącznie przeszło zł 500.000.

W celu zbadania wyników pracy dotychczasowej Min. Rolnictwa zwołało dn. 9 maja r. b. konferencję w sprawie kontroli mleczności, złożoną z przedstawicieli izb i organizacji rolniczych oraz wydziałów rolnictwa urzędów wojewódzkich.

Według sprawozdań, złożonych przez kierowników kół kontroli mleczności przy izbach i organizacjach rolniczych, akcja kontroli mleczności w Polsce przedstawia się w sposób następujący:

(patrz tablicę na następnej stronie)

Widzimy więc, że akcja kontroli mleczności, zarówno w gospodarstwach drobnych, jak i większych, zatacza już obecnie bardzo szerokie koło. Ogólna liczba krów, znajdujących się pod kontrolą, wynosi obecnie 148.009 sztuk, podczas gdy w 1928 r. wynosiła zaledwie 12.000 sztuk.

Jest to wynik w pierwszym rządzie polityki dotacyjnej, zastosowanej przez Min. Rolnictwa w 1930 r. w zakresie kontroli mleczności w gospodarstwach drobnej własności.

W 1928 r. w gospodarstwach włościańskich była prowadzona kontrola t. zw. luźna, to znaczy wydajność mleka i zawartość tłuszczu w mleku były sprawdzane co 3 — 4 miesiące. Obecnie zaś wszędzie jest prowadzona kontrola mleczności ścisła: wydajność mleka oraz zawartość tłuszczu w mleku są sprawdzane przez asystentów kontroli mleczności raz na miesiąc.

Następnie należy stwierdzić pomyślne wyniki kontroli w stosunku do osiągniętych przeciętnych wydajności mleka oraz zawartości tłuszczu w mleku. W 1929/30 r. w województwach centralnych przeciętna wydajność mleczna wynosiła w kółkach kontroli mleczności drobnej własności 2.416 kg przy 3,5% tłuszczu, w kółkach kontroli mleczności większej własności 3.075 kg mleka przy 3,32% tłuszczu.

W woj. poznańskim przeciętna wydajność wynosiła w tym okresie: w kółkach kontroli mleczności drobnej własności 2.763 kg mleka o 3,41% tłuszczu, w kółkach kontroli mleczności większej własności 3.402 kg mleka o 3,2% tłuszczu.

W woj. wileńskim przeciętna wydajność mleczna wynosiła w omawianym okresie dla krów drobnej własności 1.497 kg mleka przy 3,97% tłuszczu, dla krów większej własności 2.166 kg mleka przy 3,74% tłuszczu.

Zainteresowanie ludności wiejskiej akcją kontroli mleczności stale wzrasta. Akcja ta rozwija się zupełnie pomyślnie, wywierając dodatni wpływ na podniesienie ogólnego stanu kultury hodowlanej.

Rezolucje, powzięte na omawianej konferencji, są następujące:

1) Pożądaną jest dla zachowania ciągłości pracy utrzymanie w r. b. zasiłków sejmików na prowadzenie kontroli mleczności, udzielanych w ub. roku budżetowym;

	Mniejsza własność:			Większa własność:		
	liczba kół kontroli mleczności	liczba gospo- darstw obję- tych kontrolą	liczba krów	liczba kół kontroli mleczności	liczba gospo- darstw obję- tych kontrolą	liczba krów
Woj. centralne:	150 (46) ¹⁾	5.229	18.541	147 (46)	1.280	40.082
Warszawa	40 (17)	1.111	5.252	55 (17)	517	14.603
Łódź	26 (9)	871	3.304	32 (9)	287	8.309
Kielce	32 (10)	1.183	2.919	32 (10)	269	8.794
Lublin	26 (8)	1.114	3.126	20 (8)	145	4.525
Białystok	26 (2)	950	3.940	8 (2)	62	1.851
Woj. wschodnie:	75 (40)	1.915	7.073	44 (40)	265	7.883
Wilno	27 (15)	343	2.367	22 (15)	112	3.143
Nowogródek	18 (6)	621	1.917	10 (6)	72	2.306
Polesie	15 (9)	376	1.276	— (9)	31	1.073
Wołyń	15 (10)	575	1.513	12 (10)	50	1.361
Woj. zachodnie:	178 (94)	—	11.085	132 (94)	—	43.821
Poznań	80 (80)	566	4.515	84 (80)	655	27.243
Pomorze	84 —	325	5.000	28 —	260	10.957
Śląsk K. K. M. polskie	14 (14)	246	1.585	14 (14)	57	2.518
" " " " niemieckie	—	—	—	6 —	58	3.268
Woj. południowe:	—	—	—	—	—	—
Kraków ²⁾	37	2.991	5.140	10	115	3.694
Lwów ³⁾	20	1.635	3.195	18	212	7.315
Stanisławów ³⁾						
Tarnopol ³⁾						

2) pożądanym jest, ażeby zasiłki, przeznaczone przez sejmiki, przekazywane były organizacjom rolniczym, którym asystenci kontroli, utrzymywani z tych zasiłków, powinni podlegać służbowo;

3) pożądanym jest ścisłe porozumienie między akcją kontroli mleczności a mleczarstwem spółdzielczym oraz usunięcie zatarłów, spotykanych gdzieś między temi instytucjami; w tym celu pożądanym jest odpowiednie oddziaływanie spółdzielczych związków rewizyjnych na mleczarnie spółdzielcze;

4) pożądanym jest pozostawienie organizacjom rolniczym możliwości różniczkowania poborów asystentów kontroli mleczności w granicach ogólnej sumy przyznanego zasiłku;

5) wojewódzcy inspektorzy kontroli mleczności powinni dokładnie i często kontrolować asystentów kontroli mleczności; wyniki kontroli winny być ujęte na piśmie i doręczane w odpisie asystentom kontroli i organizacjom; z tego względu pożądanym jest zwiększenie środków, przeznaczonych na rozjazdy inspektorów kół kontroli mleczności;

6) pożądanym jest wprowadzenie premii dla instruktorów hodowlanych za wydatną działalność w zakresie kontroli mleczności;

7) jeśli na terenie województwa istnieje większa ilość kół kontroli mleczności, praca asystentów powinna być nadzorowana przez instruktorów hodowlanych, względnie nadkontrolerów;

8) praca powinna być lepiej przygotowywana, zwłaszcza na terenach wschodnich o niskim poziomie kultury; w tym zakresie może mieć duże znaczenie pokazowe żywienie, które w r. b. powinno być zorganizowane na szerszą skalę;

9) personel asystentów kontroli mleczności powinien być w dalszym ciągu starannie dobierany i stale doszkadzany;

10) książkowość kontroli powinna być przechowywana w gospodarstwach, a nie u asystentów;

11) pożądanym jest bardziej czynny udział zarządów kółek kontroli w pracach tych kółek.

W sprawie publikowania wyników kontroli mleczności postanowiono zwrócić się za pośrednictwem Min. Rolnictwa do Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego z prośbą o powołanie specjalnej komisji, która ustaliłaby zasady, a następnie opracowała materiał i zajęła się realizacją wydawnictwa.

Poza tem zostały rozpatrzone następujące wnioski organizacji rolniczych w sprawie propagandy racjonalnego dojenia:

1) należy zorganizować stałe kursy, celem kształcenia zawodowych techników dojarzy, których brak daje się odczuć we wszystkich województwach;

2) należy wprowadzić nauczanie teoretyczne i praktyczne racjonalnego dojenia we wszystkich szkołach hodowlanych oraz na kursach, przygotowujących asystentów kontroli;

3) obecny personel instruktorski oraz asystentów kontroli należy przeszkolić na specjalnych kursach racjonalnego dojenia;

4) we wszystkich szkołach rolniczych należy wprowadzić nauczanie racjonalnego dojenia zapomocą wędrownych instruktorów dojenia;

5) należy prowadzić propagandę racjonalnego dojenia zapomocą pokazów racjonalnego dojenia, konkursów racjonalnego dojenia oraz wydawania odpowiednich broszur i ulotek;

6) należy organizować krótkie kursy dojenia dla drobnych hodowców.

W dyskusji stwierdzono brak doświadczonych dojarzy na terenie wszystkich województw, zwłaszcza na wschodzie, oraz wypowiedziano się za szkoleniem w dojeniu przede wszystkim uczniów szkół rolniczych. Uznano za pożądanym, ażeby izby i organizacje rolnicze wypróbowały na swoich terenach w bieżącym sezonie te sposoby propagandy racjonalnego dojenia, które uważają za najwłaściwsze i które są wykonalne w obecnych warunkach. Uzyskane doświadczenie będzie podstawą do ustalenia metody dalszej propagandy racjonalnego dojenia.

M. M.

H A N D E L

HANDEL WEWNĘTRZNY

RUCH CEN W KWIECNIU I MAJU 1931 R. — Obróty handlowe, hamowane w pierwszych miesiącach roku niżkowym

¹⁾ W nawiasach podane są kółka kontroli mieszane, wykazane również w ogólnej liczbie kółek danego rodzaju, podanej przed nawiasem.

²⁾ Łącznie z 9 powiatami woj. lwowskiego — teren działalności Małopolskiego Tow. Rolniczego w Krakowie.

³⁾ Teren działalności Małopolskiego Towarzystwa Rolniczego we Lwowie.

ruchem cen, rozszerzyły się nieznacznie w miesiącach sprawozdawczych, częściowo właśnie dzięki dokonanyom niżkom cen; wzrost obrotów dotyczył jednak tylko niektórych branż i nie wykazywał cech trwałości.

Hamując na obroty wpływała sytuacja rynku pieniężnego, która wykazywała wciąż zaostrzającą się ciasnotę. Wypłacalność również raczej pogarszała się.

Siła nabywcza odbiorców wiejskich nie uległa poprawie, bo wyższa cen artykułów roślinnych korzystnie oddziaływała na sytuację tylko części gospodarstw, i to posiadających jeszcze zapasy. Gospodarstwa, które przeważnie opierają się na hodowli, wskutek pogorszenia się sytuacji na rynku hodowlanym ucierpiały poważnie i wykazują jeszcze zmniejszoną zdolność kupczą.

Siła nabywcza ludności miejskiej nie zwiększyła się również mimo sezonowego spadku bezrobocia, albowiem jednocześnie utrzymała się — choć w mniejszych rozmiarach — akcja niżkowa płac. Lekki wzrost kosztów utrzymania oddziałal na niżkę realnych dochodów.

Zagraniczne rynki zbytu — wobec panującej depresji i coraz ostrzejszych zarządzeń ochronnych — kurczyły się, wywołując spadek eksportu.

Wskaźnik cen hurtowych, zwiększający od początku roku, podniósł się w miesiącach sprawozdawczych dość znacznie —

zwłaszcza w kwietniu. Mianowicie, niżkowy ruch cen przemysłowych został wyrównany z poważną nadwyżką przez mocną tendencję na rynku artykułów rolnych, a właściwie tylko na rynku zbożowym.

Ceny detaliczne wzrastały w znacznie mniejszym stopniu, dzięki czemu zmniejszyła się nieco rozpiętość między cenami w hurcie i w detalu.

Ruch wskaźników cen hurtowych — ogólnych i poszczególnych grup towarowych — ilustruje następujące zestawienie:

	Wskaźnik ogólny	Artykuły rolne	W t e m:		Artykuły przemysł.	W t e m:						
			prod. roślinne	spożywcze: zwierzęce		drzewo	artykuły włókienn.	węgiel	metale	różne	Artykuły kolonialne	
			W s k a ż n i k					1927 = 100				
III 1930	85.0	70.1	61.3	84.9	97.5	108.0	84.6	121.0	94.6	103.1	101.1	
IV "	85.0	71.3	65.0	81.5	96.5	108.0	84.6	121.0	92.8	101.2	97.4	
V "	83.3	68.3	60.3	81.6	96.3	108.0	85.3	121.0	91.4	101.1	93.9	
XII "	76.2	63.2	54.6	78.2	86.9	88.0	68.9	121.0	86.5	98.1	89.6	
I 1931	71.6	56.9	51.5	66.2	84.1	81.8	65.5	121.0	84.5	96.6	90.6	
II "	72.1	58.2	52.6	67.7	83.9	80.4	66.8	121.0	85.5	93.1	90.2	
III "	72.5	59.8	57.1	64.8	83.4	76.9	68.4	121.0	83.7	92.3	84.1	
IV "	74.1	64.5	70.3	58.5	82.1	74.1	66.1	121.0	82.4	93.2	82.1	
V "	74.6	66.8	73.1	60.1	81.0	74.1	64.2	121.0	80.9	93.1	81.5	

Ceny artykułów rolnych, które zaczęły zwiększać od lutego r. b., w kwietniu podniosły się bardzo silnie, bo o 7.8%, a w maju wzrosły w dalszym ciągu, choć w znacznie słabszym stopniu (o 3.5%).

Ta wyżka cen artykułów rolnych w miesiącach sprawozdawczych była spowodowana prawie wyłącznie wzrostem cen krajowych roślinnych produktów spożywczych (w kwietniu o 23.1%, w maju o 4.0%), choć w maju wzrosły również i ceny produktów zwierzęcych. Ogromny wzrost cen artykułów roślinnych w kwietniu, utrzymujący się, choć w stosunkowo znacznie słabszym stopniu, w maju, dotyczy właściwie tylko cen zbóż i przetworów. Ceny zbóż wzrastały początkowo pod wpływem przyczyn natury przejściowej (zły stan dróg, zwiększony popyt ze strony młynarzy, interwencja P. Z. P. Z.), następnie zaś pod wpływem niekorzystnych przewidywań urodzaju oraz stosunkowo nieznacznych zapasów, zwłaszcza co się tyczy żyta. Ruch cen zbóż był w dużym stopniu niezależny od ruchu cen światowych. Pszenica na giełdzie poznańskiej wzrosła w ciągu 2 miesięcy o $\mathcal{Z}$ 24.43 do $\mathcal{Z}$ 33.45 za 100 kg, żyto zaś z $\mathcal{Z}$ 21.38 do $\mathcal{Z}$ 28.62 za 100 kg; wzrost pszenicy był więc stosunkowo nawet silniejszy, ale już od maja rozpoczęło się zmniejszanie różnicy między ceną pszenicy i ceną żyta, będące wyrazem przewidywań, dotyczących zbiorów i kształtowania się cen tych zbóż w przyszłym roku. Ceny jęczmienia w kwietniu jeszcze silnie zwiększały, później utrzymywały się na poziomie ustabilizowanym, ceny owsa wzrastały stale, lecz w mniejszym stopniu niż pszenicy i żyta (z $\mathcal{Z}$ 25.22 do $\mathcal{Z}$ 30.50 za 100 kg). Ceny mąki i kasz sły za ruchem cen surowców, przyczem szczególnie silna była wyżka cen mąki pszennej.

Ceny produktów zwierzęcych w kwietniu obniżyły się o 9.7%, w maju wzrosły o 2.8%. Szczególnie silne przesilenie panowało na rynku trzody, której ceny osiągnęły bardzo niski poziom ($\mathcal{Z}$ 1.18 za 1 kg żywej wagi). Spadały również ceny bydła rogatego. W zakresie nabiału ceny mleka, po niżce w kwietniu, w maju osiągnęły poziom nawet nieco wyższy niż w marcu; ceny masła z przerwą w I połowie maja zmniejszały się bardzo silnie, ceny jaj spadały nieprzerwanie. Wszędzie w spadku cen odgrywa dużą rolę przeciążenie rynków odbiorczych, poza tem sezonowy wzrost podaży.

Ceny artykułów przemysłowych zniżkują nieprzerwanie od kwietnia 1929 r.; w kwietniu zniżka wyniosła 1.6%, w maju 1.1%. Zniżka ta powstawała częściowo w związku ze spadkiem światowych cen surowców, częściowo miała charakter koniunkturalnej zniżki cen fabrykatów.

W grupie drzewnej wskaźnik cen w kwietniu obniżył się o 3.8%, w maju jednak wzrósł o 6.3%. Zwiększały zwłaszcza ceny tarcicy — wobec zmniejszonego jej zbytu w kraju. Eksport w kwietniu silnie wzrósł, lecz w maju wykazał spadek.

W grupie włókienniczej ceny — po wyżce w I kwartale r. b. zaczęły znowu spadać: w kwietniu o 3.3%, w maju o 4.2%. Ożywienie poprzednie w miesiącach sprawozdawczych coprawda osłabło, ale poprawa w przemyśle włókienniczym naogół utrzymała się, a zbyt nie wykazywał specjalnych wstrząszeń. Ceny surowców zniżkowały (bawelny z $\mathcal{Z}$ 2.44 na

$\mathcal{Z}$ 2.26, wełny Merynos z $\mathcal{Z}$ 11.36 na $\mathcal{Z}$ 10.37 za kg), a wobec spadku zapotrzebowania na przędzę ruch przystosowawczy jej cen był szybki, przyczem marża zarobku naogół nie ulegała zmianie; szczególnie silny był spadek ceny przędzy wełnianej (do $\mathcal{Z}$ 16.05), ale też i poziom marcowy ceny przędzy ($\mathcal{Z}$ 18.27) był niezwykle wysoki. Ceny tkanin — wobec utrzymujących się (częściowo dzięki poprzedniej niżce cen) obrotów — nie wykazały w miesiącach sprawozdawczych naogół zmian. Choć jednak cenniki wielkich fabryk pozostawały naogół bez zmiany, ceny drobnych zakładów dostosowały się do ruchu cen przędzy i — zwłaszcza w kwietniu — spadały.

Ceny węgla przy słabym zbyciu w kraju, a dość znacznym eksporcie — pozostawały (po niżce marcowej) niezmiennione.

W grupie metali ceny żelaza po przeprowadzonej naskutek akcji rządowej niżce cen w marcu, kwietniu i maju pozostawały niezmiennione. Ceny cynku, ołowiu i cyny zgodnie z tendencją rynku światowego przez oba miesiące sprawozdawcze zniżkowały, dzięki czemu wskaźnik cen tej grupy obniżył się w kwietniu o 1.5%, w maju zaś o 1.8%.

W grupie „różnych” artykułów przemysłowych nastąpił w kwietniu wzrost o 1.0%, w maju zaś o 0.2%. Wzrost ten dotyczył głównie działu skór (wzrost cen surowca) oraz działu chemicznego (wzrost cen terpentyny).

Ceny kolonialnych produktów spożywczych obniżyły się dość silnie w miesiącach sprawozdawczych: w kwietniu o 2.4%, w maju o dalsze 0.7%. Zniżkowały mianowicie ceny kawy (z $\mathcal{Z}$ 4.70 do $\mathcal{Z}$ 4.55 za kg) i herbaty (z $\mathcal{Z}$ 15.75 na $\mathcal{Z}$ 15. — za 1 kg).

Ruch cen w ciągu roku — od maja 1930 r. do maja 1931 r. — wykazał niżkę ogólnego poziomu cen o 10.2%, przyczem ceny artykułów rolnych obniżyły się tylko o 2.2%, a ceny artykułów przemysłowych o 16.5%, dzięki więc umożliwionej odpowiednią polityką zbożową Rządu ostatniej wyżce cen artykułów rolnych oraz dzięki stałej, a wzmocnionej ostatnio odpowiednią akcją, niżce cen artykułów przemysłowych nastąpiło niezwykle pożądane zmniejszenie się rozpiętości między cenami artykułów rolnych i przemysłowych. Jeżeli weźmiemy pod uwagę poszczególne grupy towarów, widzimy, że wśród artykułów przemysłowych ceny węgla (według wskaźnika G. U. S.) pozostały niezmiennione, ceny „różnych” artykułów obniżyły się tylko o 7.6%, ceny metali — o 11.5%, natomiast ceny materiałów włókienniczych — aż o 25.8%, a ceny drzewa — o 27.0%. Widzimy więc wielką rozbieżność w ruchu cen artykułów przemysłowych. Z artykułów rolnych — produkty roślinne wykazały w ciągu roku silny wzrost cen — o 21.2%, podczas gdy jednocześnie ceny produktów zwierzęcych gwałtownie spadły — o 26.3%. Kryzys rolny przejawia się więc w ostatnich miesiącach silnie w dziedzinie hodowlanej.

Ceny detaliczne — po gwałtownym spadku w ostatnim miesiącu r. ub. i pierwszych miesiącach r. b. — w miesiącach sprawozdawczych zwiększały, mianowicie w kwietniu o 1.6% i w maju o 0.2%.

Ruch wskaźników cen detalicznych (w Warszawie) przedstawiał się następująco:

Wskaźnik cen
(1927 = 100)

III 1931 IV 1931 V 1931 V 1930

Wskaźnik ogólny	90·9	92·4	92·6	99·9
Artykuły rolne	80·2	83·3	84·0	89·6
„ przemysłowe	101·4	101·3	101·1	111·0
Żywność	81·9	84·5	85·1	90·8

Jak widzimy, zwykła ogólnego poziomu cen detalicznych była jedynym — zresztą słabym — odbiciem zwykłego ruchu hurtowych cen zbóż i przetworów. Wzrastały bowiem tylko ceny żywności, podczas gdy ceny artykułów przemysłowych zmniejszały. W grupie artykułów żywnościowych zmniejszały ceny: chleba, mąki, kaszy, mleka, mięsa wołowego, kartofli i t. p., spadły zaś ceny: masła, jaj, mięsa wieprzowego, słoniny i t. d.

Majowy poziom cen detalicznych jest o 7·4% niższy od przeciętnego poziomu tych cen w 1927 r., gdy poziom cen hurtowych obniżył się jednocześnie o 25·2%, a więc rozpiętość cen w hurcie i detalu w porównaniu ze stanem w 1927 r. znacznie się wzmogła.

Ruch cen detalicznych w ciągu roku, t. j. od maja 1930 r., wykazuje spadek o 7·3%, przyczem ceny artykułów rolnych obniżyły się o 6·2%, a ceny artykułów przemysłowych o 8·9%.

Koszty utrzymania (w Warszawie) wzrosły w kwietniu zaledwie o 0·1%, a w maju pozostały bez zmiany (wskaźnik 92·2). W kwietniu podniosły się koszty żywności (o 0·3%), a spadły koszty opatu (o 0·2%) i różne (o 0·1%); w maju tendencja była analogiczna: w dalszym ciągu, lecz silniej, wzrastały koszty żywności (o 0·2%), silniej również spadały koszty opatu (o 0·6%), jednakowo zaś z kwietniem — koszty różne (o 0·1%).

D.

KRAJOWE RYNKI TOWAROWE¹⁾

ZBOŻA I PRZETWORY

RUCH CEN ZBÓŻ w okresie 1 — 15/VII r. b. przedstawiał się następująco (ceny za 100 kg):

	1 — 8/VII		9 — 15/VII		Różnica w % ¹⁾ w stos. do cen z 1 — 8/VII
	zł	\$	zł	\$	
Pszennica					
Warszawa	30·50	3·42½	30·50	3·42½	—
Poznań	27·17½	3·05	25·08	2·81½	— 7·7
Lwów	26·75	3·00½	25·00	2·81	— 6·5
Srednia giełd krajowych	28·14	3·16	26·86	3·01½	— 4·5
Żyto					
Warszawa	28·33	3·18	27·03½	3·03½	— 4·5
Poznań	26·00	2·92	24·33	2·73	— 6·4
Lwów	26·42	2·97	23·12½	2·59½	— 12·4
Srednia giełd krajowych	26·92	3·02½	24·83	2·79	— 7·7
Owies					
Warszawa	28·50	3·20	30·00	3·37	+ 5·2
Poznań	28·50	3·20	28·00	3·14½	— 1·7
Lwów	31·25	3·51	30·25	3·40	— 3·4
Srednia giełd krajowych	29·42	3·30½	29·41½	3·30½	—
Jęczmień zwykły					
			stary	nowy	
Warszawa	28·25	3·17	—	24·25	2·74
Poznań	27·00	3·03	—	19·50	2·19
Lwów	26·00	2·92	24·50	—	2·75
Srednia giełd krajowych	27·08	3·04	—	—	—

— Dla zbóż chlebowych panowała w okresie sprawozdawczym tendencja niejednolita, naogół słabsza. Uwidoczniło się to szczególnie silnie na giełdzie poznańskiej, gdzie poważniejsze

¹⁾ Na podstawie donych Min. Przemysłu i Handlu i Min. Rolnictwa, sprawozdań organizacyj gospodarczych, własnych korespondentów, depesz P. A. T. oraz Agencji Wschodniej i t. d.

zniżki w porównaniu z notowaniami końcowymi okresu poprzedniego wykazują: pszenica, żyto oraz mąka pszenna, poza tem mniejsze straty poniosły: owies, mąka żytnia oraz otręby pszenne i żytnie. Notowania giełdy gdańskiej nie ulegały żadnym zmianom, natomiast na giełdzie warszawskiej wahania są mniej liczne i niewielkie: zmniejszało żyto, poprawiła się zaś cena owsa oraz otrąb pszennych i żytnich, prawdopodobnie wskutek zmniejszonej ostatnio podaży.

Na rynku kasz i grochów usposobienie nieco słabsze; ceny mają inklinację do zniżek.

WARSZAWA. — Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg parytet wagon Warszawa (w nawiasach podane są notowania końcowe z okresu, poprzedzającego sprawozdawczy): pszenica 30·00 — 31·00 (30·00 — 31·00), żyto 27·25 — 27·75 (28·00 — 28·50), jęczmień ozimy nowy 24·00 — 25·00 (przemiałowy stary 28·00 — 28·50), owies jednolity 32·00 — 33·00 (31·00 — 32·00), — zbierany 30·00 — 31·00 (28·00 — 29·00), mąka pszenna luksusowa 58·00 — 68·00 (58·00 — 68·00), — pszenna 4/0 53·00 — 58·00 (53·00 — 58·00), — żytnia (typ przepisowy) 45·00 — 47·00 (45·00 — 47·00), otręby pszenne szale 16·50 — 17·50 (16·00 — 17·00), — pszenne średnie 15·00 — 16·00 (14·00 — 15·00), — żytnie 16·00 — 17·00 (15·50 — 16·50).

— Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg loco skład: kasza pszenna manna 65·00, — gryczana palona cała 80·00, — w połówkach 65·00, — biała cała 70·00, — w połówkach 60·00, kasza krakowska maczek „0” 105·00, — „00” 110·00, — „000” 113·00, kasza jaglana I gat. 68·00 — II gat. 64·00, kasza owsiana 65·00, płatki owsiane 70·00, kasza jęczmienna łamana 50·00, pęczak 50·00, kasza perłowa 65·00, mączka kartofliana 35·00, groch luskany cały 62·00 — 75·00, — w połówkach 60·00, — Wiktorja 46·00, polny 38·00, fasola biała olbrzymia 80·00, — drobna 50·00, ryż Burma 68·00, — Siam 100·00, — Patna 110·00 — 115·00.

POZNAŃ. — Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg parytet Poznań (jak wyżej): pszenica 24·50 — 25·00 (27·00 — 27·50), żyto 24·00 — 24·50 (26·50 — 27·00), owies 27·50 — 28·50 (28·00 — 29·00), mąka pszenna 65½-owa wraz z workiem 40·00 — 43·00 (44·00 — 47·00), — żytnia 65½-owa wraz z workiem stand. 40·00 — 41·00 (41·50 — 42·50), otręby pszenne grube 15·00 — 16·00 (15·00 — 16·00), — pszenne średnie 13·50 — 14·50 (13·50 — 14·50), — żytnie 14·50 — 15·50 (15·50 — 15·50).

GDAŃSK. — Notowano — w guld. gd. za 100 kg (jak wyżej): pszenica 16·00 — 16·75 (16·00 — 16·75), żyto 16·50 — 17·00 (16·50 — 17·00), jęczmień pastewny 15·50 — 16·00 (15·50 — 16·00), owies 18·50 (18·50), otręby pszenne grube 11·50 (11·50), — żytnie 11·75.

PASZA

— Na rynku pasz miały miejsce ostatnio niewielkie tylko zmiany; dla siana panuje naogół tendencja nieco mocniejsza, utrzymana dla makuchów, słabsza natomiast dla słomy.

WARSZAWA. — Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg transport wozowy (w nawiasach podane są ostatnie notowania): siano koniczynowe 15·00 — 16·00 (14·00 — 14·50), siano średni gat. 12·00 — 15·00 (12·00), słoma prosta (przeważnie żytnia) 8·00 — 9·00 (9·00 — 10·00); parytet wagon Warszawa: otręby pszenne szale 16·50 — 17·50 (16·00 — 17·00), — pszenice średnie 15·00 — 16·00 (14·00 — 15·00), — żytnie 16·00 — 17·00 (14·25 — 15·00); franco skład Warszawa (detal.): mączka arachidowa (z orzecha ziemnego) 50% białka i tłuszczu w workach brutto za netto 37·00 — 38·00 (37·00 — 38·00), kuch sojowy śrutowy 46% w workach brutto za netto 37·00 — 38·00 (37·00 — 38·00), kuchy słonecznikowe w taflach 27·00 — 28·00 (27·00 — 28·00), — mielone 28·00 — 29·00 (28·00 — 29·00), — rzepakowe 26·00 — 27·00 (26·00 — 27·00), — mielone 27·00 — 28·00 (27·00 — 28·00), — lniane 33·00 — 34·00 (33·00 — 34·00), — mielone 34·00 — 35·00 (34·00 — 35·00), rzepak ekstrahowany (śrut rzepakowy) wraz z workiem 27·00 — 28·00 (27·00 — 28·00); franco wagon stacja załadowania: siano 7·50 — 8·00, słoma prasowana 4·00 — 4·50 (4·00 — 4·20).

STANISŁAWÓW. — Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg: siano polne 6·00, — łąkowe 5·50, — koniczynowe 11·00, słoma na sieczkę 2·50, otręby pszenne 14·00, — żytnie 15·25.

SKÓRY

Okres sprawozdawczy minął przy tendencji dość spokojnej dla skór surowych; ceny nie wykazują poważniejszych różnic w porównaniu z ostatnimi notowaniami. Jedynie na rynku wileńskim nastąpiła nieco większa wyżka cen skór bydlęcych i końskich.

WILNO. — Ceny orientacyjne — w $\mathcal{Z}$ za 1 kg loco rzeźnia miejska (w nawiasach podane są ostatnie notowania): skóry bydłce ciężkie 1'37—1'38 (1'18—1'20), — lekkie 1'37—1'38 (1'18—1'20); za 1 sztukę: skóry cielęce 5'00—6'00 (5'00—6'00), — baranie 7'00—8'00 (7'00—8'00), — końskie 24'00—25'00 (17'00—18'00).

POZNAŃ. — Na aukcji skór surowych osiągnięto następujące ceny — w $\mathcal{Z}$ za 1 funt: skóry bydłce bukate do 39 ft. wagi bez krowich — 0'85, wolce, jałowki 0'73—0'75, buhaje zależnie od wagi 0'59—0'71, skóry cielęce zależnie od wagi 0'80—1'05, — cielęce czerwone 0'95—1'05, — skopowe pełnowełniste 0'71, — półwełniste 0'67, — krótkowełniste 0'68—0'69, — gołe 0'48.

KRAKÓW. — Notowania Centralnej Targowicy — w $\mathcal{Z}$ za 1 kg (jak wyżej): skóry wołowe 1'00—1'20 (1'10—1'12), — krowie 1'00 (1'00), — z jałowek 1'20 (1'10); za 1 sztukę: skóry cielęce 5'00—7'00 (5'00—7'00).

LWÓW. — Notowania Centralnej Targowicy — w $\mathcal{Z}$ za 1 kg (jak wyżej): skóry bydłce lekkie 1'25 (1'25), — bydłce ciężkie 1'25 (1'25), — cielęce w rzeźni 1'60, — cielęce prowincjonalne 1'35 (1'35); za 1 sztukę: skóry końskie duże 17'00 (17'00), — małe 8'90 (8'99).

TŁUSZCZE I OLEJE

— Rynek tłuszczu i olejów nie wykazuje ostatnio poważniejszych zmian; zapotrzebowanie ograniczone przy tendencji spokojnej. Nieznaczna wyżkę wykazuje jedynie siemię lniane.

LUBLIN. — Ceny orientacyjne — w $\mathcal{Z}$ za 100 kg (w hurcie — w nawiasach podane są ostatnie notowania): olej rzepakowy I gat. 1'40 (1'40), — II gat. 1'30 (1'30), — lniany I gat. 1'60 (1'60), — II gat. 1'50 (1'50); za 100 kg loco skład Lublin: rzepak bez zapachu 44'00—46'00 (44'00—46'00), — siemię lniane 50'00—52'00 (48'00—50'00), makuchy rzepakowe 22'00—25'00 (22'00—25'00).

WILNO. — Ceny orientacyjne — w $\mathcal{Z}$ za 1 kg netto (w transakcjach wagonowych — jak wyżej): olej lniany 1'35 (1'30), — słonecznikowy 1'45 (1'50), pokost 1'50 (1'50); za 100 kg: siemię lniane o czystości 90% 41'00—42'00 (40'00—41'00).

METALE I WYROBY METALOWE

— Na rynku metali i wyrobów ożywienie nadal niewielkie; obecnie obroty osiągają 50% przeszłorocznych; poszczególne ceny wykazują nieznaczne odchylenia.

WARSZAWA. — Notowania Zrzeszenia Cynkowni — w $\mathcal{Z}$ za 100 kg franco fabryka: blacha ocynkowana 650 × 1.000 × 0'50 mm wzgl. 711 × 1.422 × 0'50 mm 115'00.

— Ceny orientacyjne — w $\mathcal{Z}$ za 1 kg (w nawiasach podane są ostatnie notowania): cyna Banka w blokach 6'30 (6'00), ołów hutniczy 0'95 (0'95), cynk hutniczy 0'97 (0'90), antymon 1'60 (1'60), aluminium hutnicze 3'80 (3'80), blacha miedziana 3'20—3'70 (3'20—3'70), blacha mosiężna 3'00—3'90 (3'00—3'90), blacha cynkowa 1'24 (1'15).

PAPIER

— Zapotrzebowanie na papier nadal niewielkie.

WARSZAWA. — Notowania Związku Papierni — w $\mathcal{Z}$ za 1 kg loco papiernia: papier drukowy matowy klasa VII 0'73, — kl. VI 0'87, — kl. V 1'07, — satynowany kl. VII 0'78, — kl. VI 0'92, — kl. V 1'12, papier piśmienny matowy kl. VII 0'85, — kl. VI 0'97, — kl. V 1'15, — satynowany kl. VII 0'90, — kl. VI 1'02, — kl. V 1'20, papier kancelaryjny kl. IV powyżej 60 g 1'94, — powyżej 50 g plus 10%, — powyżej 40 g plus 25%, — powyżej 30 g plus 40%.

— Notowania papieru bezdrzewnego wg. Syndykatu — w $\mathcal{Z}$ za 1 kg franco fabryka: papier bezdrzewny półklejony 1'80, — pełnoklejowy 1'90, — ilustrowany 1'94, — offsetowy 2'08, — rejestrony 2'15, — matowy klejony piśmienny 2'30, — szybko-schnący cyklostylowy klejony 2'20, — półklejony niepiśmienny 2'20.

RYNEK AKCYJNY

za okres od 6 do 11 lipca 1931 r.

Okres sprawozdawczy minął na giełdzie warszawskiej przy tendencji mocniejszej dla akcji; zainteresowanie wzrosło, jak również i obroty, nie w tym jednak stopniu, jak

można było oczekiwać, a to głównie wskutek niewielkiego zaofiarowania materiału, którego obecni posiadacze oczekują dalszej poprawy kursów. Ilość notowanych akcji wzrosła, kursy zaś w porównaniu z notowaniami poprzednimi przeważnie kształtowały się zwykłowo.

Z akcji bankowych nadal notowane były jedynie akcje Banku Polskiego oraz Banku Handlowego w Warszawie. Pierwsze z nich cieszyły się bardzo znacznym zainteresowaniem i osiągnęły poważniejszą wyżkę kursu (o $\mathcal{Z}$ 5'50), drugie zaś, po chwilowym zachwianiu się ich kursu, zakończyły okres sprawozdawczy na poziomie tygodnia poprzedniego.

W zaniebanej od dłuższego już czasu grupie przedsiębiorstw chemicznych doszło do notowań akcji S. A. Eksploatacji Soli Potasowych po kursie dotychczasowym; poszukiwane były akcje Pulsa, do obrotów jednak nie doszło wskutek zupełnego braku materiału.

Akcje przedsiębiorstw elektrycznych nie były w okresie sprawozdawczym notowane.

Grupa akcji przedsiębiorstw cukrowniczych należała do bardziej ożywionych. Szczególnie silnie interesowano się akcjami Częstocice, które wykazują dalszą wyżkę kursu (o $\mathcal{Z}$ 2'00). Rzadko ostatnio ukazujące się na rynku akcje Chodorowa notowano po kursie niezmiennym, natomiast dla akcji Warsz. T-wa Fabryk Cukru panowała tendencja nieco słabsza (zniżka o $\mathcal{Z}$ 0'50).

Grupy akcji przedsiębiorstw cementowych i naftowych nie wzbudzały większego zainteresowania i pozostały nadal bez notowań.

Dla akcji Warsz. T-wa Kopalń Węgla panowała tendencja mocniejsza; obroty były dość ograniczone, kurs ich zaś w porównaniu z notowaniami z połowy czerwca uzyskał poprawę o 10%.

Grupa akcji przedsiębiorstw metalurgicznych nie wykazuje poważniejszego wzrostu ożywienia; przy tendencji niejednolitej kursy notowanych akcji przeważnie nieznacznie się tylko różnią od ostatnich notowań, a mianowicie Lilpop i Modrzejów w niewielkim stopniu obniżyły się, Ostrowiec zaś i Starachowice zwyżkowały.

Akcje pozostałych grup: przedsiębiorstw włókienniczych, spożywczych, handlowych i innych nadal były zupełnie zaniebane, i do notowań nimi nie doszło.

Na giełdach prowincjonalnych pierwsze dni okresu sprawozdawczego minęły przy zupełnym niemal zastojem, a dopiero koniec tygodnia przyniósł pewne ożywienie, dając o poszczególnych wypadkach wyżkę kursów.

GIEŁDA WARSZAWSKA

	Wartość nominalna	Kurs najwyższy	Kurs najniższy	Kurs w dn. 11/VII
Bank Polski	$\mathcal{Z}$ 100	122'50	117'50	122'00
„ Handl. w Warsz.	$\mathcal{Z}$ 100	100'00	98'00	100'00
S. A. Eksploatacji Soli Potasowych	$\mathcal{Z}$ 100	90'00	90'00	—
Chodorów	$\mathcal{Z}$ 100	110'00	110'00	—
Częstocice	$\mathcal{Z}$ 100	33'00	31'00	33'00
Warsz. T-wa Fabryk Cukru	$\mathcal{Z}$ 100	24'50	24'50	24'50
Warsz. T-wa Kopalń węgla	$\mathcal{Z}$ 100	22'50	22'00	22'00
Lilpop	$\mathcal{Z}$ 25	17'25	16'75	—
Modrzejów	$\mathcal{Z}$ 50	6'00	5'75	6'00
Ostrowiec — serja B I—III em.	$\mathcal{Z}$ 50	37'50	37'50	—
Starachowice	$\mathcal{Z}$ 50	9'50	9'00	9'25

GIEŁDA KRAKOWSKA

Akcje (maksimum i minimum — w $\mathcal{Z}$; w nawiasach podane są notowania okresu poprzedniego): Bank Polski—122'00—115'50 (118'00—117'00), Zieleniewski — 14'00, Chodorów — 108'00.

GIEŁDA LWOWSKA

Akcje (jak wyżej): Bank Polski — 123'00, Chybie — 16'25, Gazy Wschodnie — 9'25—9'00.

GIEŁDA POZNAŃSKA

Akcje (jak wyżej): Bank Polski — 120'00—110'00 (118'00—110'00, Cegielski — 28'00 (27'00)).

KOMUNIKACJA I TRANSPORT

POD REDAKCJĄ MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

PRACA POLSKICH KOLEI PAŃSTWOWYCH W KWIECNIU 1931 R.—Przewóz podróźnych w kwietniu r. b. (30 dni) wyniósł ogółem 11,766.257 osób i w porównaniu z marcem r. b. (31 dni — 11,237.846 osób) zwiększył się o 4·7%, a w porównaniu z kwietniem r. ub. (12,993.982 osób) zmniejszył się o 9·4%.

W dniach 3/IV i 6/IV z powodu świąt Wielkiej Nocy ruch pasażerski był znacznie zwiększony; 3/IV uruchomiono pociągi dodatkowe z Warszawy, Katowic i Krakowa dla wycieczek w góry, a dn. 6/IV dla ich powrotu; z pociągów tych jednak nie korzystano w spodziewanych rozmiarach wskutek zepsucia się pogody.

Regularność biegu pociągów ruchu pasażerskiego wynosiła 97%.

Przewóz towarów w kwietniu r. b. przy 25 dniach roboczych wyniósł (oprócz kolejowych gospodarczych) 4,675.360 t. co w porównaniu z marcem r. b. (26 dni roboczych — 4,746.811 t) stanowi zmniejszenie o 1·5%. W porównaniu z kwietniem r. ub., w którym przy tej samej liczbie dni roboczych przewieziono 5,122.755 t, przewóz towarów w kwietniu r. b. wykazuje zmniejszenie o 8·7%.

Naładunek w kwietniu r. b. na stacjach linii normalnotorowych P. K. P. i wolnego miasta Gdańska 330.720 wagonów 15-tonnowych, a przyjęto od kolei zagranicznych 45.030 wagonów z ładunkami, tak przeznaczonymi do Polski, jak i tranzytowymi, czyli razem przewieziono 375.750 wagonów ładownych (włączając i przesyłki gospodarcze kolejowe).

W porównaniu z marcem r. b. (389.267 wag.) ogólna praca kolei w zakresie przewozu towarów wykazuje zmniejszenie (liczbą wagonów, użytych do przewozu) o 3·5%, naładunek zaś na stacjach P. K. P. i wolnego miasta Gdańska o 3·8%. W porównaniu zaś z kwietniem r. ub. (379.170 wag.) ogólna praca w kwietniu r. b. zmniejszyła się tylko o 0·9%, a naładunek o 0·8%.

Naładunek najważniejszych towarów masowych wykazuje wzrost węgla i materiałów budowlanych, natomiast spadek naładunku drzewa, nawozów sztucznych, ładunków rolniczych.

Praca kolei w obrocie z zagranicą wykazuje wzrost: w zakresie wywozu o 7.703 wagony (8·3%), głównie węgla i produktów aprowizacyjnych, w zakresie przywozu o 737 wagony (4·7%), głównie rudy żelaznej, wytworów przemysłowych, bawełny. W szczególności wywóz przez porty Gdańsk i Gdynia wzrósł w kwietniu o 114.908 t (13·3%), przywóz zaś o 10.861 t (13·5%).

Tabor parowozowy i wagonowy w dn. 1 kwietnia r. b. wyniósł: parowozów 5.386, czyli w porównaniu z ilostanem na 1/IV 1930 r. (5.326) więcej 1·13%; w naprawie było parowozów 14·37%, czyli mniej niż w tym czasie w r. ub. (16·42%) o 2·05%; wagonów osobowych było 12.042, więcej niż w r. ub. (10.266) o 17·3%, w naprawie było wagonów osobowych 10·09%, więcej niż w r. ub. (9·91%), o 0·18%; wagonów towarowych było 157.086,

czyli w porównaniu z r. ub. (154.158) więcej o 1·9%; w naprawie było wagonów towarowych 4·02%, czyli mniej niż w r. ub. (3·97%) o 0·05%.

Nowego taboru normalnotorowego dostarczyły fabryki w kwietniu ilości następujące: parowozów osobowych i towarowych 8, wagonów osobowych 10, towarowych 315.

Na dz. 1 maja było wagonów, odstawionych do rezerwy: krytych 18.839, węglarek 15.088, platform 6.407, razem 40.334.

Przebieg pociągów w kwietniu r. b. wynosił: w ruchu osobowym 5,451.020 poc.-km, w ruchu towarowym 3,740.531 poc.-km, razem 9,191.551 poc.-km.

W porównaniu z marcem r. b. (9,450.412 poc.-km) ogólny przebieg pociągów w kwietniu zmniejszył się o 2·7%, natomiast w porównaniu z kwietniem r. ub. (8,918.739 poc.-km) wzrósł o 3%.

Wpływy P. K. P. w kwietniu r. b. wynosiły (w zł):

Przewóz podróźnych	25,696.053
„ bagażu i przesyłek ekspresowych	1,055.155
„ towarów	68,033.817
Przewozy uboczne	1,379.299

Razem: 96,164.324

W porównaniu z marcem r. b. (zł 97,672.556) wpływy zmniejszyły się o 1·5%, w porównaniu zaś z kwietniem r. ub. (zł 102,458.424) zmniejszyły się o 6·1%.

NOWA TARYFA WOJSKOWA. — Z dniem 1 lipca r. b. weszła w życie nowa taryfa wojskowa na przewóz kolejami żelaznymi tak państwowymi, jak i prywatnymi, osób, bagażu, przesyłek ekspresowych, towarów oraz transportów wojskowych. Dotychczas zarówno przejazdy osób, jak i przewozy towarów oraz transportów wojskowych dokonywane były na zasadach kredytowania. Sposób ten nastęrczał duże trudności rozrachunkowe i opóźniał ogromnie przelewanie do kas kolejowych należnych sum. Nowa taryfa przewiduje opłatę za przejazdy i przewozy gotówką bezpośrednio w kasach kolejowych, wzamian za co wysokość opłat została znacznie niższa.

Opłaty za przewóz towarów i transportów wojskowych ustalono na poziomie kosztów własnych przewozu kolejowego, opłatę zaś za przejazdy osób wojskowych określono w wysokości około 25% taryf normalnych. Przewóz przesyłek towarowych dokonywa się na podstawie wojskowych listów przewozowych, dla zastosowania zaś taryfy wojskowej osobowej należy okazać jeden z dowodów następujących: rozkaz wyjazdu, kartę urlopową, kartę powołania lub dokumenty legitymacyjne. Oficerowie od majora wwyż uprawnieni są do nabywania biletów wojskowych do klasy I, oficerowie młodszy i chorążowie — do kl. II, pozostali wojskowi — do kl. III.

Legitymacje osobiste członków rodzin zawodowych wojskowych, pozostających w służbie czynnej, uprawniają do nabycia w ciągu roku kalendarzowego dwukrotnie biletów według taryfy normalnej, niższej o 50%, na przejazd tam i zpowrotem, pod warunkiem przedstawienia oddzielnego zaświadczenia władzy wojskowej.

ŻEGLUGA I SPRAWY MORSKIE

PRACA PORTU GDYŃSKIEGO W CZERWCU 1931 R.¹⁾ — Rekord majowy — 490.653 t w ogólnym obrocie portu i 476.741 t w obrocie zamorskim, nie został w czerwcu pobity. Odnośne liczby dla tego miesiąca wyniosły 446.523 i 437.187 t. Są one wszakże większe niż liczby kwietniowe 402.053 i 401.036 t, oraz niż liczby jakiegokolwiek innego miesiąca dotychczasowej pracy portu. Różnica pomiędzy czerwcem

i majem nie znamionuje bynajmniej spadku obrotów portowych. Jeden miesiąc jest wogóle okresem zbyt krótkim dla dalej idących porównań. Na liczbę obrotów miesięcznych wpływ mają nieraz okoliczności przypadkowe. Tak więc np. nadejście do portu statku z ryżem w dn. 1 lipca zamiast 30 czerwca sprawia, że 8.000 — 9.000 t importu ryżu figuruje zamiast w czerwcu — w lipcu; zatrzymanie na 2 tygodnie w celach remontu któregośkolwiek dźwigu wędlowego, posiadającego wydajność ok. 100.000 t na miesiąc, obcina liczbę eksportu węgla w danym miesiącu

¹⁾ Dane za maj — p. zes. 25/1931, str. 979.

o 50.000 t. i t. p. Dopiero w skali dłuższej, np. rocznej, działanie tych przypadkowych okoliczności zatraca się. Takie właśnie okoliczności działały w czerwcu r. b. Pomimo też różnic pomiędzy majem a czerwcem stwierdzić należy, że i ten ostatni miesiąc potwierdził fakt stałego rozwoju obrotów portu gdyńskiego, który rozpoczął się w kwietniu r. b. i postępuje odąd niezmiennie.

Ruch statków w czerwcu był w stosunku do maja nieco mniejszy: weszły 272 statki (w maju 286) o pojemności 225.929 (240.585) nrt, wyszło zaś 266 (289) statków o pojemności 234.007 (242.516) nrt. Bliższe dane zawiera tabelka następująca, wykazująca udział poszczególnych bander w pracy portu:

	Przyszło:		Wyszło:	
	statków	nrt	statków	nrt
Polska	27	36.820	27	40.775
W. M. Gdańsk	4	2.629	2	1.094
Anglja	13	16.249	12	18.128
Danja	26	19.221	24	19.560
Estonja	12	6.166	14	8.362
Finlandja	10	10.002	8	7.360
Francja	3	4.280	3	4.280
Grecja	1	2.917	—	—
Holandja	2	2.071	2	2.071
Jugostawja	1	3.567	1	3.567
Łotwa	14	10.622	10	7.546
Niemcy	63	37.080	60	39.985
Norwegja	14	13.071	20	20.210
St. Zjedn. Am.	4	12.196	4	12.196
Szwecja	78	48.738	79	48.803
Razem:	272	225.929	266	234.007
Mies. poprzedni:	286	240.585	289	242.516
Tensammies. roku popr.:	173	176.206	182	165.966

W kolejności bander sytuacja na trzech pierwszych miejscach od dłuższego czasu jest bez zmian: Szwecja, Polska, Niemcy. Czwarte miejsce przypadło w czerwcu Danji, która ostatnio była na piątym, piąte — Anglii, która od pewnego czasu posyła coraz to więcej statków do Gdyni. Norwegja z czwartego miejsca przeszła na szóste.

Średni tonaż statku, zawijającego do portu w czerwcu — 854'3 nrt, jest nieco większy niż w maju, co tłumaczy się głównie mniejszą nieco w tym miesiącu niż w ubiegłym ilością barek nie wiślanych w porcie. Ten sam moment wszakże sprawia, że nie osiągnięta została jeszcze liczba z okresu, zanim barki zaczęły nadchodzić (np. 927'3 nrt w styczniu). Średnia ilość statków, przebywająca jednocześnie w porcie — 36, jest ta sama mn.w. w czerwcu, co w maju (37). Znamienny jest natomiast szereg tych liczb od początku r. b: 25, 24, 26, 33, 37, 36. Średni postój statku w porcie w czerwcu, 71 godzin, jest ten sam, co w maju, krótszy był jedynie w kwietniu (69 godzin), natomiast w pierwszych dwóch miesiącach r. b. wyniósł 78 godzin.

Obrót towarowy ogólny wyniósł w czerwcu, jak już powiedziano wyżej, 446.523 t wobec 490.654 t w miesiącu poprzednim. W tych ogólnych liczbach najbardziej nas interesująca część — towarowy obrót zamorski, czyli właściwa praca portu, wyraził się w czerwcu w liczbie 437.187 t (476.741 t w maju). Dalsza analiza dotyczyć będzie specjalnie tego obrotu.

Import z za morza wyniósł w czerwcu 59.685 t wobec 66.520 t w maju. Bliższe szczegóły zawiera zestawienie następujące (w tonnach):

	Czerwiec	Maj	Obroty od pocz. roku
Ryż	8.278	16.206	42.266
Owoce świeże	1	11	73
Owoce suszone	2	20	51
Orzechy ziemne	—	—	357
Tytoń	157	163	2.253
Napoje alkohol. wszelkie	46	25	163
Śledzie	—	—	952

Fosforyty	—	5.334	5.334
Zużle Thomasa	11.100	8.900	29.310
Skóry	23	34	152
Korek	—	—	41
Siemię lniane	—	606	2.053
Kamienie brukowe	145	—	1.227
Oleje	—	80	244
Żywica	—	11	115
Asfalt	479	399	878
Kauczuk	—	3	15
Wyroby gumowe	20	71	128
Saletra	—	—	4.005
Garbniki	3	18	24
Rudy żelazne	—	—	4.425
Żelastwo (złom)	38.679	33.586	173.667
Miedź	31	31	611
Wyroby metalowe	5	29	71
Maszyny, aparaty i ich części	57	67	393
Samochody i ich części	34	61	286
Szmaty	1	—	68
Papier	2	18	234
Bawełna	457	429	2.623
Różne	165	789	1.990
Razem:	59.685	66.520	273.607

W przywozie w czerwcu żadne istotne zmiany w stosunku do maja nie zaszły. Nawet ogólne liczby byłyby identyczne, gdyby nie parodniowe opóźnienie kolejnego ryżowca: przyszedł on w pierwszych dniach lipca, tak że już na początek tego miesiąca ogólny import ryżu przez Gdynię przekroczył liczbę za cały rok ubiegły. Rok bieżący będzie w tej dziedzinie rekordowym i wykaże prawdopodobnie liczbę nie mniejszą niż 70.000 t. Łuszczarnia Ryżu jest też w pełnym ruchu, składy ryżowe zaś są przepełnione, tak że nadchodzący towar jest wyładowywany już do pomieszczeń odnających. Natomiast Olejarnia Gdyńska jest chwilowo nieczynna i nie przysporzyła Gdyni w czerwcu nowego obrotu. Złom dał liczbę poważną — 38.679 t. Na lipiec oczekiwane jest zmniejszenie przywozu tego surowca. Nic poza tem w imporcie nie wymaga specjalnego odnotowania.

Wywóz zamorski wyniósł w czerwcu 377.502 t zamiast 410.221 t w maju. Poszczególne wyniki są następujące (w tonnach):

	Czerwiec	Maj	Obroty od początku roku
Żyto	—	1.932	18.005
Ryż wyluszczoney	2.085	2.532	5.308
Mąka żytnia	—	—	105
„ ryżowa	956	800	2.056
Ziemniaki	—	1.089	3.511
Cukier	4.233	10.029	65.434
Napoje alkoholowe	1	74	192
Bekony	3.936	6.051	25.588
Szynki	668	832	3.497
Drób	4	—	142
Masło	696	19	767
Jaja	465	934	1.845
Wytłoki buraczane	—	50	3.598
Makuchy	—	—	1.049
Kości, śrut kostny i mączka	232	—	410
Obuwie	22	55	165
Deski i łaty	507	2.513	3.080
Słupy telegraficzne	2.841	1.199	4.042
Cement	1.207	1	1.208
Węgiel:			
eksportowy	333.201	359.324	1.758.922
bunkrowy	17.395	17.565	95.867
Koks	200	240	3.663
Sól potasowa	5.550	2.150	9.330
Nawozy azotowe	302	250	2.472
Cynk	1.934	2.238	9.586
Wyroby metalowe	70	89	255
Wyroby włókniste	145	115	482
Różne	879	141	1.694
Razem:	377.502	410.221	2.022.169

Zmiany w wywozie przez Gdynię w czerwcu w stosunku do maja stanowią przeważnie pogorszenie liczb, co jednak w większości wypadków nie oznacza pogorszenia sytuacji. Tak więc dla węgla liczba majowa — 376.829 (łącznie z węglem bunkrowym), zmniejszyła się do 350.596 t w czerwcu. Tę różnicę, stosunkowo niedużą, można zapisać na karb okoliczności przypadkowych. Zmniejszenie wywozu cukru z 10.029 na 4.233 t, zaprzestanie wywozu zboża i ziemniaków — są to wszystko zjawiska wybitnie sezonowe, nie wymagające tłumaczenia. Objawem niepomysłnym natomiast jest zmniejszenie wywozu towarów chłodzonych: bekonów z 6.051 do 3.936 t, wędlin z 832 na 668 t, jaj z 934 na 465 t. I tu jednak do pewnego stopnia działają przyczyny o charakterze sezonowym, mianowicie upały letnie, utrudniające transport towarów chłodzonych. Oddziaływały tu jednak także przyczyny specjalnej natury, mianowicie pewne perturbacje w pracy linii okrętowych, kursujących do Anglii, spowodowane strajkiem marynarzy w czerwcu. Tem bardziej znamienne jest pojawienie się w eksporcie Gdyni po dłuższej przerwie masła, którego w czerwcu wywieziono 696 t. Wywóz wytworów Łuszczarni Ryżu pozostał na tym samym mn. w poziomie, co w maju: 3.332 i 3.041 t. To samo dotyczy drzewa: 3.712 i 3.351 t, wreszcie cynku we wszelkiej postaci: 2.238 i 1.934 t. Wzrost, poza masłem, wykazują sole potasowe — z 2.150 na 5.550 t. Poza tem ukazały się w wywozie pierwsze partje cementu: 1.207 t.

Przybrzeżny obrót towarowy (łącznie z W. M. Gdańskiem) jest wciąż nieduży i wyniósł w czerwcu 1.955 t, zresztą więcej niż w maju, kiedy odnośna liczba stanowiła 1.163 t. W przywozie (z Gdańska) figuruje 1.452 t cukru, w wywozie 432 t ryżu wyluszczonego, 30 t olejów roślinnych i 41 t różnych towarów.

Obrót barkami wiślanymi zmalał nieco i wyniósł 7.381 t wobec 12.740 t w maju. Przyszło z Wisły 7.021 t cukru, wyszło drogą rzeczczą do kraju 350 t ryżu wyluszczonego.

Ruch pasażerski i w czerwcu jest nieznaczny: 984 osoby (w maju 1.452), w tem przyjezdnych 559, pasażerów wyjeżdżających 425. Szczegółowe dane zawiera tabelka następująca (bez ruchu przybrzeżnego):

	Przyjechało:		Wyjechało:	
	czerwiec	maj	czerwiec	maj
Anglja	34	—	65	84
Belgja	2	—	1	—
Danja	46	106	—	—
Estonja	1	—	20	—
Finlandja	—	—	—	1
Francja	18	27	67	—
Holandja	—	1	—	—
Łotwa	—	1	5	—
Niemcy	4	3	—	—
St. Zjedn. Am.	451	1.117	267	111
Szwecja	3	1	—	—
Razem:	559	1.256	425	196

RUCH W PORCIE GDYŃSKIM w tygodniu od 6 do 12 lipca r. b. był następujący:

Ruch statków w

	Przyszło		Wyszło	
	ilość	nr	ilość	nr
Polska	9	12.545	8	11.384
Anglja	2	1.700	3	3.213
Danja	8	5.434	2	2.319
Estonja	4	3.651	5	5.483
Finlandja	1	407	1	407
Francja	1	1.733	1	1.733
Grecja	—	—	2	5.601
Litwa	1	585	1	585
Łotwa	1	437	2	971
Niemcy	10	10.517	12	6.972
Norwegja	5	5.613	2	3.725
Stany Zjednoczone Am.	1	3.101	1	3.101

Szwecja	22	15.326	17	12.251
Węgry	1	115	—	—
Razem:	66	61.164	57	57.747

Przeładunek towarów (w tonnach)

Wyładowano

Łój	15
Ryż surowy	3.068
Zużle Thomasa	2.977
Żelastwo (złom)	5.687
Bawełna	169
Cukier ¹⁾	2.137
Beczki próżne	5
Maszyny i części	2
Maszyny do pisania	2
Samochody i części	6
Wyżymaczki	6
Wyroby stalowe i żel.	1
Broń myśliwska i amunicja	1
Opony i dętki	31
Oliwa samochodowa	47
Wosk parafinowany	17
Fibra wulkanizowana	2
Wełna	2
Skóra	2
Whisky	0
Różne	2

Razem: 14.178

Załadowano

Bekony	727
Wędliny	125
Masło	129
Jaja	88
Ryż łuszc.	436
Mąka ryżowa	200
Drzewo	315
Manufaktura	40
Obuwie	15

Węgiel:	
eksportowy	86.777
bunkrowy	6.227
razem:	93.004

Koks	820
Żelazo i wyr.	6
Cynk	11
Błacha cynkowa	5
Kainit	3.327
Mąka kostna	50
Jagody	1
Różne	2

Razem: 99.300

Obrót ogólny: 113.478

Ruch pasażerów

	Przyjechało	Wyjechało
Ruch zamorski	52	152

RYNEK FRACHTOWY. — Odprężenie, odczute przez sfery żeglugowe na wiadomość o porozumieniu, zawartem pomiędzy Stanami Zjedn. a Francją w sprawie moratorium długów wojennych, nie dało materialnych wyników na rynku frachtowym i, przypuszczalnie, większe towarzystwa żeglugowe oczekują decyzji, mających zapasć na konferencji londyńskiej w ciągu b. tygodnia. Ogólna jednak sytuacja finansowa jest zdecydowanie bardziej korzystna dla wznowienia ruchu handlowego, i można przypuszczać, że udzielone zostanie żegludze dostateczne podtrzymanie celem niedopuszczenia dalszego spadku stawek frachtowych.

Rynki Morza Czarnego i La Platy były średnio ożywione, pierwszy na wszelkiego rodzaju ładunki, frachtowane do końca b. roku po poprzednich stawkach, rynek zaś La Platy na ładunki

¹⁾ Przywieziony barkami z kraju.

w lipcu i sierpniu po stawkach, które spadły w ub. tygodniu od 6 d do sh 1 na tonnie. Zakontraktowano 18 statków o ogólnym tonnażu 192.350 tonn.

Rynek Dalekiego Wschodu był naogół mało ożywiony, zato sytuacja na rynku frachtowym północno-amerykańskim wzmo-

niła się, zawdzięczając silnemu zapotrzebowaniu na tonnaż pod cukier z Kuby. Notowano również wzmożony ruch w zawieraniu kontraktów na time-charter pomiędzy Stanami Zjednoczonymi a Zachodnimi Indjami.

Sytuacja na rynku bałtyckim bez zmian.

POCZTA I TELEGRAF

POD REDAKCJĄ MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

ZMIANY I UZUPEŁNIENIA TARYFY POCZTOWEJ, TELEGRAFICZNEJ I TELEFONICZNEJ. — W „Dz. Ust. R. P.” Nr. 57/1931, poz. 464, ogłoszone zostało i dn. 1 lipca r. b. weszło w życie rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów, wprowadzające szereg zmian i uzupełnień w taryfie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej, ogłoszonej jako załącznik do rozp. Ministra Poczty i Telegrafów z dn. 11 marca 1929 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 19, poz. 181) i częściowo późniejszymi rozporządzeniami uzupełniającej. Nowowprowadzonych zmian i uzupełnień jest dość dużo i to we wszystkich 3 działach taryfy, wyliczymy z nich jednak tylko najważniejsze.

W taryfie pocztowej doniosłą innowacją, której potrzeba dawała się już dawno odczuwać, jest wprowadzenie znacznie niższej opłaty dla listów miejscowych, prywatnych i urzędowych, oraz kartek pocztowych miejscowych. Dotychczas nie istniało różnicy między przesyłkami miejscowymi i za czas miejscowymi. Opłaty od przesyłek zamiejscowych pozostały w dotychczasowej wysokości, od miejscowych zaś wprowadzono następujące opłaty (w gr): listy prywatne do 20 g 15, — 20 do 250 g 25, — 250 do 500 g 40, urzędowe odpowiednio 15, 25 i 35 (do wagi 2.000 g); kartki pocztowe pojedyncze 10 i z opłaconą odpowiedzią 20. Dotychczasowe stawki (obecnie obowiązujące dla listów zamiejscowych) wynosiły odpowiednio: gr 25 — 50 — 80; 25 — 50 — 70; 15 — 30, czyli były 1½ — 2 razy wyższe. W obrocie zagranicznym stawki zostały przeważnie podwyż-

szone, a więc (w gr — w nawiasie stawki dotychczasowe): listy do 20 g 60 (50), za każde dalsze 20 g 30 (30), do Austrii, Czechosłowacji, Rumunii i Węgier 50 (40), za każde dalsze 20 g 30 (30); kartki pocztowe pojedyncze 35 (30), z opłaconą odpowiedzią 70 (60), do wymienionych 4 krajów 30 (25) i 60 (50). Znacznie rozbudowana została tabela opłat od przekazów pocztowych. Kilka zmian wprowadzonych zostało w należnościach dodatkowych, zmienionych już od czasów wydania rozp. z dn. 11 marca 1929 r. trzema rozporządzeniami z dn. 21/VI 1929 r., z dn. 12/V 1930 r. i z dn. 26/III 1931 r.

W taryfie telegraficznej poważną zmianą jest wprowadzenie odróżnienia telegramów miejscowych i zamiejscowych. Dotychczasowe opłaty gr 15 od wyrazu i gr 50 dod. opłaty od każdego telegramu zachowano dla telegramów zamiejscowych, miejscowe natomiast będą opłacały odpowiednio gr 5 i gr 25. Poza tem obniżona została opłata za telegramy listowe z gr 8 do gr 5 za wyraz, czyli minimalna opłata za 20 wyrazów z zł 1'60 do zł 1'00. Inne zmiany są nieznaczne.

W taryfie telefonicznej wprowadzono, podobnie jak w pocztowej, dużo zmian. Obniżono we wszystkich pozycjach miesięczne opłaty na sieciach, zaliczonych do grupy I. W rozmowach międzymiastowych podwyższono stawki za rozmowy na odległości 25 — 50 km oraz 50 — 100 km. Poza tem miały miejsce jeszcze liczne drobniejsze zmiany.

PRAWO I SĄD W ŻYCIU GOSPODARCZYM

ORZECZNICTWO SĄDOWE

URLOP A WYPOWIEDZENIE PRACY. — Sąd Najwyższy (w sprawie Nr. I. C 157/31) rozważał ważną ze stanowiska praktyki życia codziennego kwestję, czy dopuszczalne jest, aby pracodawca udzielił pracownikowi należny temu ostatniemu urlop w okresie wypowiedzenia, jeżeli uprzednio wymówił pracownikowi posadę?

W wypadku konkretnym, który stał się przedmiotem rozpoznania Sądu Najwyższego, stan faktyczny był taki, że pracodawca wypowiedział pracownikowi pracę w dn. 28 lutego, a więc okres wypowiedzenia upływał z dniem 31 maja (3 miesiące dla pracownika umysłowego), równocześnie udzielając mu urlop właśnie na miesiąc maj, t. j. na ostatni miesiąc okresu wypowiedzenia.

W tym stanie rzeczy pracownik wystąpił do sądu pracy o zasądzenie od pracodawcy wynagrodzenia za urlop w wysokości jednomiesięcznej płacy. Sąd pracy powództwo zasądził, ale sąd okręgowy z apelacji pozwanego pracodawcy powództwo pracownika oddalił, wychodząc z założenia, że przyznanie pracownikowi urlopu nawet w okresie wypowiedzenia wyczerpuje wszelkie jego w tej mierze uprawnienia.

Sąd Najwyższy stanowiska tego jednakże nie podzielił i zasądził wyrok uchylił, odpowiadając tem samem negatywnie na sformułowane powyżej pytanie. Sąd Najwyższy orzeczenie swe uzasadnił, jak następuje:

Stosownie do art. 1 ustawy o urlopiach każdy pracownik, który, wskutek przeprowadzenia w zakładzie pracy oznaczonego w ustawie okresu czasu, uzyskał już prawo do urlopu (a przez to i do wynagrodzenia za czas urlopu) w każdym roku kalendarzowym z początkiem roku, może utracić rzeczony uprawnienia w razie rozwiązania umowy o pracę jedynie wtedy, gdy sam rozwiązał umowę lub też jeżeli pracodawca rozwiązał ją z powodów, uprawniających do zerwania umowy bez wypowiedzenia. Wszelkie inne wypadki rozwiązania umowy o pracę pozostają bez wpływu na prawo do urlopu, nabyte przez pracownika.

Stosownie do właściwych postanowień rozporządzeń o umowach o pracę (pracowników umysłowych i robotników) rozwią-

zanie umowy o pracę przez pracodawcę bez ważnej przyczyny i bez zachowania obowiązkowego okresu wypowiedzenia nadaje pracownikowi prawo żądania pełnego wynagrodzenia za okres wypowiedzenia (3 miesiące dla pracowników umysłowych i 2 tygodnie dla robotników). Przero w razie rozwiązania w ten sposób umowy o pracę przed wykorzystaniem w danym roku przez pracownika należnego mu urlopu, służą temuż pracownikowi współzależnie dwa zupełnie samodzielne i na odrębnych tytułach oparte uprawnienia do odpowiednich kwot wynagrodzenia.

Położenie pracownika nie może więc być gorsze w razie wypowiedzenia przez pracodawcę umowy o pracę z zachowaniem terminu ustawowego, zwłaszcza gdy taki tryb rozwiązania umowy z samej natury już stawia pracowników w warunkach mniej korzystnych, gdyż utrzymuje dlań obowiązek pracy przez cały okres wypowiedzenia i uzależnia wypłatę mu za ten czas wynagrodzenia od należytego wykonywania przezeń rzeczonyj pracy. Takie wypowiedzenie zatem nie może pod żadnym względem uchybiać możliwości wykorzystania przez pracownika jego uprawnień urlopowych niezależnie od dokonanej wypowiedzenia, a więc poza okresem wypowiedzenia. Odmiennej stan rzeczy mógłby skutecznie nastąpić jedynie za zgodą pracownika.

Taką właśnie myśl prawa potwierdzają przepisy, wzbraniające pracodawcy wypowiedzanie umowy o pracę podczas trwania urlopu, a świadczące o trosce ustawodawcy o zapewnienie pracownikom należytego wykorzystania wyczerpanego urlopu.

Za taką wykładnią przemawia również, zdaniem Sądu Najwyższego, względ, iż w razie przeciwnym uległoby ponadto pomniejszeniu prawo pracowników umysłowych do otrzymania w okresie wypowiedzenia określonej ilości dni, wolnych od pracy, w celu szukania nowej posady, szczególnie zaś mogłoby być zagrożone uprawnienia urlopowe robotników, które co do czasu trwania mogą nawet przekraczać okres wypowiedzenia.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy doszedł do wniosku, że kumulacja należnego zwolnionemu pracownikowi urlopu z okresem wypowiedzenia umowy o pracę jest bez zgody pracownika niedopuszczalna.

Sąd Najwyższy zaznaczył przytem, że nie jest to równoznaczne ani z przesunięciem urlopu, ani z przedłużeniem czy

to okresu trwania umowy, czy też okresu wypowiedzenia, a sro-
wadza się jedynie do obowiązku pracodawcy wypłacenia praco-
wnikowi wynagrodzenia za czas urlopu ponad należności, przy-
padające temuż pracownikowi z mocy właściwych przepisów
o umowie o pracę.

Natomiast, jak dodał Sąd Najwyższy, dla rozstrzygnięcia za-
znaczonej kwestji jest rzeczą całkowicie obojętną, czy wyzna-
czenie urlopu nastąpiło przed czy po wypowiedzeniu umowy
o pracę, jako też czy ze strony pracodawcy było czy nie było
rozmyslane dążenie do pozbawienia pracownika należnego urlopu

KRONIKA BIEŻĄCA

PRZEGLĄD USTAW I ROZPORZĄDZEŃ

UKŁADY:

Układ pomiędzy Polską a Niemcami w sprawie rybołówstwa na bieżących i stojących wodach granicznych z dn. 10/XII 1927 r. oraz ośw. rządowe w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych z dn. 28/V 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 59, poz. 476 oraz 477).

Układ dodatkowy do konwencji handlowej między Polską a Persją, podpisany dn. 4/XI 1930 r. oraz ośw. rządowe w sprawie notyfikacji Rządowi perskiemu ratyfikacji— z dn. 13/VI 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 59, poz. 478 oraz 479).

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Wprowadzenie czasu ochronnego dla rysii — rozp. Ministra Rolnictwa z dn. 23/VI 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 60, poz. 487).

Wprowadzenie w życie na niektórych obszarach Państwa ustawy z dn. 28/X 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami — rozp. Ministra Rolnictwa z dn. 16/VI 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 60, poz. 488).

Ustalenie okręgów hodowlanych — rozp. Ministra Rolnictwa z dn. 16/VI 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 60, poz. 489).

Ustalenie cen sprzedanych wódki czystej monopolowej o mocy 35° — rozp. Ministra Skarbu z dn. 22/VI 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 61, poz. 494).

Podwyższenie ceł na ropę i niektóre przetwory chemiczne — rozp. Ministrów: Skarbu, Przem. i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 22/VI 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 61, poz. 495 — szczegóły p. zesz. 28/1931, str. 1083).

KAPITAŁY W SPÓŁKACH AKCYJNYCH, PRZEZNACZONE NA DZIAŁALNOŚĆ W PAŃSTWIE POLSKIM

zatwierdzone w dniu:

13 kwietnia:

— „**Belgijska Spółka Akcyjna Towarzystwo Południowo-Rosyjskich Hut Lustrzanych w Charleroi w Belgji**”. zezwolono na działalność w Państwie Polskiem; zmiana punkt. 1, 3 i 5 postanowienia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dn. 9 września 1921 r. Siedziba Spółki w Państwie Polskiem ustala się w Warszawie; Spółka winna używać w Państwie Polskiem firmy: Belgijska Spółka Akcyjna Compagnie des Glaces du Midi de la Russie Société Anonyme Belge à Bruxelles, lub w przekładzie polskim: Belgijska Spółka Akcyjna Towarzystwo Południowo-Rosyjskich Hut Lustrzanych w Brukseli w Belgji; na dokonywanie operacyj w Państwie Polskiem przeznaczają się kapitał w sumie franków belgijskich 8,250.000.

24 kwietnia:

— „**Francuska Spółka Akcyjna Société Textile La Czenstochovienne — Towarzystwo Przędzalnicze La Czenstochovienne**”, S. A. z siedzibą prawną w Roubaix; zezwolono na działalność w Państwie Polskiem. Zmiana punktu 1 i 4 postanowienia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dn. 12 grudnia 1930 roku; p. I: spółka winna używać w Państwie Polskiem firmy: „Société Textile La Czenstochovienne — Towarzystwo Przędzalnicze La Czenstochovienne, Francuska Spółka Akcyjna; punkt. 4: na działalność w Państwie Polskiem przeznaczony jest kapitał w sumie fr. fr. 24,961.265, czyli zł 8,750,177.79.

NOWE EMISJE W SPÓŁKACH AKCYJNYCH

zatwierdzone w dniu:

30 kwietnia:

— „**Spółka Akcyjna Przemysłu Elektrycznego**”, S. A. z siedzibą w Czechowicach na Śląsku; powiększono kap. zakł. o zł 280.000, czyli do zł 560.000, drogą nowej emisji 2.800 akcji, nom. wart. zł 100 każda; cena emisyjna zł 100,

TERMINY OGÓLNYCH ZEBRAŃ W SPÓŁKACH AKCYJNYCH

20 lipca:

— „**Suchedniowska Fabryka Odlewów i Huta Ludwików**”, S. A. — o godz. 10 w gmachu Zarządu „Huty Pokoju” w Katowicach, ul. Zamkowa 3.

— „**Fabryki Wyrobów Ceramicznych Krotoszyn i Przyścieka**”, S. A. — o godz. 15 min. 30 w lokalu S-ki w Poznaniu, pl. Wolności 9 (ew. II termin — o godz. 16).

21 lipca:

— „**Warszawskie Zakłady Przemysłowe Wyrobu Drożdży Prasowanych „Słodzie i Spirytusu”**”, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Marszałkowska 117.

— „**Rakszawa, Akcyjne Towarzystwo dla Wyrobów Sukienniczych**”, S. A. — o godz. 11 w kancelarii adw. dr. Jakóba Reicha we Lwowie, ul. Sykstuska 28.

22 lipca:

— „**Vacuum Oil Company**”, S. A. — o godz. 16 w lokalu S-ki w Czechowicach.

25 lipca:

— „**Poznańska Kolej Elektryczna**”, S. A. — o godz. 12 w lokalu S-ki w Poznaniu, ul. Gajowa 1.

— „**Przemysł Wełniany „S. Barciński i S-ka”**”, S. A. — o godz. 11 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Tylna 6.

29 lipca:

— „**Stowarzyszenie Mechaników Polskich z Ameryki**” S. A. — o godz. 17 min. 30 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Marszałkowska 46.

30 lipca:

— „**Spółka Pedagogiczna**”, S. A. — o godz. 18 w lokalu „Pod Strzechą” w Poznaniu, pl. Wolności 7.

31 lipca:

— „**Rawski Syndykat Rolniczy**”, S. A. — o godz. 11 w lokalu S-ki w Rawie-Mazowieckiej.

3 sierpnia:

— „**Fabryka Kapeluszy Filcowych „Karol Goepfert”**”, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Podleśna 3.

— „**Przemysł Drzewny „Agahell”**”, S. A. — o godz. 16 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Jasna 11 (ew. II termin — dn. 17 sierpnia).

— „**Mikaszewickie Zakłady Wyrobów Drzewnych „Olza”**”, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Jasna 11 (ew. II termin — dn. 17 sierpnia).

— „**Dom Sztuki (Hotel des Ventes)**”, S. A. — o godz. 12 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Chmielna 5.

5 sierpnia:

— „**Chodorów Spółka Akcyjna dla Przemysłu Cukrowniczego w Chodorowie**”, S. A. — o godz. 11 w Biurze Generalnej Dyrekcji Spółki we Lwowie, ul. Zimorowicza 19

6 sierpnia:

— „**Zjednoczone Zakłady Wapienne „Wapnorud” w Rudnikach**”, S. A. — o godz. 10 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Trębacka 15.

7 sierpnia:

— „**Towarzystwo Drogi Żelaznej Podjazdowej Piotrków-Sulejów**”, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Piotrkowska 96 (ew. II termin — dn. 21 sierpnia).

i obligacji banków państwowych, nieznaczne zaś zniżki wykazują: 7% Pożyczka Stabilizacyjna oraz 4% Pożyczka Inwestycyjna sztuki (w porównaniu z notowaniami z drugiej połowy czerwca).

Zainteresowanie listami zastawnymi było nadal dość znaczne; listy miejskie i prowincjonalne w przeważającej większości cenione były dość znacznie powyżej ostatnich notowań, wyjątek zaś stanowią 4% L. Z. T-wa Kredytowego Ziemińskiego, które nieznacznie się obniżyły. Z pośród listów zastawnych w walucie obcej 7% L. Z. T-wa Kredytowego Ziemińskiego w Warszawie 1928 r. obracano po kursie dotychczasowym, także 8% L. Z. 1924 r., rzadko ukazujące się na rynku, notowano po kursie 83%, natomiast 8% L. Z. T-wa Kredytowego Przemysłu Polskiego cenione były o 1/2% niżej.

W dziale o b l i g a c y j obrotów było nadal dość ograniczone: notowano VI 6% oraz VII i IX 6% Obligacje Pożyczek Konwersyjnych m. Warszawy 1926 r. po kursach o 1-1 1/2% wyższych.

	Wartość nominalna (waluta)	Kurs naj-wyższy	Kurs naj-niższy	Kurs w dn. 11/VII
3% Pożyczka Budowlana	zł w zł. 50	38'50	38'25	38'50
4% " Inwestycyjna	zł w zł. 100	85'50	85'00	—
4% " " (serje)	zł w zł. 100	93'00	90'00	—
		w % n o m i n a l u :		
5% Pożyczka Konwersyjna	zł	46'00	45'25	46'00
6% " Dolarowa	\$	77'00	75'50	—
7% " Stabilizacyjna 1)	\$	80'25	79'50	—
10% " Kolejowa	fr. w zł.	104'00	104'00	—
7% L. Z. Państ. Banku Roln.	zł w zł. 1927	83'25	83'25	83'25
8% " " " "	zł w zł. 1927	94'00	94'00	94'00
7% L. Z. Banku Gosp. Kraj.	zł w zł. 1927	83'25	83'25	83'25
8% " " " "	zł w zł. 1924	94'00	94'00	94'00
7% Obl. Kom. " " "	zł w zł. 1927	83'25	83'25	83'25
8% " " " " "	zł w zł. 1924	94'00	94'00	94'00
8% Obl. Bud. " " "	zł w zł. 1927	93'00	93'00	—
8% L. Z. T-wa Kredytowego Przemysłu Polskiego 2)	£	80'00	79'50	79'50
4 1/2% L. Z. T-wa Kred. Ziemiensk.	zł	50'75	50'25	—
7% L. Z. T-wa Kred. Ziems. w Warszawie 1928 r.	\$	72'50	72'50	72'50
8% L. Z. T-wa Kred. Ziems. w Warszawie 1924 r.	\$	83'00	83'00	—
4 1/2% L. Z. T-wa Kred. m. Warsz.	zł	51'00	51'00	51'00
5% " " " " "	zł	56'25	55'25	56'25
8% " " " " "	zł	71'75	70'50	71'00
				-71'50
8% " " " " Częstochowy	zł	63'00	62'00	—
8% " " " " Kielc	zł	61'00	61'00	—
10% " " " " Lublina	zł	80'00	79'00	—
8% " " " " Łodzi	zł	67'00	66'75	—
8% " " " " Piotrkowa	zł	62'25	62'00	62'25
10% " " " " Radomia	zł	74'50	74'25	74'50
10% " " " " Siedlec	zł	73'75	73'00	73'75
VI 6% Obl. Pożyczki Konwers. m. Warszawy 1926 r.	zł	49'25	48'00	49'25
VIII i XI 6% Obl. Pożyczki Konwers. m. Warszawy 1926 r.	zł	47'50	46'50	—

ZŁOTY ZAGRANICĄ

	Gdańsk ³⁾	Berlin ³⁾	Wiedeń ³⁾	Paryż ³⁾	Zurych ³⁾
6/VII	57'52—57'64	47'025—47'225	79'47 —79'75	285'00	57'85
7/ "	57'53—57'65	47'05 —47'25	79'50 —79'78	—	57'80
8/ "	57'53—57'64	47'025—47'225	79'49 —79'77	—	57'85
9/ "	57'54—57'66	47'075—47'275	79'47 —79'75	—	57'75
10/ "	57'54—57'65	47'05 —47'25	" "	—	—
11/ "	—	47'075—47'275	" "	—	57'70

	Londyn ⁴⁾	Praga ³⁾	New-York ³⁾	Amsterdam ³⁾
6/VII	43'43	—	11'21	—
7/ "	43'44	—	"	—
8/ "	"	—	"	—
9/ "	43'45	377'25	"	—
10/ "	—	—	11'22	—
11/ "	43'45	—	"	—

POŻYCZKI POLSKIE NA GIEŁDACH ZAGRANICZNYCH

	Kurs najwyższy	Kurs najniższy	Kurs ultimo	Obroty
--	----------------	----------------	-------------	--------

(w % o/a ob. nominalu)

Giełda w New-York'u

6% pożyczka dolarowa z 1920 r. 0				
22—27/VI	73	68 1/2	72	25.000
29/VI—4/VII	71	67	67 1/8	41.000
6—11/VII	70 1/2	68	70 1/2	33.000

8% pożyczka z 1925 r. (Dillon, Read & Co.)

22—27/VI	80 1/2	78 7/8	80 3/8	63.000
29/VI—4/VII	83 7/8	80 1/2	82	86.000
6—11/VII	83 3/4	82	82	62.000

7% pożyczka stabilizacyjna z 1927 r.

22—27/VI	77	72	77	193.000
29/VI—4/VII	77 1/2	74 5/8	77	94.000
6—11/VII	76 1/2	73 1/2	75 1/2	98.000

7% pożyczka m. Warszawy z 1928 r.

22—27/VI	59 3/4	57	59 5/8	75.000
29/VI—4/VII	61	58	61	52.000
6—11/VII	62	59 3/4	59 3/4	35.000

7% pożyczka śląska z 1928 r.

22—27/VI	57	53 5/8	54 5/8	52.000
29/VI—4/VII	60	57 1/2	60	53.000
6—11/VII	60	57	58	16.000

Giełda w Londynie

7% pożyczka stabilizacyjna z 1927 r.

22—27/VI	76'64	71'64	75'64
29/VI—4/VII	76'51	74'01	74'76
6—11/VII	80'37	75'37	79'37

Giełda w Zurychu

7% pożyczka stabilizacyjna z 1927 r.

22—27/VI	77'50	73'00	—
29/VI—4/VII	78'50	77'00	—
6—11/VII	78'00	77'30	—

Giełda w Sztokholmie

7% pożyczka stabilizacyjna z 1927 r.

Czerwiec 1931	74 1/2	72 1/4	—	12.000
---------------	--------	--------	---	--------

Giełda w Paryżu

7% pożyczka stabilizacyjna z 1927 r.

22—27/VI	98'64	96'58	—
29/VI—4/VII	98'70	98'33	—
6—11/VII	98'04	96'47	—

Giełda w Medjolanie

7% pożyczka włoska z 1924 r.

22—27/VI	99'50	99'40	99'40	125
29/VI—4/VII	—	—	—	—
6—11/VII	—	—	—	—

Z BANKU POLSKIEGO

STAN RACHUNKÓW BANKU POLSKIEGO W DN. 30 CZERWCA 1931 R. — Czerwiec był, podobnie jak i marzec, pod względem walutowym miesiącem dla Banku Polskiego korzystnym i wykazał nieznaczną nadwyżkę dopływu walut i dewiz nad ich sprzedażą przez Bank. W czerwcu bowiem, jak i w marcu, dopływ walut był wzmocniony przez wpłaty z tytułu pożyczek zagranicznych, przyczem w czerwcu były one znacznie wyższe (zł 159 miljn. z pożyczki zapalczonej i kolejowej francuskiej) niż w marcu (zł 73 1/2 miljn. z pożyczki zapalczonej). Dlatego też w czerwcu skup walut osiągnął poziom rekordowy ok. 270 miljn. Jednocześnie jednak silny odpływ walut — spowodowany głównie znacznie zwiększonym zapotrzebowaniem urzędów (obsługa pożyczek zagranicznych) oraz spłatą

1) Z wyłączeniem transzy francuskiej.

2) Gwarantowanie przez Skarb Państwa.

3) Za zł 100.

4) Za zł 1.

kredytu redyskontowego Bankowi Rozrachunków Międzynarodowych — sprawił, że nadwyżka walutowa, osiągnięta w czerwcu, była bardzo nieznaczna. W zakresie sprzedaży—zapotrzebowanie na giełdzie, klientów Banku oraz zagranicy uległo również zwiększeniu, ale niezbyt znacznemu.

Dzięki korzystnemu kształtowaniu się bilansu walutowego Banku Polskiego stan rezerw walutowych Banku przedstawiał się również pomyślnie: w ciągu całego miesiąca obniżyły się one tylko o zł 5'9 miljn., przyczem w ostatniej dekadzie nastąpiła ich wyżka z zł 332'8 miljn. do zł 349'6 miljn. — głównie dzięki wpływowi z pożyczki kolejowej francuskiej w wys. ok. zł 21 miljn. Wzrost rezerw w III dekadzie czerwca dotyczy głównie części rezerw, niezaliczonej do pokrycia obiegu banknotów i natychmiast płatnych zobowiązań, która zwiększyła się z zł 104'6 miljn. do zł 119'1 miljn., a w ciągu całego miesiąca o zł 20'0 miljn.; część rezerw, zaliczona do pokrycia, w ostatniej dekadzie wzrosła tylko z zł 228'2 miljn. do zł 230'5 miljn., a w okresie całego czerwca zmniejszyła się o zł 26'0 miljn.

Zapas złota — stanowiący drugi składnik pokrycia obiegu i zobowiązań — wzrastał w czerwcu jedynie dzięki drobnemu skupowi, dokonywanemu (głównie w monetach) przez oddziały krajowe Banku. W III dekadzie zapas złota wzrósł o zł 49 tys., a w ciągu całego miesiąca z zł 567'6 miljn. do zł 567'8 miljn. Oczywiście wzrost ten dotyczył tylko zapasu złota w skarbcach Banku (zł 486'0 miljn. w dn. 30/VI), podczas gdy zapas złota zagranicą pozostał przez cały miesiąc niezmienny w wys. zł 81'7 miljn.

Zmiany w stanie rezerw złoto-walutowych, stanowiących pokrycie obiegu biletów bankowych i natychmiast płatnych zobowiązań Banku, ilustruje następujące zestawienie (w tys. zł):

	31/V	20/VI	30/VI
Złoto	567.585	567.702	567.751
Waluty i dewizy netto . .	256.438	228.180	230.489
Razem:	824.024	795.882	798.240

W stosunku do sumy obiegu banknotów i natychmiast płatnych zobowiązań powyższe pokrycie złoto-walutowe stanowiło w dn. 31/V 57'67%, gdy w dn. 20/VI 54'46% i w dn. 30/VI 53'22% (statutowe minimum 40%). Samo pokrycie złotem wynosiło: w dn. 31/V 39'72%, w dn. 20/VI 38'84% i w dn. 30/VI 37'85% (statutowe minimum 30%).

Dość poważny spadek procentu pokrycia w III dekadzie czerwca — mimo lekkiego wzrostu sumy pokrycia (rezerw) — tłumaczy się jednoczesną wyżką sumy obiegu biletów i natychmiast płatnych zobowiązań — z zł 1.461'5 miljn. do zł 1.500'0 miljn. Właściwie wzrósł tylko — jak zwykle na ultimo miesiąca — obieg biletów Banku — z zł 1.127'4 miljn. do zł 1.230'0 miljn., natomiast natychmiast płatne zobowiązania obniżyły się — z zł 334'1 miljn. do zł 270'0 miljn.

Spadek zobowiązań dotyczy w głównej mierze lokat żywych, które obniżyły się w III dekadzie czerwca z zł 232'3 miljn. do zł 191'6 miljn., jakkolwiek w skali miesięcznej wykazały wzrost (o zł 7'5 miljn.). Spadek wykazują przedewszystkiem lokaty na rachunkach prywatnych — z zł 192'9 miljn. do zł 155'0 miljn., podczas gdy lokaty kas państwowych zmniejszyły się tylko z zł 39'4 miljn. do zł 36'6 miljn. W ciągu całego czerwca lokaty kas państwowych zwiększyły się o zł 7'2 miljn., a lokaty prywatne tylko o zł 0'3 miljn.

Z pozostałych pozycji natychmiast płatnych zobowiązań — saldo rachunku na zakup srebra zostało niezmiennione, saldo rachunku państwowego funduszu kredytowego wzrosło z zł 1'0 miljn. do zł 4'3 miljn., a jedynie saldo pozycji „różne rachunki”, gdzie zaksięgowana była równowartość wpływu transzy pożyczki zapalcanej, wykazało zniżkę, i to poważną, bo z zł 89'0 miljn. do zł 62'2 miljn.

Zwyżka obiegu banknotów w III dekadzie czerwca o 8 $\frac{1}{2}$ % stanowi przedewszystkiem odpowiednik skurczenia się lokat żywych, poza tem wiąże się z dopływem walut do Banku oraz zwiększeniem się kredytów Banku. W ciągu czerwca obieg — po kilku miesiącach zniżki — wykazał wzrost o zł 7'7 miljn., osiągając poziom o zł 98'2 miljn. niższy niż na początku roku i o zł 87'4 miljn. niższy niż w dn. 30/VI 1930 r.

Wspomniany wyżej wzrost kredytów Banku w III dekadzie czerwca utrzymał się mniej więcej w rozmiarach jak na ultimo maja, przyczem suma kredytów dyskontowych wykorzystanych (suma weksli w portfelu) zwiększyła się o zł 17'9 miljn., a suma pożyczek zastawowych o zł 7'7 miljn. W ciągu całego miesiąca czerwca portfel wekslowy wzrósł z zł 541'2 miljn. do zł 553'9 miljn. (w poprzednich 5 miesiącach był stały spadek), osiągając poziom o zł 118'1 miljn. niższy niż na początku roku i o zł 37'4 miljn. niższy niż w dn. 30/VI 1930 r. Suma pożyczek zastawowych wzrosła w maju z zł 76'7 miljn. do

zł 83'3 miljn., czyli prawie do poziomu z dn. 30/VI 1930 r. (zł 84'9 miljn.).

Z innych pozycji bankowego pokrycie obiegu banknotów — suma weksli zagranicznych wzrosła w III dekadzie czerwca o zł 10'2 miljn., zapas monet srebrnych i bilonu, przyjętych przez Bank na własność — o zł 0'1 miljn. i zapas papierów procentowych własnych — o zł 0'9 miljn.; dług Skarbu Państwa (kredyt bezprocentowy) pozostał w dalszym ciągu niezmienny w wys. zł 20'0 miljn.

Całe bankowe pokrycie obiegu przedstawiało się następująco (w tys. zł):

	31/V	20/VI	30/VI
Weksle	541.209	536.045	553.928
Weksle zagraniczne	81.767	88.152	98.349
Polskie monety srebrne i bilon	22.997	22.921	22.997
Pożyczki, zabezpieczone zastawami	76.691	75.571	83.294
Papiery proc. własne	12.170	12.421	13.326
Dług Skarbu Państwa	20.000	20.000	20.000
Razem:	754.835	755.111	791.894

Obieg pieniędzy skarbowych zwiększył się w dekadzie sprawozdawczej z zł 230'7 miljn. do zł 238'5 miljn. Na sumę tę składa się: 1) obieg biletów państwowych¹⁾ (5 złotych) w wys. zł 1'4 miljn. (w dn. 20/VI zł 1'4 miljn.), 2) obieg biletów zwadkowych¹⁾ (5-złotowych) w wys. zł 1'1 miljn. (w dn. 20/VI zł 1'1 miljn.), 3) obieg monet srebrnych (5-, 2- i 1-złotowych) w wys. zł 161'9 miljn. (w dn. 20/VI zł 156'0 miljn.), 4) obieg bilonu niklowego i brązowego w wys. zł 74'1 miljn. (w dn. 20/VI zł 72'2 miljn.). W ciągu całego czerwca obieg skarbowy wzrósł o zł 1'8 miljn.

AKTYWA

ZŁOTO w skarbcu	zł 486.034.905'27
„ zagranicą	„ 81.715.741'90
	zł 567.750.647'17

PIENIĄDZE I NALEŻN. ZAGRAN.	zł 230.489.180'42	zł 798.239.827'59
-------------------------------------	----------------------------	----------------------------

PIENIĄDZE I NALEŻN. ZAGR., niezaliczone do pokrycia	„ 119.136.797'59
POLSKIE MONETY SREBRNE I BILON	„ 22.996.653'22
PORTFEL WEKSLOWY	„ 553.927.777'94
POŻYCZKI ZASTAWOWE	„ 83.293.991'—
PAPIERY PROCENTOWE WŁASNE	„ 13.326.320'39
PAPIERY FUNDUSZU ZAPASOWEGO	„ 93.534.327'52
DŁUG SKARBU PAŃSTWA	„ 20.000.000'—
NIERUCHOMOŚCI	„ 20.000.000'—
INNE AKTYWA	„ 142.889.494'68
	zł 1,867,345.189'36

PASYWA

KAPITAŁ ZAKŁADOWY	zł 150.000.000'00
FUNDUSZ ZAPASOWY	„ 114.000.000'00
NATYCHM. PŁATNE ZOBOWIĄZANIA:	
a) rachunki żywe kas państwowych	zł 36.565.133'76
b) pozostałe rachunki żywe	„ 155.049.120'29
c) rachunek Skarbu na zakup srebra	„ 11.813.907'57
d) rachunek państw. funduszu kredyt.	„ 4.299.709'41
e) różne rachunki	„ 62.226.718'44
	zł 269.954.589'47

OBIEG BILETÓW BANKOWYCH	zł 1,230,044.230'—	zł 1,499,998.819'47
INNE PASYWA	„ 103.346.369'89	zł 1,867,345.189'36

¹⁾ Wycofane z obiegu.

PRZEGLĄD ZAGRANICZNY

TRAKTAT HANDLOWY AUSTRJACKO-WĘGIERSKI

PODPISANY w dn. 30 czerwca r. b. w Wiedniu nowy traktat handlowy pomiędzy Austrią a Węgrami posiada dla naszych interesów eksportowych pierwszorzędne znaczenie, a nadto w historii polityki handlowej stanowi pouczający przykład nowych prądów myśli, szukających takich form gospodarczego zbliżenia pomiędzy zainteresowanymi państwami, które dałyby zmieścić się w ramach obecnych stosunków prawnych i politycznych pomiędzy kontrahentami danej umowy a innymi państwami.

Właściwy traktat handlowy tworzy tylko umowę „dachową” dla 4 innych układów i zawiera postanowienia formalne, dotyczące wszystkich tych układów, mianowicie postanawia, że wszystkie te układy wchodzi w życie w dn. 16 lipca r. b.¹⁾ i obowiązują do 30 czerwca 1932 r., przyczem mogą być wymówione, po raz pierwszy na 3 miesiące przed upływem tego terminu, a następnie każdego 1 lipca celem wygaśnięcia po 6 miesiącach.

Jeden z układów przywraca moc obowiązującą wymówionej z dniem 15 lipca r. b. umowy handlowej z 1922 r., z wyjątkiem klauzul wypowiedzeniowych (uregulowanych na nowych zasadach w traktacie „dachowym”) i z uwzględnieniem pewnych drobnych zmian, które wyszczególniono w załączonym do układu protokole. Należy zauważyć, że umowa handlowa z 1922 r. była umową beztaryfową, opierającą wzajemny obrót towarowy wyłącznie na klauzuli największego uprzywilejowania. Natomiast dotyczące postanowień taryfowo-celnych (ceł konwencyjnych) protokoły dodatkowe z 1926 r. i 1928 r. nie zostały odnowione, a na ich miejsce wchodzi w życie specjalny układ dodatkowy.

Układ, dotyczący umowy z 1922 r., przewiduje także w przyszłości wystawianie przemysłowych kart legitymacyjnych (dla komiwojażerów) podług formularzy, ustalonych w międzynarodowej konwencji genewskiej o uproszczeniu formalności celnych, a nadto przewiduje ponowne wprowadzenie w życie austriacko-węgierskiego „kartelu celnego” z 1923 r. (wzajemne współdziałanie przy odprawie celnej, ściganie i karanie przestępstw i wzajemna pomoc prawna w sprawach karno-celnych).

Układ dodatkowy do wprowadzonej na nowo w życie umowy handlowej z 1922 r., jako beztaryfowej, dodaje wzajemne ustępstwa celne, wyszczególnione w załączniku A (odnosi się do austriackiej taryfy celnej) i w załączniku B (odnosi się do węgierskiej taryfy celnej). Nadto układ ten zawiera ciekawe, niespotykane dotychczas w umowach handlowych, postanowienie, że obie strony nie będą stosowały premij wywozowych, za które jednakże nie uważa się zwrotu ceł, pobranych przy przywozie, lub zwrotu podatków wewnętrznych w razie wywozu towaru. Postanowienie to z powodu powyższego wyłączenia już traci poważanie na znaczeniu i wogóle nie można oprzeć się wrażeniu, że służy za środek demonstracyjny, mający na celu stwierdzenie, jakoby ustanowiony w umowach

pomiędzy stronami system popierania wywozu nie należało uważać za jakiegokolwiek nawet pośrednie premjowanie wywozu. Zresztą, w interesie Austrii i Węgier będzie leżało szerzenie hasła zniesienia premij wywozowych, a to obawie, aby przy pomocy tych premij trzecie państwa nie przeciwdziały systemowi wzajemnego wewnętrznego uprzywilejowania obu kontrahentów. Omawiany układ dodatkowy z uwagi na swe postanowienia taryfowo-celne posiada pierwszorzędne znaczenie dla naszego wywozu do obu krajów, w szczególności dla wywozu rolniczego do Austrii. Z tego punktu widzenia interesuje nas przede wszystkim załącznik A do układu dodatkowego, zawierający ustępstwa od autonomicznych ceł austriackich, ustępstwa, które winny nam przyspaść automatycznie na zasadzie klauzuli największego uprzywilejowania, mieszczącej się w naszej umowie handlowej z Austrią. Należy zwrócić uwagę, że ustępstwa te odnoszą się nie do autonomicznej taryfy celnej dotychczas w Austrii obowiązującej (z 1924 r. z 4 kolejnymi nowelami), lecz do t. zw. V noweli, która jednocześnie z tym traktatem handlowym wchodzi w życie i która podnosi bardzo poważnie szereg nas interesujących stawek celnych w taryfie austriackiej. Nowe cła konwencyjne, przyznane Węgom, liczone są już od wyższego poziomu ceł, zawartego w tej noweli. W tych wypadkach, w których Austrija nie przyznała Węgom (lub nie przyzna innym państwu) ustępstw od V noweli, nowela ta będzie miała pełne, w b. wielu pozycjach prohibicyjnie działające, zastosowanie.

Poniższe zestawienie zawiera kilka najważniejszych dla nas przykładów austriackich ustępstw celnych z załącznika A omawianego układu dodatkowego:

Dotychczasowa redakcja	Nowa redakcja	Cło konwencyjne:	
		dotychczasowe	nowe
		kor. złotych od 100 kg	
Świnie żywe o wadze sztuki:			
40 — 110 kg . . .	40 — 150 kg	18—	dla rocznego kontyngentu w wys. 50% austriackiego przywozu świń o wadze 40 — 110 kg z Węgier w 1930 r. 18—
	powyżej 110 kg .	pow. 150 kg szt. bez cła	szt. bez cła
Trzoda bita i mięso wieprzowe . . .	jak poprzedn.	26—	dla rocznego kontyngentu w wys. 50% austriackiego przywozu trzody bitej i mięsa wieprzowego z Węgier w 1930 r. 26—
Cielęta bite i mięso cielęce	„	12—	20—
Jaja	„	bez cła	20—
Bydło rогate rzeźne „	„	8:50 10—	dla rocznego kontyngentu 30% austr. przywozu bydła rzeźnego z Węgier w 1930 r. jednolicie 9—

¹⁾ Wejście w życie nowego traktatu zostało przesunięte do dn. 20 lipca r. b.

Bydło użytkowe i hodowlane	"	szt. 50'—	szt. 70'—
Bydło młode	"	szt. 35'—	szt. 50'—
Cielęta (żywe)	"	szt. 6'—	szt. 8'—
Ziemniaki wczesne (15/II — 14/VII)	"	bez cła	bez cła
Ziemniaki inne	"	1'—	2'—
Forniery	"	8'—	10'—
Deseczki (sperrholz)	"	10'—	12'—
Cement	"	0'80	1'20

Jak z powyższego zestawienia najważniejszych interesujących nas zniżek austrijskich wynika, warunki importu do Austrii zostały ogólnie pogorszone. Odnosnie trzody chlewnej pogorszenie jest dwójakiego rodzaju: dolną granicę wagi wolnych od cła sztuk podniesiono ze 110 na 150 kg i w ten sposób szczególnie dotknięto eksporterów polskich, ponieważ hodowla nasza dostarcza lżejszych sztuk (cała kategoria świnia ważących 110—150 kg, stanowiąca prawie połowę naszego wywozu do Austrii w 1930 r., dotychczas wolna od cła, podpadnie pod cło 18 kor. zł.), a nadto korzystanie z dotychczasowego cła konwencyjnego (18 kor. zł.) ograniczono do kontyngentu, który dla Polski będzie musiał być obliczony w wysokości 50% eksportu do Austrii sztuk, ważących 40—110 kg. Podług statystyki austrijskiej przywóz świnia żywych z Polski w r. ub. wynosił 334.512 szt., z ilości tej 169.534 szt. ważyło poniżej 110 kg, a 164.978 szt. — ponad 110 kg. Otóż, połowa tej pierwszej ilości, t. j. 169.534 szt., jest miarodajną liczbą, do której będzie zastosowane cło konwencyjne 18 kor. zł. Wypada 84.767 szt., przyczem świnie te mogą ważyć od 40 do 150 kg. Pozostała ilość świnia żywych, wyeksportowanych do Austrii, łącznie 252.023 szt., będzie opłacała pełne cło autonomiczne, które podług V noweli wynosi 45 kor. zł. od 100 kg, czyli ok. 100% naszej ceny wewnętrznej. Z powyższego wynika, że wywóz świnia żywych z Polski do Austrii spadnie do $\frac{1}{4}$ wywozu z 1930 r., jeżeli nie otrzymamy od Austrii nic więcej ponad to, co przysługuje nam ściśle podług klauzuli największego uprzywilejowania, zastosowanej do jawnych postanowień celnych traktatu austrijsko-węgierskiego. Łatwo jednak może zdarzyć się, że i ta silnie okrojona ilość świnia nie będzie wywieziona, jeżeli skutkiem powyższych warunków celnych i wewnętrznej akcji Rządu austrijskiego spędy świnia krajowych na rynku wiedeńskim będą wzrastały w tem samym tempie, w jakim wzrastały dotychczas, lub jeżeli na korzyść przywozu z Węgier będą działały środki wzajemnej preferencji i pomocy, przewidziane w tymże traktacie handlowym lub protokołach nieoficjalnych, a wymykające się z pod wpływów klauzuli największego uprzywilejowania.

Przywóz świnia bitych z Polski do Wiednia, podług statystyki wiedeńskiego Urzędu Targowego, wynosił 101.100 szt., mięsa wieprzowego 535.000 kg, razem (przerachowując mięso po 50 kg na sztukę) 111.800 szt., z czego połowa, t. j. około 56.000 szt., ma prawo skorzystać z przyznanego Węgrom cła konwencyjnego 26 kor. zł. od 100 kg, a druga połowa zapłaci cło autonomiczne, które V nowela określiła na 70 kor. zł., czyli znowuż w wysokości prohibicyjnej.

Nie sądzimy, aby rzeczą słuszną było wtłaczanie importu polskiego do Austrii w ramy postanowień umów austrijsko-węgierskich, gdyż zarówno rola węgierskich dostaw trzody chlewnej na rynku austrijskim

była inna, znacznie skromniejsza, zwłaszcza w dziedzinie trzody lżejszej, będącej naszą specjalnością, jak i eksport świnia, zwłaszcza lżejszych, poniżej 150 kg, w życiu gospodarczem Węgier odgrywa inną rolę niż w naszym. Zagadnienie kontyngentów celnych dla trzody polskiej musi być rozwiązane w sposób samodzielny i z wzięciem pod uwagę różnic co do konstrukcji eksportu i co do roli danego towaru w życiu gospodarczem kraju eksportującego i na rynku odbiorcy.

Zresztą nawet jakiegokolwiek samodzielne rozwiązanie, więcej lub mniej korzystne dla nas, sprawy kontyngentów celnych trzody chlewnej, jak wogóle sprawy eksportu, nie będzie przedstawiało istotnej, dającej się w przybliżeniu ocenić wartości, dopóki nie wyjaśnimy kwestji wpływu na nasz handel z danem państwem jego specjalnych i wyjątkowych zobowiązań wobec uprzywilejowanego kontrahenta. Uwaga ta odnosi się zarówno do naszego eksportu do Austrii, jak i do Węgier. Pierwszym warunkiem możności oszacowania istotnej wartości wzajemnych propozycji jest znajomość rzeczywistej treści oraz granic działania przywilejów specjalnych (preferencji), udzielonych komu innemu. Bez dokładnej znajomości tych przywilejów nie może być mowy o normalnym, trwałym porozumieniu handlowym z kontrahentem, ponieważ nie będzie znana wartość takiego porozumienia, nie będzie możliwa ocena jego skutków gospodarczych. Niestety, traktat handlowy austrijsko-węgierski zawiera tego rodzaju postanowienia, mające charakter ulg preferencyjnych (wyjątkowych), tak skonstruowane, że ich wpływ na stosunki handlowe z trzema państwami nie da się bliżej oszacować. Nadto ogólnikowość tych postanowień nasuwa myśl o istnieniu nieznanych bliżej wewnętrznych zobowiązań. Postanowienia te zawarte są w t. zw. porozumieniu ogólnem, dotyczącem wywozu.

Porozumienie powyższe składa się z części A (preferencje kolejowe) i części B (preferencje kredytowe). Na zasadzie postanowień części A powstaje wspólna stała Rada Taryfowa, której zadaniem będzie popieranie wzajemnego wywozu przy pomocy ustalania specjalnych taryf kolejowych i usuwania wszelkich przeszkód w komunikacji, jakie tylko ujawnią się. Nadto część ta przewiduje zawarcie porozumienia o transportach tranzytowych, o wprowadzeniu możliwie ujednoczonych warunków transportowych i o utworzeniu takiego papieru handlowego dla między państwowych transportów, któryby reprezentował towar i mógł odgrywać rolę konosamentu.

Część B porozumienia przewiduje powstanie w obu państwach specjalnych prywatno-prawnych ciał („korporacji”), którym powierzone będzie przeprowadzanie porozumienia (popieranie wywozu do kraju drugiej strony). Ciała te otrzymają od obu rządów odpowiednie środki i przede wszystkim zostaną upoważnione do stworzenia biur („Stelle”), mających za zadanie pośredniczenie w udzielaniu eksporterom tanich kredytów. Korporacje obu krajów mają porozumieć się w jakich rozmiarach będą przyznawane zwroty oprocentowania od kredytu. Operacje wspomnianych korporacji i biur, względnie instytucyj bankowych, pracujących na zlecenie tych ciał, wreszcie samych eksporterów (i importerów), korzystających z pomocy, będą zwolnione od podatków i opłat (z wyjątkiem opłaty wekslowej). W specjalnym artykule ustalono przepisy w sprawie zabezpieczenia udzielonych ułatwień kredy-

towych, w szczególności obdarzono instytucje kredytowe prawem zastawu na zaliczkowanym towarze.

Z postanowień części B porozumienia wynika, że wymiana towarowa między obu krajami będzie korzystala ze specjalnej pomocy finansowej państwa, udzielanej za pośrednictwem instytucji prawa prywatnego i w ten sposób usuniętej z pod wpływu klauzuli największego uprzywilejowania. Porozumienia tych instytucji obu państw między sobą będą ustalały rozmiar ulg, zakres kontyngentów, którym te ulgi będą przyznane i t. d. Porozumienia pomiędzy temi instytucjami dotychczas nie są znane, a pomoc ich w formie zwro-

tu części odsetek bankowych kredytu, związanego z daną transakcją wywozową, ma być tak obliczona, aby w niejednym wypadku pokryła eksporterom (zwróciła) nadwyżkę cła, jaką opłaci na zasadzie nowej umowy handlowej.

Jak zaznaczyliśmy, mamy wątpliwości, aby tego rodzaju system w dziedzinie stosunków polityczno-handlowych mógł przyczynić się do rozwoju normalnych i trwałych stosunków handlowych z trzema państwami.

S. Fr. Królikowski

KRYZYS FINANSOWY W NIEMCZECH

Winę obecnych wypadków w Niemczech ponosi niespokojna i awanturnicza polityka Niemiec, wyrażająca się w kombinacjach w rodzaju Anschluss'u, w ciągłym i coraz bardziej na sile przybierającym wołaniu o zniesienie zobowiązań z tytułu reparacji, w żądaniu zmiany granic, ustalonych Traktatem Wersalskim, w urządzaniu manifestacji Stahlhelm'u o charakterze wojennym, skierowanych przeciwko obecnemu stanowi rzeczy, oraz lekkomyślna i rozrzutna gospodarka związków publicznych instytucji prywatnych. Z praktycznych przykładów tej gospodarki warto wymienić bankructwo koncernu „Norddeutsche Wollkammerei”, którego aktywa wynoszą niespełna RM 3 miljn., pasywa zaś ok. RM 250 miljn. To wszystko wywołało utratę zaufania zagranicy do położenia gospodarczego i finansowego Niemiec do tego stopnia, że zagranica zaczęła wycofywać swe krótkoterminowe kredyty. Wycofanie krótkoterminowych kredytów, objawiające się odpływem dewiz z Banku Rzeszy, wywołało panikę i spowodowało równocześnie ucieczkę kapitału krajowego zagranicę. Silny odpływ dewiz z Banku Rzeszy, zapoczątkowany w pierwszych dniach czerwca r. b., stale przybierał na sile. Bank Rzeszy, nie mogąc opanować sytuacji, podniósł w dniu 13 czerwca r. b. stopę dyskontową z 5% na 7%. Mimo tego zarządzenia odpływ dewiz nietylko że nie zmniejszył się, ale jeszcze bardziej wzrósł, a to na skutek uporczywych pogłosek o przygotowaniu przez Rząd Rzeszy planu moratorium reparacyjnego oraz zachwianiu się jednego z najważniejszych banków niemieckich („Darmstädter und Nationalbank” — t. zw. Danat-Bank). Na ten okres przypada propozycja Prezydenta Hoovera, która przyniosła chwilowe odprężenie sytuacji. Odprężenie to nie trwało jednak długo, gdyż na trzeci dzień, kiedy dowiedziano się o stanowisku Francji, która uzależniła swoje przystąpienie do propozycji Hoovera od formalnego podtrzymania planu Younga, odpływ dewiz wzmógł się. Równocześnie kurs niemieckich papierów wartościowych zaczął na zagranicznych giełdach spadać.

Odpływ dewiz z Banku Rzeszy w tym czasie przedstawia się następująco (w miljn. RM):

1 — 23/VI	1.250
24/VI — 2/VII	420
3/VII	40 — 50
4/VII	20 — 30
6/VII	70 — 80
7/VII	35 — 40
8/VII	25 — 30
9/VII	40 — 50
10/VII	40 — 50
11/VII	100
Razem:	2.040 — 2.100

Otrzymany w międzyczasie przez Bank Rzeszy w bankach emisyjnych: Francji, Anglii i Stanów Zjednoczonych przy udziale Banku Wypłat Międzynarodowych, kredyt redyskontowy w wysokości \$ 100 miljn. (RM 420 miljn.) został w dn. 2 lipca r. b.

w zupełności wyczerpany. Fakt, że ten kredyt redyskontowy uzyskany został tylko na bardzo krótki okres czasu, gdyż miał być zwrócony już dn. 16 lipca, wywołał zaostrenie się sytuacji. Prócz tych \$ 100 miljn. kredytu redyskontowego (który został na skutek interwencji Prezydenta Banku Rzeszy na ostatnim posiedzeniu Banku Wypłat Międzynarodowych sprolongowany na 3 miesiące), odpływ dewiz pochłoniął całkowicie kredyty zabezpieczające Golddiscontbanku, przeznaczone na popieranie eksportu, w wysokości RM 50 miljn. oraz w dużej mierze własne zapasy dewiz Banku Rzeszy.

W tym stanie rzeczy rzekomo „dobrowolna inicjatywa” 1.080 największych firm przemysłowych, handlowych, żeglugowych i banków stworzenia wspólnej poręki do wysokości RM 500 miljn., która umożliwiłaby kontrolowanemu przez Bank Rzeszy niemieckiemu bankowi Golddiscontbank zaciągnięcie większej długoterminowej pożyczki, nie mogła wywołać pożądanego rezultatu. Rząd Rzeszy, drogą doraźnego rozporządzenia Prezydenta Rzeszy, nadał tej akcji charakter przymusowy, co oczywiście podkopało jej znaczenie, zwłaszcza, że wiadome było, że akcja ta miała na celu ratowanie banków. Prezydent Banku Rzeszy Dr. Luther, który ma być inicjatorem „dobrowolnej” akcji gwarancyjnej gospodarstwa Niemiec, mając w kieszeni wymienione doraźne rozporządzenie Prezydenta Rzeszy, wybrał się w podróż za poszukiwaniem kredytu ratowniczego. Akcja jego spaliła na panewce nietylko dla tego, że zagranica nie przywiązała do akcji gwarancyjnej niemieckiego gospodarstwa żadnego znaczenia (przeciwnie, akcja ta wywołała taką nieufność, że o uzyskaniu pożyczek mowy być nie mogło), ale i dlatego, że akcja ta przyszła stanowczo za późno. Wogóle wszelkie ostatnie pociągnięcia ratowania położenia gospodarczego i finansowego Niemiec przychodzą co najmniej o całą dobę za późno, co jest niezwykle charakterystyczne i daje dużo do myślenia.

Wiadomość o niepowodzeniu akcji Dr. Luthera wywołała dalszy popyt na dewizy, których odpływ w dn. 11 lipca wynosił ok. RM 100 miljn. Równocześnie mówi się o stanowisku Francji, która miała, rzekomo, przed udzieleniem kredytu ratowniczego oraz długoterminowych pożyczek postawić warunek, aby Niemcy zaniechały polityki awanturniczej oraz zrezygnowały z Anschluss'u. Francja uważa uspokojenie i stabilizację stosunków politycznych wewnętrznych jak i stosunku do zagranicy za warunek sine qua non i za niezbędną gwarancję lokaty swoich kapitałów w Niemczech.

Dalsze wypadki nastąpiły z niesłychaną szybkością. Rząd Rzeszy, który obradował w permanencji, uchwalił na niedzielnym posiedzeniu gabinetu wspólną odpowiedzialność banków oraz ograniczenia i reglamentację dewiz. Uchwała ta, która przyszła również za późno, doznała niepowodzenia wskutek niechętnego stanowiska banku Deutsche Discontobank. W poniedziałek 13 b. m. okazało się, że pogłoski o zachwianiu się

jednego z najpoważniejszych banków sprawdziły się: „Darmstädter u. Nationalbank” zamknął swoje kasy.

Jedną z głównych przyczyn zawieszenia wypłat przez Danat-Bank były straty, poniesione przez tę instytucję przy skandalicznej aferze „Norddeutsche Wollkämmerlei”, co odbiło się głośnym echem zagranicą, a specjalnie w Anglii, która zaczęła wycofywać krótkoterminowe kredyty, udzielone temu bankowi. Sytuacja Danat-Banku przedstawiała się według oświadczenia dyrektora tego banku (J. Goldschmidta) następująco: od dn. 30/VI 1930 r. musiał bank ten zwrócić ok. RM 1 milj., z tytułu wypowiedzianych kredytów krótkoterminowych; z tego wypłacono w maju RM 300 miljn., a w czasie od dn. 1/VII do dn. 11/VII r. b. RM 250 miljn. Tak wielkiego nacisku bank ten, którego kapitał zakładowy wynosi RM 60 miljn., nie mógł wytrzymać. Katastrofę wywołał fakt, że Danat-Bank operował w nieprzezorny sposób krótkoterminowymi kredytami zagranicznymi, które ze swej strony udzielał przemysłowi na cele inwestycyjne. Kredytów, które były uwięzione w przedsiębiorstwach od paru lat, nie można było ściągnąć w ciągu paru tygodni.

Zamknięcie kas przez Danat-Bank musiało z natury rzeczy wywołać popłoch nie tylko w kraju, ale również i zagranicą. Run na banki był w całej pełni; oczywiście, że duża wzajemna współzależność banków niemieckich spowodowała, że i inne banki, jak „Privat- und Commerzbank” oraz „Dresdner Bank”

ograniczyły wypłaty do drobnych tylko sum. Celem ratowania sytuacji Rząd Rzeszy na podstawie odnośnego doraźnego rozporządzenia Prezydenta Rzeszy wprowadził t. zw. Bankfeiertage do 15 b. m. włącznie, oraz zamknął giełdy do 18 b. m. włącznie. I to pociągnięcie jest spóźnione. W ostatniej chwili dowiadujemy się, że Rząd Rzeszy obraduje nad wydaniem rozporządzeń doraźnych, które mają:

1) wprowadzić moratorium na wszelkie wypłaty zagraniczne do października;

2) regulować wypłaty krajowe instytucji bankowych w ten sposób, że w pierwszym rzędzie mają być wypłacane kwoty, potrzebne na pensje i robociznę oraz inne gospodarczo usprawiedliwione cele; wypłaty na inne cele mają się odbywać w pewnym procentowym stosunku do wysokości wkładów;

3) ograniczyć obowiązek Banku Rzeszy do wymiany marek na złoto i dewizy tylko do wypadków gospodarczo koniecznego zapotrzebowania.

Równocześnie Bank Rzeszy ma, korzystając z upoważnienia, zawartego w § 29 ustawy bankowej, zniżyć dolną ustawową granicę pokrycia waluty z 40 do 30%. Pozwoli to Bankowi Rzeszy przez emisję banknotów na przeszło RM 1 milj. nasycić odpowiednio obieg pieniężny, osłabiony przez wycofanie znacznych kwot na cele tezauryzacyjne.

A. Bobrowski

Berlin, dn. 15 lipca

KRONIKA ZAGRANICZNA

M. IN. NA PODSTAWIE RAPORTÓW I DONIESIEN POLSKICH PLACÓWEK ZAGRANICZNYCH

NIEMCY

AKCJA GWARANCYJNA NIEMIECKIEGO GOSPODARSTWA.

— Wobec krytycznego położenia finansowego Niemiec, objawiającego się w wycofywaniu dewiz na pokrycie zagranicznych kredytów krótkoterminowych oraz w ucieszczeniu kapitałów, 1.080 największych firm przemysłowych, handlowych, żeglugowych i banków przyjęło wspólną porękę do wysokości RM 1/2 milj., która umożliwiłaby kontrolowanemu przez Bank Rzeszy niemieckiemu bankowi Golddiskontbank zaciągnięcie większej długoterminowej pożyczki. Golddiskontbank akt ten przyjął, a Rząd Rzeszy usankcjonował go drogą doraźnego rozporządzenia z dn. 8 lipca r. b., stwarzając przez to prawną podstawę działalności Golddiskontbanku, opierającej się na kolektywnej gwarancji. Na podstawie tego rozporządzenia doraźnego wydał Rząd Rzeszy rozporządzenie wykonawcze, w którym postanowiono, że przedsiębiorstwa, których kapitał obrotowy przekracza kwotę RM 5 milja., a które zgodziły się na przyjęcie kolektywnej poręki na wypadek strat, powstałych z transakcji kredytowych Golddiskontbanku, gwarantują do wysokości RM 500 miljn. te transakcje, które bank ten poczyna w interesie podtrzymania niemieckiego kredytu zagranicznego. Poręka ta odnosi się tylko do transakcji, które zostaną zawarte w ciągu 2 lat od dnia wydania rozporządzenia doraźnego (t. zn. do 8 lipca 1933 r.) przez Golddiskontbank w porozumieniu ze specjalnym 7-osobowym wydziałem, wydelegowanym przez przedsiębiorstwa gwarantujące. Do funduszu gwarancyjnego sięgać się będzie wówczas, o ile egzekucja przeciwko dłużnikowi pozostanie bez skutku, oraz o ile wymieniony wydział uzna pretensję za nieściągalną. Klucz podziału poszczególnych przedsiębiorstw

w kolektywnej poręce zostanie ustalony przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Gospodarstwa Rzeszy oraz po wysłuchaniu opinii wymienionego wydziału.

Jak widać, akcja ta ma na celu umożliwienie zaciągnięcia nowych pożyczek zagranicznych, które będą dodatkowo kolektywnie gwarantowane. Pozornie stworzenie tak silnej poręki powinno zachęcić zagranicę do udzielenia długoterminowych pożyczek, jednak akcja ta stwarza niebezpieczną podstawę dla przyływu kapitału zagranicznego do Niemiec, który będzie chciał oprzeć się w przyszłości również na poręce zbiorowej i będzie unikać przedsiębiorstw prywatnych, które tej poręki nie będą mogły dać. Akcja ta

dowodzi zatem, że poważne przedsiębiorstwa niemieckie zdają sobie dokładnie sprawę z braku zaufania finansjery zagranicznej do położenia gospodarczego Niemiec. I słusznie. Niemieckie banki są niewspółmiernie do ich zdolności płatniczych obciążone krótkoterminowymi kredytami krajowymi i zagranicznymi. Banki te udzielały w okresie pozornie korzystnej konjunktury gospodarczej kredytów inwestycyjnych w rozmiarach, znacznie przekraczających ich zdolności udzielania kredytu. Z drugiej strony nieekonomiczne inwestycje ponad stan oraz niespokojne stosunki wewnętrzno-polityczne nie stanowią atmosfery, zachęcającej do udzielenia kredytów długoterminowych.

A. B.

RUMUNJA

DOCHODY PAŃSTWA Z PRZEMYSŁU NAFTOWEGO.

— Dochody Państwa z przemysłu naftowego są bardzo duże; obciążają one zbytnio ten przemysł, szczególnie obecnie w czasie ostrego przesilenia. Obciążenia te, zdaniem przedstawicieli rumuńskiego przemysłu naftowego, nawet w razie normalnego rozwoju tego przemysłu (t. zn. w razie korzystnego zbytu tej wytwórczości) są zbyt wysokie i zbyt liczne. I tak obecnie przemysł naftowy kopalniany opłaca po-

datek górniczy 3% oraz procenty brutto od ropy i gazów wydobytych; przemysł naftowy rafinerijny opłaca przy sprzedaży wewnętrznej podatek skarbowy, drogowy, samorządowy, obrotowy oraz opłaty transportowe, przy sprzedaży zagranicznej zaś cło wywozowe, opłaty portowe, transportowe, samorządowe, podatek obrotowy. W jakim stosunku te wszelkie liczne obciążenia pozostają do otrzymywanych kwot netto ze sprzedaży wewnętrznej produktów naftowych w rafineriach, wskazuje poniższe zestawienie (w tys. lei):

	Sprzedaż w wagonów	Opłata skarbową t	Podatek drogowy y	Opłaty samorząd. s i	Podatek obrotowy e	Opłaty transp. l e	Razem i
Benzyna lekka	7.461	325.145	111.915	8.953	21.637	135.044	612.694
" ciężka	1.645	24.675	8.225	1.974	2.467	16.944	54.285
Nafta	15.593	155.920	—	11.144	17.151	141.887	326.102
Olej gazowy	9.113	91.130	27.333	5.467	7.290	56.501	187.721
Smary	3.172	95.160	63.440	4.123	7.930	68.832	239.485
Parafina	514	46.260	—	—	3.958	11.617	61.835
Mazut	86.534	—	—	25.960	12.270	536.511	574.741
Razem:	124.032	748.200	210.913	57.621	72.703	967.336	2,056.863

Wartość kwot netto, otrzymanych przez rafinerję, wynosi 2.382.238 tys. lei, z czego na benzynę lekką przypada 590.911 tys., benzynę ciężką 76.988 tys., naftę 497.385 tys., olej gazowy 159.477 tys., smary 396.500 tys., parafinę 185.040 tys., mazut 475.937 tys. Porównanie tych liczb z licz-

bami kwot obciążeń mówi samo za siebie. „*Moniteur du Pétrole Roumain*” nazywa je wprost fantastycznym.

Badając sprzedaż zagraniczną, przekonamy się o tym samym fiskalizmie władz, chociaż dotyczącym przemysł w stopniu znacznie mniejszym, a mianowicie:

	Eksport wagonów	Cła wywozowe	Opłaty portowe	Opłaty transportowe	Podatek obrotowy	Opłaty samorzadowe	Razem
	t	y	s	ę	c	y	l
Benzyna	111.947	44.880	61.570	520.000	78.810	134.336	839.596
Nafta	94.171	22.635	20.717	240.000	28.533	103.588	415.473
Olej gazowy	54.762	13.133	8.761	148.000	12.047	49.285	231.226
Smary	7.134	1.724	10.629	36.000	12.555	9.274	70.182
Mazut	110.366	25.830	17.659	320.000	10.926	77.256	451.671
Parafina	236	119	377	900	590	250	2.236
Ropa	6.936	525	—	13.000	1.200	2.800	17.525
Razem:	385.552	108.846	119.713	1,277.900	144.661	376.789	2,027.909

Wartość kwot netto, otrzymanych przez rafinerję, wynosi 8.357.185 tys. lei, z czego na benzynę lekką przypada 5.502.809 tys., naftę 1.333.506 tys., na olej gazowy 626.702 tys., smary 231.183 tys., mazut 570.617 tys., parafinę 29.335 tys., oraz 63.033 tys. Przemysł rafinacyjny opłaca więc podatków i różnych opłat 4.084.772 tys. lei, otrzymując netto 10.739.423 tys. lei. Dodajmy do tego dochód, otrzymany z ropy, 590.407 tys. lei oraz inne opłaty (podatek dochodowy, przemysłowy, handlowy, od nieruchomości i t. d.) w kwocie około 1.500.000 tys. lei, to otrzymamy, że ogólne dochody państwa rumuńskiego z przemysłu naftowego wynoszą około 6,2 milj. lei, sumę w stosunku do ogólnej sumy dochodów budżetowych bardzo poważną. Obecny Rząd rumuński zdaje sobie sprawę z owego nadmiernego obciążenia przemysłu naftowego, jednak względy budżetowe nie pozwalają mu na ich zmniejszenie. Wyraźnie oświadczył to Minister Przemysłu i Handlu Manoiesco w motywach do projektu ustawy, który opracował w sprawie pomocy przemysłowi naftowemu w okresie kryzysu. W motywach tych zaznacza ponadto, że przemysł naftowy dobrowolnie nie doszedł do żadnego porozumienia, wobec czego Rząd musi się podjąć organizacji tego przemysłu, której celem będzie osiągnięcie wyższych cen za produkty naftowe. Projekt przewiduje utworzenie jakiegoś nowego podatku, którym obciążone będą produkty pochodne ropy. Ten podatek wahać się będzie w pewnych granicach, zależnie od rodzaju produktu, i będą nim obciążone produkty, przeznaczone na rynek wewnętrzny. Dochody z tego podatku złożą się na fundusz subwencyjny dla przemysłu naftowego.

W. Ł.

SPRAWY CELNE ORAZ REGLAMENTACJA HANDLU ZEWN. W PAŃSTW. ZAGR.

AUSTRJA. — Podwyższenie ceł z zbożowych. — Z dniem 1 lipca r. b. wprowadzone zostały w życie w drodze rozporządzenia rządowego dodatkowe cła zbożowe. Jak wiadomo, IV nowela celna (z dn. 15 lipca 1930 r.) przewiduje w ustawie do poz. 23 — 26 taryfy celnej uprawnienia Rządu do wprowadzania dodatków celnych do ceł zbożowych.

Obecnie Rząd po raz pierwszy skorzystał z tych uprawnień i wprowadził w życie rozporządzeniem z dn. 30 czerwca r. b. dodatek w wysokości 4 Kor. zł. od

100 kg do ceł od pszenicy, orkiszu, żyta i jęczmienia. Obecne cło zatem od powyższych artykułów wynosi 10 Kor. zł. (6 + 4).

Równocześnie z powyższem rozporządzeniem ogłoszona została ustawa, wprowadzająca jednorazowe, t. zw. przejściowe opłaty od zapasów pszenicy, żyta, oraz gryssiku pszennego i mąki pszennej i żytniej, jakie w dn. 1 lipca r. b. znajdowały się na obszarze celnym Austrii, z wyjątkiem tych ilości, które podlegają nowemu, podwyższonemu cłu. Opłaty te wynoszą od pszenicy i żyta 2,50 szyl., od gryssiku zaś oraz mąki pszennej i żytniej — 6 szyl. od 100 kg.

Od opłaty tej zwolnione zostały:

a) zapasy, pochodzące z własnej wytwórczości zboża, znajdujące się u właściwego wytwórcy na składzie;

b) zapasy, znajdujące się w prywat-

nych gospodarstwach, o ile służą do własnego użytku;

c) zapasy gryssiku pszennego, mąki pszennej i żytniej, znajdujące się w szpitalach, zakładach wychowawczych i t. p., które służą do użytku osób znajdujących się w tych zakładach.

Do wyżej wymienionych wyjątków nie należą natomiast zapasy wspomnianych artykułów, znajdujące się w spółdzielniach, przedsiębiorstwach przemysłowych i handlowych, które trudnią się magazynowaniem, przerobem lub handlem podległymi opłacie artykułami.

Celem omawianych zarządzeń, jak wynika z doniesień miejscowej prasy, jest obłożenie odnośnymi opłatami tych ilości wspomnianych towarów, które przywiezione zostały z zagranicy po niższym ciele w celu wykorzystania bądź zabezpieczenia się na pewien okres czasu przed zwyżką stawek celnych.

Temi względami należy sobie prawdopodobnie również tłumaczyć krótki przewidziany w ustawie termin do składania zeznań o omawianych zapasach. Zeznania te musiały być, mianowicie, złożone najpóźniej 3 lipca, co wobec ogłoszenia ustawy dn. 30 czerwca, jest surowym przepisem, jeśli się zważy wysokie kary, przewidziane za przekroczenia przepisów tej ustawy, jak również za mylne podanie zapasów. Zaznaczyć należy, że przepisowemi opłatami dotknięte zostały prawdopodobnie zapasy zbóż i mąki, pochodzące nie tylko z zagranicy, lecz również z własnej produkcji.

Nowe podwyżki ceł zbożowych i wyżej przytoczone zarządzenia stanowią nowy dowód wzmaganą się protekcjonizmu agrarnego w Austrii.

St. Fr.

Z RYNKÓW ZAGRANICZNYCH ARTYKUŁY SPOŻYWCZE I KOLONJALNE

ZE ŚWIATOWYCH RYNKÓW ZBOŻOWYCH. — Ceny w okresie od dn. 1 do 15 lipca r. b. kształtowały się następująco (za kwintal):

	1 — 8/VII		9 — 15/VII		Różnica (w %)-ach cen z 9 — 15/VII w stos. do cen z 1 — 8/VII
	w walucie krajowej	w \$	w walucie krajowej	w \$	
Pszenica:					
Berlin	25'51	6'07	25'05	5'96	— 1'8
Praga	158'50	4'70	157'50	4'67	0'6
Chicago	—	—	—	2'00	—
Buenos Aires	—	2'31	—	2'30	— 0'4
Liverpool	—	2'70	—	2'70	—
Wiedeń	22'95	3'22	26'77	3'75½	+16'6
Hamburg	6'97	2'82	6'75	2'73	— 3'1
Żyto:					
Berlin	20'63	4'91	18'79	4'47	— 8'9
Praga	156'50	4'64	151'00	4'48	— 3'5
Chicago	—	1'46	—	1'38	— 5'4
Wiedeń	23'12½	3'24	26'37	3'70	+14'0
Hamburg	—	—	4'60	1'86	—
Owies:					
Berlin	15'64	3'72	16'30	3'88	+ 4'2
Praga	159'00	4'72	155'00	4'60	— 2'5
Chicago	—	2'07	—	1'96	— 5'3
Buenos Aires	—	1'74	—	1'73	— 0'5
Liverpool	—	2'29	—	2'37	+ 3'4
Wiedeń	24'50	3'44	29'25	4'11	+19'3
Hamburg	4'45	1'80	4'45	1'80	—
Jęczmień browarowy:					
Berlin	—	—	—	—	—
Praga	—	—	—	—	—
Chicago	—	2'09	—	2'09	—
Wiedeń	—	—	—	—	—
Hamburg	5'05	2'04½	4'95	2'00	— 1'9
Jęczmień zwykły:					
Berlin	18'29	4'35	15'60 (nowy)	3'71	—

METALE

Z RYNKÓW ŚWIATOWYCH. —

Ceny wywozowe żelaza większych wytwórców europejskich: Anglii, Belgii wraz z Luksemburgiem i Francji — w £ f. o. b. port — notowane były w dn. 9 lipca 1931 r., jak następuje:

	Wielka Brytania za 1.016 kg	Belgia i Luksemburg za 1.000 kg	Francja
Surówka:			
odlewn. Nr. III (2 ⁵ -3 ⁰ / ₈ Si)	2.18.6	2. 9.0	2. 9.0
tomasowska	—	2. 7.0	—
hematytowa	3. 2.6	—	—
ferromangan	9. 0.0	—	—
Półwytwór:			
kęsy	—	3. 7.0	3. 7.0
platynny	—	3. 8.0	3. 8.0
Wytwory gotowe:			
żelazo sztabowe	6. 2.6	3.11.0	3.11.0
belki	7. 5.0	3. 9.0	3. 9.0
kątowniki	7.10.0	3.10.0	3.10.6
blacha okrętowa, rezerwarowa i t. p.	7.10.0	—	—
szyny stalowe	7.15.0	6.10.0	6.10.0
bednarka	8.10.0	4. 5.0	4. 5.0
drut-walcówka	7.10.0	5. 2.6	5. 2.6
blacha tomasowska	8.15.0	4. 6.6	4. 6.6
blacha czarna (24 gage)	8.10.0	—	—
druk ocynkow.	13. 0.0	6. 5.0	6. 5.0
gwoździe druc.	10. 0.0	4.18.6	4.18.6

Lekkie polepszenie, jakie zaznaczyło się na rynku żelaza w tygodniu poprzednim, w okresie sprawozdawczym od 6 do 11 lipca dalszych postępów nie poczyniło. Ceny naogół trzymają się mocno i nie zdradzają skłonności do niżki.

Na rynku starego żelastwa dało się zauważyć pewne odprężenie, rezultatem którego było w niektórych krajach lekkie podniesienie się cen.

W Niemczech polityczne wypadki wpłynęły na znaczne osłabienie rynku, tak że w wielu ramach przewidywane obstalunki nie doszły do skutku. Również odbiło się to i na zamówieniach zagranicznych, których dopływ zmniejszył się w znacznym stopniu. Ogólne zapotrzebowanie było małe. Pomimo jednak słabego położenia ceny wewnętrzne i eksportowe utrzymywały się mocno przy zasadniczej cenie żelaza sztabowego RM 128 loco Oberhausen.

Na rynku starego żelastwa uwidatniło się lekkie zainteresowanie ze strony hut, które poprawiło nieco ogólne położenie. Ceny wzmocniły się. W okręgu zachodnim żądano za staliwo RM 36 do 38, za martenowskie otoczki RM 29 do 31. We wschodnich okręgach ceny kształtowały się również mocniej przy zasadniczej cenie staliwo RM 29. Rynek druzgu żelaznego pozostawał w dalszym ciągu bardzo słaby, prawie bez żadnego zapotrzebowania.

Na rynku francuskim utrzymywało się w dalszym ciągu nieznaczne ożywienie, które nawet wzmocniło się w tygodniu sprawozdawczym ze względu na dochodzącą już do skutku wewnętrzną porozumienia hut co do żelaza sztabowego. Ceny utrzymują się mocno i większość hut stawia już żądanie 450 do 470 fr. za tonnę żel. sztabowego. Ceny wytworów zsyndykowanych pozostawały bez zmiany.

W dziale surówki interesy przedstawiały się nieco słabiej, choć i tu ceny wykazują tendencję zwykłą.

Na rynku starego żelastwa polepszenia nie widać.

W Belgii nastąpiło pewne zatrzymanie w ogólnej poprawie. Zapotrzebowanie w tygodniu sprawozdawczym znacznie spadło, pomimo to jednak huty mocno utrzymują swą cenę. Za żelazo sztabowe żądano mianowicie £ 3.12.6 do £ 3.15. Jedynie na rynku półwytworu zaznaczyła się wyraźna poprawa, głównie dzięki większym zamówieniom ze strony Anglii. Ceny wynosiły £ 3 do 3.2 za kęsy i £ 3.6 za platynny. Również dość znaczne ożywienie nastąpiło na rynku blachy, za którą płacono: gruba £ 4.3, 1/8 cala £ 4.12.6, 1/16 cala £ 5.2.6.

Na rynku starego żelastwa zmian nie było.

W Anglii poważniejszych zmian na rynku żelaznym nie było. Jako rzecz charakterystyczną należy nadmienić raptowne zmniejszenie się konkurencji kontynentalnej. Przypisują to dążeniom hut kontynentalnych do uzyskania lepszych cen w związku z planem Hoovera. Ceny utrzymywały się bez zmian: żelazo sztabowe £ 3.11.4, belki normalne £ 3.9. W dziale blachy białej zostały ostatnio ponownie uruchomione 4 fabryki Richard Thomas & Co.

Na rynku starych metali w dalszym ciągu panowała tendencja niżkowa w związku ze spadkiem cen metali na rynku londyńskim.

Notowano za 100 kg w handlu hurtowym w Niemczech loco Berlin, we Francji loco Paryż:

	Niemcy 10/VII RM	Francja 31/VII Fr. fr.
Miedź—odp. grube	70—75	odp. miesz. 37
Bronz " "	58—63	" 325
Mosiądz " "	45—48	" 225
Cynk—odp. miesz.	14—16	" 955
Ołów " "	21—23	" 140

ANGLJA. — Położenie na rynku metalowym w tygodniu sprawozdawczym, od 4 do 10 lipca, nie wykazało żadnej poprawy; wszystkie metale ponownie wykazały spadek cen. W czasie niedawnej haussy przemysł przetwórczy nie tylko że pokrył swoje bezpośrednie zapotrzebowanie, lecz zakupił ponadto znaczne ilości, a że naogół położenie statystyczne wszystkich metali, skutkiem istnienia dużych zapasów, jest niekorzystne, nie można więc spodziewać się poważniejszej poprawy nawet w razie wyjaśnienia trudności finansowych i politycznych Europy.

Na rynku miedzi panowała silna depresja. Kartel początkowo utrzymywał swoją cenę na wysokości 9·27½ cts. za lb, jednakże wobec coraz silniejszego nacisku ze strony ofert pozakartelowych obniżył ostatnio cenę do 8·25 cts. Niesprzyjającą okolicznością dla rynku miedzi jest zwykła zapasów, która na czerwiec oceniana jest na 10 do 15 tys. t.

Podobnie i na rynku cyny, po chwilowym polepszeniu na początku tygodnia, nastąpiła silna niżka cen, które dopiero w ostatnim dniu wykazały nieznaczną poprawę. Położenie statystyczne jest również i tu niekorzystne. Na rynku tym bardzo silnie odczuwać wpływ spekulacji, która wszelkie okoliczności wyszukuje dla swoich celów. W tygodniu sprawozdawczym zapotrzebowanie było względnie niezłe i ze strony przemysłu.

Rynek cynku pod koniec tygodnia wykazał osłabienie. Nadchodzące wiado-

mości o korzystnym przebiegu pertraktacji co do porozumienia światowego po winny wywrzeć dodatni wpływ na kształtowanie się cen, tem bardziej, że statystyka wykazuje dalszy dosyć znaczny spadek produkcji. Zapotrzebowanie w tygodniu sprawozdawczym było względnie niezłe.

Na rynku ołowiu panował naogół nastrój dosyć optymistyczny, pomimo że dowód do Europy był ciągle duży. Statystyka wykazuje, że wytwórczość ołowiu w dalszym ciągu spada, zapasy jednak, jak dotąd, zmniejszenia nie wykazują. Cena doznała w ciągu tygodnia nieznacznego pogorszenia. Kuch cen poszczególnych metali przedstawiał się, jak następuje:

Miedź standard straciła w ciągu tygodnia przy operacjach kasowych £ 2¹/₁₆, przy terminowych zaś £ 2; miedź elektrolityczna spadła o £ 2¼, a rafinowana o £ 2.

Cyna wykazała spadek o £ 3¹/₈ przy sprzedaży gotówkowej i £ 3¹/₁₆ przy sprzedaży na termin.

Ołów stracił przy operacjach gotówkowych £ 5/8, przy terminowych zaś £ ¾. Cynk stracił przy obu rodzajach transakcji po £ 13¹/₁₆.

Glin i nikiel pozostawały bez zmiany zarówno przy sprzedaży krajowej, jak i zagranicznej.

Srebro straciło przy obu transakcjach po 7/16 d na uncji.

Platyna pozostawała bez zmiany. Złoto wykazało stratę 5/8 d na uncji.

Metal	Poprzed. Tydz. sprawozdawczy:		
	tydz. ultimo	maksymum	minimum

Miedź:				
standard:				
kasa 36 ¹⁵ / ₁₆ -37 ¹ / ₁₆	37 ³ / ₁₆	34	34 ⁷ / ₈ -35	
term 37 ⁹ / ₁₆ -5/8	37 ¹³ / ₁₆	34 ¹¹ / ₁₆	35 ⁹ / ₁₆ -5/8	
elektrol. 39 ¹ / ₂ -40 ³ / ₈	40 ³ / ₈	37 ¹ / ₂	37 ¹ / ₂ -39	
rafinow. 38-39 ³ / ₈	39 ¹ / ₂	36	36-37 ¹ / ₂	

Cyna:				
kasa . . .	117 ¹ / ₂ -1/2	119 ¹ / ₈	113	114 ¹ / ₈
term. . .	118 ⁷ / ₈ -119	120 ⁷ / ₈	114 ¹ / ₂	115 ¹ / ₂ -116

Ołów:				
kasa . . .	13 ³ / ₁₆	13 ³ / ₈	12 ³ / ₁₆	12 ¹¹ / ₁₆
term. . .	13 ¹¹ / ₁₆	13 ¹ / ₂	12 ¹ / ₂	12 ¹⁵ / ₁₆

Cynk:				
kasa . . .	13 ¹ / ₁₆	12 ⁷ / ₈	11 ³ / ₄	12 ³ / ₈
term. . .	13 ¹³ / ₁₆	13 ¹ / ₂	12 ⁵ / ₁₆	13

Glin:				
dla kraju .	85	85	85	85
" zagr. .	85	85	85	85

Blacha biała:				
13 ⁵ / ₈	13 ⁵ / ₈	13 ⁵ / ₈	13 ⁵ / ₈	

Nikiel:				
dla kraju .	175	175	175	175
" zagr. .	175	175	175	175

Platyna „Spong“	8	8	8	8
------------------------	---	---	---	---

Srebro:				
kasa . . .	13 ³ / ₈	13 ⁵ / ₈	13 ¹ / ₈	13 ³ / ₁₆
term. . .	13 ³ / ₈	13 ⁵ / ₈	13 ¹ / ₈	13 ³ / ₁₆

Złoto	84.10 ³ / ₄	84.10 ¹ / ₄	84.10 ¹ / ₈	84.10 ¹ / ₄
--------------	-----------------------------------	-----------------------------------	-----------------------------------	-----------------------------------

SUROWCE WŁOKIENNICZE

— Pierwsze dni I połowy lipca na światowym rynku bawełnianym przeszły pod znakiem akcji prezidenta Hoovera i międzynarodowego kongresu bawełnia-

nego. Te dwa momenty o charakterze czysto psychicznym wywarły wpływ na rynek. Utrwała się coraz silniej przekonanie o konieczności bezwzględnie regulowania zapasów surowca i utrzymania cen. Ujemnym natomiast czynnikiem może stać się w światowej polityce bawelnianej Z. S. R. R., który podobno osiągnął takie rezultaty, iż może zrezygnować w tym roku całkowicie z importu. Ceny bawełny od 20 czerwca w ciągu jednego tylko tygodnia pod wpływem deklaracji Hoovera zwykowały o przeszło 14% i to pomimo zupełnego braku poprawy stanu zasiewów. Gdyby więc obecnie nastąpiło wyjaśnienie sytuacji co do rezultatów tegorocznych zbiorów — można byłoby istotnie oczekiwać stabilizacji cen. Obecnie należy oczekiwać pod wpływem fali optymizmu na rynkach światowych również poprawy spożycia. Oczywiście, należy przestrzec przed gwałtownymi wahaniami zwykowemi, które musiałyby przynieść po krótkim czasie katastrofalną zniżkę cen. Zbiory w tym roku wypadną prawdopodobnie o 10% mniejsze niż w r. ub., o ile robactwo wskutek silnych deszczów nie zaszkodzi zbiorom; w przeciwnym razie rezultaty ostateczne mogą być nawet jeszcze niższe.

Otwarte w dn. 7 lipca czwarte tegoroczne aukcje wełniane w Londynie skupiają znowu uwagę światowego przemysłu wełnianego. Jeszcze bowiem przed paru tygodniami sytuacja kupców wełny była niezbyt pomyślna. Niewyjaśniona sytuacja w Niemczech i strajk w przemyśle włókienniczym północnej Francji pozwalały przewidywać niepomyślny przebieg nadchodzących aukcyj londyńskich. Dopiero w ostatnich dniach sytuacja rynkowa uległa wydatnej poprawie i to pomimo niejednostajnej sytuacji światowego przemysłu wełnianego. Pod wpływem akcji Hoovera bardzo liczne przedziałnie czasankowe poczyniły większe zamówienia, co spowodowało zmniejszenie zapasów i wzmocnienie cen. Ogółem podczas

aukcji londyńskich znajdzie się pod młotem 147.500 bel wełny. Pierwsze dni przyniosły bardzo znaczną ilość transakcyj przy drobnych zniżkach cen w porównaniu z aukcjami majowymi.

Od ostatnich dni czerwca rynek jutowy nie podlega wydatniejszym zmianom. Ceny wykazują silną stabilizację. Notowania cen londyńskich na lipiec/sierpień (juta zaokręlowana) wynoszą £ 165 za tonnę. Transakcje efektywnie ograniczają się jednak do małych ilości. Powierzchnia uprawna, którą w r. ub. oceniano na 3.506.700 akrów, w r. b. będzie mniejsza o jakieś 20%. Od rozmiarów ogólnych zbiorów oraz zbioru z akra zależny będzie dalszy rozwój cen na rynku. W każdym razie już dziś wskazać można, że wobec nieznacznego zatrudnienia światowego przemysłu jutowego ogólne zapotrzebowanie surowca w nadchodzącym sezonie nie przekroczy 8 miljn. bel. podczas gdy w ostatnich latach zbiory dały przeszło 11 miljn. bel. Dla umocnienia się cen niezbędny jest więc bardzo poważny spadek zbiorów, tembardziej, że z poprzedniego sezonu pozostały większe zapasy, które odegrają dużą rolę. Nie można więc żadną miarą jeszcze przewidywać mocniejszej tendencji cen.

Rynek konopi w I połowie lipca nie przejawiał większej aktywności. Transakcje dotyczyły tylko najtańszych gatunków konopi wschodnio-afrykańskich. Większe transakcje dokonane zostały do Stanów Zjedn. Am. Przestrzeń uprawna we Włoszech zmniejszyła się o 25% przy jednocześniej poprawie jakościowej gatunków. W Z. S. R. R. obsiano tylko 66% przestrzeni, przewidzianej w piatiletce na r. b.

Łotewski monopol lnu postanowił sprzedać znaczne zapasy kilku grupom zagranicznych finansistów. Uskuteczono już nawet poważniejszą transakcję z grupą angielską. Pozbywanie się zapasów wpłynie ujemnie na sytuację rynkową, to

też szereg krajów bardzo energicznie subsyduje produkcję lnu. W Belgii obszary uprawne nawiedziły silne burze i deszcz, powodując olbrzymie straty. Rynek nie przejawiał większej aktywności. Ceny były utrzymane.

Rynek niemiecki jedwabiu surowego znamionowała dość silna tendencja cen i większe obroty. We Włoszech, Szwajcarii i Francji zaznaczyła się zwiększona cen oraz transakcje na dłuższe terminy. W Stanach Zjedn. oczekują w ciągu lipca bardzo dużych transakcyj. W Szanghaju panowała bardzo silna tendencja. W Kantonie i Yokohamie z powodu oczekiwanej wyżki cen powstrzymywano się od sprzedaży.

Notowania cen surowców włókienniczych w dn. 8 lipca r. b. były następujące:

B a w e ł n a	
Amerykańska w Liverpoolu Middling za 1 kg	5'60 d
Egipska w Liverpoolu Sakkelaridis za 1 kg	8'06 d
W e ł n a	
Queensland Scoured Merinos za 1 lb ang.	13½—18½ d
Zachodnio-Australijska greasy Merinos	9—10'25 d
Nowozelandzka greasy Crossbreds	4—7'25 d
(Notowania z aukcyj lipcowych w Londynie)	
J u t a	
Londyn Firsts za 1 tonnę	£ 16.12.6
K o n o p i e	
Włoskie surowe BBN	280 lir.
Jugosławia I chłopskie za 1 kg	5'75 din.
Rosyjskie czyste — za 1 t	£ 38
Sisal firsts	£ 16.10
Manila J2	£ 19
J e d w a b	
Włoski w Lyonie 13/15 extra	130 fr.
Japoński w Lyonie 13/15	140—145 fr.
Chiński w Lyonie petit extra 9/11	70—75 fr.

PRZEDRUK DOZWOLONY, LECZ Z PODANIEM ŹRÓDŁA

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: ELEKTORALNA 2, pokój 26 (parter)

telefony:

412-66 (Red.), 412-73 (Adm.) i 412-68 (Druk.)
Biura czynne od godziny 9 do 3 po południu
KONTO CZEKOWE P. K. O. 701

PRENUMERATA

w kraju:

kwartalnie—zł 15, półrocznie—zł 30, rocznie—zł 60

z a g r a n i c ą:

kwartalnie—zł 25, półrocznie—zł 50, rocznie—zł 100

CENY OGŁOSZEŃ

w zeszytach zwykłych:

IV str. okładki—zł 1.200; II i III str. okł.—zł 900;
½ str. — zł 500; strony zwyczajne — zł 600,
½ str. — zł 350, ¼ str. — zł 200, 1/8 str. — zł 110

Przy ogłoszeniach kombinacyjnych,
petitowych oraz tabelarycznych
do cen powyższych dolicza się 30%

Redaktor Naczelny: **CZESŁAW PECHE**

Redaktor: **WACŁAW SZURIG**

Redaktor działu finansowo-skarbowego:
PAWEŁ MICHALSKI

Redaktor działu rolniczego:
LEONARD KRAWULSKI

Redaktor działu komunikacyjnego i
JÓZEF GIEYSTOR

Wydawca: **MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU**

WPISY DO REJESTRU HANDLOWEGO

SĄDU OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE

A. — FIRMY JEDNOOSOBOWE, SPÓŁKI FIRMOWE I KOMANDYTOWE

R. H. A XXX 174: „Kinoteatr Roxy Małżonkowie Goldman” w Warszawie, Wolska 14. Prowadzenie przedsiębiorstwa kinematograficznego, wydzierżawionego od spółki pod firmą: „Kinoteatry Warszawskie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Istnieje od 1930 r. Wspólnicy: Jankiel vel Jakób i Fajga vel Felicja małżonkowie Goldman z Warszawy. Firmę pod jej stemplem podpisują oboje małżonkowie łącznie.

R. H. A XXX 175: „Izaak Gold” w Warszawie, Chłodna 23 (Żelazna 70). Drobną sprzedaż materiałów elektrotechnicznych. Istnieje od 1927 r. Właściciel Izaak Gold z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Dwojra, z domu Merzer, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 26 stycznia 1928 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 176: „Pinchos E. Obremski” w Warszawie, Gęsia 20. Oddział Karmelicka 1. Sprzedaż obuwia. Istnieje od 1918 r. Właściciel Pinchos-Elja Obremski z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Mindlą, z domu Zelechower, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 11 października 1918 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 177: „Janina Kwaśniewska” w Warszawie, Miedziana 4. Sklep spożywczo-kolonjalny. Istnieje od 1930 roku. Właścicielka Janina Kwaśniewska z Warszawy.

R. H. A XXX 178: „Inż. Wolf Czarkowski” w Warszawie, Leszno 75. Warsztaty elektrotechniczno-samochodowe. Właściciel Wolf Czarkowski z Warszawy.

R. H. A XXX 179: „Gdała Wągszul” w Warszawie, Nowiniarska 15/13. Sprzedaż mydła, papieru i zapalek. Istnieje od 1931 r. Właściciel Gdała Wągszul z Warszawy.

R. H. A XXX 180: „Izaak Makower” w Warszawie, Bonifraterska 17. Drobną sprzedaż towarów kolonialno-spożywczych. Istnieje od 1927 r. Właściciel Izaak Makower z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Libą, z domu Nuss, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 19 lutego 1931 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 181: „Jan Ludwicki i S-ka” w Warszawie, Sto-Krzyska 16. Prowadzenie sklepu z wyrobami szcztokarskimi. Wspólnicy: Eugenjusz Ludwicki, Jan Ludwicki, Stanisława Brickowa, wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 kwietnia 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Weksle, żyra, czek, umowy, przekazy, pełnomocnictwa, akty notarialne i hipoteczne oraz wszelkie zobowiązania podpisuje Stanisława Brickowa łącznie z jednym z pozostałych wspólników. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, przesyłek, towarów, ładunków i pieniędzy podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Pomiedzy Tadeuszem Brickiem a małżonką jego Stanisławą, z domu Ludwicką, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 24 września 1923 r., ustalający rozdzielność majątku.

R. H. A XXX 182: „Ber Senator Skład Apteczny „Czerśniaków” w Warszawie, Czerniakowska 74. Istnieje od 1931 roku. Właściciel Ber Senator z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Chazą, z domu Temkin, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 5 grudnia 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 183: „Lionel Reid” w Warszawie, Wilcza 1. Przedstawicielstwo handlowe firm zagranicznych. Właściciel Lionel Reid z Warszawy.

R. H. A XXX 184: „Przedsiębiorstwo Budowlane Inżynier Adam Stępkowski” w Warszawie, Piękna 7. Budowa i roboty ziemne. Istnieje od 1931 r. Właściciel inż. Adam Stępkowski z Warszawy.

R. H. A XXX 185: „Sprzedaż i Kupno Materiałów Opalowo-Budowlanych „Wrzos” Marta Słwińska” w Grójcu, Pocztowa 1. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Marta Słwińska z Grójca. Stanisławie Wrzesińskiej z Grójca udzielono prokury.

R. H. A XXX 186: „Fabryka Wyrobów Futrzanych Władysław Głębiński i Spółka” w Warszawie, Pawia 77. Wspólnicy: Symba Hoffenberg, Władysław Głębiński, Gecel Hoffenberg, wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 3 lutego 1931 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Weksle, akcepty, indosy, czek, umowy, pełnomocnictwa i wogóle wszelkie zobowiązania podpisuje Władysław Głębiński łącznie z jednym z pozostałych wspólników. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru przesyłek, towarów i pieniędzy podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Każdy ze wspólników ma prawo prowadzić sprawy sądowe z prawem substytucji. Pomiedzy Gecelem Hoffenbergiem a małżonką jego Bajlą-Hindą, z domu Bialer, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 20 marca 1922 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 187: „Sura Handelsman” w Warszawie, Pokorna 8. Drobną sprzedaż artykułów spożywczych i wyrobów tytoniowych. Istnieje od 1911 r. Właścicielka Sura Handelsman z Warszawy.

R. H. A XXX 188: „Zakład Ogrodniczo-Cukierniczy Antoni Bartczak, Skowron i Gadomski” w Warszawie, Aleja Grójecka 40a. Wspólnicy Antoni Bartczak, Jan Skowron, obaj z Warszawy, i Edmund Gadomski z kolonii Górcze pod Warszawą. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 15 kwietnia 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Wszelkie zobowiązania, kontrakty, umowy, weksle, żyra na wekslach, czek, akceptacje i plenipotencje podpisuje Edmund Gadomski łącznie z jednym z pozostałych wspólników. Korespondencję, pokwitowania z odbioru należności podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXX 190: „Hersz Pinczewski” w Warszawie, Stawki 79. Fabryka skór. Istnieje od 1931 r. Właściciel Hersz Pinczewski z Warszawy.

R. H. A XXX 192: „Zakład Bronzowniczo-Galwaniczny Walenty Pigulowski dawniej L. Kardaszyński i S-ka, właściciel Stanisław Górski” w Warszawie, Krak-Przedm. 6. Prowadzenie zakładu bronzowniczo-galwanicznego, wyko-

nywanie złocenia, srebrzenia i chromowania, niklowania i brązowania przedmiotów. Istnieje od 1931 r. Właściciel Stanisław Górski z Warszawy.

R. H. A XXX 193: „Majer Mandelberger“ w Warszawie, Franciszkańska 27. Drobna sprzedaż skór. Istnieje od 1929 r. Właściciel Majer Mandelberger z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Sorą, z domu Rotholc, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 16 września 1929 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 194: „Dcm Handlowy Izrael Kraków“ w Łowiczu, Kilińskiego 8. Detaliczna i hurtowa sprzedaż materiałów opałowych i budowlanych. Istnieje od 1913 r. Właściciel Izrael Kraków z Łowicza.

R. H. A XXX 195: „Wydawnictwo „Krokwie“ Adam Wróblewski“ w Warszawie, Tamka 45b m. 6. Wydawnictwo książek oraz miesięcznika „To i Owo“. Istnieje od 1931 r. Właściciel Adam Wróblewski z Warszawy.

R. H. A XXX 196: „Orenszejn i Makowski“ w Warszawie, Żelazna 45. Kupno i sprzedaż materiałów leśnych. Wspólnicy: Szlama Kelman vel Salomon Orenszejn, Henryk Makowski, Leokadja Mrozińska, wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 lutego 1931 r.

Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Weksle, indosy, czeki i pokwitowania z odbioru sum pieniężnych podpisuje Orenszejn samodzielnie. Umowy, kontrakty, prokury, pełnomocnictwa ogólne i wszelkie inne zobowiązania podpisuje Orenszejn łącznie z jednym z pozostałych wspólników. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru towarów, przesyłek, ładunków i korespondencji, oraz plenipotencje poszczególnie podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie, również każdy samodzielnie może prowadzić sprawy sądowe spółki. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXX 197: „Glika Lesser“ w Warszawie, Ząbkowska 36. Mydlarnia. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Glika Lesser z Warszawy.

R. H. A XXX 198: „Inż. Herman Baumgart“ w Warszawie, Elektoralna 10. Biuro techniczne. Istnieje od 1927 r. Właściciel Herman Baumgart z Warszawy.

R. H. A XXX 199: „Maks Rabusson“ w Warszawie, Królewska 27. Sprzedaż biletów okrętowych na okręty Tow. Compagnie Transatlantycznego w Paryżu oraz urządzenie wycieczek turystycznych. Właściciel Maks Rabusson w Warszawie.

R. H. A XXX 200: „Gdynia“ Sara Lewin“ w Warszawie, Pawia 4. Pakowanie artykułów spożywczych. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Sara Lewin z Warszawy.

R. H. A XXX 201: „S. B. Krell“ w Warszawie, Nalewki 18. Drobna sprzedaż galanterji. Istnieje od 1890 r. Właściciel Szymcha-Binem Krell z Warszawy.

R. H. A XXX 203: „Fabryka Mydła „Warmyd“ Kurlandzki, Grzanek i Skrobaccki“ w Warszawie, Okopowa 76 (Stawki 79). Wspólnicy: Monusz Kurladzki, Majer Grzanek, Dawid Skrobaccki, wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 25 lutego 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Weksle, indosy, czeki, pełnomocnictwa i wszelkie zobowiązania pod-

pisuje Monusz Kurladzki łącznie z jednym z pozostałych wspólników. Pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji nie wyłączając pieniężnej i wartościowej, przesyłek, towarów, dokumentów i pieniędzy podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Pomiedzy Monuszem Kurladzki i Majerem Grzanek a małżonkami ich nastąpiły układy na mocy intercyzy, ustalające wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 204: „Władysław Pozner“ w Warszawie, Chmielna 26. Handel detaliczny towarami manufakturowymi, konfekcją i pokrewnymi artykułami. Istnieje od 1930 r. Właściciel Władysław Pozner z Warszawy.

R. H. A XXX 205: „Magazyn Obuwia J. Kacprzak i J. Muszyński“ w Warszawie, Złota 15. Wyrób obuwia i handel obuwem. Wspólnicy: Józef Kacprzak, Jan Muszyński, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 10 kwietnia 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, żyra na wekslach, prokury, akty urzędowe, dokumenty o charakterze majątkowym podpisują obaj wspólnicy łącznie. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, i pokwitowania podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXX 206: „Wołomińska Fabryka Garbarska Becher, Anker i Bajer“ w Warszawie, Gęsia 97. Fabryka Garbarska w Wołominie. Wspólnicy: Aron Becher, Mendel Zalcwas, Wigdor Ankier, wszyscy z Warszawy, i Bolesław Bajer z Wołomina. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 25 kwietnia 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są: Aron Becher, Wigdor Ankier i Bolesław Bajer. Wszelkie umowy, kontrakty, cesje, żyra, przekazy, prokury, pełnomocnictwa, weksle, zobowiązania pożyczkowe, pokwitowania z odbioru pieniędzy podpisuje Aron Becher łącznie z Wigdorem Ankierem lub Bolesławem Bojerem. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, przesyłek i przekazów podpisuje Aron Becher lub Wigdor Ankier lub też Bolesław Bajer, każdy samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Każdy z upoważnionych do reprezentowania spółki wspólników prowadzi sprawy sądowe i administracyjne spółki.

R. H. A XXX 207: „L. Lichtszajn“ w Warszawie, pl. Grzybowski 1. Detaliczna sprzedaż mebli. Istnieje od 1889 r. Właściciel Lewek Lichtszajn z Warszawy.

R. H. A XXX 208: „Sprzedaż Skór Majer Zysman“ w Warszawie, Franciszkańska 25. Istnieje od 1929 r. Właściciel Majer Zysman z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Udlą, z domu Rozenberg, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 8 marca 1927 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 209: „Stefanja Kapczyńska“ w Warszawie, Podwale 22. Pracownia obuwia. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Stefania-Stanisława Kapczyńska z Warszawy. Pomiedzy Janem Kapczyńskim a małżonką jego Stefanją Stanisławą Jarząbek, z domu Gionet, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 31 grudnia 1911 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 210: „Tkaniana Bawełniana Szewach Liberman“ w Warszawie, Gęsia 20. Drobna sprzedaż towarów włóknistych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Szewach Liberman z Warszawy.

R. H. A XXX 211: „Sklep Spożywczo-Kolonjalny Chana Goldsstein i S-ka“ w Warszawie, Nowolipki 29. Wspólnicy: Chana Goldstein, Toba Nyszmas, obie z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 10 kwietnia 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obie wspólniczki. Weksle, czeki, żyra podpisują obie wspólniczki łącznie. Ko-

respondencję, rachunki, faktury, pokwitowania z odbioru pieniędzy i towarów oraz pełnomocnictwa do prowadzenia spraw sądowych podpisuje każda ze współniczek samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXX 212: „Warszawskie Laboratorium Kosmetyczne „Wu-El-Ka” Szalom Szofman i S-ka” w Warszawie, Krochmalna 87. Fabrykacja i sprzedaż wyrobów kosmetycznych. Wspólnicy: Szalom Szofman, dr. Samuel Ariel, Rachela Ariel, Estera Szofman, wszyscy z Warszawy, i magister Józef Szofman z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 14 listopada 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy współnicy. Wszelkie zobowiązania i weksle podpisują dwaj współnicy, przyczem podpisy Samuela i Racheli małżonków Ariel uważa się za podpis jednego współnika. Zyra na wekslach i czeki podpisuje każdy ze współników samodzielnie. Rachunki, korespondencję niezawierającą zobowiązań pieniężnych, pokwitowania z odbioru korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, przekazów, przesyłek i towarów podpisuje każdy ze współników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Pomiędzy Józefem Szofmanem a małżonką jego Esterą-Chają, z domu Szenberg, nastąpił układ na mocy interczy z dnia 17 grudnia 1926 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 213: „Mojsze Jakób Lewartowski” w Warszawie, Nalewki 10. Sprzedaż okryć damskich. Istnieje od 1931 r. Właściciel Mojsze-Jakób Lewartowski z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Chaną, z domu Grajs, nastąpił układ na mocy interczy z dnia 15 września 1921 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 214: „Rywka Gnade” w Warszawie, Nalewki 20. Sklep spożywczy. Istnieje od 1930 r. Właścicielka Rywka Gnade z Warszawy. Pomiędzy Eliezerem Gnade a małżonką jego Rywką, z domu Frajdenrajch, nastąpił układ na mocy interczy z dnia 20 grudnia 1928 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 215: „Feliks Kluczyński” w Warszawie, Marszałkowska 76. Detaliczny skład szkła, porcelany i przedstawicielstwo fabryk ceramicznych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Feliks Kluczyński z Warszawy.

R. H. A XXX 216: „S. Mikiel i S-ka, Właściciel Julian Wróblewski” w Warszawie, Złota 5. Handel win. Istnieje od 1931 r. Właściciel Julian Wróblewski z Warszawy.

R. H. A XXX 217: „Garbarnia Złotogóra Jeszua Złotogóra” w Warszawie, Radzyńska w Targówku. Garbarnia skór. Istnieje od 1931 r. Właściciel Jeszua Złotogóra z Warszawy.

R. H. A XXX 218: „Eugenjusz Wajs i S-ka” w Warszawie, Wierzbowa 8. Skład papierów i materiałów piśmiennych. Wspólnicy: Jerzy Szturm, Eugenjusz Wajs, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 26 marca 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj współnicy. Weksle, czeki, indosy, pełnomocnictwa, prokury i wszelkie zobowiązania podpisują obaj współnicy łącznie. Korespondencję bieżącą, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji, towarów, ładunków, przekazów i pieniędzy podpisuje każdy ze współników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXX 219: „Skład Apteczny „Sanitas” Feliks Jursz” w Żyrardowie, 1-go Maja. Sprzedaż materiałów aptecznych. Istnieje od 1922 r. Właściciel Feliks Jursz z Żyrardowa.

R. H. A XXX 220: „Zakład Grawersko-Pieczętarski „Graworyt” Menachem Cajtung” w Warszawie, Nowy-Swiat 21. Istnieje od 1929 r. Właściciel Menachem Cajtung z Warszawy.

R. H. A XXX 221: „Polski Kwiat” Brucha Mejerson” w Warszawie, Nowolipie 44/46. Wytwórnia mydła. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Brucha-Leja Mejerson z Warszawy.

R. H. A XXX 222: „Rajzla Holcblat” w Warszawie, Franciszkańska 22. Detaliczna sprzedaż skór. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Rajzla Holcblat z Warszawy. Pomiędzy Kielmanem Holcblatem a małżonką jego Rajzlą, z domu Działoszynską, nastąpił układ na mocy interczy z dnia 31 stycznia 1922 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 223: „Hersz Cukierman” w Warszawie, pl. Grzybowski 16. Sprzedaż śrub. Istnieje od 1925 r. Właściciel Hersz Cukierman z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Szyfrą-Goldą, z domu Złotogóra, nastąpił układ na mocy interczy z dnia 4 kwietnia 1918 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 224: „Izrael Tenenbaum” w Warszawie, Krucza 46. Drobna sprzedaż galanterji skórzanej. Istnieje od 1931 r. Właściciel Izrael-Lipa Tenenbaum z Warszawy.

R. H. A XXX 225: „Fajga Aszkenajzer” w Warszawie, Radzyńska 43. Drobna sprzedaż artykułów mydlarskich. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Fajga Aszkenajzer z Warszawy.

R. H. A XXX 226: „Uszer Pantofelmacher” w Warszawie, Nalewki 27. Drobna sprzedaż pończoch i trykotaży. Istnieje od 1931 r. Właściciel Uszer Pantofelmacher z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Esterą-Łają, z domu Drohciner, nastąpił układ na mocy interczy z dnia 19 sierpnia 1919 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 227: „Farbiarnia i Pralnia Chemiczna B-cia Ryl” w Warszawie, Skolimowska 5. Wspólnicy: Józef Ryl, Tadeusz-Marjan Ryl, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 marca 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj współnicy. Weksle, czeki i inne zobowiązania podpisują obaj współnicy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań i pokwitowania wogóle podpisuje każdy ze współników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXX 228: „Icek Ryngelblum” w Warszawie, Wolska 59. Handel win i wódek. Istnieje od 1927 r. Właściciel Icek Ryngelblum z Warszawy.

R. H. A XXX 229: „Dom Handlowy Mowsza Feigin” w Warszawie, Nowolipie 44. Reprezentacja fabryk obuwia oraz sprzedaż obuwia komisowo i na własny rachunek. Istnieje od 1931 r. Właściciel Mowsza Feigin z Warszawy.

R. H. A XXX 230: „Franciszek Błaszczak” w Warszawie, Widok 1. Roboty budowlane. Istnieje od 1931 r. Właściciel Franciszek Błaszczak z Warszawy.

R. H. A XXX 231: „Lajb Toruńczyk” w Warszawie, Wspólna 3. Hurtowa sprzedaż manufaktury. Istnieje od 1931 r. Właściciel Lajb Toruńczyk, z Warszawy.

R. H. A XXX 232: „Leon Siniawski i Syn” w Warszawie, Marszałkowska 81. Handel materiałami drzewnymi i produkcja tychże na własnych lub dzierżawionych tartakach, uskutecznianie dostaw do instytucji rządowych, komunalnych i prywatnych, nabywanie i eksploatacja lasów. Wspólnicy: Leon Siniawski i inż. Salomon Siniawski, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 2 kwietnia 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie umowy, kontrakty, zobowiązania, weksle, żyra, czeki, pełnomocnictwa i korespondencję, zawierającą zobowiązania, podpisują obaj wspólnicy łącznie. Wszelką inną korespondencję, pokwitowania z odbioru przesyłek listowych, pieniężnych, towarowych, korespondencję, należności, pełnomocnictwa w sprawach sądowych i administracyjnych podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXX 234: „Seweryn Kempfi, Spółka Komandytowa” w Warszawie, Bednarska 8. Hurtowo-detaliczny handel towarami spożywczo-kolonjalnymi. Właściciel Seweryn Kempfi z Warszawy. Spółka firmowo-komandytowa rozpoczęła czynności dnia 24 kwietnia 1931 r. Do reprezentowania i podpisywania firmy pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach upoważniony jest wspólnik firmowy Seweryn Kempfi. Wspólnikiem komandytowym z wkładem zł 1.000 jest Michał Bogusławski z Warszawy.

R. H. A XXX 235: „Bolesław Ulikowski” w Warszawie, Warecka 10. Pracownia introligatorska. Istnieje od 1930 r. Właściciel Bolesław Ulikowski z Warszawy.

R. H. A XXX 236: „Wytwórnia Mebli Jankiel Icko Brodt” w Warszawie, Gęsia 11. Istnieje od 1927 r. Właściciel Jankiel Icko Brodt z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Marjem-Gitlą, z domu Rozenperl, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 19 marca 1931 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 237: „Drzewoszluc Szlama Piłuda” w Warszawie, Wronia 59. Fabryka obróbki drzewa. Istnieje od 1930 r. Właściciel Szlama-Mordka Piłuda z Warszawy.

R. H. A XXX 242: „Nachman Degenszajn” w Warszawie, Grzybowska 12. Sprzedaż szkła okiennego i lustrzanego. Istnieje od 1930 r. Właściciel Nachman Degenszajn z Warszawy.

R. H. A XXX 243: „Stanisław Sadrzak” w Warszawie, Długa 35. Handel spożywczo-kolonjalny i wyroby tytoniowe. Istnieje od 1931 r. Właściciel Stanisław Sadrzak z Warszawy.

R. H. A XXX 244: „Winnica” Bergerman i Koperowie” w Warszawie, Bonifratska 3/5. Skład Franciszkańska 6-a. Wytwórnia i skład win i miodu. Wspólnicy: Josef Bergerman z Warszawy, Jankiel Kopel Koper, Chaim-Icek Koper, obaj z Piaseczna. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 22 kwietnia 1931 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Wszelkie umowy, pełnomocnictwa, weksle, żyra, czeki, rachunki i wogóle wszelkie zobowiązania podpisują Josef Bergerman i Chaim-Icek Koper łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, rachunki na sprzedany towar oraz pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Pomiędzy Joskiem Bergermanem a małżonką jego Surą-Łają Barabasz, z domu Nachtsztern, nastąpił układ na mocy intercyzy, ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 247: „Hercek Klip” w Warszawie, Bielańska 15/17. Drobna sprzedaż towarów łokciowych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Hercek Klip z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Surą, z domu Kaner,

nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 9 stycznia 1931 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XVIII 129: „Dniestrowski i Zuger” w Warszawie, Żelazna 95-c. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 marca 1930 r. firmie: „Dniestrowski i Zuger” w osobach Zelmana Dniestrowskiego i Mendla Zugera ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Jan Gebethner, kuratorem zaś adwokat Bernard Maliniak z Warszawy.

R. H. A XVIII 255: „Władysław Pozner, Spółka Komandytowa” w Warszawie, Chmielna 26. Na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 4 kwietnia i 30 grudnia 1930 r. za nr. 1710 i 5904, całe przedsiębiorstwo z aktywami i pasywami przeszło na wyłączną własność Władysława Poznera, który takowe prowadzi nadal jednoosobowo pod firmą: „Władysław Pozner”.

R. H. A XVIII 342: „Leon Nasierowski” w Warszawie, Piękna 62. Firma obecnie brzmi: „Leon Nasierowski Chemiczno-Farmaceutyczne Zakłady Przemysłowo-Handlowe” w Warszawie, Kaliska 9.

R. H. A XVIII 469: „Alter Berman i Hersz-Alter Hofenberg” w Kafuszynie. Do reprezentowania spółki upoważniony jest Hersz-Alter Hofenberg z prawem samodzielnego podpisywania umów, pełnomocnictw, aktów, zobowiązań oprócz wekslowych. Weksle zaś podpisują pod stemplem firmy obaj wspólnicy łącznie.

R. H. A XVII 98: „Franciszek Wrzesiński” w Grójcu, Pocztowa 1. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XV 46: „Dom Agenturowo - Handlowy Zygmunt Weiss” w Warszawie, Koszykowa 39 m. 7. Dr. Hugo Kapper i Markus Weiss upoważnieni są do podpisywania firmy każdy samodzielnie.

R. H. A XV 220: „Julusz Poznański inżynier, Biuro Komisowo-Ajenturowe” w Warszawie, Hortensji 7 m. 4. Właściciel firmy Poznański ma na imię Julian. Wpis powyższy w dniu 1 maja 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Zofji Poznańskiej i Herszowi vel Henrykowi Forbertowi, obaj z Warszawy, udzielono prokury z prawem podpisywania we dwoje łącznie.

R. H. A XV 499: „Abram Rotblit i S-ka” w Warszawie, pl. Grzybowski 8. Wspólnik Nesanel Rer Rotblit z Warszawy. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Zembruskim w Warszawie dnia 1 lipca 1930 r. za nr. 702, spadkobiercy zmarłego wspólnika Abrama Rotblita ze spółki wystąpili, cedując przypadający na nich udział Lajwie Icchokowi Rotblitowi i Nesanelowi-Berowi Rotblitowi. Pomiędzy Nesanelem-Berem Rotblitem a małżonką jego Szajndlą, z domu Wachman, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 26 stycznia 1928 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XIII 210: „R. Dąb i Ch. Troppe” w Warszawie, Leszno 1. Na mocy umowy, poświadczonej dn. 17 czerwca 1922 r. za nr. 2459 przez notariusza Dobrowolskiego w Warszawie, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo nadal jest prowadzone pod firmą: „Troppe i Słodowski”.

R. H. A XIII 296 (A XXV 142): „M. Goldberg i A. Selecki” w Warszawie, Miodowa 5 (Senatorska 6). Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 marca 1930 r. zatwierdzony został układ zapobiegawczy, zawarty pomiędzy Ajzykiem Seleckim i Mojżeszem Goldbergiem, han-

dlującym pod firmami: „M. Goldberg i A. Selecki” i „Fabryka Chemiczna - Farmaceutyczna Ap. Kowalski właściciele M. Goldberg i A. Selecki”, a ich wierzycielami.

R. H. A XIII 427: „Bracia J. M. i B. Rajbenbach” w Warszawie, Muranowska 3. Siedziba spółki mieści się przy ul. Franciszkańskiej 22. Prowadzenie garbarni we wsi Nowe-Dwory, gm. Jabłonna, w Warszawie przy ul. Wolność 1, oraz składu fabrycznego w Łodzi przy ul. Nowomiejskiej 10.

R. H. A XII 204: „Skład Futer Janowski i Sucharewski” w Warszawie, ul. Długa 42. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 26 marca 1931 r. firmie: „Skład Futer Janowski i Sucharewski” w osobach wspólników firmowych Chaima Janowskiego i Samuela Sucharewskiego ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Adolf Truskier, kuratorem zaś Ajzyk Lewin z Warszawy, który obecnie jest syndykiem tymczasowym.

R. H. A XII 231 (A XXVIII 173): „Dom Handlowy „Estefilm” Paweł Zagrodziński” w Warszawie, Marszałkowska 112. Marja Zagrodzińska wyszła zamaż i nosi obecnie nazwisko Klein. Pomiędzy Marią Antoniną z domu Zagrodzińską a małżonkiem jej Kazimierzem Kleinem nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 7 stycznia 1926 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku. Wpis powyższy w dniu 28 października 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Spadkobiercami Teodora-Feliksa Zagrodzińskiego są: Jadwiga Geppertowa 1-go ślubu Zagrodzińska, nieletnia Anna-Maria Zagrodzińska. Decyzją Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 24 kwietnia 1929 r. V. Z. 3891/28 decyzja tegoż Sądu z dn. 23 stycznia 1929 r., uznająca spadek po Teodorze-Feliksie Zagrodzińskim za wakujący, została uchylona. Na mocy testamentu Teodora-Feliksa Zagrodzińskiego z dnia 16 stycznia 1927 r., ogłoszonego przez Prezesa Sądu Okręgowego w Warszawie dnia 15 marca 1928 r., pozostała po nim współwłasność przedsiębiorstwa przeszła na własność żony jego Jadwigi, obecnie zameżnej Geppert, i córki Anny-Marii Zagrodzińskiej. Współwłasność niepodzielna przedłużona została do dnia 3 sierpnia 1935 r. Do reprezentowania firmy upoważnieni są: Stanisław Zagrodziński, Henryk Zagrodziński oraz Jan Bielski z Warszawy. Weksle, czeki, pełnomocnictwa, przekazy, umowy i wszelkie wogóle zobowiązania winny być podpisywane przez wszystkie trzy osoby upoważnione do reprezentowania firmy łącznie. Korespondencje niezawierające zobowiązań, umowy najmu filmów do kin, pokwitowania z odbioru przesyłek, sum pieniężnych, towarów i wogóle majątku ruchomego podpisuje jedna z osób upoważnionych do reprezentowania firmy. Pomiędzy Tadeuszem Geppertem a małżonką jego Jadwigą z Grabowskich Zagrodzińską nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 31 lipca 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XII 568: „A. Domański” w Warszawie, Grzybowska 43. Andrzej-Robert Domański zmarł. Spadkobiercami jego są: Jan Domański, Stefan Domański i Edward Domański, wszyscy z Warszawy. Do prowadzenia przedsiębiorstwa i reprezentowania firmy upoważnieni są wszyscy spadkobiercy. Weksle, żyra, czeki, umowy i wszelkiego rodzaju zobowiązania podpisują pod stemplem firmy dwaj którzkolwiek spadkobiercy łącznie. Korespondencje zwłkła, pokwitowania z odbioru pieniędzy, przesyłek i wszelkiego rodzaju korespondencji podpisuje jeden ze spadkobierców.

R. H. A XI 39 (A XXX 189): „Fabryka Lakierów Angielskich i Emalji Kolorowych J. Czechowicz i K. Pajewski” w Warszawie, Madalińskiego 76/78. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jelnickim w Warszawie dnia 19 grudnia 1930 r. za nr. 2301, Juljusz Czechowicz ze spółki wystąpił.

R. H. A XI 163 (A XXX 158): „Tomasz Damiecki i S-ka, Fabryka Posadzek Drzewnych” w Warszawie, Grażyń 15

(Mokotów). Wincenty Żmijewski zmarł. Spadkobiercami jego są: Witold-Marjan Żmijewski, Stefan-Bolesław Żmijewski, Henryka Konopkova, nieletni Tadeusz-Stanisław Żmijewski, wdowa Joanna Żmijewska, wszyscy z Warszawy. Do reprezentowania spadkobierców zmarłego wspólnika Wincentego Żmijewskiego w spółce ze wszystkimi prawami, jakie przysługiwały zmarłemu, upoważniony jest Witold-Marjan Żmijewski.

R. H. A X 471: „Judka Silberberg i S-ka” w Warszawie, Gęsia 12. Firma obecnie brzmi: „Silberberg i Kalenberg”. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Kosteckim w Warszawie dnia 25 lipca 1930 r.

R. H. A X 543: „Dom Handlowy Skupieński, Wiślicki i S-ka” w Warszawie, Nowogrodzka 41. Wspólnik Wincenty-Juljan Skupieński cofnął prokurę, udzieloną Pawłowi-Brunonowi Reimannowi.

R. H. A X 561: „Warsztaty Mechaniczne Wyrobów Metalowych i Budowy Maszyn „Record” Deskiewicz, Pawliszewski i S-ka” w Warszawie, Pańska 59. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Sleszyńskim w Warszawie dnia 20 października 1924 r. za nr. 1094, przedsiębiorstwo z aktywami i pasywami przeszło na wyłączną własność Adolfa Bromberga i nadal prowadzone będzie pod firmą: „Zakłady Mechaniczne i Budowa Maszyn Adolf Bromberg”.

R. H. A IX 88: „Dom Handlowy Józef Pechnik i S-ka” w Warszawie, Koszykowa 54. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Marszałkowskiej 8.

R. H. A IX 359: „Frajda Markus i Abram Palewski” w Warszawie, Nalewki 31. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 31 marca 1931 r. firmie: „Frajda Markus i Abram Palewski” w osobach Frajdy Marku i Abrama Palewskiego ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Jerzy Brussendorf, kuratorem zaś adwokat Norbert Rosenberg z Warszawy.

R. H. A VIII 242 (A XXX 191): „Dom Handlowy Antoni Bernhard” w Warszawie, Al. Jerozolimskie 25. Prokura Tadeusza Ortweina ustala.

R. H. A VIII 383: „Szmul Żelazo” w Warszawie, Nalewki 2-a. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A VII 822: „Ludwik Schmidt i S-ka” w Warszawie, Galeria Luxenburga, ul. Senatorska. Firma obecnie brzmi: „Fabryka Garbarska Ludwik Schmidt i S-ka w Żyrardowie”. Prowadzenie fabryki garbarskiej i sprzedaż skór z tejże fabryki. Wspólniczki: Fryda-Arkadja Bertram, Hildegarda-Marta Herman, obie z Żyrardowa. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 28 lutego 1931 r. za nr. 1011, do spółki weszły w charakterze wspólniczek firmowych Fryda-Arkadja Bertram i Hildegarda-Marta Herman. Do reprezentowania spółki upoważnieni są: Ludwik Schmidt, Hugon-Edwin Dachs i Waldemar-Zygfryd Schmidt. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje samodzielnie każdy wspólnik upoważniony do reprezentowania spółki.

R. H. A VII 938 (A XXX 202): „Józef Hosiasson, Dom Agenturowo-Towarowy” w Warszawie, Trębacka 4. Józef Hosiasson zmarł. Spadkobiercami jego są: Henrietta Hosiasson, Henryk Hosiasson, Ludwik Hosiasson, Janina Hosiasson, wszyscy z Warszawy, Stefan Hosiasson z Paryża. Prokury Henryka i Ludwika Hosiasson trwają nadal. Współwłasność niepodzielna z tytułu spadku po zmarłym Józefie Hosiassonie. Przedsiębiorstwo prowadzone jest nadal przez spadkobierców.

R. H. A D. 9: „Dom Łowicki” w Warszawie, Czysła 1. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siniarskim w Łodzi dnia 12 grudnia 1927 r., przedsiębiorstwo przeszło na własność Mieczysława-Lubomira Toruńczyka, który nadal prowadzi takowe pod firmą: „Dom Łowicki Mieczysław Toruńczyk”.

R. H. A H. 35: „A. W. Herszfelkel i Synowie” w Warszawie, Graniczna 8. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A K. 82 (A XXVIII 278): „Dom Handlowy B. Krygier” w Warszawie, Hortensji 6. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 grudnia 1930 r. postępowanie zapobiegawcze upadłości Benedykta Krygiera, handlującego pod firmą: „Dom Handlowy B. Krygier” zostało umorzone.

R. H. A L. 111 (A XXVIII 11): „E. Lichtenstein i S-ka” w Warszawie, Marszałkowska 146. Ustały prokury: Basi Lichtensteinówny, Szaloma Lichtensteina, i Symchy-Binema Lichtensteina. Majerowi Rajnerowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania weksli, żyr na wekslach, czeków, umów i wszelkich zobowiązań łącznie z prokurentem Łazarzem Czerwińskim, oraz z prawem samodzielnego podpisywania dokumentów, niezawierających zobowiązań.

R. H. A O. 7: „A. Olechowski, L. Lewandowski i S. Łojek” w Warszawie, Grzybowska 30. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXIV 31: „Zdzisław Rudnicki” w Warszawie, Sienkiewicza 1. Siedziba firmy mieści się przy ul. Podwale 13. Jadwidze-Bronisławie Rudnickiej z Warszawy udzielono prokury.

R. H. A XXX 168: „Bajla Dymant” w Warszawie, Nalewki 29, Gęsia 1. Detaliczno-hurtowa sprzedaż przędzy wełnianej i bawełnianej. Istnieje od 1930 r. Właścicielka Bajla Dymant z Warszawy.

R. H. A XXX 169: „Irena Kuleszyna” w Warszawie, Kredytowa 5. Sklep spożywczy. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Irena Kuleszyna z Warszawy.

R. H. A X 92: „L. Kardaszynski i S-ka, właściciel Walenty Piętułowski” w Warszawie, Krak.-Przedm. 60. Na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 26 listopada 1930 r. za nr. 3188. 25 marca 1931 r. za nr. 876 i 11 kwietnia 1931 r., za nr. 995, całe przedsiębiorstwo przeszło na własność Stanisława Górskiego, który takowe nadal prowadzi jednoosobowo pod firmą: „Zakład Bronzowniczo - Galwaniczny Walenty Piętułowski, dawniej L. Kardaszynski i S-ka, właściciel Stanisław Górski”.

R. H. C 21: „Związek Ubezpieczeniowy Przemysłowców Polskich”. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Kazimierz Ambroziewicz, kuratorem zaś adwokat Józef Kulwiec i adwokat Natan Grodziński, obaj z Warszawy, którzy obecnie są syndykami tymczasowymi. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 lutego 1931 r. postępowanie zapobiegawcze upadłości zostało umorzone i firmie: „Towarzystwo Wzajemnych Ubezpieczeń Związek Ubezpieczeniowy Przemysłowców Polskich w likwidacji” ogłoszona została upadłość.

R. H. A VII 716: „Jan Sarnowski” w Warszawie, Długa 35. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A VIII 244: „Bracia Lilpon” w Warszawie, Mazowiecka 7. Józefowi Jasińskiemu z Milanówka pod Warszawą udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z prokurentów. Prokura Henryka Stryjewskiego ustała.

R. H. A XIII 97 (A XX 18): „Warszawska Centrala Zakupu Jaj Bracia Gersztenzang” w Warszawie, Królewska 49. Prokura Benjamina Ferszta, Jankla vel Jakóba Ferszta, Maksymiljana Felsenhardta i Szulima Segala ustała. Pomiedzy Joskiem Gersztenzangiem a małżonką jego Prywą, z domu Gonszor, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 21 grudnia 1912 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXIII 109: „Odlewnia Metali „Syrena” Ignacy Łopieński” w Warszawie, Młynarska 53. Siedziba przedsiębiorstwa mieści się obecnie przy ul. Towarowej 40.

R. H. A XXVI 107: „J. Gelleder i N. Degenszajn” w Warszawie, Grzybowska 12. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 28 kwietnia 1931 r. za nr. 2557, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zaś przeszło na wyłączną własność Nachmana Degenszajna, który nadal takowe prowadzi jednoosobowo pod firmą: „Nachman Degenszajn”.

R. H. A XXIX 171: „Wytwórnia Pastylek i Cukierków Kuracyjnych Władysław Krygier i S-ka, właściciel Jan Miłobędzki” w Warszawie, Grzybowska 21. Firma obecnie brzmi: „Wytwórnia Pastylek i Cukierków Władysław Krygier i S-ka, właściciel Jan Miłobędzki”.

R. H. A XXVIII 67: „Dom Handlowy Bernard Szatensztajn” w Warszawie, pl. Marszałka Piłsudskiego 1. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Dwojrą vel Dorą Zofją Marją Szatensztajn, z domu Puterman, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 26 lutego 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku. Wpis powyższy w dniu 15 kwietnia 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Wiktorowi Zygmuntowi Romańskiemu z Warszawy udzielono prokury.

R. H. A XXVIII 82: „Biuro Meljoracji Rolnych i Komisowe inżynier Franciszek Olsztyński i Ryszard Żych” w Warszawie, Kredytowa 16. Otwarto Oddziały w Kłodawie i Wieluniu.

R. H. A XXVIII 109: „Fabryka Obuwia „Kolumbus” Fiszel Zancberg” w Warszawie, Bonifraterska 11/13. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 marca 1931 r. Fiszlowi Zancbergowi, handlującemu pod firmą: „Fabryka Obuwia „Kolumbus” Fiszel Zancberg”, udzielono odroczenia wypłat na okres trzech miesięcy. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Stanisław Breikopf, nadzorcą sądowym adwokat Adam Weryho-Darowski z Warszawy. Nadzór sądowy upoważnił Eljasza Zancberga do wykonywania czynności, związanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa.

R. H. A XXVIII 128: „Polski Dom Bławatny Franciszek Adamowicz” w Warszawie, Targowa 44. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXVIII 19: „Fabryka Dykt Klejonych „Miltiplex” Mejer Maliniak” w Samuszynie, gm. Karczew. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie dnia 24 marca 1931 r. Majerowi Maliniakowi, handlującemu pod firmą: „Fabryka Dykt Klejonych „Miltiplex” Mejer Maliniak”, ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Truskier, kuratorem zaś adwokat Ignacy Kahan z Warszawy.

R. H. A XXVII 29: „Pracownia Ubiorów „Fortuna” Izaak Zylberman” w Warszawie, pl. Grzybowski 16. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXVII 30: „Lech” Jerzy Jodkowski” w Grodzisku, Kościuszki 31. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXVII 144: „Nowoczesne Zakłady Graficzne Aleksander Olkiewicz” w Warszawie, Niecała 6. Przedsiębiorstwo przestało istnieć.

R. H. A XXVII 237: „Biuro Ekspedycyjne Adam Rozen, właściciel Luzer Izba” w Warszawie, Królewska 35. Właściciel Luzer vel Ludwik Izba z Warszawy. Wpis powyższy w dniu 15 kwietnia 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Przedsiębiorstwo przestało istnieć.

R. H. A XXVII 282: „Fabryka Skór H. Pinczewski, J. Sz. Asz i S-ka, Spółka Firmowa” w Warszawie, Stawki 79. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXVII 333: „Bolesława Swinarska” w Warszawie, Senatorska 26. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 marca 1931 r. Bolesławie Swinarskiej, handlującej pod firmą: „Handel Win, Wódek oraz Towarów Kolonialnych”, ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem upadłości mianowany został sędzia handlowy Hirszel, kuratorem zaś adwokat Ignacy Radlicki z Warszawy.

R. H. A XXVI 78: „Eksploatacja Zakładów Ceramicznych Henryków w Grodzisku Mazowieckim Roman Pawłowski i S-ka” w Pruszkowie pod Warszawą. Firma obecnie brzmi: „Towarzystwo dla Przemysłu Ceramicznego Roman Pawłowski i S-ka”.

R. H. A XXVI 275: „Fabryka Części Rowerowych „Polonia” właściciele Wołach i Oksenberg” w Warszawie, Dziąka 36. Pomiedzy Towią Oksenbergiem a małżonką jego Taubą, z domu Glikson, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 11 marca 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku. Wyrokiem Sadu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 kwietnia 1931 r. firmie: „Fabryka Części Rowerowych „Polonia” właściciele Wołach i Oksenberg” w osobach Salomona Wołacha i Towji Oksenberga ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Jan Raue, kuratorem zaś adwokat Władysław Tobołowski z Warszawy.

R. H. A XXV 105: „Wolska Fabryka Lakierów i Farb „Wolwit” Wohl i Wittenberg” w Warszawie, Młynarska 30. Firma obecnie brzmi: „Wolska Fabryka Wyrobów Szmerglowych „Wolwit” Wohl i Wittenberg”. Celem przedsiębiorstwa jest fabrykacja papieru szmerglowego, płótna szmerglowego i innych artykułów szmerglowych.

R. H. A XXIV 138: „Dom Handlowy Aronson, Szer i S-ka” w Warszawie, Senatorska 24. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 30 maja 1930 r., za nr. 754, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. A XXIV 286: „Dawid Dancygier i Synowie” w Warszawie, Leszno 110. Pomiedzy Nutą vel Natanem Dancygierem a małżonką jego Fajcą, z domu Grosman, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 27 sierpnia 1929 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXIII 38: „Dom Transportowo-Ekspedycyjny „Domtrans” właściciele S. Pollack i M. Brandeburski, dawniej Z. Drozdowski i S. Pollack” w Warszawie, Zgoda 1. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dembińskim w Warszawie dnia 17 listopada 1927 r., za nr. 1660, przedsiębiorstwo z aktywami i pasywami przeszło na własność spółki pod firmą: „Dom Transportowo-Ekspedycyjny „Domtrans”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”.

R. H. A XXIII 134: „Bolesław Sierzputowski” w Grodzisku Mazowieckim. Siedziba firmy mieści się obecnie w Jabłonie-Gucin, ul. Słowackiego, dom Bednarka.

R. H. A XXII 19: „Wytwórnia Radjo-Odbiorników „Radio-Mars” Icek Zelman Orzech” w Warszawie, Jerolimowska 73. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXI 4: „Zakład Fotograficzny „Elektra” Józef Niedźwiedz” w Warszawie, Miodowa 5. Właściciel firmy zamieszkuje obecnie w Berlinie, Chorinerstrasse 82.

R. H. A XXI 153 (A XXVI 98): „Elektryczne Instalacje Samochodowe „Elis” Bracia Jan i Feliks Bobrowscy” w Warszawie, Kazimierzowska 74. Prokura Eugenjusza Koskowskiego ustała. Stefanowi Evertowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania pod stemplem firmy wszelkich weksli, umów, indosów i pełnomocnictw łącznie z jednym ze współników, oraz z prawem samodzielnego podpisywania korespondencji zwyczajnej, czeków, pokwitowań z odbioru wszelkiej korespondencji, pieniędzy, przesyłek, ładunków i towarów.

R. H. A XXI 232: „Elektrodom”, właściciel Leon Szpi-nak” w Warszawie, Śto-Krzyńska 35. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 lutego 1930 r. upadłość firmy została ukończona i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. A XXI 279: „Dom Transportowo - Ekspedycyjny „Domtrans”, właściciel Stanisław Pollack dawniej Z. Drozdowski i S. Pollack” w Warszawie, Zgoda 1. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Zborowskim w Warszawie dnia 7 listopada 1927 r. za nr. 3957 w celu dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa zawarta została spółka firmowa pod firmą: „Dom Transportowo-Ekspedycyjny „Domtrans” właściciele S. Pollack i M. Brandeburski dawniej Z. Drozdowski i S. Pollack”.

R. H. A XXI 336: „J. M. Belkes” w Warszawie, Elekto-ralna 5/7. Jude-Jo-elowi Belkesowi, Mendlowi Belkesowi i Izaakowi Belkesowi, wszystkim z Warszawy, udzielono prokury z prawem podpisywania firmy pod jej stemplem we dwóch łącznie.

R. H. A XX 78: „J. Diment i A. Nadel” w Łodzi. Oddział w Warszawie, Nalewki 31. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 1 lipca 1930 r. Jakóbowi Dimantowi i Abramowi Nadłowi, prowadzącym przedsiębiorstwo sprzedaży towarów włókienniczych pod firmą: „J. Dimant i A. Nadel” Centrala w Łodzi, Oddział w Warszawie, udzielone zostało odroczenie wyplat na przeciąg trzech miesięcy, poczynając od dnia 1 lipca 1930 r. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Mieczysław Hurewicz, nadzorcą sądowym kupiec Ignacy Weinstein z Łodzi. Nadzorca sądowy upoważnił Abrama Nadła do prowadzenia Oddziału Warszawskiego i do prowadzenia wszelkich spraw sądowych odnośnie dłużników firmy, podpisywania wszelkiej korespondencji, odbioru pieniędzy i innych należności od instytucji bankowych, państwowych, pocztowych i osób prywatnych, odbioru wpłaconych na konto czekowe w P. K. O. Nr. 63635 sum i podpisywania odnośnych czeków samodzielnie, prócz tego Abram Nadel upoważniony został do udzielania w razie potrzeby substytucji dla prowadzenia spraw, związanych z przedsiębiorstwem.

R. H. A XX 218 (A XXX 233): „źródło Szczęścia Kolektura Loterii Państwowej Enoch Lichtensztajn” w Warszawie, Królewska 43. Siedziba firmy mieści się obecnie przy ul. Królewskiej 39. Otwarto filje kolektur przy ul. Targowej 40 i Puławskiej 43, w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 11 i 72 i w Otwocku. Ustały prokury: Basi Lichtensteinówny, Szołoma Lichtensztajna i Symchy Binema Lichtensteina.

Majerowi Rajnerowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania weksli, żyr na wekslach, czeków, umów i wszelkich zobowiązań łącznie z prokurentem Łazarzem Czerwińskim oraz z prawem samodzielnego podpisywania dokumentów niezawierających zobowiązań.

R. H. A XX 242: „Zygmunt Krantz Biuro Agenturowo-Komisowe” w Warszawie, Śto-Jerska 11a. Romanowi Krantzowi z Warszawy udzielono prokury.

R. H. A XX 467: „Zygmunt Nieciecki” w Warszawie, Bonifraterska 11/13. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XIX 374: „Jojna Frydman” w Warszawie, Ptasia 6. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 lutego 1930 r. upadłość została podniesiona i przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

B. — SPÓŁKI AKCYJNE I Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ

WPISY GŁÓWNE.

R. H. B L 7239: „Lekkie Betony, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Niecała 14. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa robót budowlanych i technicznych szczególnie z zastosowaniem lekkich betonów, eksploatacji patentów i licencji patentowych na wszelkie sposoby wyrobu lekkich betonów porowatych i podobnych materiałów budowlanych, wyrobu i sprzedaży tych materiałów. Kapitał zakładowy zł 20.000, podzielony na 20 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Zygmunt Wieliński i Henryk Pohoryles, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra na nich, umowy, wszelkie zobowiązania, czeki, prokury i plenipotencje podpisują obaj zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów, korespondencje, przekazów pieniężnych podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 20 stycznia 1931 r. za nr. 116, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 20 marca 1931 r.

R. H. B L 7240: „Towarzystwo Handlowe „Pacific” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Al. Jerozolimskie 93. Celem spółki jest prowadzenie handlu wszelkimi urządzeniami, artykułami i pomocami biurowymi, jak to meble biurowe, maszyny do pisania, maszyny do liczenia i inne artykuły pokrewne. Kapitał zakładowy zł 2.500, podzielony na 25 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Antoni Zwoliński, Andrzej Ignatjew, Ryszard Dławichowski, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Umowy, weksle, żyra, czeki, przekazy bankowe i wszelkie zobowiązania podpisuje Antoni Zwoliński łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Korespondencje niezawierające zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, przesyłek towarowych, wartościowych i pieniężnych podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Pliszczynskim w Warszawie dnia 17 marca 1931 r. za nr. 636, na czas do dnia 31 grudnia 1931 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 20 marca 1931 r.

R. H. B L 7242: „Czytelnia Centralna, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Niecała 4. Celem spółki jest prowadzenie czytelnicy. Kapitał zakładowy zł 6.800, podzielony na 68 udziałów; zł 3.400 wpłacono gotowizną, pozostałe zł 3.400 wniesiono wkładem

rzeczowym. Zarządcami są: Julia Danilewiczowa z Warszawy, Bazyl Oglöbin z Przasnysza. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkiego rodzaju umowy, zobowiązania, weksle, czeki, żyra na nich, prokury i plenipotencje podpisują oboje zarządcy łącznie. Korespondencje niezawierające zobowiązań, pokwitowania z odbioru przesyłek i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów, zeznanych przed notariuszami w Warszawie: Zembruskim dn. 4 listopada 1929 r. za nr. 449 i Szymańskim dnia 3 lutego 1931 r. za nr. 348, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 21 marca 1931 r.

R. H. B L 7244: „Towarzystwo Sprzedaży Mebli Biurowych „Józefów”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Wilcza 18. Celem spółki jest prowadzenie handlu meblami oraz wyrobami drzewnymi. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Izidor Klajman jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując samodzielnie firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 14 lutego 1931 r. za nr. 615, na czas do dnia 31 grudnia 1931 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze okresy roczne, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi notarialnie pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 28 kwietnia 1931 r.

R. H. B L 7245: „Towarzystwo Handlowo-Komisowe Ch. Nissencweig i Spółka. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Pruszkowie, pow. warszawskie. Celem spółki jest prowadzenie handlu artykułami spożywczo-kolonjalnymi, zbożem i innymi ziemiopłodami na rachunek własny i komisowy. Kapitał zakładowy zł 15.000, podzielony na 30 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Chil Nissencweig, Jakób Zylbersztejn, Jakób Kurtz, Izaak Borensztejn, wszyscy z Pruszkowa. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra na wekslach, przekazy, czeki i wszelkie zobowiązania podpisuje Chil Nissencweig łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Korespondencje i dokumenty niezawierające zobowiązań, rachunki, pokwitowania z odbioru pieniędzy, wszelkiej korespondencji, przekazów pieniężnych, przesyłek wartościowych, towarów i ładunków podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Straszewiczem w Warszawie dnia 2 stycznia 1931 r. za nr. 5 na czas do dnia 31 grudnia 1931 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na miesiąc przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 23 marca 1931 r.

R. H. B L 7246: „Hurtownia Gwoździ i Drutu, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, pl. Grzybowski 16. Celem spółki jest prowadzenie handlu gwoźdźmi, drutem i wyrobami żelaznymi. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie wpłacony. Zarządca Jakób vel Jankiel Frenkel z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 27 lutego 1931 r. za nr. 788, na czas do dnia 27 luteao 1936 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze pięcioletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 23 marca 1931 r.

R. H. B L 7247: „Fabryka Kalki, Taśmy do Maszyn, Tusz, Atramentu oraz Bibulki Marszczonęj „Karbon”, Spół-

ka z ograniczoną odpowiedzialnością". Siedziba spółki w Warszawie, Czackiego 23. Celem spółki jest fabrykacja kalki, tasiem do maszyn, tuszu, atramentu, bibułki gładkiej kwiatowej, marszczonej oraz innych wyrobów z powyższe, brzozy. Kapitał zakładowy zł 23.000, podzielony na 46 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Kazimierz Kwilecki, Jan Karwowski, Józef Wójcicki, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania podpisują dwaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z prokurentem. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, przesyłek, towarów i wszelkiej korespondencji podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Janowi-Alojzemu Kamińskiemu z Warszawy udzielono łącznej prokury. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 5 marca 1931 r. za nr. 840, na czas nieokreślony.

Wciągnięto w dn. 23 marca 1931 r.

R. H. B L 7248: „Sintra Międzynarodowe Towarzystwo dla Handlu i Przemysłu, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością". Siedziba spółki w Warszawie, Kopernika 33. Celem spółki jest prowadzenie handlu eksportowego i importowego wszelkiego rodzaju artykułami na zasadach agenturowo-komisowych. Kapitał zakładowy spółki wynosi zł 5.000, podzielonych na 100 udziałów, całkowicie wpłacony. Zarządcami spółki są: Piotr Calogeras, Tadeusz Szwajs, Dawid Rosenberg i Andrzej Theophilatos, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, indosy, czeki, umowy, pełnomocnictwa i pokwitowania z odbioru sum podpisują Piotr Calogeras lub Andrzej Theophilatos, każdy z nich łącznie z Tadeuszem Szwailem lub Dawidem Rosenbergiem. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, i pokwitowania z odbioru towarów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Straszewiczem w Warszawie dnia 21 lutego 1931 r. za nr. 375, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 23 marca 1931 r.

R. H. B L 7249: „K. Koczalski i S-ka, Mechaniczne Zakłady Przemysłu Drzewnego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością". Siedziba spółki w Warszawie, Dobra 86. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa przemysłu drzewnego. Kapitał zakładowy zł 6.000, podzielony na 60 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Czesław Remiszewski, Władysław Pomirski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, indosy, umowy, pełnomocnictwa, akty notarialne i wszelkie wogóle zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, pieniędzy, przesyłek, towarów i t. p. podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Zaborowskim w Warszawie dnia 14 marca 1931 r. za nr. 335, na czas nieokreślony.

Wciągnięto w dn. 24 marca 1931 r.

R. H. B L 7250: „Garbarnia Fortuna, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością". Siedziba spółki w Warszawie, Gęsia 97. Celem spółki jest prowadzenie pracowni garbarskiej. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami spółki są: Tauba Rozenblum, Szlama Rozenweig i Dawid Torbeczko, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie akty, umowy, weksle, czeki, pełnomocnictwa i wszelkie zobowiązania podpisują Tauba Rozenblum łącznie ze Szlamą Rozenweigiem lub Dawidem Torbeczko. Pokwitowania z odbioru korespondencji, przekazów pieniężnych, przesyłek, ładunków towarowych i t. p. podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Zaborowskim w Warszawie dnia 20 stycznia 1931 r. za nr. 49, na czas do dnia 31 grudnia 1931 r. z warunkiem automatycznego przedłużenia na dalsze okresy roczne, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi notarialnie pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 24 marca 1931 r.

R. H. B L 7251: „Biuro Techniczno-Mleczarskie Evidan inż. J. i Z. Rudowscy, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością". Siedziba spółki w Warszawie, Kopernika 31. Celem spółki jest instalowanie zakładów mleczarskich, kupno i sprzedaż maszyn, narzędzi i przyborów mleczarskich, jak również produktów zakładów mleczarskich, tudzież samochodów do przewożenia mleka, oraz handel tymi artykułami, nie wyłączając pokrewnych, a to na rachunek własny i komisowy. Kapitał zakładowy zł 100.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zygmunt Rudowski syn Szymona z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Zembruskim w Warszawie dnia 3 marca 1931 r. za nr. 353, na czas do dnia 3 marca 1934 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzylecie, o ile na 3 miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi listem poleconym pozostałych współników o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 24 marca 1931 r.

R. H. B L 7252: „Autorezerwa", Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością". Siedziba spółki w Warszawie. Moniuszki 5. Celem spółki jest prowadzenie handlu akcesoriami samochodowymi. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Herman Kozłowski, Mieczysław Kossowski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, indosy, umowy, pełnomocnictwa, akty notarialne i wszelkie wogóle zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, pieniędzy, przesyłek, towarów i t. p. podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzone pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Zaborowskim w Warszawie dnia 9 marca 1931 r. za nr. 303, na czas do dnia 31 grudnia 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużenia na dalsze jednoroczne okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałego notarialnie o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 25 marca 1931 r.

R. H. B L 7253: „Biuro Instalacyjne inż. Wł. Karsch i H. Rukoyzo, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością". Siedziba spółki w Warszawie, Krucza 11. Celem spółki jest prowadzenie robót kanalizacyjnych i wodociągowych oraz urządzeń centralnego ogrzewania i wentylacji, jak również prowadzenie innych robót z gałęzi pokrewnych. Kapitał zakładowy zł 4.000, podzielony na 40 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Władysław Karsch, Henryk Rukoyzo, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, akty notarialne i wogóle wszelkie dokumenty, zawierające zobowiązania, podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję bieżącą, czeki, żyra na wekslach i czekach, umowy w przedmiocie wykonywania robót, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, przekazów pieniężnych, towarów, ładunków i t. p. podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Zaborowskim w Warszawie dnia 6 lutego 1931 r. za nr. 125, na czas do dnia 6 lutego 1934 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy, o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu jeden ze współników nie

zawiadomi pozostałego notarialnie o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 25 marca 1931 r.

R. H. B LI 7254: „Towarzystwo Handlowe Orient Tea Co. (Orient Tea Commercial Co.), Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Senatorska 24. Celem spółki jest założenie i prowadzenie na rachunek własny i komisowo przedsiębiorstwa pakowni i sprzedaży herbaty, kawy i innych pokrewnych artykułów kolonialnych. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie wpłacony. Zarządcami są: Basia Nicberg z Warszawy, Izrael Gincburg z Łodzi. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra, czeki, prokury, pełnomocnictwa, akty notarialne, hipoteczne i prywatne i wogóle wszelkiego rodzaju zobowiązania podpisują oboje zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Baranieckim w Warszawie dnia 14 lutego 1931 r. za nr. 242, na czas do dnia 1 stycznia 1933 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy, o ile na miesiąc przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 25 marca 1931 r.

R. H. B LI 7255: „Tom” Księgarnia i Wydawnictwo, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Leszno 77. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa wydawniczo-księgarskiego, w zakres którego wchodzi: wydawnictwa wszelkiego rodzaju książek, sprzedaż zarówno tych, jak i innych wydawnictw księgarskich, nut i materiałów piśmiennych, oraz wypożyczalnia książek i temu podobne. Kapitał zakładowy zł 20.000, podzielony na 200 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami spółki są: Lucjan Szymański z Ożarowa, pow. warszawskiego, i Izaak Kobryner z Wołomina. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle własne spółki podpisują oboje zarządcy łącznie. Wszelkie inne zobowiązania i dokumenty podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Sułowskim w Warszawie dnia 6 lutego 1931 r. za nr. 214, na czas do dnia 31 grudnia 1933 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze okresy roczne, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałego o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 25 marca 1931 r.

R. H. B LI 7256: „Zakłady Mechaniczne „Wspólność”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Leszno 31. Celem spółki jest prowadzenie warsztatów mechanicznych, reperacji narzędzi i utensylii kanalizacyjno-mechanicznych i temu podobnych. Kapitał zakładowy zł 3.000, podzielony na 30 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami spółki są: Izrael-Boruch Cytryn i Stefanja Jabłońska, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, indosy, czeki, umowy, prokury i pełnomocnictwa z wyjątkiem sądowych i wszelkie zobowiązania podpisują oboje zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru należności, przesyłek, towarów, ładunków i korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, i przekazy podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dobrowskim w Warszawie dnia 26 listopada 1930 r. za nr. 3072, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 25 marca 1931 r.

R. H. B LI 7257: „Kazimierz Świecki Wytwórnia Wyrobów Betonowych i Lastrico, Spółka z ograniczoną odpowie-

działnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Oboźna 4. Celem spółki jest prowadzenie wytwórni wyrobów betonowych i lastrico. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Kazimierz Zygmunt Świecki, Alfred Szykiel, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę spółkę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 12 marca 1931 r. za nr. 959, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 25 marca 1931 r.

R. H. B LI 7258: „Auto-Trading Company, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Królewska 6. Celem spółki jest kupno, sprzedaż i eksploatacja samochodów, motocykli, traktorów i innych środków lokomocji oraz kupno-sprzedaż ich części. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 50 udziałów, całkowicie gotowizną wniesiony. Zarządcami spółki są: Werner Lehnert z Gdańska i Samuel Lipetz z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Prokury podpisują oboje zarządcy łącznie. Pełnomocnictwa podpisują oboje zarządcy łącznie lub jeden zarządca łącznie z prokurentem. Weksle podpisuje Werner Lehnert łącznie z drugim zarządcą lub prokurentem. Wszelkie umowy, zobowiązania, czeki, pokwitowania z odbioru należności, ładunków, towarów, korespondencji i przekazy pieniężne podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Michałowi Kurlandskiemu z Warszawy udzielono łącznej prokury. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Z. Nowickim w Warszawie dnia 14 lutego 1931 r. za nr. 282 i 18 marca 1931 r. za nr. 488, na czas do dnia 31 grudnia 1931 r. z automatycznym przedłużaniem na dalsze okresy roczne, o ile na 3 miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałego współnika notarialnie o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 26 marca 1931 r.

R. H. B LI 7259: „Gazeta Rolnicza, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Kopernika 30. Celem spółki jest wydawanie w Warszawie czasopisma pod nazwą: „Gazeta Rolnicza”. Kapitał zakładowy zł 26.000, podzielony na 13 udziałów, na poczet którego wniesiono gotowizną zł 3.000 i aportem rzeczowym zł 14.000, reszta, t. j. zł 9.000, winna być wpłacona do dnia 31 grudnia 1933 r. Zarządcami spółki są: Stanisław Czekanowski, Jan Lutosławski, Stanisław Leśniowski i Michał Natanson, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania podpisują dwaj którykolwiek zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowanie z odbioru sum pieniężnych, przesyłek, korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być umieszczane pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 15 stycznia 1931 r. za nr. 198 i dnia 17 stycznia 1931 r. za nr. 218, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 26 marca 1931 r.

R. H. B LI 7261: „Przedsiębiorstwo Budowlane „Elubet”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Wilcza 68. Celem spółki jest prowadzenie robót budowlanych, głównie celem eksploatacji wynalazku „Elubet” (elastyczne betonowe połączenia, elastyczne drzewo żużel-beton). Kapitał zakładowy zł 3.000, podzielony na 100 udziałów. Zł 2.000 wpłacono gotowizną, pozostałe zł 1.000 wniesiono wkładem rzeczowym. Zarządcami są: Antoni Karol Rauer, Bolesław-Borys Saczkowski, Leib Friede, wszyscy z Warszawy. Wszelkie zobowiązania, weksle, traty, czeki, oraz żyra podpisują wszyscy trzej zarządcy łącznie. Umowy na przyjęcie robót, sprzedaż wyrobów, pełnomocnictwa natury technicznej podpisują dwaj zarządcy łącznie. Rachunki, korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji,

pieniędzy za przekazami, przesyłek i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 18 marca 1931 r. za nr. 1043, na czas do dnia 18 marca 1946 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze piętnastoletnie okresy, o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 28 marca 1931 r.

R. H. B LI 7262: „Ubiory Dziecięce i Okrycia Damskie „Ekonomia Konfekcyjna”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Sto-Jerska 42. Celem spółki jest sprzedaż ubiorów dziecięcych i okryć damskich. Kapitał zakładowy zł 3.000, podzielony na 30 udziałów; zł 2.000 wpłacono gotowizną, pozostałe zł 1.000 wkładem rzeczowym. Zarządczyni Zysła Markusfeld z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując samodzielnie firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Pliszczyńskim w Warszawie dnia 19 marca 1931 r. za nr. 660, na czas do dnia 20 marca 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałych listem poleconym o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 28 marca 1931 r.

R. H. B LI 7265: „Sprzedaż Przyborów Elektrotechnicznych „Grenoble”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Marszałkowska 118. Celem spółki jest detaliczna sprzedaż artykułów elektrotechnicznych. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 100 udziałów, wniesiony gotowizną w kwocie zł 5.000 i aportem rzeczowym w kwocie zł 5.000. Zarządcami spółki są: Józef Lukrec, Julian Lukrec i Władysław Lukrec, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie umowy, zobowiązania, czeki i weksle podpisują dwaj którykolwiek zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru należności, przesyłek i korespondencji, niezawierającej zobowiązań, podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 14 marca 1930 r. za nr. 379, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 31 marca 1931 r.

R. H. B LI 7266: „Biuro Sprzedaży Zjednoczonych Fabryk Posadzki Debowej. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Zielna 48. Celem spółki jest prowadzenie komisowej sprzedaży posadzki debowej. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 500 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarząd spółki stanowią: Edmund Dutlinger, jego zastępca Adam Borowik, Henryk Goldfarb, jego zastępca Jerzy Hoppenfeld, dr. Marian-Tadeusz Przeworski, jego zastępca inż. Wacław Wasowicz, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie zobowiązania i dokumenty podpisują pod stemplem firmy dwaj zarządcy łącznie, lub dwaj zastępcy łącznie, lub jeden zarządca lub zastępca łącznie z prokurentem. Nabywanie, zbycie i obciążanie nieruchomości należy do Rady Nadzorczej. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Paszkowskim w Warszawie dnia 11 marca 1931 r. za nr. 652, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 31 marca 1931 r.

R. H. B LI 7267: „Towarzystwo Wydawnicze „Atid”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Rymarska 6. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa wydawniczego dla wydawania czasopism periodycznych, książek, broszur i t. p. Kapitał zakładowy zł 36.000, podzielony na 24 udziały; na poczet kapitału

wpłacono zł 12.000, pozostałe zł 24.000 winny być wpłacone do dnia 31 maja 1931 r. Zarządcami spółki są: Stanisław vel Szaja Rosenberg, Mojżesz Salomon, Szyja Tytelman, Juda Kalkshtein, Efroim Birzowski, Jankiel Polakiewicz i Meir Rachmiel Mayzner, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, czeki, żyra na wekslach, cesje i pełnomocnictwa podpisują trzej zarządcy, z których dwa podpisy winny być albo Rozenberga i Kalksteina albo Rozenberga i Mayznera albo też Kalksteina i Mayznera. Rachunki, korespondencję niezawierającą zobowiązań pieniężnych, pokwitowania z odbioru korespondencji, pieniądze za przekazami, przesyłki i towary podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 10 marca 1931 r. za nr. 1042 i dn. 30 marca 1931 r. za nr. 1356, na czas do dnia 31 grudnia 1935 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze pięcioletnie okresy, o ile na 6 miesięcy przed upływem terminu jedna trzecia część współników nie zawiadomi listami poleconymi pozostałych za pośrednictwem zarządu o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 31 marca 1931 r.

R. H. B LI 7268: „Biuro Wydawnicze „Tege”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Wilcza 39. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa wydawnictw własnych i powierzonych oraz dostarczanie do nich ogłoszeń. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 50 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Tadeusz Guzowski z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 24 marca 1931 r. za nr. 1986, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 31 marca 1931 r.

R. H. B LI 7270: „Pasmonil”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Nalewki 16. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa kupna i sprzedaży wszelkiego rodzaju przędzy bawełnianej. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielony na 10 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Dyna Rywa vel Rywka Mikielberg i Izrael Grynberg. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę spółki każdy samodzielnie pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 6 marca 1931 r. za nr. 671, na czas do dnia 1 marca 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze okresy roczne, o ile na 3 miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałego współnika o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 2 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7271: „Wytwórnia Mebli „Czeczota”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Targowa 45. Celem spółki jest prowadzenie wytwórni oraz handel mebli domowych. Kapitał zakładowy zł 12.000, podzielony na 120 udziałów, wniesiony gotowizną w kwocie zł 8.000 i aportem rzeczowym w kwocie zł 4.000. Zarządcami spółki są: Szaja Grynberg i Zelik Suchecki vel Zelek Sochacki, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Weksle, żyra na wekslach, umowy i zobowiązania podpisują obaj zarządcy. Czeki podpisuje Zelik Suchecki vel Zelek Sochacki. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru należności, korespondencji, przesyłek i pieniędzy podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Dowbór-Muśnickim w Warszawie dnia 25 marca 1931 r. za nr. 227 i 27 marca 1931 r.

za nr. 233, na czas do dnia 31 marca 1934 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na następne okresy trzyletnie, o ile na 6 miesięcy przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałego współnika listem poleconym o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 9 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7273: „**Dom Handlowo-Komisowy Polska Spółka Sprzedaży, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Wolska 42. Celem spółki jest prowadzenie interesów komisowej sprzedaży nieruchomości miejskich, wiejskich oraz prowadzenie parcelacji w formie komisowej. Kapitał zakładowy zł 6.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wniesiony. Zarządcami spółki są: Stanisław Serafinowicz i August-Stefan Zieliński, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, żyra na wekslach i czekach, akty, pełnomocnictwa, prokury i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, pieniędzy, przekazów, przesyłek i towarów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 24 marca 1931 roku za nr. 1988, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 9 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7274: „**Foto-Forbert, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Wierzbowa 11. Celem spółki jest prowadzenie zakładu fotograficznego, produkowanie i eksploatawanie filmów. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielony na 20 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami spółki są: Chil Bojm, Ruchla Gliksman, Leopold Forbert i Hinda-Łaja Kirstein, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Zobowiązania, weksle, żyra, czeki, pełnomocnictwa, akty notarialne i umowy podpisują Chil Bojm łącznie z Leopoldem Forbertem lub Ruchlą Gliksman łącznie z Hinda-Łają Kirstein. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru należności, korespondencji, towarów i pieniędzy podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 5 lipca 1930 r. za nr. 2935, na okres dwuletni z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze okresy roczne, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie wypowie notarialnie w siedzibie spółki swego udziału w spółce.

Wciągnięto w dn. 9 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7278: „**Dr. E. Paulin, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Królewska 29a. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa handlowo-agenturowego. Kapitał zakładowy zł 20.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wniesiony. Zarządcami spółki są: dr. Elie vel Emil-Elie Paulin z Paryża i Samuel Głogowski z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra na nich, czeki, pełnomocnictwa, umowy, dotyczące przyjmowania i anulowania przedstawicielstw podpisują obaj zarządcy łącznie. Wszelkie inne umowy, pokwitowania z odbioru należności, ładunków, towarów, korespondencji i przekazy pieniężne podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 26 lutego 1931 r. za nr. 351, a czas do dnia 31 grudnia 1935 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze pięcioletnie okresy, o ile na 6 miesięcy przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałego współnika notarialnie o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 13 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7280: „**Fabryka Obuwia „Tresia”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Kacza 7. Celem spółki jest produkcowanie obuwia mechanicznego. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie wpłacony. Zarządcami spółki są: Jojne Kokotek z Warszawy i Eiroim-Ber Kokotek z Będzina. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Każdy z zarządców podpisuje samodzielnie firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Baranieckim w Warszawie dnia 26 marca 1931 r. za nr. 448, na czas do dnia 31 grudnia 1933 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 14 kwietnia 1931 r.

R. H. B XLVIII 6859: „**Towarzystwo Przemysłowo-Rolne „Staw”, Spółka Akcyjna**”. Siedziba spółki w Warszawie, Marszałkowska 17. Celem spółki jest hodowla ryb oraz wszelkiego rodzaju zwierzyzny i drobiu, prowadzenie przemysłu rolnego oraz zakładanie i prowadzenie zakładów rolniczo-przemysłowych, tudzież handel wszelkimi pochodzącymi stąd wytworami produkcji własnej lub też obcej. Kapitał zakładowy zł 250.000, podzielony na 1.000 akcji na okaziciela. No poczet kapitału zakładowego wpłacono zł 62.500, pozostałe zł 187.500 winny być wpłacone do dnia 20 maja 1931 r. Zarząd stanowią: prezes Karol Stronczyński, wiceprezes Roman Czarnota-Bojarski, Wacław Znajdowski, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Weksle, czeki, pełnomocnictwa, akty notarialne, hipoteczne i wogóle wszelkie akty prawne i zobowiązania winny być podpisywane przez dwóch członków zarządu łącznie, względnie jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Wszelką korespondencję oraz pokwitowania z odbioru z poczty korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, podpisuje jeden członek zarządu lub osoba przez zarząd upoważniona. Spółka Akcyjna powstała na mocy statutu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 20 maja 1930 r. za nr. 2424. Akt organizacyjny zeznany został przed tymże notariuszem dnia 20 maja 1930 r. za nr. 2425.

Wciągnięto w dn. 3 czerwca 1930 r.

R. H. B LI 7269: „**Handel Win, Wódek i Towarów Kolonialnych Marja Praszkowa i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Folvarczna 9. Celem spółki jest detaliczna sprzedaż wszelkich trunków alkoholowych i towarów kolonialnych. Kapitał zakładowy zł 4.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządczyni Marja Praszkowa z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 23 września 1930 r. za nr. 2531, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 1 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7272: „**A. Tuczemski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Solec 51. Celem spółki jest produkowanie, zbytnie, układanie, względnie ustawianie w terenie wyrobów betonowych, jako to: rur telefonicznych, kanalizacyjnych, przewodów wentylacyjnych, kręgów studziennych, osadników betonowych, płyt chodnikowych, krawężników, studni telefonicznych, jezdni betonowych i wszelkich innych przedmiotów lub obiektów z betonu. Kapitał zakładowy zł 4.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Adam Tuczemski Jerzy-Henryk-Ludwik Lasocki, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisują obaj zarządcy łącznie lub każdy z zarządców samodzielnie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Wy-

ganowskim w Warszawie dnia 6 i 24 marca 1931 r. za nr. 302 i 413, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 9 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7276: „Comptoir Commercial et Industriel L. T. D. Agencja Handlowo - Przemysłowa, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Wspólna 3a. Celem spółki jest: a) pośrednictwo w eksporcie i imporcie różnych towarów oraz załatwianie wszystkich czynności, związanych z eksportem i importem, b) uruchomienie warsztatów przemysłowych dla eksportu, c) kupno i sprzedaż różnego rodzaju towarów, d) prowadzenie przedstawicielstw firm krajowych i zagranicznych. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządca Ludwik Zakrzewski z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Nabycie, zbycie i obciążenie nieruchomości należy do walnego zgromadzenia wspólników. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Zaborskim w Warszawie dnia 21 marca 1931 r. za nr. 408, na czas do dnia 21 marca 1934 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy, o ile na 6 miesięcy przed upływem terminu żaden ze wspólników nie zawiadomi notarialnie pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 11 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7277: „Moto-Komis, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Moniuszki 2a. Celem spółki jest eksploatacja samochodowa w najobszerniejszym znaczeniu, a więc prowadzenie warsztatów samochodowych, z możliwością w przyszłości fabrykacji samochodów, garażowanie, kupno i sprzedaż samochodów, części zamiennych, akcesoriów, materiałów pędnych i wszelkich innych towarów, jak również nabywanie, eksploatacja, wydzierżawianie lub zbywanie placów i nieruchomości ziemskich i miejskich na własny rachunek i komisowo, prowadzenie wszelkiego rodzaju interesów handlowych i przemysłowych, przyjmowanie zastępstw firm przemysłowych i handlowych dla rozpowszechniania ich wyrobów i towarów. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 20 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami spółki są: Stanisław Kwinto junior i Kazimierz Mączyński, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, zyra na wekslach, czeki, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty, akty notarialne i hipoteczne, korespondencje zwyczajną handlową podpisują obaj zarządcy łącznie lub jeden zarządca łącznie z prokurentem. Pokwitowania z odbioru pieniędzy, frachtów i korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, podpisuje każdy z zarządców lub prokurent samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Każdy z zarządców lub prokurent prowadzi sprawy sądowe i administracyjne spółki z prawem substytucji. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Różyckim w Piasecznie dn. 24 lutego 1931 r. za nr. 250 i 1 kwietnia 1931 r. za nr. 361, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 11 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7279: „Wipla” Polskie Laboratorium Protetyki Dentystycznej, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Miodowa 8. Celem spółki jest prowadzenie wytwórni (laboratorium) z metali Wipla (opatentowanego w Niemczech Nr. 589 Krupp-Hauptmayer), dostawek zębowych stosownie do licencji otrzymanej na imię Hilarego Wilga, Aleksandra Gruszczyńskiego, Henryka Gelbarda i Marjana Zeńczaka na Polskę z daty Essen 2 września 1930 r. Kapitał zakładowy zł 20.000, podzielony na 200 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami spółki są: Hilary Wilga, Aleksander Gruszczyński, Henryk Gelbard, Marjan Zeńczak i Stanisław Szapiro, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, weksle, zyra na wekslach, czeki, pełnomocnictwa, pokwitowania, akty i wnioski i wszelkie dokumenty podpisują

trzej którzykolwiek zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji i pieniędzy podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Biernackim w Warszawie dnia 14 marca 1931 r. za nr. 558, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 14 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7281: „Dachren”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Senatorska 28. Celem spółki jest prowadzenie cegielni na gruntach własnych lub dzierżawionych. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielony na 40 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami spółki są: Edmund Langner i Kazimierz Czarnecki, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Umowy, weksle, zyra, czeki, prokury, pełnomocnictwa i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję nie zawierającą zobowiązań, rachunki, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek i należności podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Zygmuntowi Poradowskiemu z Warszawy udzielono samodzielnej prokury. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Śleszyńskim w Warszawie dnia 21 marca 1931 r. za nr. 448, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 14 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7282: „Owikol”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Złota 23. Celem spółki jest prowadzenie owocarni. Kapitał zakładowy zł 4.000, podzielony na 40 udziałów, całkowicie wpłacony. Zarządcami są: Bolesław Habich, Kazimierz Wojdał, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, kontrakty, akty notarialne, pełnomocnictwa i prokury podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji z poczty, przekazów, przesyłek i towarów podpisuje jeden z zarządców. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Gackim w Warszawie dnia 24 marca 1931 r. za nr. 560, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 14 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7283: „Oppenheim i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Moniuszki 11. Celem spółki jest prowadzenie zapoczątkowanych przez zmarłych Adolfa i Antoninę Oppenheimów interesów w dziedzinie komisowej sprzedaży urządzeń technicznych i innych towarów. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 20 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami spółki są: Bernard Oppenheim, Maurycy Oppenheim i Henryk Wiener, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, zobowiązania, czeki, weksle i pełnomocnictwa podpisuje dwóch którykolwiek zarządców łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji nie wyłączając pieniężnej, przesyłek, pieniędzy i przekazów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Olszewskim w Warszawie dnia 20 listopada 1930 r. za nr. 2170, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 14 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7285: „Frydgoł”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Ptasia 6. Celem spółki jest sprzedaż artykułów spożywczych. Kapitał zakładowy zł 3.000, podzielony na 100 udziałów. Zł 900 wplacono gotowizną, pozostałe zł 2.100 wniesiono wkładem rzeczowym. Zarządcami są: Jakób Goldberg, Rywka vel Regina Goldman, oboje z Warszawy. Zarząd zastępuje

spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Weksle, żyra na nich, czeki, pełnomocnictwa, umowy, prokury i wszelkie zobowiązania podpisują oboje zarządcy łącznie. Korespondencję handlową niezawierającą zobowiązań, inkasowanie należności pieniężnych, pokwitowania z odbioru towarów, przesyłek, ładunków, korespondencji, nie wyłączając pieniężnej oraz przekazów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Sprawy sądowe winny być prowadzone przez obu zarządców łącznie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 10 kwietnia 1931 r. za nr. 872, na czas do dnia 10 kwietnia 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na następne jednoroczne okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi drugiego notarialnie o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 15 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7286: „Zakłady Ceramiczne Piekutowski i Płachecki, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Grażyny 18. Celem spółki jest prowadzenie i eksploatacja zakładów przemysłu ceramicznego. Kapitał zakładowy zł 120.000, podzielony na 1.000 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Czesław Piekutowski, Bolesław Płachecki, Kazimierz Święcicki, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Umowy, weksle, żyra, czeki, obligi, pełnomocnictwa, pokwitowania z odbioru pieniędzy, dokumentów i przekazów wartościowych oraz wszelkiego rodzaju zobowiązania podpisuje pod stemplem firmy dwóch zarządców łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań podpisuje jeden z zarządców. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Jelnickim w Warszawie dnia 13 i 15 kwietnia 1931 r. za nr. 641 i 653, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 16 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7288: „Towary żelazne i Narzędzia Rolnicze Leneman i Spółka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, pl. Grzybowski 14. Celem spółki jest prowadzenie interesów handlowych towarami żelaznymi i narzędziami rolniczymi wszelkiego rodzaju na własny rachunek i komisowo. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 50 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami spółki są: Abram Leneman i Izaak Leneman, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, indosy, umowy, gwarancje i pełnomocnictwa podpisują obaj zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru korespondencji nie wyłączając pieniężnej, pieniędzy, towarów i ładunków podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 1 października 1929 r. za nr. 454, na lat trzy z automatycznym przedłużaniem na dalsze trzecie lata, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi urzędowo pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 18 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7289: „W. Tetelewski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Żelazna 30. Celem spółki jest prowadzenie drobnej sprzedaży części samochodów. Kapitał zakładowy zł 3.000, podzielony na 10 udziałów, całkowicie wniesiony. Zarządcami spółki są: Konstanty Skorupski i Wiktor Tetelewski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, indosy, czeki, umowy, prokury, pełnomocnictwa z wyjątkiem sądowych, oferty i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję handlową, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów, przesyłek, ładunków, korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną od-

powiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 24 listopada 1930 r. za nr. 3044, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 18 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7290: „Warszawska Sprzedaż Sukna i Kortów „Warkort”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Gęsia 5. Celem spółki jest prowadzenie handlu towarami włóknistymi. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 50 udziałów, całkowicie wpłacony. Zarządczyniami spółki są: Rywka Goldblat z Warszawy i Gitla Judelewska z Białegostoku. Zarządczyni zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, kontrakty, cesje, żyra, przekaazy, prokury, pełnomocnictwa, weksle, zobowiązania pożyczkowe, pokwitowania z odbioru pieniędzy, korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji nie wyłączając pieniężnej i przesyłek podpisuje każda z zarządczyń lub prokurent samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Pliszczynskim w Warszawie dnia 28 stycznia 1931 r. za nr. 211, na czas do dnia 31 grudnia 1931 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze okresy roczne, o ile na dwa miesiące przed upływem terminu żadna ze współniczek nie zawiadomi pozostałej listem poleconym o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 18 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7291: „Czytelnia Ognisko, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Zgoda 8. Celem spółki jest prowadzenie wypożyczalni książek w Warszawie. Kapitał zakładowy zł 6.000, podzielony na 6 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządczyniami spółki są: Jadwiga Pijewska, Gustawa Frenklówna i Kazimiera Żurkowska, wszystkie z Warszawy. Zarządczynie zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Zobowiązania, weksle, żyra na wekslach, czeki, pełnomocnictwa, prokury, umowy prywatne, notarialne i hipoteczne podpisują dwie którekolwiek zarządczynie łącznie. Korespondencję handlową, pokwitowania z odbioru korespondencji i przesyłek, nie wyłączając pieniężnych, podpisuje każda z zarządczyń samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 18 grudnia 1930 r. za nr. 2052, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 20 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7292: „Fabryka i Sprzedaż Jedwabi „Soieries C. M. R.”, Spółka Akcyjna”. Po francusku: „Fabrique et Vente de Tissus „Soieries C. M. R.” Société Anonyme”. Siedziba spółki w Warszawie, Wierzbowa 12. Celem spółki jest fabrykacja tkanin jedwabnych i półjedwabnych oraz handel tkaninami jedwabnymi i półjedwabnymi, produktowanymi w kraju i zagranicą. Kapitał zakładowy zł 1.000.000, podzielony na 10.000 akcji na okaziciela, pokryty gotowizną zł 825.000 i wkładem niepieniężnym zł 175.000. Zarząd spółki stanowią: Aleksander Koch, Alfred Koplín, Zofja Falquet, wszyscy z Warszawy, Jacek-Franciszek Wiktor Chatillon z Lyonu, Józef-Ferdynand Karol Mouly z Paryża i August Roussel z Lyonu. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Weksle, czeki, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty, akty hipoteczne i notarialne, czeki i zobowiązania oraz żądania zwrotu sum z instytucji kredytowych i innych podpisuje dwóch członków zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Korespondencję zwykłą, pokwitowania z odbioru przesyłek, nie wyłączając pieniężnych, i dokumentów podpisuje jeden członek zarządu i prokurent. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. W myśl par. 26 statutu spółki upoważniono członków zarządu Jacka-Franciszka-Wiktora Chatillon i Aleksandra Kocha każdego oddzielnie do samodzielnego podpisywania w imieniu spółki weksli, czeków, pełnomocnictw, wszelkich umów, zobowiązań, aktów notarialnych i hipotecznych. Marjanowi Podgajnikowi

z Warszawy udzielono łącznej prokury. Spółka Akcyjna powstała na mocy statutu, zeznanego przed p. o. notariusza Gackim w Warszawie dnia 12 grudnia 1930 r. za nr. 400. Akt organizacyjny zeznany został przed p. o. notariusza Wisznickim w Warszawie dnia 8 kwietnia 1931 r. za nr. 20.

Wciągnięto w dn. 21 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7293: „Warszawska Odlewnia Metali Półszlachetnych E. Mieszczanski, T. Jaroszewski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Chałubińskiego 11. Celem spółki jest prowadzenie odlewni i warsztatów obróbki metali w szczególności półszlachetnych oraz handel tymi towarami. Kapitał zakładowy zł 30.000, podzielony na 120 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Tadeusz Jaroszewski, Erazm Marcin Mieszczanski. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Umowy, zobowiązania, pełnomocnictwa, prokury, weksle, żyra, czeki i tym podobne dokumenty podpisują obaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z prokurentem. Korespondencję, pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów, przesyłek pieniężnych i innych wartościowych podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Romanem w Warszawie dnia 18 kwietnia 1931 r. za nr. 960, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 21 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7294: „Przedsiębiorstwo Urządzeń Zdrowotnych Aleksander Boczkowski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie. Dzika 13. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa urządzeń zdrowotnych, czyli urządzeń kanalizacyjnych, wodociągowych, ogrzewania centralnego i tym podobnych. Kapitał zakładowy zł 20.000, podzielony na 20 udziałów, pokryty w kwocie zł 10.000 gotowizną i w kwocie zł 10 000 aportem rzeczowym. Zarządcami spółki są: Aleksander Boczkowski z Warszawy i Józef Czarnołęski z Piastowa. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra na wekslach, akty, pełnomocnictwa i prokury podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, umowy w przedmiocie wykonywania robót, czeki, pokwitowania z odbioru korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, pieniędzy, przekazów, przesyłek i towarów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 19 marca 1931 r. za nr. 1875, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 22 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7295: „Meta” Prasowanie i Wytłaczanie Deseni oraz Krajania Materiałów, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Sto-Krzyńska 1/3. Celem spółki jest wytwarzanie i sprzedaż szarf dekoracyjnych i wstążek oraz wytłaczanie deseni i krajanie materiałów. Kapitał zakładowy zł 9.000, podzielony na 9 udziałów, całkowicie wpłacony. Zarządcami są: Józef Bieguszewski i Roman Zaczynski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, kontrakty, umowy, akty hipoteczne, weksle, czeki, żyra na wekslach i pełnomocnictwa podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek i towarów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Straszewiczem w Warszawie dnia 8 lipca 1930 r. za nr. 1327, na okres pięciu lat od daty zarejestrowania spółki z warunkiem automatycznego przedłużania na następne pięciolecia, o ile na 6 miesięcy przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałego notarialnie o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 23 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7296: „Biuro Mierniczo-Parcelacyjne „Delta” J. Rozalski, W. Jeżowski, S. Wedeck i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Al. Jerozolimskie 36. Celem spółki są prace związane z pomiarem gruntów oraz sprzedaż parcel z parcelacji. Kapitał spółki zł 150.000, podzielony na 100 udziałów. Na poczet kapitału wniesiono gotowizną zł 20.000 i aportem rzeczowym zł 98.000, reszta, t. j. zł 32.000, winna być wpłacona do dnia 31 grudnia 1931 r. Witold Jeżowski z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując samodzielnie firmę spółki pod jej stemplem na wszystkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Glassem w Warszawie dnia 1 lutego 1930 r. za nr. 132 i 13 kwietnia 1931 r. za nr. 529, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 23 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7297: „Warszawskie Towarzystwo Eksportu Masła, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Nowy-Swiat 66. Celem spółki jest prowadzenie handlu eksportowego i importowego różnymi produktami nabiałowymi na rachunek własny i komisowy. Kapitał zakładowy zł 8.000, podzielony na 8 udziałów, całkowicie wpłacony. Zarządcami spółki są: Motel Zyman, Władysław Lewicki i Wigdor Neugoldberg, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania pieniężne i korespondencję podpisuje dwóch którychkolwiek zarządców łącznie. Wszelkie inne dokumenty podpisuje którykolwiek zarządca samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Olszewskim w Warszawie dnia 15 września 1930 r. za nr. 1641, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 24 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7298: „Spółka Budowlana Cechowych Mistrzów Mularskich, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Chłodna 6. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa dla wykonywania wszelkich robót budowlanych. Kapitał zakładowy zł 9.000, podzielony na 36 udziałów, całkowicie wniesiony gotowizną. Zarządcami spółki są: Władysław Bednarczyk, Bolesław Garczyński i Władysław Wideński, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra na nich, umowy i wszelkie zobowiązania oraz czeki, prokury i pełnomocnictwa podpisuje dwóch którychkolwiek zarządców łącznie. Pokwitowania z odbioru należności towarów, ładunków, przekazów i korespondencji podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 11 kwietnia 1931 r. za nr. 627, na czas do dnia 1 kwietnia 1934 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze okresy roczne, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 24 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7299: „Przemysł Drzewny i Budownictwo B. Sosnowski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Sielecka 10. Celem spółki jest prowadzenie fabryki stolarskiej i wykonywanie robót inżynieryjno-budowlanych. Kapitał zakładowy zł 6.000, podzielony na 100 udziałów, pokryty gotowizną zł 400 i aportem rzeczowym zł 5.600. Zarządcami spółki są: Antoni Goszczyński i Bolesław Sosnowski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy, każdy z nich podpisując samodzielnie firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 15 kwietnia 1931 r. za nr. 1549, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 25 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7300: „Zakłady Wklesłodrukowe „Rotofot“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Tarczyńska 4/6. Celem spółki jest wykonywanie wszelkich robót graficznych, ze specjalnym uwzględnieniem rotografii, oraz wydawanie czasopism. Kapitał zakładowy zł 30.000, podzielony na 60 udziałów, całkowicie wniesiony aportem rzeczowym. Zarządcami spółki są: Mieczysław Ciecierzynski i Czesław Rudziński, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, akty, weksle, zobowiązania i t. p. podpisują obaj zarządcy łącznie. Pełnomocnictwa, pokwitowania z odbioru towarów, pieniędzy i upoważnienia do ich odbioru podpisuje którykolwiek zarządca samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Biernackim w Warszawie dnia 31 marca 1931 r. za nr. 692, na czas pięciu lat z automatycznym przedłużeniem na dalsze pięciolecia, o ile na 6 miesięcy przed upływem terminu żaden ze wspólników nie zawiadomi notarialnie pozostałego wspólnika o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 25 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7301: „Fabryka Pończoch Gawłowo, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w majątku ziemskim Gawłowo, powiatu sochaczewskiego, gm. Chodaków, poczta Sochaczew. Celem spółki jest prowadzenie fabryki wyrobów pończoszniczo-dzianych oraz sprzedaż tych wyrobów. Kapitał zakładowy zł 30.000, podzielony na 300 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządczyniami są: Urszula Blumtrytt, Wacława Orzechowska, obie z Sochaczewa, Henryka Blumtryttówna z Warszawy. Zarządczyni zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra na wekslach, czeki, umowy, kontrakty, akty notarialne i hipoteczne, pełnomocnictwa, prokury i wszelkie zobowiązania podpisuje Urszula Blumtrytt łącznie z jedną z pozostałych zarządczyń. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, przekazów pieniężnych, towarów, ładunków, przesyłek i należności podpisuje Urszula Blumtrytt i Henryka Blumtryttówna każda samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jurkiewiczem w Warszawie dnia 18 kwietnia 1931 r. za nr. 585, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 25 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7302: „Bar-Diner, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Karmelicka 20. Celem spółki jest prowadzenie zakładu restauracyjnego. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 50 udziałów, wniesiony w kwocie zł 1.500 gotowizną i w kwocie zł 3.500 aportem rzeczowym. Zarządcami spółki są: Joel Bajtel i Moszek-Boruch Nisenbaum, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, kontrakty, cesje, żyra, przekazy, pełnomocnictwa, prokury, weksle i wszelkie zobowiązania pożyczkowe, pokwitowania z odbioru pieniędzy podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru towarów, korespondencję podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Pliżczyńskim w Warszawie dnia 31 marca 1931 r. za nr. 762, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 27 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7303: „Dom Handlowo-Przemysłowy Michał Sternberg et Co., Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Szopena 18. Celem spółki jest eksport i import towarów leczniczych, oraz fabrykacja i handel artykułami aptecznymi. Kapitał zakładowy zł 20.000, podzielony na 20 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Zarządca Samson Mikiciński, zastępcy jego: Jakób Salomon, Jerzy Bryzman, wszyscy z Warszawy. Zarządca Michał Sternberg z Wilna, zastępca jego Edmund Sternberg z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszel-

kiego rodzaju zobowiązania, umowy, weksle, żyra, czeki, pełnomocnictwa, prokury, korespondencję zawierającą zobowiązania, oraz umowy o wydzierżawieniu lokalu i t. p. podpisują obaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z zastępcą drugiego zarządcy. Korespondencję nie zawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru należności pieniężnych, przekazów, przesyłek, ładunków, towarów i korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, podpisuje każdy z zarządców lub zastępca samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 18 kwietnia 1931 r. za nr. 1383, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 28 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7305: „Warszawska Wytwórnia Kapsli Metalowych „Sztanca”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Muranowska 6. Celem spółki jest prowadzenie wytwórni kapsli metalowych. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 50 udziałów, pokryty gotowizną zł 4.500 i wkładem rzeczowym zł 500. Zarządczyniami spółki są: Rachela Kaleka i Rochna vel Róża Borensztejn, obie z Warszawy. Zarządczyni zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, wszelkie zobowiązania, pełnomocnictwa i prokury, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, przesyłek, towarów, sum pieniężnych i dokumentów podpisuje każda z zarządczyń pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 14 kwietnia 1931 r. za nr. 1018, na czas do dnia 1 kwietnia 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze okresy roczne, o ile na miesiąc przed upływem terminu żadna ze wspólniczek nie zawiadomi notarialnie pozostałej wspólniczki o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 28 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7307: „Novo”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Marszałkowska 110. Celem spółki jest prowadzenie laboratorium dla fabrykacji duńskiej insuliny „Novo”. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 50 udziałów, całkowicie wpłacony. Zarządcami są: Aage Sørensen z Kopenhagi i Peder Harald Pedersen z Kopenhagi. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy, podpisując każdy samodzielnie firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Samuelowi Głogowskiemu z Warszawy i Elie Paulin z Paryża udzielono samodzielnej prokury. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 4 lutego 1930 r. za nr. 157, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 29 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7308: „Fabryka Płyt Gramofonowych „Cristal-Electro”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Przejazd 5. Celem spółki jest wytwarzanie wszelkiego rodzaju płyt gramofonowych, dźwiękowych, instrumentów muzycznych, wszelkich pokrewnych artykułów oraz części składowych wytwarzanych przedmiotów. Kapitał zakładowy zł 12.000 podzielony na 120 udziałów. Na poczet kapitału zakładowego wniesiono wkład rzeczowy na sumę zł 6.000 i gotowizną zł 6.000. Zarządcami są: Zofja Tomaszewska, Józef Tomaszewski, Abram Hauspigel, Perec vel Paweł Haspel i Menachem vel Mieczysław Mędrzycki, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki oraz inne papiery handlowe, zawierające zobowiązania dla spółki, jakoteż plenipotencje podpisują lub żyrują dwaj zarządcy łącznie, w tem jeden podpis winien zawsze pochodzić od jednego z zarządców Tomaszewskich. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru towarów, wszelkiego rodzaju korespondencję podpisuje jeden z zarządców, również jeden z zarządców prowadzi sprawy sądowe i administracyjne spółki. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dembińskim w Warszawie dnia 27 marca 1931 r. za nr. 346, na czas do dnia 31 grudnia 1934 r. z warunkiem automatycznego przedłuża-

nia na dalsze trzyletnie okresy, o ile do dnia 30 czerwca 1934 r. żaden ze wspólników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci rozwiązania spółki na dzień 31 grudnia 1934 r. i tak dalej z jednego trzeciecia na następne, aż do nastąpienia takiego zawiadomienia w formie i czasie właściwym.

Wciągnięto w dn. 29 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7309: „Victoria”, Wytwórnia Octu Spirytusowego K. Wiland, S. Weychert, J. Sawicki i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Służewska 4. Celem spółki jest prowadzenie fabrykacji i sprzedaży octu i wytworów pokrewnych. Kapitał zakładowy zł 6.000, podzielony na 20 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Stefan Weychert z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując samodzielnie firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 11 kwietnia 1931 r. za nr. 1328, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 30 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7310: „Polsko-Norweski Dom Handlowy C. F. Berg, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Wierzbowa 8. Celem spółki jest popieranie i rozwinięcie stosunków handlowych pomiędzy Polską i Norwegią, sprzedaż komisowa i na własny rachunek towarów oraz zakładanie agentur. Kapitał zakładowy zł 2.500, podzielony na 5 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządca Christian Fredrik Berg z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Massalskim w Warszawie dnia 28 marca 1931 r. za nr. 582 i 18 kwietnia 1931 r. za nr. 672, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 30 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7311: „Zakłady Przemysłowe „Drogista”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Żłota 58. Celem spółki jest produkcja kosmetyków, pachnidel, mydeł toaletowych i podobnych artykułów technicznych i chemicznych. Kapitał zakładowy zł 2.600, podzielony na 13 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami spółki są: Jan Beeger, Kazimierz Kubiczek, Stefan Karwowski, Leonard Szadurski i Mieczysław Srocki, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, wystawianie weksli i czeków podpisują dwaj którykolwiek zarządcy. Pożyczki hipoteczne i niehipoteczne podpisują trzej zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, rachunki, pokwitowania z odbioru korespondencji i pieniędzy podpisuje którykolwiek zarządca samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Zbycie, nabycie, obciążenie nieruchomości lub praw hipotekowanych i zbycie przedsiębiorstwa należy do kompetencji walnego zgromadzenia. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 27 marca 1931 r. za nr. 1141, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 30 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7312: „Pogotowie Szewskie „Rapid”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Miodowa 21. Celem spółki jest prowadzenie mechanicznej reperacji obuwi. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielony na 20 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami spółki są: Dawid Kasztelaniec-Kasztelański i Cecylja Kasztelaniec-Kasztelańska, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, żyra na wekslach i innych dowodach pieniężnych, umowy, pełnomocnictwa, prokury i wszelkie zobowiązania podpisują oboje zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania

z odbioru pieniędzy, przekazów, ładunków, towarów, przesyłek i korespondencji podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Witoldowi Kasztelaniec-Kasztelańskiemu z Warszawy udzielono prokury. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jasińskim w Warszawie dnia 9 lipca 1930 r. za nr. 1517, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 30 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7313: „Wytwórnia Rymarsko-Siodlarska St. Gołaszewski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Powsińska 31. Celem spółki jest prowadzenie wytwórni rymarsko-siodlarskiej. Kapitał zakładowy zł 4.000, podzielony na 40 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami spółki są: Jan Kończak i Stanisław Gołaszewski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, zobowiązania pieniężne i weksle, żyra na wekslach, czeki, pełnomocnictwa i akty notarialne podpisują obaj zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru należności, towarów i korespondencji oraz rachunki i korespondencję, niezawierającą zobowiązań, podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dembińskim w Warszawie dnia 18 kwietnia 1931 r. za nr. 437, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 6 maja 1931 r.

R. H. B LI 7315: „Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „Potęga”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Żorawia 27. Celem spółki jest kupno i sprzedaż na rachunek własny, komisowo lub jako przedstawicielstwo, artykułów technicznych, wszelkiego rodzaju towarów żelaznych, metalowych i budowlanych oraz prowadzenie wytwórni odzieży sportowo-zawodowej. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Józef Gaik z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując samodzielnie firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Różyckim w Piasecznie dnia 28 marca 1931 r. za nr. 350, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 6 maja 1931 r.

R. H. B LI 7320: „Przemysł Mydlarski i Perfumeryjny „Fryderyk Puls”, Spółka Akcyjna w Warszawie”. Siedziba spółki w Warszawie, Wierzbowa 11. Celem spółki jest wytwarzanie mydeł toaletowych, wód kolońskich i kwiatowych, perfum, środków do zębów, oraz artykułów kosmetycznych i innych techniczno-chemicznych, urządzenie i eksploatacja odpowiednich fabryk na terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej i w innych Państwach, sprzedaż wyrobów własnych i innych fabryk tejże branży. Kapitał zakładowy zł 2.160.000, podzielony na 21.600 akcji, całkowicie wpłacony. Zarząd stanowią: dr. Gustaw Litterer, Karol Litterer, Eustachy Bogacki, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Weksle, pełnomocnictwa, umowy, akty hipoteczne i inne, jak i wszelkie zobowiązania spółki powinny być podpisywane przez dwóch członków zarządu. Czeki z rachunków bieżących oraz korespondencję jak również pokwitowania z odbioru pieniędzy, przesyłek i dokumentów podpisuje jeden członek zarządu. Statut Spółki Akcyjnej uzgodniony, z przepisami prawa o Spółkach Akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383) i zatwierdzony przez Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu, opublikowany został w Nr. 123 „Monitora Polskiego” z dnia 28 maja 1930 r. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 26 marca 1931 r. zmieniony został par. 17 Statutu. Na zasadzie art. 27 Rozp. Min. Spraw. o Rej. Handlowym wszystkie dotychczasowe wpisy w R. H. B IX 1725 zostały skasowane.

Wciągnięto w dn. 11 maja 1931 r.

R. H. B LI 7324: „Eclipse“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Wilcza 31. Celem spółki jest prowadzenie handlu wyrobami metalowymi firmy: „James Neibl et Co. Ltd. Scheffield (Angija)”. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielony na 20 udziałów. Całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami spółki są: Ber Barlas i Mojżesz Izrael Berłowicz, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, obligi, czeki na Bank i P. K. O., żyra na wekslach i innych dowodach pieniężnych, umowy, pełnomocnictwa i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru przesyłek, ładunków, towarów i wszelkiej korespondencji podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jasińskim w Warszawie dnia 28 lipca 1930 r. za nr. 1643, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 13 maja 1931 r.

R. H. B LI 7325: „Powszechny Bank Związkowy w Polsce, Spółka Akcyjna”. Po niemiecku: „Allgemeiner Bank Verein in Polen”. Po francusku: „Société Generale de Banque en Pologne”. Po włosku: „Societa Generale di Banca in Polonia”. Po angielsku: „General Banking Corporation of Poland”. Po rusku: „Zakalnjy Sojuznyj Bank w Polzeczce”. Siedziba spółki w Warszawie, Zgoda 11. Zakłady w Warszawie i Lwowie noszą nazwę Zakładów Ciwnych. Oddziały: w Krakowie, Bielsku, Białej, Drohobyczu, Cieszynie, Przemyślu, Stanisławowie i Tarnowie. Celem spółki jest załatwianie wszelkiego rodzaju interesów bankierskich, handlowych i przemysłowych, określonych w par. 5 Statutu. Kapitał zakładowy zł 8.000.000, podzielony na 80.000 akcji, całkowicie wpłacony. Zarząd stanowią dyrektorowie spółki: Wacław Fajans z Warszawy, Eugeniusz Singer, Ludwik Süßwein, Adolf Herran Schotz, wszyscy ze Lwowa. Dyrektor Zakładu Głównego w Warszawie Edward Litterer z Warszawy. Dyrektorowie Oddziałów: w Przemyślu: Leopold Süßwein z Przemyśla, w Bielsku-Białej i Stanisławowie: Ignacy Teutler z Bielska. Wicedyrektorowie: Zakładu Głównego w Warszawie Aleksander Lassota Mochnacki, Michał Eorzakowski, Andrzej Szarski, dr. Władysław Bylański, wszyscy z Warszawy, Zakładu Głównego we Lwowie: Paweł Rieser i Jakób Strich, obaj ze Lwowa. Oddziały: w Krakowie dr. Alojzy Abeles, Maksymilian Grejff i Artur Sznapik, wszyscy z Krakowa. W Bielsku-Białej i Cieszynie: Rudolf Mandowski z Bielska. W Tarnowie Maksymilian Grejff z Krakowa. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Firmę spółki Zakładów Głównych w Warszawie i we Lwowie, jakoteż Oddziałów podpisują łącznie dwaj dyrektorowie lub dwaj wicedyrektorowie, albo jeden dyrektor lub wicedyrektor łącznie i wicedyrektorem lub prokurentem, lub dwaj prokurenci z tem, że na pierwszym miejscu z dodatkiem „za dyrektora” mają prawo podpisywać prokurenci: za Zakład Główny we Lwowie: Maurycy Horowitz i Szymon Wischnowitz. Za Oddziały: w Bielsku-Białej: Joachim Chajes i Maurycy Laub, w Cieszynie: Karol Holler, Oskar Lichtenstern. W Drohobyczu: Beno Hammer. W Przemyślu: Aleksander Spławski. W Stanisławowie Aleksander Aleksandrowicz, Salomon Wachs i Jakób Nachbar. Udzielono prokury: dla Zakładów Głównych: w Warszawie Karolowi Grabowskiemu, Włodzimierzowi Egiersdorfowi, Sewerynowi Jaworskiemu, Bronisławowi Heinsowi, wszystkim z Warszawy, i Irenie Giedroyciowej z Komorowa. We Lwowie Maurycemu Horowitzowi, Szymonowi Wischnowitzowi, Ludwikowi Quellerowi, Wilhelmowi Markalowi, Benowi Hammerowi, Włodzimierzowi Eljasiewiczowi i Leonowi Urbanowi, wszystkim ze Lwowa. Dla Oddziałów: w Krakowie: Markowi Dominiczowi i Szymonowi Leuchterowi, obydwom z Krakowa. W Bielsku-Białej: Joachimowi Chajesowi i Faurycemu Laubowi, obydwom z Bielska-Białej. W Cieszynie: Karolowi Hollerowi i Oskarowi Lichtenszternowi, obydwom z Cieszyna. W Przemyślu: Aleksandrowi Spławskiemu, Dawidowi Steganowi i Aleksandrowi Rejnarowiczowi, wszystkim z Przemyśla. W Stanisławowie: Aleksandrowi Aleksandrowiczowi i Jakóbowi Nachbarowi, obydwom ze Stanisławowa, oraz Salomonowi Wachsowi z Drohobycza. W Drohobyczu: Benowi Hammerowi ze Lwowa. Statut Spółki Akcyjnej, zatwierdzony przez Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu, opublikowany został

w Nr. 62 „Monitora Polskiego” z dnia 16 marca 1923 r., obecnie zaś działa na mocy statutu, zatwierdzonego przez tychże Ministrów i opublikowanego w Nr. 291 „Monitora Polskiego” z dnia 20 grudnia 1926 r. Postanowienie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w przedmiocie przeniesienia siedziby spółki ze Lwowa do Warszawy opublikowane zostało w Nr. 295 „Monitora Polskiego” z dnia 23 grudnia 1930 r. Na zasadzie art. 27 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości o Reje-trze Handlowym z dnia 22 kwietnia 1919 r. poprzednie wpisy w R. H. B XXXII 5028 zostały skasowane.

Wciągnięto w dn. 15 maja 1931 r.

R. H. B LI 7352: „Handel Naczyń Kuchennych i Sprzętów Domowych „Kuchennosprzęt”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Bagno 2. Celem spółki jest drobna sprzedaż naczyń kuchennych, lamp, wani i innych sprzętów domowych. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Chaja-Brucha Nirensztein, Lejzor-Lipman Perl, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, zobowiązania, weksle, żyra, czeki, akty urzędowe i pełnomocnictwa podpisują oboje zarządcy łącznie. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, rachunki, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, nie włączając pieniężnej, przekazów pieniężnych, ładunków i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 20 czerwca 1930 r. za nr. 1647, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 2 czerwca 1931 r.

R. H. B LI 7363: „Zakłady Graficzne Abram Cymrot, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Kacza 16. Celem spółki jest prowadzenie zakładu graficznego. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 100 udziałów, wniesiony aportem rzeczowym w kwocie zł 3.500 i gotowizną zł 1.500. Zarządcami są: Abram Cymrot i Natan Aniksztein, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem podpisują obaj zarządcy łącznie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Olzewskim w Warszawie dnia 31 grudnia 1929 r. za nr. 1585, na okres pięciu lat z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze pięćlecie, o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu nie zapadnie uchwała zgromadzenia wspólników o likwidacji spółki.

Wciągnięto w dn. 6 kwietnia 1931 r.

WPISY DODATKOWE.

R. H. B 28 (B XXXIX 5855): „Towarzystwo Akcyjne Budowy Maszyn i Urządzeń Sanitarnych Drzewiecki i Jeziorański” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Towarzystwo Budowy Maszyn i Urządzeń Sanitarnych Drzewiecki i Jeziorański, Spółka Akcyjna”. Zarząd obecnie stanowią: Piotr Drzewiecki, Jan Jeziorański, Wacław Bolajer, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem podpisuje dwóch członków zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o Spółkach Akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 252 „Monitora Polskiego” z dnia 30 października 1930 r.

R. H. B I 82 (B XIX 3495): „Towarzystwo Akcyjne Wielkich Pieców i Zakładów Ostrowieckich” w Warszawie. Kapitał zakładowy został podwyższony do 600.000.000 marek, podzielonych na 1.200.000 akcji, całkowicie wpłaconych. Postanowienia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie podwyższenia kapitału zakładowego drogą

wypuszczenia VII emisji akcji opublikowane zostały w Nr. 105 i 17 „Monitora Polskiego” z dnia 7 maja 1924 r. i 22 stycznia 1925 r.

R. H. B IV 604 (B LI 7275): „Drukarnia Rolnicza, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Józef Wegner, nadzorczą sądowym adwokatem Stanisław Kawczak, Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 31 stycznia 1931 r. firmie: „Drukarnia Rolnicza, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” udzielono odroczenia wypłat do dnia 30 kwietnia 1931 r.

R. H. B V 716 (B XXIX 4696): „Przemysł Elektrotechniczny „Stanrej”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Józef Neufeld, zaś nadzorczą sądowym adwokatem Włodzimierz Borzęcki z Warszawy. Prokura Bazylego Michalczonka ustała. Władysławowi Lipskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu lub prokurentem. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25 lutego 1929 r. udzielone zostało spółce odroczenie wypłat na okres czasu do dnia 25 maja 1929 r. Wyrokiem zaś tegoż Sądu z dnia 27 maja 1929 r. termin odroczenia wypłat przedłużony został do dnia 25 sierpnia 1929 r. Wpis powyższy w dniu 3 stycznia 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem. Nadzór sądowy ustał. Wpis powyższy w dniu 31 marca 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Siedziba Komisji Likwidacyjnej mieści się przy ul. Hożej 47. Komisję Likwidacyjną stanowią: Stanisław Reichman, Valantino Castano, Bolesław Tomaszewski, wszyscy z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 8 października 1930 r. spółka postawiona została w stan likwidacji.

R. H. B VIII 1399 (B XXIX 4783): „Towarzystwo Teatrów Stołecznych, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Członek Zarządu Elie Ganc zmarł

R. H. B XVII 3297: „Browar Związkowy, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią członkowie: Józef Katz, Dora Katz, oboje z Warszawy, Mieczysław Ziłberszpic z Łodzi. Zastępcy: Jakób Kogen, Nuta Bornstein, oboje z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 20 grudnia 1930 r.

R. H. B XXX 4879: „A. Horn Zakłady Garbarskie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 2 grudnia 1929 r. zatwierdzony został układ zapobiegawczy, zawarty pomiędzy spółką a jej wierzycielami, dotyczący spłaty wierzytelności.

R. H. B XXXII 5061: „Towarzystwo Rolniczo-Przemysłowe „Zenopol”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Wierciński, kuratorem zaś adwokatem Ryszard Minasowicz z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 lutego 1930 r. ogłoszona została upadłość spółki. Wpis powyższy w dniu 23 października 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulicy Monuski 2-a. Zarząd, obecnie stanowią: Stanisław Kwinto senior, Jan Osiniński, Mieczysław Mickiewicz, Nadzina Rojchel (nieobecna). Zastępcy: Stanisław Kwinto junior, Jan ks. Korybut Woroniecki (nieobecny), wszyscy z Warszawy. Dyrektorem zarządzającym jest Stanisław Kwinto (senior). Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 3 sierpnia 1930 r. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 października 1930 r. zatwierdzony został układ, zawarty między firmą: „Towarzystwo Rolniczo-Przemysłowe „Zenopol”, Spółka Akcyjna” a jej wierzycielami, wskutek czego postępowanie upadłościowe zostało ukończone. Wpis powyższy w dniu 11 marca 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Koszykowej 11 m. 2 w mieszkaniu członka zarządu Mieczysława Mickiewicza. Stanisław Kwinto senior i Stanisław Kwinto junior z zarządu wystąpili.

R. H. B XXXIX 5811: „Handel i Przemysł Drzewny H. Jaworowicz i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 9 stycznia 1931 r. za nr. 117, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zaś z aktywami i pasywami wniesione zostało do nowopowstałej spółki pod firmą: „Handel i Przemysł Drzewny Halna Jaworowicz i S-ka, Spółka Firmowa”.

R. H. B XXXIX 5820: „Ajencja Kinematograficzna „Jul-film”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Chmielnej 35 m. 3.

R. H. B XL 5971: „Polskie Warsztaty Mechaniczno-Samochodowe „Polwar”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Grójeckiej 64/66. Kapitał zakładowy podzielony na 100 udziałów. Zarządcami obecnie są: Wiktorjan Olechowski, Jan Sumowski, inż. Roman-Walenty Kalinowski, wszyscy z Warszawy, i Zygmunt Juchniewicz w Sękocinie. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 2 lipca 1929 r. za nr. 1429.

R. H. B XLVI 6621: „Polskie Towarzystwo Elektryczne „Asea”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: Sven Norman, Józef bar. Dangel, Gunnar Wernquist, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 11 kwietnia 1930 r.

R. H. B XLVI 6673: „Polsko-Szwajcarska Spółka Drzewna, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Karol Litterer przestał być członkiem zarządu.

R. H. B XLVI 6690: „Kinoteatr Broadway, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Maksymilian Czapek przestał być zarządcą.

R. H. B X 1914: „Inż. G. Willimek, F. N' emczewski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Puchalskim w Warszawie dnia 7 marca 1925 r. za nr. 645, przedsiębiorstwo przeszło na wyłączną własność Gustawa Willmka, który takowe prowadzi nadal pod firmą: „Inż. Gustaw Willimek”.

R. H. B XII 2465: „Towarzystwo dla Przemysłu i Handlu Chemicznego „Politex”, Spółka Akcyjna w Warszawie”. Siedziba spółki mieści się przy ulicy Królewskiej 43.

R. H. B XII 2474 (B LI 7304): „Zakłady Przemysłowo-Leśne „Stepań”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 150.000, podzielonych na 10.000 akcji, całkowicie wpłaconych. Według bilansu brutto, sporządzonego na dzień 1 lipca 1928 r. stosownie do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 38 1928, poz. 352) i zatwierdzonego przez walne zgromadzenie akcjonariuszów w dniu 28 grudnia 1928 r., kapitał zakładowy określony został na zł 150.000.

R. H. B XXI 4145: „Polski Przemysł Korkowy, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Zarząd stanowią: Michał Hildebrandt, Konstanty Lange, Karol-August Wicander, Jan Jaźwiński, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Weksle, indosy, pełnomocnictwa, prokury, umowy, kontrakty, akty hipoteczne i notarialne tudzież żądania zwrotu sum z instytucji kredytowych podpisuje dwóch członków zarządu łącznie, względnie jeden członek zarządu i prokurent, o ile walne zgromadzenie nie upoważni do tego jednego z członków

zarządu. Czeki na rachunek bieżący, wszelką korespondencję niezawierającą zobowiązań, jak również pokwitowania z odbioru przesyłek, ładunków, korespondencji, przekazów, towarów i dokumentów podpisuje jeden członek zarządu samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stempiem firmy. Według bilansu przerachowanego brutto na dzień 1 lipca 1928 r. w wykonaniu Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 38, 1928, poz. 352) i zatwierdzonego przez Walne Zgromadzenie akcjonariuszów dnia 28 września 1928 r., kapitał zakładowy określony został na zł 250.000. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39, 1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 263 „Monitora Polskiego” z dnia 14 listopada 1930 r.

R. H. B. XXXVIII 5607: „Spółka Akcyjna dla Międzynarodowego Transportu Schenker i S-ka w Warszawie”. W języku francuskim firma brzmi: „Société Anonyme pour Transports Internationaux Schenker et Co. a Varsovie”. Celem spółki jest: 1) transportowanie towaru za pomocą wszelkich środków komunikacji, oraz dokonywanie wszelkich czynności z transportem towarów połączonych; 2) pośredniczo w zafawianiu terminalności celnych i interesy spedycyjny we wszelkich gałęziach i odmianach; 3) prowadzenie domów skladowych, prywatnych i publicznych, wykonywanie wszelkiego rodzaju interesów, połączonych z domami skladowymi i wystawianie dowodów skladowych. Spółka posiada dom skladowy publiczny pod nazwą: „Dom Składowy Publiczny Spółki Akcyjnej dla Międzynarodowego Transportu Schenker i S-ka” w Warszawie oraz oddział tego domu w Łodzi. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie zobowiązania w imieniu spółki podpisują pod stempiem firmy dwaj członkowie zarządu łącznie lub też jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39, 1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 242 „Monitora Polskiego” z dnia 18 października 1930 r.

R. H. B. XLVI 6625: „Polski Hurt Herbaty Wł. Kaczmarek i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Władysław Kaczmarek, Senatorska 28, 50, Jan Kaczmarek, Mariensztadt 27, Franciszek Kuc, Złota 61, Jerzy Okolki, Akademicka 5, wszyscy z Warszawy. Weksle, czeki, indosy, umowy, akty i wszelkie wogóle zobowiązania podpisuje Franciszek Kuc łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 22 sierpnia 1930 r., za nr. 3865.

R. H. B. I 67 (B XLII 6178): „Towarzystwo Akcyjne Fr. Karpiński” w Warszawie, Elekoralna 35. Firma obecnie brzmi: „Chemiczno-Farmaceutyczne Zakłady Przemysłowe Fr. Karpiński, Spółka Akcyjna”. Celem spółki jest wyrób i sprzedaż hurtowa i detaliczna produktów chemicznych, farmaceutycznych i perfumeryjno-kosmetycznych, wód mineralnych sztucznych, napojów chłodzących i przetworów owocowych, prowadzenie aptek, zakładanie i prowadzenie przedsiębiorstw, mających związek pomocniczy lub uboczny z przedmiotem działalności spółki albo cele pokrewne z tą działalnością, udział w podobnych lub pokrewnych przedsiębiorstwach. Kapitał zakładowy podzielony na 6.000 akcji na okaziciela. Zarząd obecnie stanowią: Franciszek Karpiński, Wit Zdankowski, Roman Kliniewicz, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie umowy i akty, dotyczące nabycia, zbycia lub obciążenia majątku nieruchomości, jak również pełnomocnictwa do zawierania takich umów i zeznawania takich aktów podpisują dwaj członkowie zarządu. Wszelkie inne w imieniu spółki zobowiązania, kontrakty, umowy, weksle, żyra na wekslach, pełnomocnictwa, prokury, żądania wypłaty z instytucji kredytowych, czeki i pełnomocnictwa procesowe podpisują dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Korespondencję zwykłą, niezawierającą zobowiązań, oraz pokwitowania i upoważnienia w stosunkach

z pocztą, urzędami celnymi, skarbowymi, komunalnymi i instytucjami ubezpieczeń społecznych podpisuje jeden członek zarządu lub jeden prokurent. Stefanowi Baumowi z Warszawy udzielono łącznej prokury. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39, 1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 46 „Monitora Polskiego” z dnia 26 lutego 1931 r.

R. H. B. L 71 (B XXXVI 5393): „Bank Dyskontowy Warszawski” w Warszawie. Udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jedną z osób prawo podpisu mających: Za Centralę i Oddział Męski w Warszawie dr. Januszowi Sękowskiemu i Józefowi Heroldowi. Za Oddział w Drohobyczu: Dawidowi Zuckermanowi.

R. H. B. I 76 (B XXX 4790): „Spółka Akcyjna Handlu Towarami Włókienniczymi „Bławat” w Warszawie”. Oddział w Warszawie przy ul. Gęsiej 6 został zwiniony.

R. H. B. II 256: „Fabryka Chemiczna „Koloryt” Władysław Kłossowski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 100.000, podzielonych na 200 udziałów, całkowicie wpłaconych. Zarządcami są: Władysław Kłossowski, Stanisław Szadkowski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania i pełnomocnictwa podpisują pod stempiem firmy obaj zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru wszelkich sum i należności, przekazów, przesyłek i korespondencji podpisuje jeden z zarządców. Również jeden z zarządców prowadzi sprawy sądowe i administracyjne spółki. Podwyższenie kapitału zakładowego o zł 65.000, czyli do zł 100.000, nastąpiło na mocy aktów, zeznanych przed notariuszami w Warszawie: Kosńskim dnia 22 marca 1928 r. za nr. 463 i Jamonttem dnia 29 listopada 1930 r. za nr. 5202.

R. H. B. II 265: „Spółka Akcyjna dla Przemysłu i Handlu Towarami Włókienniczymi Norymberskimi i Galanteryjnymi „Hurt” w Warszawie. Siedziba Komisji Likwidacyjnej mieści się przy ul. Przejazd 5 m. 1. Komisję Likwidacyjną stanowią: Artur Zachert, Stanisław Młodzianowski, Aleksander Zachert, wszyscy z Warszawy. Prokura Feliksa Grzegórkowskiego ustała. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 11 marca 1930 r. spółka postawiona została w stan likwidacji.

R. H. B. II 280: „Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe Oxiński i S-ka inżynierowie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorem mianowany został Jerzy-Jan Marjański z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 19 marca 1931 r. spółka postawiona została w stan likwidacji.

R. H. B. IV 480 (B XXXIX 5763): „Towarzystwo Akcyjne Fabryki Garbarskiej Temler i Szwede w Warszawie”. Dyrektor zarządzający i zastępca członka zarządu Jan-Maurycy Temler zmarł. Na zastępcę członka zarządu wybrany został Ludwik Temler syn z Warszawy. Dotychczasowe prokury Stanisława Aleksandra Temlera i Ludwika Temlera syna ustały. Wpisano na mocy uchwał Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 10 października i zarządu z dnia 25 października 1929 r. Wpisy powyższy w dniu 23 marca 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Firma obecnie brzmi: „Fabryka Garbarska Temler i Szwede, Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki w Warszawie, Okopowa 78. Celem spółki jest prowadzenie i rozwijanie fabryki garbarskiej, a w szczególności fabrykacja, przerób, kupno i sprzedaż, wszelkie operacje przemysłowe i handlowe, odnoszące się do produktów, mających zastosowanie w garbarstwie, jakoteż wszelkich innych produktów, służących do fabrykacji i przerobu tychże. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Do podpisywania wszelkiej korespondencji, niezawierającej zobowiązań, jak również

do odbioru korespondencji, pieniędzy, przesyłek i towarów bądź od firm i osób prywatnych, bądź z poczty, kolei, urzędów celnych dostateczny jest podpis jednego członka zarządu. Oświadczenia w imieniu spółki oraz wszelkiego rodzaju zobowiązania, czeki, weksle, pełnomocnictwa, umowy, akty notarialne i hipoteczne podpisują bądź dwaj członkowie zarządu, bądź członek zarządu łącznie z prokurentem. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 43 „Monitora Polskiego” z dnia 23 lutego 1931 r.

R. H. B IV 581 (B LI 7264): „Spółka Akcyjna Przedsiębiorstw Szklanych i Ubezpieczenia Szyb „Szkło” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Spółka Akcyjna Przemysłu Szklanego „Szkło”. Celem spółki jest prowadzenie przemysłu szklanego. Kapitał zakładowy podzielony na 2000 akcji. Zarząd stanowią: Symcha Rubinstein, Leib Łabeski, obaj z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Do składania oświadczeń i podpisywania firmy pod jej stemplem uprawniony jest każdy z członków zarządu samodzielnie. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 51 „Monitora Polskiego” z dnia 4 marca 1931 r.

R. H. B IV 592 (B XXXVIII 5723): „Warszawskie Przedsiębiorstwo Budowlane, Spółka Akcyjna”. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 11 listopada 1930 r. zarząd ukończył się w następującym składzie: prezes zarządu inż. Stefan Ossowiecki, wiceprezes Eugeniusz Szrednicki, inż. Michał Szyłajner, inż. Wacław Piasecki, inż. Jerzy Opechowski. Zastępcy: inż. Eugeniusz Rabuchin, inż. Józef Szerman, wszyscy z Warszawy.

R. H. B V 670 (B XXXIII 5189): „Pierwsza Fabryka Lokomotyw w Polsce”. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstw przemysłowych, a przede wszystkim budowę lokomotyw wszelkiego rodzaju mechanicznych środków porażdowych i maszyn. Zarząd obecnie stanowią: Leonold Well'sz z Warszawy, Ernest Prossy z Wiednia. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelką korespondencję w imieniu spółki podpisuje jeden członek zarządu lub dwóch prokurentów. Weksle, czeki, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty, akty hipoteczne i notarialne, tudzież żądania zwrotu sum z instytucji kredytowych podpisuje dwóch członków zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Do odbierania z poczty pieniędzy, nosylek i dokumentów dostateczny jest podpis jednego członka zarządu. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 271 „Monitora Polskiego” z dnia 24 listopada 1930 r.

R. H. B V 745: „Kino-Teatr „Naokoło Świata”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Kino-Teatr „Glob”. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 7.000, podzielonych na 10 udziałów. Według bilansu otwarcia w złotych, sporządzonego na dzień 1 stycznia 1925 r. w wykonaniu Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 55/1924, poz. 542) i zatwierdzonego uchwałą Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 4 marca 1931 r. kapitał zakładowy określony został na zł 7.000. Zmiana brzmienia firmy nastąpiła na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Pliżczyńskim w Warszawie dnia 3 czerwca 1930 r. za nr. 925.

R. H. B VI 1005 (B XL 5892): „Zakład Chemiczne Grodzisk, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Prokury Celsjusza Kopeckiego i Edwarda Olszewskiego ustały.

R. H. B X 1011 (B XXIII 4045): „Towarzystwo Przemysłu Węglowego w Pielce, Spółka Akcyjna”, Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 1.000.000, podzielonych na 10.000 akcji. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 8 stycznia 1925 r. władze spółki ukończyły się w następującym składzie: Rada Zarządzająca: prezes Zygmunt Chrzanowski, Jan Bobrzyński, Julian Dziemboski, Edmund Gintwili Piotrowski, Władysław Heinrich, Roman Podoski, Franciszek Karpiński, Jacques Curel, Franciszek Ejsmond, Zygmunt Klinger, Ignacy Radziejowski. Komitet Wykonawczy: prezes Zygmunt Chrzanowski, Jan Bobrzyński, Franciszek Karpiński, Władysław Heinrich, Zygmunt Klinöer, wszyscy z Warszawy. Dyrektorem naczelnym jest Jan Bobrzyński dyrektorami technicznymi Stanisław Scholtze, Adam Skibiński, obaj z Warszawy. Ignacemu Radziejowskiemu z Warszawy udzielono łącznej prokury. Według bilansu otwarcia w złotych, sporządzonego na dzień 1 stycznia 1924 r. stosownie do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 55, poz. 542) i zatwierdzonego przez Walne Zgromadzenie akcjonariuszów w dniu 8 stycznia 1925 r., kapitał zakładowy określony został na zł 1.000.000. Wp's powyższy w dniu 25 maja 1926 r. uzupełniony został dopełnieniem. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Kopernika 30.

R. H. B VII 1046 (B XXXVII 5586): „Fabryka Ultramarynu Setzer i Werner w Warszawie, Spółka Akcyjna”. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 1.300.000, podzielonych na 1.300 akcji. Według bilansu brutto, sporządzonego na dzień 1 lipca 1928 r. stosownie do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 38/1928, poz. 352) i zatwierdzonego przez Walne Zgromadzenie akcjonariuszów w dniu 11 grudnia 1928 r., kapitał zakładowy określony został na zł 1.300.000 i podzielona na 1.300 akcji.

R. H. B VII 1065 (B VIII 1415): „Syndykat Przekazowy Banków Polskich, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Komisje Likwidacyjną stanowią: Tadeusz Wróblewski, Edward Hoppe, obaj z Warszawy. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 31 maja 1930 r. za nr. 2628, spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B VII 1170 (B XXXIV 5249): „Polska Fabryka Ekstraktów Garbarskich, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Wolfowi Wechslerowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu.

R. H. B VII 1183 (B XII 2579): „Polski Bank Kresowy, Spółka Akcyjna”. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Maksymilian Wiertel, kuratorem zaś adwokat Jan-Tadeusz Nejmark, z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 listopada 1928 r. spółce ogłoszona została upadłość.

R. H. B VIII 1428 (B XVII 3277): „Cegielnia Chylice, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Firma została zmieniona i obecnie brzmi: „Warszawskie Zakłady Ceramiczne, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki znajduje się we wsi Chylice, gm. Nowoliczna, pow. warszawski. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 16 marca 1925 r. za nr. 1474. Wpis powyższy w dniu 22 marca 1927 r. uzupełniony został dopełnieniem: Likwidatorem jest adwokat Feliks Szenwic z Warszawy. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Barem w Warszawie dnia 20 grudnia 1926 r. za nr. 1846, spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B VIII 1435 (B XL 5891): „Towarzystwo Budowy i Sprzedaży Samochodów, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Otwarto Oddział we Lwowie. Wpis powyższy w dniu 21 marca 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Hugonowi Kutschera z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu lub prokurentem.

R. H. B VIII 1449 (B L 7237): **Fabryka Obuwia Mechanicznego „Słoń” dawniej Bracia Kiper, Spółka Akcyjna** w Warszawie. Komisję Likwidacyjną stanowią: Józef Pfeiffer, Jakób H'melfarb, Jakób Kinman, Jakób Friedman, Grzegorz Kotoszower, Maurycy Adler, Feliks Lewenfisz, wszyscy z Warszawy, Marcin Schlängel z Bydgoszczy. Firmę spółki z dodatkiem „w likwidacji” podpisuje dwóch członków komisji likwidacyjnej łącznie. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 10 lutego 1931 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 31 stycznia 1931 r. postępowanie zapobiegawcze upadłości zostało umorzone.

R. H. B VIII 1565: **„Cukrownia Szpanów, Spółka Akcyjna”** w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 2.700.000, podzielonych na 12.000 akcji, całkowicie wpłaconych. Według bilansu sporządzonego na dzień 1 lipca 1928 r. stosownie do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. i zatwierdzonego przez Walne Zgromadzenie akcjonariuszów w dniu 8 listopada 1928 r., kapitał zakładowy określony został na zł 2.700.000 i podzielony na 12.000 akcji. Wpis powyższy w dniu 13 marca 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Bielańskiej 14. Prezesem zarządu jest Janusz ks. Radziwiłł, wiceprezesem Aleksander Dobrowolski. Witalisowi Czarneckiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu. Wpis powyższy w dniu 24 marca 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Celem spółki jest prowadzenie cukrowni i rafinerji we wsi Szpanów, pow. rowieńskiego z wołyńskiej, oraz wyrób i sprzedaż cukru wszelkiego gatunku. Do zakresu działalności spółki należy również prowadzenie gospodarstwa rolnego na posiadanych przez nią gruntach. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 3.060.000, podzielonych na 13.600 akcji, całkowicie wpłaconych. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Korespondencje w imieniu spółki podpisuje jeden członek zarządu. Weksle, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty hipoteczne i notarialne, czeki i wogóle wszelkie inne dokumenty podpisują dwaj członkowie zarządu względnie jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Do odbioru z poczty pieniędzy, przesyłek wartościowych i dokumentów wystarcza podpis jednego członka zarządu. Kupno, sprzedaż i obciążenie majątku nieruchomości wymaga decyzji Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zezwolenia na powiększenie kapitału zakładowego o zł 360.000, czyli do zł 3.060.000, drogą emisji 1.600 sztuk nowych akcji imiennych oraz w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 44 „Monitora Polskiego” z dnia 24 lutego 1931 r.

R. H. B IX 1601 (B XXIII 4111): **„Towarzystwo Handlowo-Przemysłowo-Techniczne „Techpom”, Spółka Akcyjna** w Warszawie. Członek Komisji Likwidacyjnej Bolesław Mierczyński zmarł.

R. H. B IX 1657: **„Towarzystwo Ekspedycyjno-Transportowe „Rapid”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością** w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 99.987, podzielony na 621 udziałów.

R. H. B IX 1684 (B XXV 4275): **„Powszechnie Towarzystwo Filmowe „Petel”, Spółka Akcyjna** w Warszawie. Paweł Heilperin i dr. Henryk Aschkenazy przestali być członkami Rady Zawiadowczej. Na członków Rady Zawiadowczej wybrani zostali: Henryk Wiesenberg, Roman Lichtenbaum, obaj z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 11 stycznia 1930 r.

R. H. B X 1933 (B XXXIII 5117): **„Towarzystwo Robót Kolejowych i Budowlanych „Tor”, Spółka Akcyjna** w Warszawie. Włodzimierzowi Fedorukowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu.

R. H. B X 1996: **„Towarzystwo Kinematograficzne „Gloria”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością** w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Bernard vel Ber Mendelsohn, Eleonora Mendelsohnówna, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra na nich, czeki, prokury i pełnomocnictwa podpisuje Bernard vel Ber Mendelsohn samodzielnie lub Eleonora Mendelsohnówna łącznie z prokurentem. Pokwitowania z odbioru należności, towarów, ładunków, wszelkiej korespondencji i przekazów pieniężnych podpisuje każdy z zarządców lub prokurent samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Róży Mendelsohu z Warszawy udzielono łącznej prokury. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 5 marca 1931 r. za nr. 384.

R. H. B X 2002 (B XXV 4379): **„Polska Spółka Akcyjna Przemysłu Leśnego”** w Warszawie. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 grudnia 1930 r. postępowanie zapobiegawcze upadłości zostało umorzone.

R. H. B X 2072 (B XLIX 7012): **„Ganz” Zakłady Elektryczne i Mechaniczne w Polsce**. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 298 „Monitora Polskiego” z dnia 29 grudnia 1930 r.

R. H. B XI 2213 (B LI 7263): **„Towarzystwo Handlowo-Ajenturowe, Spółka Akcyjna, dawniej Dom Handlowy Herman Meyer Oddział we Lwowie**. Firma obecnie brzmi: „Towarzystwo Handlowo-Ajenturowe. Spółka Akcyjna”. Kapitał zakładowy podzielony na 5.000 akcji, z których 4.000 akcji na okaziciela i 1.000 akcji imiennych. Zarząd stanowią: Jerzy Meyer, Stanisław Meyer, Aleksandr Tempel, wszyscy trzej z Warszawy, Henryk Toeplitz ze Lwowa, Henryk Szyk z Łodzi. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 41 „Monitora Polskiego” z dnia 20 lutego 1931 r.

R. H. B XII 2438: **„Towarzystwo Handlowo-Przemysłowo-Leśne S. Szadkowski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”** w Warszawie. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 30 grudnia 1927 r. przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. B XIII 2685 (B XLIII 6292): **„Towarzystwo Przemysłu Leśnego „Eksploras”, Spółka Akcyjna** w Warszawie. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 29 maja 1929 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: Tadeusz Sułowski, Michał Benisławski, Stanisław Ratyński, Władysław Wołowski, wszyscy z Warszawy. Wpis powyższy w dniu 13 marca 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 30 maja 1930 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: Hipolit Wąsowicz, Jan Osieński, Erazm Zeliński, wszyscy trzej z Warszawy, Tadeusz Horoszewicz z Brwinowa.

R. H. B XIII 2737 (B XLVIII 6950): **„Warszawsko-Hagskie Towarzystwo Eksploatacji Lasów „Warhad”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**. Grzegorz Raskin przestał być zarządcą. Na zarządcę wybrana została Adela Czerwiec z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 8 stycznia 1931 r. za nr. 66.

R. H. B XIV 2781 (B XXXVIII 5681): **„Technika Gorzelnicza. Spółka Akcyjna Wytwórczo-Handlowa przy Związku Zawodowym Techników Gorzelniczych”** w Warszawie. Firma brzmi: „Technika Gorzelnicza, Spółka Akcyjna”. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu

w przedmiocie zmiany brzmienia firmy oraz par. 38, 41, 40, 42 i 46 statutu spółki opublikowane zostało w Nr. 264 „Monitora Polskiego” z dnia 15 listopada 1930 r. Wpis powyższy w dniu 27 marca 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Prokura Jana Wodzianickiego ustała. Janowi Ciszewskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu.

R. H. B XIV 2784: „Przemysł Terpentynowy w Polsce, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Aleksander Dobrowolski z zarządu wystąpił. Wpis powyższy w dniu 4 kwietnia 1925 r. uzupełniony został dopełnieniem: Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Karolkowej 22/24. Wpis powyższy w dniu 23 kwietnia 1929 r. uzupełniony został dopełnieniem: Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Brun, kuratorem zaś adwokat Kazimierz Cohn z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18 lutego 1929 r. ogłoszona została upadłość spółki. Wpis powyższy w dniu 4 lutego 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Komisję Likwidacyjną stanowią: Mikołaj Tiągłow, Bronisław Drygas, obaj z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 23 czerwca 1925 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XIV 2835: „Młyn Motorowy Władysław Kołacz, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Młyn Motorowy Stanisław Niedziński i S-ka. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 19 listopada 1930 r.

R. H. B XIV 2837: „Towarzystwo Przemysłowo-Leśne „Oak” Spółka Akcyjna”. Na członka zarządu wybrany został Jakób Włosko z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 18 czerwca 1930 r.

R. H. B XIV 2843: „Towarzystwo Międzynarodowego Transportu Carl-Lassen, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Prokura Jerzego Blissmera ustała.

R. H. B XIV 2869: „Warszawska Fabryka Zapalek „Blask”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba Komisji Likwidacyjnej mieści się obecnie przy ul. Królewskiej 3. (lokal Banku Amerykańskiego w Polsce). Komisję Likwidacyjną obecnie stanowią: Karol Kozłowski Fedor Kredewahn, Saul Pain, wszyscy z Warszawy. Wszelkie dokumenty, akty tak prywatne, jako też notarialne i hipoteczne podpisuje dwóch członków Komisji Likwidacyjnej łącznie. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 6 marca 1931 r.

R. H. B XIV 2875: „Polski Przemysł Wiklinowy, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się przy ul. Chłodnej 43. Zarząd stanowią: Franciszek Borsuk, Jan-Hubert Mitkiewicz, Stanisław-Wojciech Tylicki. Zastępcy: Jadwiga Makowicka i Bronisław Paszkowicz, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Rady Nadzorczej z dnia 4 września 1925 r.

R. H. B XV 2961: „Towarzystwo dla Handlu Przemysłu i Rolnictwa Inwalidów Osadników i b. Wojskowych „Wspólna Siła”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Józefowi Tyskiemu z Warszawy udzielono samodzielnej prokury.

R. H. B XV 3013: „Boismine, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Jerzy Zdziechowski, Tomasz Czerwiński i Alfred Jankowski z zarządu wystąpili. Tomasz Czerwiński przestał być członkiem wydziału wykonawczego zarządu.

R. H. B XV 3059: „Mokotowska Fabryka Drutu i Gwoździ, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Komisję Likwidacyjną stanowią: Leopold Viroux, Władysław Taubenhauz, Rudolf Wielburski, Henryk Stückgold, Waclaw Szeng, wszyscy z Warszawy. Komisja Likwidacyjna w składzie trzech członków z liczby pięciu władną jest między innymi: zawierać umowy przyrzeczenia sprzedaży, odbierać zadatki, kwitować z odbioru, zabezpieczać na nieruchomości spółki zwrot podwójnego zadatku, kar umownych i ewikcji na zabezpieczenie wykonania umów, obciążać nieruchomości spółki osada Mokotów Nr. 111 w powiecie warszawskim (obecnie Wielka Warszawa) wszelkimi kaucjami na zabezpieczenie należności przypadające mogących od spółki z jakiegokolwiek tytułu, sprzedać pomienioną nieruchomość, kwitować z odbioru, czuwać na przepisanie tytułu własności na imię nabywcy, pozostawić resztę szacunku na hipotekę pomienionej nieruchomości, realizować ewentualną resztę szacunku przez kwit, cesję lub subrogację, kwitować z odbioru, reprezentować spółkę wobec wszystkich władz i osób, kwitować z odbioru pieniędzy i innych przedmiotów, układać się z wierzycielami spółki lub jej dłużnikami, prowadzić wszelkie sprawy sądowe, administracyjne i skarbowe, we wszystkich wyżej wymienionych przedmiotach zawierać wszelkie umowy, akty, wnioski, projektować treść do wykazu hipotecznego. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 16 lipca 1927 r., spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XVI 3161: „Dom Handlowy J. Cweiko, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy podzielony na 3.750 akcji na okaziciela. Do podpisywania korespondencji niezawierającej zobowiązań, jak również do odbioru korespondencji, pieniędzy, przesyłek i towarów, bądź od firm i osób prywatnych, bądź z poczty, kolei i urzędów celnych upoważniony jest każdy z członków zarządu samodzielnie. Oświadczenia w imieniu spółki oraz wszelkiego rodzaju zobowiązania, weksle, czeki, pełnomocnictwa, umowy, akty notarialne i hipoteczne podpisują dwaj członkowie zarządu łącznie. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928 poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 278 „Monitora Polskiego” z dnia 2 grudnia 1930 r.

R. H. B XVII 3226 (B XXVII 4555): „Ericsson” Polska Akcyjna Spółka Elektryczna” w Warszawie. Nils Klemming przestał być dyrektorem zarządzającym. Dyrektorami zarządzającymi mianowani zostali: Tadeusz Jawor i Nils Bergland, obaj z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały zarządu z dnia 25 listopada 1930 r.

R. H. B XVIII 3364 (B XL 5961): „Stowarzyszenie Mechaników Polskich z Ameryki, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Prokury Władysława Hackiewicza, Antoniego Anusza i Waclawa Jezierskiego ustały. Nazwisko prokurenta, figurującego w rubryce 5 wojsu 7, brzmi: Juszewicz. Edmundowi Misiurewiczowi z Poręby Mrzygłodzkiej, pow. zawierciańskiego, udzielono łącznej prokury.

R. H. B XVIII 3398: „Towarzystwo Handlowe D. Pisarski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy uchwały zebrania wspólników z dnia 12 listopada 1929 r. spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XVIII 3402: „Perfumerja „Bijou de Paris”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Chaim-Lejb Pines, Abram-Jankiel Rosenberg, Abram Grünberg, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, rewersy, żyra, umowy, czeki, prokury, pełnomocnictwa i wogóle wszelkie zobowiązania podpisują zarządcy Pines i Rosenberg łącznie. Korespondencje niezawierające zobowiązań, pokwitowania z odbioru należności, ładunków, towarów, korespondencji i depesz podpisuje je-

den z zarządców. Wpisano na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Barem w Warszawie dnia 28 października i 7 listopada 1924 r. za nr. 1681 i 1780.

R. H. B XVIII 3412 (B XLI 6109): „Towarzystwo dla Przemysłu Leśnego S. Herenroth, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 500.000, podzielonych na 5.000 akcji, całkowicie wpłaconych. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie podwyższenia kapitału zakładowego o zł 400.000, czyli do sumy zł 500.000, drogą III emisji 4.000 szt. nowych akcji, opublikowane zostało w Nr. 190 „Monitora Polskiego” z dnia 20 sierpnia 1929 r.

R. H. B XVIII 3419 (B L 7119): „Fabryka Aparatów Elektrycznych K. Szpotafiński i S-ka, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Zygmun Ostaszewski przestał być dyrektorem spółki. Stanisławowi Tarnowskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania wszelkich zobowiązań, weksli i czeków łącznie z jednym z prokurentów, a mianowicie: Leonem Gassowskim lub Włodzimierzem Turczyńskim. Wpis powyższy w dniu 26 marca 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Weksle, czeki, pełnomocnictwa, akty notarialne i wszelkie zobowiązania podpisują pod stemplem firmy dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Korespondencje zwykłą podpisuje jeden członek zarządu lub dwóch prokurentów łącznie, również za podpisem jednego członka zarządu lub prokurenta będą odbierane z poczty, dróg żelaznych, komórek celnych i innych instytucji pieniądze i wszelkiego rodzaju przesyłki. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 63 „Monitora Polskiego” z dnia 18 marca 1931 r.

R. H. B XIX 3497: „Prodmetal” Towarzystwo dla Handlu Metalami Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Zarządca Kazimierz Donatt-Szleifsztajn z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 10 marca 1931 r. za nr. 421.

R. H. B VI 974: „Fabryka Asfaltu, Tektury, Boraksu, i Przetworów Chemicznych „Safat”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Herman Żmigrod przestał być dyrektorem zarządzającym.

R. H. B XXXII 5085: „Towarzystwo Przemysłowo-Budowlane „Polbud”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Łużyckiej 8. Zarządca Leon Birnbaum z Warszawy upoważniony jest do zaciągania wszelkich zobowiązań w przedmiocie nabywania dla spółki, obciążania i sprzedaży mienia nieruchomości i ruchomego, zawierania, zeznawania i rozwiązywania wszelkich umów, aktów notarialnych i hipotecznych, zeznawania deklaracji i wniosków z prawem projektowania treści do wykazów hipotecznych.

R. H. B XXXIV 5230: „Fabryka Tłuszczu Jadalnego „Rekord”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Kapitał zakładowy został podwyższony i obecnie wynosi zł 50.000, podzielonych na 100 udziałów, całkowicie wpłaconych. Zarządcami obecnie są: Pinkus Mazur, Salomon Mazur, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, pełnomocnictwa, akty notarialne i hipoteczne oraz wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie lub jeden zarządca łącznie z prokurentem, żyra zaś i czeki podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Abramowi Natanowiczowi z Warszawy udzielono łącznej prokury. Termin trwania spółki określony został na czas do dnia 31

grudnia 1931 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze dwuletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci rozwiązania spółki. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 6 maja 1930 r. za nr. 1167.

R. H. B XXXV 5279: „Fabryka Porcelany i Wrobów Ceramicznych w Ćmielowie, Spółka Akcyjna”. Kapitał zakładowy został podzielony na 12.000 akcji. Firmę spółki podpisują: a) o ile zarząd jest jednoosobowy — zarządca sam, lub dwaj prokurenci łącznie, b) o ile zarząd jest wieloosobowy — bądź dwaj członkowie zarządu, bądź członek zarządu łącznie z prokurentem, bądź wreszcie dwaj prokurenci łącznie. Wszelką korespondencję niezawierającą zobowiązań, żyra na wekslach, czeki, pokwitowania z odbioru korespondencji pocztowej, pieniędzy, towarów i innego majątku podpisuje albo jeden członek zarządu albo jeden prokurent. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 282 „Monitora Polskiego” z dnia 6 grudnia 1930 r.

R. H. B XXXV 5298: „Józef Sarcewicz i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Fuchs, kuratorem zaś adwokat Stanisław Peżyński z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 grudnia 1930 r. firmie: „Cukiernia i Fabryka Czekolady Józef Sarcewicz i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” ogłoszona została upadłość.

R. H. B XXXVII 5490: „T. Dobrut i S-ka, Składnica Surowic, Szczepionek Tow. Weterynaryjnych i Farmaceutycznych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Róźwickim w Piasecznie dnia 1 lipca 1930 r. za nr. 1315, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XXXIX 5788: „Polskie Towarzystwo Asfaltowe, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Otwarto Oddział w Gdyni. Stanisławowi Kasinowskiemu z Warszawy udzielono prokury dla Oddziału w Gdyni.

R. H. B XXXIX 5827: „Kadra, Spółka Wydawniczo-Drukarska, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Józefowi Wydrze z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania wszelkich zobowiązań, weksli, czeków, umów, aktów notarialnych i hipotecznych i pełnomocnictw łącznie z zarządcą Władysławem Kowalewskim oraz do samodzielnego podpisywania korespondencji, niezawierającej zobowiązań, pokwitowań z odbioru korespondencji, pieniędzy, przesyłek i towarów.

R. H. B XL 5962: „Cegielnia Ludwinów, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Maks Grabard z zarządu wystąpił. Na zarządcę wybrany został Pinkus Grabard z Warszawy. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Miszewskim z Warszawy dnia 20 sierpnia 1929 r. za nr. 4936.

R. H. B XLI 6096: „Związek Hurtowników Naftowych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Salomon Cyderowicz przestał być zarządcą. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Biernackim w Warszawie dnia 13 marca 1931 r. za nr. 546.

R. H. B XLII 6214: „Auto-Block, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Anwer vel Artur Ney przestał być zarządcą. Weksle, czeki, żyra, umowy, prokury, pełnomocnictwa i wszelkie wogóle zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Wpisano na mocy aktu, ze-

znanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 24 grudnia 1929 r. za nr. 6459.

R. H. B XLII 6224: „Technika Sanitarna, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Inż. Leonid Kaganowicz z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dn. 28 lutego 1931 r.

R. H. B XLIII 6351: „Biura Sprzedaży Materiałów Hydraulicznych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Stanisławowi Braunsteinowi i Marcinowi Rosenbergowi, obydwom z Warszawy, udzielono prokury z prawem podpisywania każdego z nich łącznie z jednym z członków zarządu.

R. H. B XLIV 6352: „Towarzystwo „Tower” w Warszawie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Likwidatorem mianowany został Stanisław-Teofil-Antoni Ostrowski, zastępcą jego Janina-Eugenia Ostrowska, oboje z Warszawy. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 31 stycznia 1931 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XLIV 6365: „Restauracja Gdańska, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Henrykowi Wolffowi z Warszawy udzielono samodzielnej prokury.

R. H. B XLIV 6397: „Confidentia Biuro Informacyjne Połączonych Organizacji Gospodarczych i Banków w Warszawie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Antoniemu Mayzłowi i Jerzemu Kwiatkowskiemu, obydwom z Warszawy, udzielono prokury z prawem podpisywania każdego z nich łącznie z jednym z zarządców.

R. H. B XLV 6493: „Sesam, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Kapitał zakładowy zł 24.000, podzielony na 240 udziałów po zł 100 każdy, całkowicie wpłaconych.

R. H. B XLV 6498: „Teda” Towarzystwo Eksploatacji Taksówek, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorem mianowany został Zainwel Lis z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 31 grudnia 1930 r. spółka postawiona została w stan likwidacji.

R. H. B XLV 6514: „Kino dla Wszystkich, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Zarządcami obecnie są: Alfred Niemirski, dr. Henryk Gleisner, Stanisław Zagrodziński, Ina Łabędziowa z Warszawy z ramienia Polskiego Związku Przemysłowców Filmowych, i Henryk Finkelsztejn z Warszawy. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 5 listopada 1930 r. za nr. 4902.

R. H. B XLV 6585: „Klesowski Przemysł Granitowy, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Robert Schnee z zarządu wystąpił. Na członka zarządu wybrany został Roman Badior z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 23 lutego 1931 r.

R. H. B XLVI 6640: „Wytwórnia Wyrobów Tkackich inż. Witold Izdebski i S-ka „Iwis”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Hieronim Wyczółkowski z zarządu wystąpił. Na członka zarządu wybrany został Feliks Bogatko z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 5 marca 1931 r.

R. H. B XLVI 6660: „Biuro Sprzedaży Wyrobów Fabryk Jutowych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Ludwikowi Markowiczowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z zarządcą lub z jednym z prokurentów.

R. H. B XXVI 4398 (B XXXIII 5187): „Fanamet Films Biuro Wynajmu, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Otwarto Oddziały w Poznaniu i Katowicach. Karol-Juljusz Fritzsche przestał być zarządcą. Na zarządcę wybrany został Phil Kaufman z Berlina.

R. H. B XLVII 6724: „General Motors Acceptance Corporation” Amerykańska Spółka Akceptacyjna General-Motors, Spółka Akcyjna”. Petrowi Chvamy, przedstawicielowi spółki w Państwie Polskim, udzielone zostało pełnomocnictwo, poświadczone przez H. P. Reynolds'a, notariusza w New-Yorku dnia 25 listopada 1930 r., na czas do dnia 30 czerwca 1932 r.

R. H. B XLIX 7038: „Zakłady Przemysłowe „Delfin”. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się przy ul. Wolskiej 169. Zarządcami obecnie są: Józef Cezary Sławski, Witold Andruszkiewicz, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czek, pełnomocnictwa, akty notarialne i hipoteczne, oraz wszelkiego rodzaju zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru przekazów pieniężnych, przesyłek i dokumentów podpisuje jeden z zarządców. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 20 stycznia 1931 r. za nr. 275.

R. H. B L 7145: „Projektowanie i Budowa Wnetrz „Ox”. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Chwalisław Kopeć Jerzy Grabowski, obaj z Warszawy, Stefan Nelken z Milanówka, pow. błońskiego. Wszelkie zobowiązania, umowy, akty urzędowe, weksle, czek, indosy, pełnomocnictwa i prokury podpisują dwaj zarządcy łącznie. Prokura Stefana Nelkena ustafa. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Gackim w Warszawie dnia 25 lutego 1931 r. za nr. 381.

R. H. B L 7149: „Spółka dla Handlu Towarami Włóknistymi „Primavera”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Członek Zarządu Aleksander Koch upoważniony został do samodzielnego zastępowania spółki wobec władz i osób i do samodzielnego podpisywania wszelkiego rodzaju zobowiązań, nie wyłączając czynności hipotecznych. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Gackim w Warszawie dnia 5 lutego 1931 r. za nr. 249.

R. H. B L 7191: „Centralne Biuro Sprzedaży Wyrobów Polskich Fabryk Obuwia Gumowego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Otwarto Oddziały w Warszawie, Łodzi, Wilnie, Baranowiczach Równem, Krakowie, Iwowie, Białymstoku, Poznaniu i Grudziądzu. Henrykowi Seniorowi, Aronowi Romanowskiemu i Leonowi Pakszwerowi, wszystkim z Warszawy, udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie: sola weksli, akceptów na wekslach ciągnionych, umów i zobowiązań, tudzież pełnomocnictw handlowych i innych z dwoma zarządcami lub ich zastępcami, czeków i żyr na wekslach z jednym zarządcą lub zastępcą, korespondencji zwyczajnej, niezawierającej zobowiązań, z jednym zarządcą, lub z jednym zastępcą lub z jednym prokurentem. W żadnym z wymienionych wypadków Leon Pakszwer nie ma prawa podpisywania ani z zarządcą Abrahamem Sobolewiczem, ani z jego zastępcami Sawielim Rozen-cwiegiem i Izaakiem Schiffem.

R. H. B L 7202: „Kino Filharmonia, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Helenie Rozenfeldowej i Zygmuntovi Grabczewskiemu, obojgu z Warszawy,

udzielono prokury z prawem podpisywania we dwoje łącznie.

R. H. B XXXVI 5471: „Polski Bank Przemysłowy, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Zastępca dyrektora Szymon Idzikowski zmarł. Rudolf Peschel przestał być zastępcą dyrektora. Józefowi Buczyńskiemu udzielono prokury dla Oddziału w Łodzi.

R. H. B XLV 6564: „Towarzystwo Parcelacyjno-Budowlane „Tereny”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Żorawiej 33.

R. H. B XIX 3516: „L. Urynowski, E. Wiśniewski i B-cia Silberman, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 22 września 1927 r. za nr. 4947, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XXI 3799: „Piekarnia Amerykańska, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Kapitał zakładowy wynosi obecnie zł 14.000, podzielonych na 28 udziałów, całkowicie wpłaconych. Na Walnym Zgromadzeniu wspólników w dniu 15 września 1926 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: Mikołaj Genzel, Stanisław Emler, obaj z Warszawy. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, umowy, akty notarialne, pełnomocnictwa i prokury podpisują obaj zarządcy łącznie pod stemplem firmy. Podwyższenie kapitału zakładowego o zł 4.000, czyli łącznie do sumy zł 14.000, nastąpiło na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 24 kwietnia 1926 r. za nr. 1408.

R. H. B XXI 3810: „Towarzystwo Handlowe „Odeon”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 19 lutego 1931 r. spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XXI 3814: „Towarzystwo Wydawnicze „Polska Zbrojna”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Polska Zjednoczona, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 17 marca 1927 r. za nr. 613. Wpis powyższy w dniu 14 listopada 1927 r. uzupełniony został dopełnieniem: Firma brzmi: „Towarzystwo Wydawnicze Polska Zjednoczona, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Zofia Ostrowska przestała być zarządczynią. Zarządca Remigjusz Kwiatkowski z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 15 października 1927 r. za nr. 5268.

R. H. B XXI 3853: „Krajowe Towarzystwo Budowlane „Katebe”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Otwarto Oddział w Gdyni. Prokura Szymona Gabaja ustala.

R. H. B XXIV 4182: „Enhafilm”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Przedsiębiorstwa „Teatr Nowy”, „Kino Pan” i „Kino Corso” zostały zlikwidowane. Prokura Emila Katza ustala.

R. H. B XXVI 4414: „Diabolo-Separator”. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Oddziały w Krakowie i Brześciu n/Bugiem zostały zlikwidowane. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Krak.-Przedm. 58. Prokury Norberta Friesa za Oddział w Krakowie i Bernarda Eychnera za Oddział w Brześciu n/Bugiem ustala.

R. H. B XXVII 4508: „Stoleczne Towarzystwo Opalowe, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorami są: Edward Popielec, Izrael Marjampol, obaj z Warszawy. Firmę spółki pod jej stemplem z dodatkiem „w likwidacji” podpisują obaj likwidatorzy łącznie. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 11 czerwca 1930 r. za nr. 3621, spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXVII 4546: „Bracia Bühler, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Celem spółki jest prowadzenie biura techniczno-handlowego dla wykonywania instalacji młynów zbożowych, elewatorów i spichrzy, urządzeń transportowych, fabryk czekolady, cementowni i innych, jak również dostawa oraz produkowanie w kraju maszyn i urządzeń potrzebnych dla tych przemysłów i innych. Zarządca Friedrich Lübke upoważniony jest do samodzielnego przedsięwzięcia wszelkich czynności, odnoszących się do wszelkiego rodzaju wpisów hipotecznych, dokonanych na rzecz spółki, do wykreślenia takich wpisów, do ustępowania pierwszeństwa i do ich cedowania, jak również do nabywania ważnie dla firmy wszelkiego rodzaju praw hipotecznych. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 28 lutego 1931 r.

R. H. B XXVII 4547: „Francuska Spółka Akcyjna Compagnie Internationale de Navigation Aérienne, Międzynarodowe Towarzystwo Żegluga Powietrznej”. Dyrektor Oddziału Warszawskiego Ernest de Renty działa obecnie w granicach pełnomocnictwa, wydane mu na czas do dnia 31 grudnia 1931 r. i zeznanego w Paryżu dnia 1 stycznia 1931 r.

R. H. B XXVII 4563: „Towarzystwo Akcyjne Warszawskich Dróg Żelaznych Dojazdowych” w Warszawie. Wiktorowi Lagasse de Locht'owi, Oskarowi Louis'owi, Henrykowi Sarolea'owi, Janowi Bar'owi, Edgardowi de Jonche'owi, Ademarowi Dothee i Józefowi Mathieu, wszystkim z Warszawy, udzielono łącznej prokury. Prokurenci upoważnieni są do podpisywania łącznie z jednym członkiem zarządu, obywatelem polskim, zleceń gotówkowych z rachunku Towarzystwa Warszawskich Dróg Żelaznych Dojazdowych, z rachunku administracji w Powszechnym Banku Kredytowym lub innym banku. Wpis powyższy w dniu 17 marca 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 21.100.160, podzielonych na 65.938 akcji, całkowicie wpłaconych. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zezwolenia na powiększenie kapitału zakładowego o zł 693.760, czyli do zł 21.100.160, drogą przeniesienia do kapitału zakładowego zł 572.000 z zysków za 1927 rok operacyjny i zł 121.760 z rezerwy na powiększenie nominalnej wartości akcji, według bilansu brutto na dzień 1 lipca 1928 r., opublikowane zostało w Nr. 49 „Monitora Polskiego” z dnia 28 lutego 1930 r.

R. H. B XXVII 4572: „Syndykat Finansowo - Handlowy i Realizacji Wierzytelności „Sfinreal”. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorami są: Józef Kaczkowski, Józef Halberthal, Ludwik Roehr i Władysław Welt, wszyscy z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 18 grudnia 1927 r. spółka postawiona została w stan likwidacji.

R. H. B XXIX 4763: „Fabryka Zamków Bracia Szulman i W. Szulmań, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Komisję Likwidacyjną stanowią: Albert Szulman i Wolf vel Władysław Szulmań, obaj z Warszawy. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 20 września 1929 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXIX 4785: „Towarzystwo Żegluga Parowej Nelson Ltd.” w Londynie. Agentura w Warszawie. Likwidatorem mianowany został Henryk Finkelstein z Warszawy, który podpisuje firmę pod jej stemplem z dodatkiem „w likwidacji”. Agentura w Polsce znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXX 4834: „Galicyjska Fabryka Papieru, Spółka Akcyjna, przedtem Bracia Fiałkowscy” w Warszawie. Leon Stochlic i Markus Weiss przestali być członkami Rady Zawiadawczej. Markus Weiss przestał być dyrektorem zarządzającym. Na członków Rady Zawiadawczej wybrany został Aleksander Kielki z Warszawy. Dyrektorem zarządzającym mianowany został dr. Hugo Kapper z prawem samodzielnego zastępowania spółki wobec władz i osób i podpisywania firmy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 8 listopada 1930 r. i protokołu posiedzenia Rady z dnia 2 grudnia 1930 r.

R. H. B XXX 4873: „Zakłady Graficzne B. Pardecki i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Żelaznej 56. Zarządca Bolesław Kempczyński zmarł. Na zaradcę wybrany został Stanisław Dąbkiewicz z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 2 stycznia 1931 r.

R. H. B XXXII 5071: „Krajowe Towarzystwo Elektrotechniczne, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Oddział w Inowrocławiu został zlikwidowany.

R. H. B XXXII 5095: „Spółka dla Wyrobu i Sprzedaży Narzędzi Przeciwożarowych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Polski Knock-Out, Spółka dla Wyrobu i Sprzedaży Narzędzi Przeciwożarowych. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Paszkowskim w Warszawie dnia 30 stycznia 1931 r. za nr. 241.

R. H. B XXXIII 5114: „Fabryka Wyrobów Izolacyjnych „Enperit”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Breitkopf, kuratorem zaś adwokat Leon Abramski z Warszawy. Na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 15 marca 1929 r. spółce ogłoszona została upadłość.

R. H. B XXXIII 5108: „Wytwórnia Karoserji i Warsztaty Samochodowe „Autopol”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorem mianowany został Lew Szpigiel z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 15 stycznia 1931 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXXIII 5138: „Wielkopolski Przemysł Drzewny, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 grudnia 1930 r. postępowanie zapobiegawcze upadłości zostało umorzone.

R. H. B XXXIII 5139: „Polska Fabryka Lakierów J. C. Koch Warszawa — Rīga, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Lotharowi Barenfeldowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z zaradców.

R. H. B XXXIII 5192: „Rolis, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Ludwik Rosenbaum, Dawid-Lejb Gielczyński, obaj z Warszawy. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 23 stycznia 1931 r. za nr. 199.

R. H. B XXXIV 5213: „Wydział Handlowo-Przemysłowy Polskiego Zjednoczenia Gospodarczego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 20 lutego 1931 r. likwidacja spółki została ukończona.

R. H. B XXXVI 5379: „Przemysł Drzewny „Na'ebor”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Lejb Lewin z Warszawy, Nathan Rawraway z Królewca, Nathan Naifthal z Memel. Weksle czekci, żyra, wszelkiego rodzaju umowy, pełnomocnictwa i akty podpisują dwaj zarządcy łącznie. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Zaborowskim w Warszawie dnia 18 marca 1931 r. za nr. 392.

R. H. B XXXVI 5421: „Elibor, Spółka Akcyjna Handlowo-Przemysłowa L. J. Borkowski” w Warszawie. Ustały prokury: Karola Meyera za Oddział w Gdańsku, Stefana Borkowskiego za Oddział w Lublinie i Ryszarda Dontena za Oddział w Poznaniu. Stefanowi Chranowskiemu z Lublina udzielono łącznej prokury.

R. H. B XXXVI 5445: „Fabryka Makaronu Włoskiego Premiato Pastificio Rens, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Szymon Szpiro przestał być zarządcą. Weksle, żyra i czekci podpisują obaj zarządcy łącznie lub jeden zarządca łącznie z prokurentem. Umowy, wszelkie zobowiązania (za wyłączeniem wekslowych, o których mowa wyżej), pełnomocnictwa, akty notarialne i hipoteczne, korespondencję, pokwitowania z odbioru kwot pieniężnych i wszelkiego rodzaju korespondencji podpisuje jeden z zaradców. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 11 marca 1931 r. za nr. 426.

R. H. B XXXVI 5476: „Towarzystwo Eksploatacji Kinematograficznej „Tek”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Kosińskim w Warszawie dnia 9 stycznia 1930 r. za nr. 48, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XXXVII 5519: „Centralne Biuro Polskich Fabryk Gwoździ i Drutu, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Jerzy Brusendorff przestał być likwidatorem.

R. H. B XXXVIII 5620: „Espege”. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorami są: Karol Langzam-Powolski, Teodor Stokowski, obaj z Warszawy. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 12 stycznia 1931 r. spółka postawiona została w stan likwidacji.

R. H. B XXXVIII 5644: „Polski Lloyd, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Ustały prokury Achillesa Moreau za Oddziały w Katowicach i Zebrzydowicach, Wiktora Cemacha za Oddział w Łodzi i Krakowie, Władysława Kunce za Oddział w Poznaniu. Udzielono łącznej prokury dla Oddziału w Krakowie: Gabrielowi Nussbaumowi, dla Oddziału w Zebrzydowicach Jakóbowi Sonne i dla Oddziału w Katowicach Karolowi Proske i Emilowi Keppelerowi.

R. H. B XXXVIII 5732: „Towarzystwo Wymiany Handlowej z Zagranicą, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 5.000, podzielonych na 10 udziałów, całkowicie w gotówiznie wpłacony. Zarządcami obecnie są: Franciszek Sawicki, Sewern-Józef Wolski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra, indosy, traty, czekci, umowy, prokury, pełnomocnictwa, akty urzędowe, wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencje niezawierająca zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, wszelkiej korespondencji i ładunków podpisuje jeden z zaradców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 19 stycznia 1929 r. za nr. 312. Wpis powyższy w dniu 26 lipca 1930 roku uzupełniony został dopełnieniem: Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Długiej 9. Na zaradcę wybrany został Jeremi-Stanisław Kor-

czak - Chodorowski z Warszawy. Weksle, umowy, wszelkie zobowiązania i pełnomocnictwa podpisuje dwóch zarządców łączn. Izaakowi Koszewnikowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z zarządcą Franciszkiem Sawickim lub Sewerynem-Józefem Wolskim. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 13 czerwca 1930 r. za nr. 2564.

R. H. B XXXIX 5740: „Inż. W. Hess, J. Stener, S. Raciborski i S-ka, Artykuły Techniczne, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 17 kwietnia 1930 r. za nr. 1938, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XXXIX 5778: „Opona, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 150.000, podzielonych na 30 udziałów, całkowicie wpłaconych. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 21 września 1929 r. za nr. 5066. Wpis powyższy w dniu 10 marca 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Aleksander Mieszczanowski przestał być zarządcą. Na zarządcę wybrany został Zdzisław Byczkowski z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 15 stycznia 1931 r.

R. H. B XXXIX 5829: „Przemysł Tapetowy „Taft”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Hożej 23.

R. H. B XXXIX 5833: „Mikrotechnika”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Wareckiej 8. Celem spółki jest prowadzenie wytwórni przyrządów szkolnych, narzędzi i maszyn precyzyjnych, spawalni metali oraz warsztatów mechaniczno-samochodowych. Dionizemu Rykaczewskiemu z Warszawy udzielono prokury. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 27 lutego 1931 r.

R. H. B XL 5981: „Zakłady Przemysłowe Wyrobów Stalowych w Dobrzyńwie Fabrycznem, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Mieczysław Kłossowski przestał być zarządcą. Na jego miejsce jako zarządcę powołano Stefana Białowiejskiego z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Nadzwyczajnego Ogólnego Zebrań udziałowców z dnia 15 kwietnia 1929 r.

R. H. B XLI 6040: „Towarzystwo Handlu Papierem Braćia Turkieltaub, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Rachel Zarkowska z zarządu wystąpiła. Do zarządu zostali wybrani: Ber Turkieltaub z Warszawy, Chaim Turkieltaub (nieobecny). Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dn. 12 czerwca 1930 r.

R. H. B XLI 6056: „Fabryka Wyrobów Emaljowanych i Ocvnkowanych „Radom”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Wyrokiem Sadu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 marca 1931 r. Hermanowi Obermüllerowi i Salomonowi Wienerowi, handlującym pod firmą: „Herman Obermüller i S-ka, Dom Agenturowo - Komisowy”, ogłoszona została upadłość.

R. H. B XLII 6257: „Th. Schott, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Markowi Schorowi z Berlina udzielono prokury.

R. H. B I 17 (B LI 7284): „Fabryka Mydeł i Perfum „Warszawskie Laboratorium Chemiczne”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Na Walnem Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 26 marca 1931 r. Zarząd ukonstytuował się w następującej składzie: Stanisław-Jan Majewski, Karol Majewski, Józef Zaborski, Ludomir-Marcin Zasacki, wszyscy z Warszawy, Leszek Majewski z Pruszkowa.

R. H. B 32 (B XLIV 6458): „Towarzystwo Akcyjne Fabryki Cukrów, Kakao i Czekolady Jan Fruziński” w Warszawie. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Władysław Bocquet, zaś nadzorcą sądowym adwokat Adam Dziedzicki z Warszawy. Firmę spółki pod jej stemplem, na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisują dwaj członkowie zarządu łącznie z nadzorcą sądowym. Wyrokiem Sadu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 lutego 1931 r. firmie: „Towarzystwo Akcyjne Fabryki Cukrów, Kakao i Czekolady Jan Fruziński” udzielono odroczenia wypłat do dnia 27 maja 1931 r.

R. H. B I 86 (B XXIX 4713): „Warszawskie Towarzystwo Fabryk Wyrobów Metalowych i Emaljowanych „Wulkan”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Henryk Brun i Jan Zaborski przestali być członkami zarządu. Na członka zarządu wybrany został Franciszek Lilpop z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 6 sierpnia 1929 r.

R. H. B VI 836: „Towarzystwo Akcyjne Fabryki Gumowo-Taśmowej i Wstążkowej Manufaktury Jaeger i Ziegler” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Zakłady Przemysłowe Jaeger i Ziegler, Spółka Akcyjna”. Celem spółki jest wyrób i sprzedaż wszelkiego rodzaju wstążek, tasiem, sznurków, tkanin i tym podobnych, oraz prowadzenie związanych z tem interesów. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie zobowiązania winny być podpisywane przez dwóch członków zarządu. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 32 „Monitora Polskiego” z dnia 10 lutego 1931 r.

R. H. B VI 857 (B XXXVI 5416): „Bank Handlowy w Łodzi, Spółka Akcyjna”. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Otton Eisenbraun, kuratorem zaś adwokat Edward Angerstein z Łodzi i Stefan Sztromajer. Wyrokiem Sadu Okręgowego w Łodzi z dnia 2 kwietnia 1931 r. firmie: „Bank Handlowy w Łodzi, Spółka Akcyjna” ogłoszona została upadłość.

R. H. B VII 1117 (B XIV 6556): „Polskie Zakłady Skody, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Firma brzmi w języku czeskim: „Polskie Skodovy Zavody Akciová Společnost”. W języku francuskim: „Etablissement Skoda de Pologne Société Anonyme”. Celem spółki jest: a) budowa i eksploatacja zakładów dla wyrobu samochodów i aeroplanów, motorów i wszelkich innych maszyn, oraz środków przewozowych, b) nabywanie, zakładanie, dzierżawienie i sprzedażanie wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych oraz branie udziału w innych spółkach, mających cele pokrewne, c) prowadzenie handlu wyrobami tych zakładów w Polsce i zagranicą, d) urządzenie i eksploataowanie komunikacji samochodowych i lotniczych po uzyskaniu odpowiednich koncesji, e) finansowanie wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw samochodowych i lotniczych, f) prowadzenie wszelkiego rodzaju studiów technicznych i gospodarczych, związanych z celem przedsiębiorstwa, oraz robót budowlanych na rachunek własny lub osób trzecich, g) nabywanie, wynajmowanie, wypuszczanie w dzierżawę i sprzedawanie nieruchomości miejskich i ziemskich, służących dla celów spółki i wszelkiego rodzaju majątku ruchomego, h) przymywanie przedstawicielstw innych przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych i powierzanie im przedstawicielstw, i) uzyskiwanie koncesji, eksploataowanie ich na warunkach w nich wskazanych. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Do składania oświadczeń i podpisywania w imieniu spółki wystarczy współdziałanie dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 49 „Monitora Polskiego” z dnia 2 marca 1931 r.

R. H. B VII 1204 (B XXXI 4957): „Fabryka Odzieży „Vestis”, Spółka Akcyjna”. Komisję Likwidacyjną stanowią: Józef Karśnicki, Witold Borkowski, Wacław Rembertowicz, wszyscy z Warszawy. Firmę spółki pod jej stemplem z dodatkami „w likwidacji” podpisują dwaj członkowie Komisji Likwidacyjnej. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 30 maja 1930 r., spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B IX 1802: „Restauracja Express, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Członek Zarządu Jan Kondracki zmarł. Na członka zarządu wybrany został Mieczysław Neuman z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 29 kwietnia 1930 r.

R. H. B X 2127: „Kąpiele na Wielkim Morzu Jastrzębie Góry „Jastgór”, Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Kolejowej, 57. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 15 czerwca 1930 r. Zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: Emil Landsberg, Stanisław Szymanski, generał Kazimierz Sosnkowski, wszyscy z Warszawy, Karol Klukowski ze Starachowic, Tadeusz Kolasinski ze Skarżyska.

R. H. B XI 2317 (B XXXII 5063): „Restauracja przy Hotelach „Brühl” — „Bristol”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 2 marca 1931 r. Zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: członkowie: Prezes Adam Ambrożyk, wiceprezes Józef Jabłonowski, wiceprezes Józef Usayda, Kazimierz Wróblewski, Roman Otorowski, Zastępcy: Karol Głogowski, Romuald Marjanski, wszyscy z Warszawy.

R. H. B XVII 3249: „Pierwsza Krajowa Fabryka Obsadek do Pior Stalowych i Wyrobów Galanteryjno-Metalowych „Kopernikus” w Warszawie”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Firma brzmi: „Pierwsza Krajowa Fabryka Obsadek do Pior Stalowych i Wyrobów Galanteryjno-Metalowych „Copernicus” w Warszawie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Homackie 6,8. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jurkiewiczem w Warszawie dnia 30 września 1930 r. za nr. 1544.

R. H. B XXII 3941: „Golfin”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Menachem Goldspiner przestał być zarządcą. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Zborowskim w Warszawie dnia 23 sierpnia 1925 r. za nr. 1577.

R. H. B XXII 3951: „Exportarbor” Towarzystwo Eksploatacji i Eksportu Drzewa, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Wszelkie zobowiązania, umowy, akty, kontrakty, pełnomocnictwa, prokury, weksle, czeki, żyra, przekazy podpisują dwaj którykolwiek zarządcy łącznie. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 25 lutego 1929 r. za nr. 904.

R. H. B XXVIII 4672: „Towarzystwo Filmowe „Heros” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 marca 1931 r. odroczenie wypłat przedłużone zostało do dnia 15 czerwca 1931 r.

R. H. B XXXI 4956: „Zakłady Pakownicze, Rozlewnia i Wytwórnia Artykułów Spożywczych „Pezepe”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się przy ul. Pawiej 66. Wpis powyższy w dniu 24 maja 1929 r. uzupełniony został dopełnieniem: Likwidatorem jest Izidor Landau z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 23 kwietnia 1929 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXXIII 5111 (B XLVIII 6926): „Icar” Biuro Informacyjno-Komisowe dla Podróżujących, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Majer Szulim vel Marek Bajer z Warszawy jako jedyny zarządcą zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 24 kwietnia 1924 r. za nr. 2008.

R. H. B XXXIII 5156: „Skład Kryształów i Porcelany B-cia Osinscy, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Feuks-Antoni Osinski z Warszawy, jako jedyny zarządcą zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 22 października 1930 r. za r. 4846.

R. H. B XXXV 5318: „Film-Service, Laboratorium Kinematograficzne, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Sliwskim w Warszawie dnia 21 czerwca 1930 r. za nr. 136, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XXXVI 5396: „Spółka Wydawnicza Drzewna, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Adamowi Łada-Bienkowskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu. Wpis powyższy w dniu 19 marca 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Siedziba spółki mieści się przy ul. Nowy-Swiat 27, m. 3. Prokura Adama Łady-Bienkowskiego usiłała. Wpis powyższy w dniu 25 kwietnia 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Antoni Doerman przestał być zarządcą. Na zarządcę wybrany został Aleksander Dąbrowski z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 28 lutego 1929 r.

R. H. B XXXVI 5404: „Ara” Atelier Reklamy Artystycznej, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się przy ul. Przeskok 4 (mieszkanie adw. Jana Falla). Likwidatorem jest adwokat Jan Fall z Warszawy. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 29 marca 1930 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXXVI 5419: „Stanwoli”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Łuckiej 18.

R. H. B XXXVI 5428: „Polska Spółka Wydawnictw Informacyjnych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Celem spółki jest wydawanie wszelkich wydawnictw informacyjnych we wszystkich językach, a w szczególności wydawnictwa informacyjnego pod nazwą: „Rocznik Polskiego Przemysłu i Handlu”. Kapitał zakładowy podzielony na 75 udziałów. Zarządcami obecnie są: Teodor Szober, dr. Wojciech Gottlieb, obaj z Warszawy, Kazimierz Gubrynowicz ze Lwowa. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, akty, zobowiązania, weksle, rewersy, żyra na wekslach, pełnomocnictwa prokury i czeki podpisują dwaj zarządcy łącznie. Wszelkie inne dokumenty niezawierające zobowiązań podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kłażdzone pod stemplem firmy. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Massalskim w Warszawie dnia 10 marca 1931 r. za nr. 431.

R. H. B XXXVII 5484: „Technika Rzemieślnicza „Technem”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Otwarto Oddział w Białymstoku.

R. H. B XXXVII 5562: „Elektrowytwórnia”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorami są: Jakób Ajzenberg, Jankiel vel Jakób Wypłosz, obaj

z Warszawy. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 14 marca 1931 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXXVII 5577: „Przemysł Precyzyjno-Optyczny „Pepeo”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Stanisław Breitkopf, kuratorem zaś adwokat Leon Wojecki z Warszawy, który obecnie jest syndykiem tymczasowym. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 lutego 1931 r. firmie: „Przemysł Precyzyjno-Optyczny „Pepeo”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” ogłoszona została upadłość.

R. H. B XXXVIII 5614: „Zakłady Przemysłowe „Tarczyn”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Inż. Edward Szałas z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 20 marca 1931 r.

R. H. B XXXVIII 5646: „Rex”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie z dnia 17 listopada 1928 r. za nr. 3007, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XXXVIII 5691: „Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe Tartak Posadzkarnia „Tarpos”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Wierciński, kuratorem zaś adwokat Tadeusz Łabanowski z Warszawy, który obecnie jest syndykiem tymczasowym. Henryk Grynhaus zrzekł się prokury. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 marca 1931 r. firmie: „Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe Tartak Posadzkarnia „Tarpos” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” ogłoszona została upadłość.

R. H. B XXXVIII 5693: „Slipmaterial”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 80.000, podzielony na 80 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Podwyższenie kapitału zakładowego o zł 70.000 nastąpiło na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 14 stycznia 1931 r. za nr. 165.

R. H. B XXXIX 5840: „Fabryka Gilz „Syrena”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 81.000, podzielonych na 162 udziały, całkowicie wpłacone. Chaim Rotfeld przestał być zarządcą. Wszelkie zobowiązania, umowy, wekśle, czek, żyra podpisują dwaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, rachunki, pokwitowania z odbioru pieniędzy i wszelkich przesyłek oraz plenipotencje sądowe podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Grymińskim w Warszawie dnia 16 stycznia 1929 r. za nr. 133 oraz na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 20 lutego 1929 r.

R. H. B XXXIX 5841: „Przetwory Chemiczne „Skinol”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Bonifratskiej 11/13. Zarządcami obecnie są: Rubin vel Rudolf Kulik, Szlama Kulik, Regina Geszajt, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Zembruskim w Warszawie dnia 13 maja 1930 r. za nr. 523.

R. H. B XL 5930: „Soieries C. M. R., Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Na mocy aktu, zeznanego przed p. o. notariusza Wisznickim w Warszawie dnia 8 kwietnia

1931 r. za nr. 20, całe przedsiębiorstwo z aktywami i pasywami wniesione zostało do spółki pod firmą: „Fabryka i Sprzedaż Jedwabi „Soieries C. M. R.” Spółka Akcyjna”.

R. H. B XLII 6146: „Częstochowska Fabryka Wyrobów Celluloidowych, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: Henryk Kunciewicz, Jerzy Osmołowski, Józef Błęzyński, Hersz-Lejba Breitbord, wszyscy z Warszawy, Marja Kasinowska z majątku Kobylin, pow. grójeckiego, Witold Sokołowski (nieobecny), Roman Wójcicki (nieobecny). Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 29 maja 1929 r. Wpis powyższy w dniu 9 stycznia 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Jerzy Osmołowski z Zarządu wystąpił. Wpis powyższy w dniu 27 kwietnia 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 10 października 1930 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: prezes Marja Kasinowska z majątku Kobylin, pow. grójeckiego, wiceprezes Stanisław Downarowicz, Roman Wójcicki, Zbigniew Sokołowski, Aleksander Jan Rodkiewicz, Hersz-Lejba Breitbord, wszyscy z Warszawy. Decyzją Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 stycznia 1931 r. upadłość spółki została umorzona.

R. H. B XLII 6170: „Przemysł Leśny „Nasutów”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Ogrodowej 3 w mieszkaniu Kielmana Cukiera. Zarządcami są: Kielman Cukier, Aron-Godel Cukier, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Nabywanie, zbywanie, obciążanie nieruchomości i praw hipotekowanych należy do kompetencji zarządu. Wpisano na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 19 stycznia 1931 r. za nr. 252 i 254.

R. H. B XLIII 6289: „Polsko - Angielskie Towarzystwo Techniczne „Engineering & Mercantile Co., Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Prokura Maurycyego Goldmana ustała. Olałowi Sander-Larsenowi z Warszawy udzielono samodzielnej prokury. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 28 marca 1931 r. za nr. 1483.

R. H. B XLIII 6305: „S. Mikiel i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 5 marca 1931 r. za nr. 962, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zaś z aktywami i pasywami sprzedane zostało Julianowi Wróblewskiemu, który takowe prowadzi jednoosobowo pod firmą: „S. Mikiel i S-ka, właściciel Julian Wróblewski”.

R. H. B XLIV 6398: „Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe Polskie Zakłady Dürrkopp, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Hożej 5 m. 9 w mieszkaniu adwokata Maksymiljana Schönbacha. Likwidatorem mianowany został Maksymiljan Schönbach z Warszawy. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 8 lutego 1930 r. za nr. 660, spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XLV 6564: „Towarzystwo Parcelacyjno-Budowlane „Tereny”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Bernard Szkop przestał być członkiem zarządu. Na członka zarządu wybrany został Henryk Zylber z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 17 lutego 1931 r. Wpis powyższy w dniu 28 kwietnia 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Henryk Zylber i Hejman Zander z zarządu wystąpili. Na członków zarządu zostali wybrani: inż. Janusz Kanelbaum, dr. Rudolf Blumenfeld, obaj z Warszawy. Weksle, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty hipoteczne i notarialne, czek, tudzież pisma z żą-

daniem zwrotu sum z instytucji kredytowych podpisuje bądź jeden członek zarządu samodzielnie, upoważniony do tego przez walne zgromadzenie, bądź którykolwiek z dwaj inni członkowie zarządu łącznie. Walne Zgromadzenie akcjonariuszów upoważniło prezesa zarządu Abrahama L. Sojkę do samodzielnego podpisywania firmy na wekslach, pełnomocnictwach, umowach, kontraktach hipotecznych i notarialnych, czekach, tudzież pismach z żądaniem zwrotu sum z instytucji kredytowych. Uchwałą Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 11 kwietnia 1931 r. zmienione zostały par. 15, 18 i 19 statutu spółki.

R. H. B XLV 6597: „Łazowskie Zakłady Ceramiczne, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Twardej 21 m. 6. Decyzją Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 31 stycznia 1931 r. zarządzono zostało otwarcie postępowania układowego firmy: „Łazowskie Zakłady Ceramiczne. Spółka Akcyjna” z jej wierzytelami.

R. H. B XLVI 6651: „Towarzystwo Agenturowo - Komisowe „Utilis”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Zrzeszenie Komisowo-Towarowe Kupców Polskich „Utilis”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Kapitał zakładowy zł 45 000, podzielony na 90 udziałów. Na poczet kapitału zakładowego wpłacono zł 22.500, pozostałe zł 22.500 winny być wpłacone do dnia 21 lipca 1931 r. Zarządcami są: Stanisław Waligórski, Bolesław Veltuzen, Aleksander Neuman. Zastępcy: Franciszek Maciejowski, Dawid Sadowski, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Korespondencję zawierającą zobowiązania, akcepty, czeki, indosy na wekslach i czekach, umowy, akty urzędowe, pełnomocnictwa, prokury i wogóle wszelkie zobowiązania podpisuje Aleksander Neuman łącznie z jednym z pozostałych zarządców lub ich zastępców. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, rachunki, pokwitowania z odbioru należności, towarów, ładunków, przekazów pieniężnych, podpisuje jeden z zarządców lub jeden z zastępców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Termin trwania spółki określony został na czas do dnia 21 marca 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci wystąpienia ze spółki. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 21 marca 1931 r. za nr. 507.

R. H. B XLVII 6737: „Polgum” Wspólnota Interesów Fabryk Obuwia Gumowego w Polsce, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Firma obecnie brzmi: „Polgum” Centralne Biuro Sprzedaży Przemysłu Gumowego w Polsce, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Oddziały w Warszawie, Wilnie, Baranowiczach, Białymstoku, Kielcach, Równem, Grodnie, Lwowie, Krakowie, Poznaniu, Grudziądzu, Katowicach i Gdańsku. Celem spółki jest objęcie reprezentacji i sprzedaży komisowej wyrobów następujących fabryk obuwia gumowego w Polsce: a) „Pepege” Polski Przemysł Gumowy, Towarzystwo Akcyjne w Grudziądzu”, b) „Angielsko - Szwedzko - Polski Przemysł Gumowy „Gentleman”, Spółka Akcyjna w Łodzi”, c) „Towarzystwo Akcyjne Wyrobów Welnianych i Gumowych F. W. Schweikerta w Łodzi”, d) „Wudeta”, Małopolskie Zakłady Gumowe w Krośnie wł. Wurzel i Daar”, e) „Przemysł Gumowy „Ardal”, Spółka Akcyjna w Lidzie”. Kapitał zakładowy podwyższony został o zł 180.000 i wynosi obecnie zł 200.000, podzielonych na 10.000 udziałów. Na poczet kapitału zakładowego wpłacono zł 65.000, pozostałe zł 135.000 winny być wpłacone do dnia 20 sierpnia 1930 r. Zarządcami są: Prezes zarządu Samuel Halperin z Grudziądza, inż. Edmund Trepka, Henryk Senior, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, umowy, zobowiązania i pełnomocnictwa podpisują dwaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z prokurentem. Zwyczajną korespondencję podpisują dwaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z prokurentem lub też dwaj prokurenci łącznie. Pokwi-

towania z odbioru wszelkiej korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, i przesyłek podpisuje jeden z zarządców lub prokurentów samodzielnie. Fajtelowi Halperinowi z Grudziądza, Chiłowi Zajde, Aronowi Romanowskiemu, obydwom z Warszawy, udzielono łącznej prokury. Czas trwania spółki przedłużony został do dnia 31 stycznia 1933 r. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Ewert-Krzemienieńskim w Gdyni dnia 20 lipca 1930 r. za nr. 899. Wpis powyższy w dniu 13 kwietnia 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Marszałkowskiej 136. Likwidatorem mianowany został Henryk Senior z Warszawy, który zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem z dodatkiem „w likwidacji”. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Romanem w Warszawie dnia 21 lutego 1931 r. za nr. 383, spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XLVII 6828: „Kino-Teatry Warszawskie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 6 października 1930 r. za nr. 1607, należące do spółki przedsiębiorstwo kinematograficzne w Warszawie przy ul. Wolskiej 14 oddane zostało w dzierżawę Felicji i Jakóbowi małżonkom Goldman na czas do dnia 15 października 1931 r. Małżonkowie Goldman prowadzą wydzierżawione przedsiębiorstwo pod firmą: „Kino-Teatr „Roxy” małżonkowie Goldman”.

R. H. B XLVIII 6869: „Łódzki Bank Depozytowy, Spółka Akcyjna”. Dr Mateusz Hindes z Warszawy mianowany został wicedyrektorem Banku Oddziału w Warszawie z prawem łącznego podpisu za ten Oddział.

R. H. B XLVIII 6932: „Wytwórnia Aparatów Projekcyjnych oraz Przeroczy Filmowych Henry F. Mins i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Polnej 74.

R. H. B XLIX 6973: „Zjednoczony Bank Ziemiański, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Oddziały Banku w Rawie Mazowieckiej i we Włoszczowej zwinęto. Przestali być dyrektorami Oddziałów: Miejskiego w Warszawie Franciszek Nowicki. W Siedlcach Stanisław Matecz. W Rawie Mazowieckiej: Paweł Najnis. We Włoszczowej: Władysław Naruszkiewicz. Dyrektorami Oddziałów mianowani zostali: w Siedlcach Paweł Najnis. W Mławie: Artur Pieńkiewicz dotychczasowy prokurent tegoż Oddziału. Stanisławowi Borycie, dyrektorowi Oddziału w Ciechanowie, cofnięto prawo podpisu za Oddział w Mławie. Zygmunt Różański prokurent Oddziału w Ciechanowie zmarł. Ustała prokura: w Centrali Jana Ostrowskiego. W Rawie Mazowieckiej Wacława Kamienieckiego i Władysława Peruna. We Włoszczowej Adama Poniewierskiego. W Częstochowie Leona Dubiela. Udzielono prokury dla Oddziału w Ciechanowie Adeji Krzeszowskiej Władysławowi Naruszkiewiczowi. Władysław Naruszkiewicz ma prawo podpisu za Agenturę w Przasnyszu.

R. H. B XLIX 7005: „Uniwersalny Magazyn Medyczny, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Królewskiej 18

R. H. B XLIX 7023: „Staniofol” Pierwsza Polska Fabryka Staniofol, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Ignacy Szipinak, Noech Fajerstein, Chaim-Abram vel Henryk Fajerstein, wszyscy z Warszawy. Weksle, żyra na nich, umowy, czeki, prokury, plenipotencje i wogóle wszelkie zobowiązania podpisuje Ignacy Szipinak łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Sprawy sądowe i administracyjne z prawem substytucji ma prawo prowadzić każdy z zarządców samodzielnie. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 20 marca 1931 r. za nr. 498.

R. H. B XLIX 7067: „Fabryka Octu K. Wiland i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 20 marca 1931 r. za nr. 1082, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XLIX 7074: „Braffer”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Dodatkowo na zarządcę wybrany został Leopold Hamburger z Warszawy. Weksle własne, akcepty i kontrakty podpisuje Zygmunt Wrzak lub Leopold Hamburger łącznie z jednym z pozostałych zarządców lub prokurentem. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 12 marca 1931 r.

R. H. B XLIX 7093: „Polsko-Szwajcarski Przemysł Leśny, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Jerozolimskiej 20 w lokalu Polskiej Spółki Powierniczej, S. A. Julianowi Urbanowskiemu, Eugeniuszowi Metzlerowi, obydwom w Solotwinie, pow. Bohorodzki, wojew. stanisławowski, i Mieczysławowi Drohockiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania każdego z nich łącznie z jednym z członków zarządu.

R. H. B L 7136: „Towarzystwo Budowlano-Eksploatacyjne, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: inż. Leonid Kaganowicz, Mieczysław Tatar, obaj z Warszawy. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 18 marca 1931 r. za nr. 1198.

R. H. B L 7138: „Towarzystwo Fundamentowe „Raymond” inż. Edward Romański, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Otwarto Oddział w Gdyni.

R. H. B L 7179: „Sprzedaż i Kupno Materiałów Opalowo-Budowlanych „Wrzos”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Grójcu, Poczta 1. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 23 marca 1931 r. za nr. 724, przedsiębiorstwo przeszło na wyłączną własność Marty Słwińskiej, która takowe prowadzi nadal jednoosobowo pod firmą: „Sprzedaż i Kupno Materiałów Opalowo-Budowlanych „Wrzos” Marta Słwińska”.

R. H. B I 73: „Łowickie Towarzystwo Akcyjne Przetworów Chemicznych i Nawozów Sztucznych” w Warszawie. Komisję Likwidacyjną obecnie stanowią: Edward Bergson, Zygmunt Toepitz, Leon Gutman, Kazimierz Paulus, Wacław Krzykowski, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 21 marca 1931 r.

R. H. B I 94 (B XXXVIII 5680): „Towarzystwo Akcyjne Kopalń Węgla „Flora” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Towarzystwo Kopalń Węgla „Flora” Spółka Akcyjna”. Celem spółki jest eksploatacja ciał kopalnych, w szczególności węgla kamiennego, zakładania i prowadzenia w tym celu zakładów przemysłowych, jak również handel wydobytymi surowcami i wyrobami własnych zakładów, wreszcie uczestnictwo w tego rodzaju przedsiębiorstwach. Zarząd obecnie stanowią: prezes Piotr Drzewiecki, wiceprezes Alfred Luxemburg, Jan Brzostowski, Feliks Raczkowski, wszyscy z Warszawy, Marjusz Acquie z Paryża, Marcel Acquie. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem podpisują dwaj członkowie zarządu, albo jeden członek zarządu łącznie z prokurentem, albo dwaj prokurenci. Oświadczenia zwrócone do spółki tudzież doręczenia pism mogą być dokonywane przez jednego członka zarządu, również dla odbierania z poczty pieniędzy, posyłek i dokumentów wystarcza podpis jednego z członków zarządu. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr 39, 1928, poz. 383), opublikowane w Nr. 30 i 32 „Monitora Polskiego” z dnia 7 lutego i 10 lutego 1931 r.

R. H. B I 123 (B XLVI 6650): „Be-Te-Ha” Biuro Techniczno-Handlowe i Skład Maszyn, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Prokura Ericha Zimmermana ustala.

R. H. B I 158 (B XLIV 6374): „Towarzystwo Akcyjne Kawczyńskich Zakładów Cegielnianych Kazimierz Granzow” w Warszawie. Stefan Perzyński przestał być członkiem zarządu.

R. H. B II 168: „Spółka Akcyjna Połączonych Krajowych Hodowli Nasion Selskich „Granum” w Warszawie. Piotr Olejnik przestał być członkiem Komisji Likwidacyjnej. Na członka Komisji Likwidacyjnej wybrany został dr. Marceł Kozanski, na zastępcę Witold Kondracki, obaj z Warszawy. Firmę spółki podpisuje dwóch członków Komisji Likwidacyjnej. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 10 kwietnia 1930 r.

R. H. B II 238 (B XLVIII 6882): „Polskie Towarzystwo Elektryczne, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Stanisław Mitraszewski, nadzorcą zaś sądowym adwokat Wacław Minkiewicz z Warszawy. Do zarządzania sprawami spółki nadzór sądowy upoważnił dotychczasowy zarząd oraz dyrektora zarządzającego inż. Włodzimierza Szerputowskiego z tem, że zarząd spółki oraz dyrektor zarządzający działać będą w granicach statutu spółki i że dla ważności wszelkiego rodzaju aktów, umów, pełnomocnictw, zobowiązań, weksli, czeków i wszelkich wogóle dokumentów, sporządzanych i wystawianych przez spółkę, konieczny jest, oprócz podpisów przez statut przewidzianych, podpis nadzorca sądowego. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 26 stycznia 1931 r. spółce: „Polskie Towarzystwo Elektryczne, Spółka Akcyjna” udzielono odroczenia wypłat na czas do dnia 26 kwietnia 1931 r. Wyrokiem tegoż Sądu z dnia 24 kwietnia 1931 r. odroczenie wypłat przedłużone zostało do dnia 26 lipca 1931 r.

R. H. B II 271: „Towarzystwo Akcyjne „Quebracho” Blunck, Dubosc, Renner i Comp.” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Towarzystwo Akcyjne „Quebracho”, Spółka Akcyjna”. Celem spółki jest prowadzenie fabryki ekstraktów i chemikali garbarskich oraz handel powyższymi artykułami na własny i obcy rachunek, jak również komisowo. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Do składania oświadczeń i podpisywania w imieniu spółki niezbędne jest współdziałanie dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Prokura Ludwika Schuppa ustala. Emilowi-Gustawowi-Waldemarowi Lundhalowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z członkiem zarządu Jakóbem Krajemanem lub Władysławem Miszewskim. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39, 1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 13 i 35 „Monitora Polskiego” z dnia 17 stycznia i 13 lutego 1931 r.

R. H. B III 322: „Polskie Zakłady Marconi, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Otwarto sklepy we Lwowie i Łodzi.

R. H. B XIV 415 (B XLII 6179): „Standard-Nobel w Polsce, Spółka Akcyjna”. Prokura Edwarda Reycha ustala.

R. H. B IV 432: „Spółka Akcyjna Polska Składnica Pomocy Szkolnych” w Warszawie. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Jerzy Brussendorff, a nadzorcą sądowym adwokat Stanisław Bielenia. Nadzór sądowy upoważnił członków zarządu Henryka Rygiera i Kazimierę Zarzecką łącznie z nadzorcą sądowym adwokatem Stanisławem Bielenią do prowadzenia interesów spółki. Wszelkie zobowiązania, weksle, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty, akty hipoteczne i notarialne, tudzież żądania zwrotu sum z instytucji kredytowych podpisują: a) pod pieczętą

nadzoru sądowego sędzia komisarz Jerzy Brussendorff lub nadzorca sądowy Stanisław Bielenia, b) pod pieczęcią firmy Henryk Rygiel i Kazimiera Zarzecka członkowie zarządu łącznie z sędzią komisarzem lub z nadzorcą sądowym. Do odebrania pieniędzy z poczty lub innych instytucji i osób oraz posyłek i dokumentów dostateczny jest podpis pod odpowiednią pieczęcią bądź sędziego komisarza, bądź nadzorcę sądowego, bądź jednego członka zarządu łącznie z sędzią komisarzem lub nadzorcą sądowym, bądź osoby upoważnionej do tego przez nadzorcę sądowego. Nadzór sądowy udzielił prokury Edwardowi Olszyńskiemu z prawem podpisywania zobowiązań firmy łącznie z jednym z członków zarządu: Henrykiem Rygiel i Kazimierą Zarzecką, przyczem podpis sędziego komisarza lub nadzorcę sądowego jest obowiązkowy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 marca 1931 r. firmie: „Polska Składnica Pomocy Szkolnych, Spółka Akcyjna” udzielono odroczenia wypłat na okres trzech miesięcy.

R. H. B V 766: „Spółka Skórnicza Szekelin, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorem jest adwokat Bernard Zundelewicz z Warszawy, podpisujący firmę pod jej stemplem z dodatkiem „w likwidacji”. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dylewskim w Warszawie dnia 15 października 1924 r. za nr. 1011, spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B VI 850: „Cegielnia Rościszewo, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządca Michał Folman zmarł, na jego miejsce na zarządcę wybrany został Mozes Folman z Warszawy z taktami uprawnieniami, jakie przysługiwały zmarłemu. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 30 grudnia 1930 r.

R. H. B IX 1586 (B XXXIV 5207): „Polsko-Amerykański Syndykat Przemysłowo - Handlowy, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba Komisji Likwidacyjnej mieści się przy ul. Smolnej 22 (mieszkanie H. Gałczyńskiego). Komisję Likwidacyjną stanowią: Czesław Remiszewski, Ignacy Radziejowski, Ignacy Walawski, wszyscy z Warszawy. Komisja Likwidacyjna w składzie conajmniej dwóch członków upoważniona jest do sprzedaży majątku spółki i wogóle do zupełnej likwidacji interesów. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 19 listopada 1926 r., spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B IX 1904 (B XXXIII 5135): „Polskie Zakłady Siemens, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa elektrotechnicznego w celach fabrykacyjnych i handlowych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i wolnego miasta Gdańska. Zarząd stanowią: Paweł Mackiewicz, Dominik Kibortt, Stefan Peretjatkowicz, wszyscy z Warszawy, Adam Ebenberger ze Lwowa, Robert Hein z Gdańska, Rene Kuhn-Bubna, Leopold Stanzel, obaj z Poznania, Fryderyk Rohde, Karol Wesche, obaj z Katowic. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem podpisują dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem lub dwaj prokurenci łącznie. Odbieranie wszelkich dokumentów, posyłek i korespondencji nie zawierającej zobowiązań wymaga podpisu jednego członka zarządu lub jednego prokurenta. Ustały prokury: Adama Ebenbergera, Dominika Kibortta, Stefana Peretjatkowicza, Roberta Heine, Rene Kuhn-Bubna, Fryderyka Rohde, Karola Wesche, Leopolda Stenzla i Alfreda Straucha. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 11 „Monitora Polskiego” z dnia 15 stycznia 1931 r.

R. H. B X 2074 (B XXII 3888): „Przedsiębiorstwo Wido-wiskowe „Oaza”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Leon Rogiński przestał być zarządcą.

R. H. B XII 2537: „Spółka Akcyjna Przemysłu Korkowe-go Wicander i S-ka” w Warszawie. Postanowienie Ministrów

Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 270 „Monitora Polskiego” z dnia 22 listopada 1930 r.

R. H. B XIII 2613 (B XXXIX 5852): „Fabryka Zyrandoli Elektrycznych A. Marciniak, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: Antoni Marciniak, Joanna Marciniakowa, Celestyn Gawin, Tadeusz Radliński, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie umowy, pełnomocnictwa, weksle, akty hipoteczne i notarialne, tudzież wszelkiego rodzaju zobowiązania spółki winny być podpisywane przez dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Zwykłą korespondencją, pokwitowania z odbioru korespondencji pocztowej, polecanej, pieniężnej, towarów i innego majątku oraz czeki i żądania zwrotu sum podpisuje jeden członek zarządu lub prokurent. Prokura Celestyna Gawina ustała. Wpis powyższy w dniu 27 kwietnia 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Wszelkie umowy, pełnomocnictwa, weksle, akty hipoteczne i notarialne oraz wszelkiego rodzaju zobowiązania winny być podpisywane przez dwóch członków zarządu, lub jednego członka zarządu łącznie z prokurentem, względnie przez jednego członka zarządu, którego do tych czynności upoważni walne zgromadzenie akcjonariuszów. Członek zarządu Antoni Marciniak upoważniony został do samodzielnego podpisywania firmy na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Zmiana par. 33 statutu spółki nastąpiła na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 15 kwietnia 1931 r.

R. H. B XIII 2614: „Spółka Garbarska „Wilsem”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorami są: Isucher-Ber Lindner vel Lindenwajs, Jankiel Wiener, obaj z Warszawy. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Landau w Warszawie dnia 26 czerwca 1930 r. za nr. 796, spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XIII 2667: „Powszechny Bank Kredytowy, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Moniuszki 10. Dyrektorami (kierownikami) Oddziału w Bielsku mianowany został Izidor Kapko, zastępca zaś dyrektora (kierownika) Oskar Bukowski. Firmę Oddziału w Bielsku podpisywać będą łącznie bądź osoby upoważnione do podpisywania za Centralę, bądź dyrektor (kierownik) oddziału w Bielsku łącznie z jego zastępcą, lub też jeden z nich łącznie z jednym z prokurentów oddziału. Gustawowi Weinsaftowi udzielono prokury dla Oddziału w Bielsku. Wpisano na mocy uchwały Rady z dnia 2 maja 1923 r.

R. H. B XVI 3067 (B XXXVII 5584): „Cukrownia Mała Wieś, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: dr. Gustaw Birstein, Eljasz Leszczyński, Ludwik Morgenstern, Naum Rabinowicz, Rafał Szereszowski, Michał Szereszowski, Józef Goldberg, Leon Freidenberg, Kazimierz Majewski, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 20 listopada 1930 r.

R. H. B XVII 3253: „Pierwszy Krajowy Zakład Wrobu Gummy do Wycierania „Guma-Myszka”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 50.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie wpłacony. Podwyższenie kapitału zakładowego nastąpiło na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 15 września 1930 r.

R. H. B XXI 3837: „Warszawska Wytwórnia Wrobów Metalowych „Warmet”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 11 grudnia 1929 r. za nr. 6212, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XXII 3890: „Zrzeszenie Producentów Drożdży, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 9 stycznia 1931 r. czas trwania spółki przedłużony został do dnia 8 listopada 1937 r.

R. H. B XXIII 4113 (B XLIV 6481): „Polsko-Belgijskie Towarzystwo dla Impregnacji Drzewa i Polski Krezonait, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Firma brzmi po francusku: „Société Polono-Belge pour l'Empregnation des Bois et le Cresonaphte Polonais, Société Anonyme”. Celem spółki jest impregnowanie drzewa dla potrzeb kolei, poczty, telegrafu, telefonu i innych instytucji państwowych oraz dla potrzeb przemysłu, handlu i osób prywatnych, jak również handel drzewem. Zarząd obecnie stanowią: Ryszard Jacobini, Józef Giazzer, Antoni Hoppen, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Zobowiązania spółki podpisuje dwóch członków zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z jednym prokurentem. Korespondencję bieżącą, niezawierającą zobowiązań, podpisuje jeden członek zarządu lub jeden prokurent. Mianowanie przez zarząd prokurentów oraz zeznanie aktów notarialnych i hipotecznych, zawierających zobowiązania dla spółki, wymaga uprzedniego zezwolenia Rady Nadzorczej. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 26 „Monitora Polskiego” z dnia 3 lutego 1931 r.

R. H. B XXVI 4412: „Autohom”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Sleszyńskim w Warszawie dnia 30 czerwca 1926 r. za nr. 722, spółka została rozwiązana i przedsięwzięcie zlikwidowane.

R. H. B XXXI 4992: „Auto-Traktor”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Józefowi Górgolewskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z zarządców.

R. H. B XXXI 4997: „Coframeta Polska, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia udziałowców z dnia 3 kwietnia 1931 r., spółka została zlikwidowana.

R. H. B III 328: „Wytwórnia Silników i Warsztaty Mechaniczne Henryk Liefeldt i Stefan Schiffner, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Irenie Rebinie Rykosińskiej z Warszawy, Chłodna 17, udzielono prokury z prawem podpisywania wszelkiego rodzaju zobowiązań łącznie z jednym z zarządców oraz z prawem samodzielnego podpisywania korespondencji bieżącej i pokwitowań z odbioru należności, towarów i korespondencji.

R. H. B I 92 (B LI 7340): „Cukrownia Ciechanów, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Celem spółki jest wyrób i sprzedaż cukru oraz prowadzenie wszelkich przemysłów pokrewnych, w szczególności zaś prowadzenie cukrowni i rafinerii w Ciechanowie. Kapitał zakładowy podzielony na 32.500 akcji. Członek zarządu Stanisław hr. Łubieński zmarł. Na członka zarządu wybrany został Leon hr. Łubieński z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Do składania oświadczeń i podpisywania w imieniu spółki wystarczają podpisy dwóch członków zarządu, względnie podpis jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Do podpisywania korespondencji w imieniu spółki, do odbierania z poczty, kolei żelaznych lub komórek celnymi i t. p. pieniędzy, przesyłek i dokumentów dostateczny jest podpis jednego członka zarządu względnie prokurenta. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 83 „Monitora Polskiego” z dnia 11 kwietnia 1931 r.

R. H. B IV 496 (B LI 7306): „Warszawska Spółka Akcyjna Budowy Parowozów” w Warszawie. Firma brzmi: „Warszawska Spółka Akcyjna Budowy Parowozów—Société Varsoviennne pour la Construction de Locomotives Société Anonyme”. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 73 „Monitora Polskiego” z dnia 30 marca 1931 r.

R. H. B V 690: „Towarzystwo Akcyjne Wyrobu Tasiem Jules Varnhagen” w Warszawie. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 11 lutego 1928 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: członkowie: Władysław Stefański, Jules Varnhagen, Emil Zalcwasser. Zastępcy: Apoloniusz Stefański, Bronisław Stefański, wszyscy z Warszawy. Wpis powyższy w dniu 17 kwietnia 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Według bilansu brutto, sporządzonego na dzień 1 lipca 1928 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 38/1928, poz. 352) i zatwierdzonego uchwałą walnego zgromadzenia akcjonariuszów w dniu 22 grudnia 1928 r., kapitał zakładowy nie uległ zmianie i wynosi zł 125.000.

R. H. B VII 1119 (B XXXV 5283): „Fabryka Sukna w Opatówku, dawniej Fiedlera, Spółka Akcyjna”. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 18 listopada 1930 r. przedsięwzięcie spółki zostało zlikwidowane.

R. H. B XI 2246 (B XXXII 5058): „Fabryka Aparatów Optycznych i Precyzyjnych H. Kolberg i S-ka, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy podzielony na 8.000 akcji. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie akty i umowy, nie wyłączając hipotecznych, a między innymi również weksle, czekki i wszelkie zobowiązania podpisują dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Kwitowanie z odbioru pieniędzy, towarów, korespondencji pieniężnej, wartościowej, polecanej, przekazów, przesyłek i towarów mogą być dokonywane za podpisem jednego członka zarządu lub jednego prokurenta pod stemplem firmy. Wicenzysławowi Koteckiemu z Warszawy udzielono łącznej prokury. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 209 „Monitora Polskiego” z dnia 11 września 1929 r.

R. H. B XIV 2901 (B XLV 6601): „Polskie Towarzystwo dla Handlu Węglem „Węglólok”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Otwarto Oddział w Warszawie przy ul. Ordynackiej 11. Prokury Jerzego Grabowskiego, Stanisława Harlanda i Wincentego Kossakowskiego ustały. Jerzemu Grabowskiemu, Stanisławowi Harlandowi i Wincentemu Kossakowskiemu, wszystkim z Warszawy, udzielono prokury dla Oddziału w Warszawie z prawem podpisywania każdego z nich za ten Oddział łącznie z jednym z członków zarządu bądź dyrektorem zarządzającym, bądź też z jednym z prokurentów Oddziału w Warszawie.

R. H. B XVI 3096 (B XXXIII 5185): „Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe Mieczysław Zagajski, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 1.000.000, podzielony na 10.000 akcji, całkowicie wpłacony. Zarząd stanowią: Mieczysław Zagajski, Czesław Podleski, dr. Paweł Rotmil, Mieczysław Jazowski, inż. Jan Rogowicz, wszyscy z Warszawy. Na mocy postanowienia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu, opublikowanego w Nr. 219 „Monitora Polskiego” z dnia 23 września 1929 r., kapitał zakładowy podwyższony został o zł 820.000, czyli do sumy zł 1.820.000. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie uzgodnienia statutu z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 22 „Monitora Polskiego” z dnia 28 stycznia 1931 r.

R. H. B XIX 3487 (B XL 5967): „Fabryka Wyrobów Galanterijnych „Trocac”, Spółka Akcyjna w Warszawie”. Prokura Akiwy Lejzera Pomeranca ustała.

R. H. B XXIV 4140: „Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „Ignisfil”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Twardej 21, m. 6.

R. H. B XXIV 4178: „Echo, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Feliks Toliński z zarządu wystąpił.

R. H. B XXV 4343: „Dom Handlowy „Metallia”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się przy ul. Srebrnej 9. Prokura Fritza vel Fryderyka Syropa ustała. Stanisławowi Cohnowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z zarządców lub prokurentów.

R. H. B XXVI 4444 (B XL 5991): „Towarzystwo Przedsiębiorstw Górniczych „Tepege”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 1.200.000, podzielony na 7.500 akcji. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zmniejszenia kapitału zakładowego o zł 750.000, czyli do zł 1.200.000, drogą zmniejszenia nominalnej wartości akcji, opublikowane zostało w Nr. 86 „Monitora Polskiego” z dnia 12 kwietnia 1930 r.

R. H. B XXIX 4750: „Bank Przemysłowy Warszawski, Spółka Akcyjna”. Stanisław Zakrzewski przestał być członkiem Komisji Likwidacyjnej. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 31 marca 1930 r.

R. H. B XXXI 4970: „Garbarnia Stołeczna, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Moszek-Wolf vel Maurycy Warzyński, Moszek-Bejnus vel Mozes Szulman, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Prokura Maurycego Warzyńskiego ustała. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 8 sierpnia 1930 r. za nr. 3712. Wpis powyższy w dniu 27 sierpnia 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Zarządcami obecnie są: Moszek-Wolf vel Maurycy Warzyński, Moszek-Bejnus vel Mozes Szulman, Chaim-Wulf Sztajnberger, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra, rewersy, prokury, pełnomocnictwa, akty notarialne i hipoteczne, umowy i wszelkie zobowiązania podpisuje Chaim Wulf Sztajnberger łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Pokwitowania z odbioru wszelkich sum pieniężnych oraz czeki bankowe na podnoszenie sum z rachunków bieżących podpisuje Chaim-Wulf Sztajnberger samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Termin trwania spółki określony został na czas do dnia 31 grudnia 1930 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na miesiąc przed upływem terminu jeden ze wspólników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci rozwiązania spółki. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Różyckim w Piasecznie dnia 20 sierpnia 1930 r. za nr. 1568. Wpis powyższy w dniu 30 kwietnia 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Moszek-Wolf vel Maurycy Warzyński mianowany został dyrektorem zarządzającym z prawem samodzielnego reprezentowania spółki oraz samodzielnego podpisywania firmy na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Różyckim w Piasecznie dnia 15 grudnia 1930 r. za nr. 2274.

R. H. B XXXII 5061: „Towarzystwo Rolniczo-Przemysłowe „Zenopol”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 kwietnia 1931 r. zabezpieczone zostało powództwo cywilne Chila Blatta o unieważnienie uchwał walnego zgromadzenia akcjonariuszów spółki z dnia 3 sierpnia 1930 r. w sprawie przeciwko Abramowi Kaganowi i Stanisławowi Kwinto.

R. H. B XXXIII 5138: „Wielkopolski Przemysł Drzewny, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Władysławowi Rawicz-Szczerbo, Michałowi Kuninowi, Stanisławowi vel Szyi Rosenbaumowi, Izaakowi Don i Józefowi Gelbtuchowi, wszystkim z Warszawy, udzielono prokury z prawem podpisywania we dwóch łącznie. Wpis powyższy w dniu 18 marca 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Witold Prądzyński, nadzorcami sądowymi: adwokat Lucjan Altberg i Edward Zaleski, obaj z Warszawy. Nadzorcy sądowi podpisują firmę pod jej stemplem obaj łącznie lub każdy samodzielnie. Nadzór sądowy upoważnił Benedykta Krygiera do wykonywania czynności, związanych z prowadzeniem interesów firmy w zakresie jej przedsiębiorstwa, do prowadzenia biura oraz dokonywania na zasadzie ustalonych przez nadzorców sądowych cenników i opracowanej instrukcji sprzedaży za gotówkę materiałów leśnych i przetworów wyprodukowanych, z prawem podpisywania odnośnej korespondencji handlowej pod stemplem firmy, wystawiania odnośnych rachunków i pokwitowań z odbioru ceny sprzedażnej w imieniu pozostającej pod nadzorem sądowym firmy, jako też do załatwiania wszelkich spraw w instytucjach skarbowych, administracyjnych, policyjnych i komunalnych. Wszystkie dotychczasowe prokury ustały. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 lutego 1930 r. spółce udzielono odroczenia wypłat do dnia 17 maja 1930 r.

R. H. B XXXV 5352: „Samochód”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 25 sierpnia 1928 r. za nr. 2342, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XXXVI 5471: „Polski Bank Przemysłowy, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Maksymilian Wizel, nadzorcami zaś sądowymi Karol Rybiński oraz adwokat Witold Szulborski, obaj z Warszawy. Każdy z nadzorców sądowych samodzielnie podpisuje firmę spółki pod stemplem nadzoru. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 marca 1931 r. udzielone zostało Polskiemu Bankowi Przemysłowemu, Spółce Akcyjnej z siedzibą główną w Warszawie i Oddziałami w Łodzi, Lwowie, Krakowie, Drohobyczu, Stryju, Krośnie, Gorlicach, Borysławiu oraz Gdyni odroczenia wypłat na przeciąg trzech miesięcy, t. j. do dnia 27 czerwca 1931 r. Wpis powyższy w dniu 13 kwietnia 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Nadzór sądowy upoważnił dr. Jerzego Kwiatkowskiego zastępcę kierownika Oddziału Polskiego Banku Przemysłowego w Warszawie, Maurycego Fłocha i dr. Józefa Petersa do wykonywania poszczególnych czynności, niezbędnych dla prowadzenia miejscowego Oddziału Banku, w szczególności do zawierania wszelkiego rodzaju operacji komisowych, inkasowych, przekazowych, do wynajmowania safów, do wypłacania sum należnych, a wynikających z zobowiązań powstałych po dniu 27 marca 1931 r., jakoteż zobowiązań z tytułów nieobjętych odroczeniem wypłat, a wymienionych w art. 19 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o zapobieganiu upadłości („Dz. Ust. R. P.” Nr. 3/1928, poz. 20), bez prawa zaciągania innych zobowiązań bez uzyskania poprzedniego zezwolenia nadzorców, jakoteż bez prawa zawierania układów z wierzycielami bez takiegoż uprzedniego zezwolenia.

R. H. B XXXVII 5501: „Wytwórnia Win i Miodu „Wino-mil”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się przy ul. Pokornej 2.

R. H. B XXXVIII 5709: „Polskie Towarzystwo Samochodowe „Saint Didier”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 450.000, podzielony na 4 500 akcji, całkowicie wpłacony. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie powiększenia kapitału zakładowego o zł 200.000, czyli do zł 450.000, drogą II emisji 2.000 sztuk nowych akcji, opublikowane zostało w Nr. 42 „Monitora Polskiego” z dnia 20 lutego 1929 r.

R. H. B XXXIX 5799: „Towarzystwo Robót Inżynierskich i Budowlanych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie.

nością" w Warszawie. Medard Downarowicz i Mieczysław Lipowski przestali być zarządcami. Mściławowi Bobieńskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z zarządców. Wpisano na mocy aktu, zeznającego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 23 kwietnia 1929 r. za nr. 2489. Wpis powyższy w dniu 10 września 1929 r. uzupełniony został dopełnieniem: Prokura Mściława Bobieńskiego ustala. Władysławowi Lorentowiczowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z zarządców. Wpis powyższy w dniu 13 kwietnia 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Polnej 64, m. 59.

R. H. B. XLI 6012: „Zjednoczenie Elektrowni Okręgu Radomsko-Kieleckiego, Spółka Akcyjna" w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: Stefan Ossowski, Witold Kazimierz Wierzejski, Mieczysław Mieczysławski, wszyscy z Warszawy, Jan Prot i Stanisław Markiewicz, obaj z Zagórzona. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkiego rodzaju zobowiązania, pełnomocnictwa i akty notarialne winny być podpisywane przez dwóch członków zarządu łącznie lub przez jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Do odbioru z poczty sum pieniężnych, przesyłek i dokumentów wystarcza jeden podpis. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P." Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 38 „Monitora Polskiego" z dnia 17 lutego 1931 r.

R. H. B. XLI 6087: „Dom Henry Bertrand Sprzedaż Jedwabi, Spółka Akcyjna", w Warszawie. Antoniemu Rosenbergowi z Warszawy udzielono samodzielnej prokury.

R. H. B. XLVI 6621: „Polskie Towarzystwo Elektryczne „Asea", Spółka Akcyjna". Prokura Teodora Czerwińskiego ustala. Gosta Gustafsonowi, Hugo Edströmowi i Aleksandrowi Brzuskowi, wszystkim z Warszawy, udzielono prokury z prawem podpisywania we dwóch łącznie lub każdego z nich łącznie z jednym z członków zarządu.

R. H. B. XLVI 6641: „Era" Polskie Zakłady Elektrotechniczne, Spółka Akcyjna we Włochach". Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 1.200.000, podzielony na 12.000 akcji na okaziciela. Na poczet kapitału zakładowego wpłacono zł 1.008.000, pozostałe zł 192.000 winny być wpłacone do dnia 31 grudnia 1931 r. Podwyższenie kapitału zakładowego o zł 300.000, czyli łącznie do zł 1.200.000, drogą wypuszczenia 3.000 sztuk nowych akcji III emisji, nastąpiło na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 20 kwietnia 1931 r. (akt notariusza Jurkiewicza Nr. 598) i w związku z tem zmieniony został par. 7 Statutu.

R. H. B. XLVIII 6859: „Towarzystwo Przemysłowo-Rolne „Staw", Spółka Akcyjna" w Warszawie. Kapitał zakładowy

został całkowicie wpłacony. Na członka zarządu wybrany został Józef Gurewicz z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 29 kwietnia 1931 r.

R. H. B. XLIX 6995: „Liońska Tkalnia Jedwabi, Spółka Akcyjna" w Warszawie. Na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 25 listopada 1930 r. za nr. 3177, 3178, i 3179, dokonane zostało połączenie (fuzja) spółek akcyjnych drogą przeniesienia całego majątku spółki akcyjnej „Liońska Tkalnia Jedwabi, Spółka Akcyjna" z aktywami i pasywami podług bilansu otwarcia na dzień 27 sierpnia 1930 r. na spółkę akcyjną „Tkaniny A. G. B., Spółka Akcyjna" wzamian za 500 sztuk akcji II emisji spółki „Tkaniny A. G. B., Spółka Akcyjna", przeznaczonych do wydania akcjonariuszom spółki „Liońska Tkalnia Jedwabi, Spółka Akcyjna".

R. H. B. XLIX 7090: „Gaz" Fabryki Gazów Przemysłowych, Spółka Akcyjna" w Warszawie. Do czasowego wykonywania czynności członków zarządu delegowani zostali członkowie Rady Nadzorczej dr. Alfred Sznera i inż. Mieczysław Dunin Markiewicz, obaj z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Rady Nadzorczej z dnia 3 stycznia 1931 r.

R. H. B. I 7191: „Centralne Biuro Sprzedaży Wyrobów Polskich Fabryk Obuwia Gumowego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością" w Warszawie. Oddział w Warszawie mieści się przy ul. Leszno 15.

R. H. B. X 2025 (B XXVIII 4621): „Towarzystwo Popierania Wytwórczości Polskiej, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością" w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy Al. Jerozolimskiej 43.

R. H. B. V 687 (B XLIV 6431): „Spółka Akcyjna Hodowli Nasion „Udycz" w dobrach Staszowskich" w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Spółka Akcyjna Hodowli Nasion „Udycz". Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 450.000, podzielony na 3.000 akcji. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Do składania oświadczeń i podpisywania w imieniu spółki upoważnieni są dwaj członkowie zarządu łącznie z prokurentem. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie powiększenia kapitału zakładowego o zł 10.800, czyli do zł 450.000, drogą przelania z 10.800 z kapitału obrotowego spółki i określenia wartości nominalnej każdej akcji na zł 150, oraz zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P." Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 82 „Monitora Polskiego" z dnia 10 kwietnia 1931 r.

Naturalnymi traktami komunikacyjnymi to nie długie,
bo okrężne i wyboiste drogi lądowe, a przestworza
wolne od przeszkód i niebezpieczeństw

Informacje:

P. L. L. „LOT" oraz większe biura podróży

OBWIESZCZENIA SPÓŁEK AKCYJNYCH

B I L A N S

firmy L. HARDTMUTH-LECHISTAN, S. A. KRAKÓW

spisany na dz. 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY:	zł	STAN BIERNY:	zł
Gotówka	620-59	Kapitał akcyjny	270.009-00
Banki i P. K. O.	180.413-81	Kapitał zakładowy	3.515 08
Rymesy	55.292-17	Fundusz amortyzacyjny	41 893-66
Dłużnicy	183.812-87	Wierzyciele	599.181-82
Towary i surowce	162.469-87		
Maszyny i urządzenia	307.601-24		
Antycypacje	5.363-88		
Straty i zyski	19.011-13		
	<u>914.620-56</u>		<u>914.620-56</u>

Rachunek Zysków i Strat

STRATY:	zł	ZYSKI:	zł
Koszta produkcji	135 099-61	Zysk na produkcji	273.477-76
Koszty administracji	142.393-81	Straty	19.011-13
Dubiosa i amortyzacja	15.025-47		
	<u>292.518-89</u>		<u>292.518-89</u>

Odbyte po myśli art. 58 ustawy o spółkach akcyjnych Walne Zgromadzenie firmy Polska Fabryka Ołówków L. i C. Hardtmuth-Lechistan, S. A. w dn. 25 czerwca 1931 r. w lokalu firmy zatwierdziło załączony bilans wraz z rachunkiem zysków i strat i udzieliło Zarządowi absolutorjum za ubiegły rok operacyjny.

Kraków 31 XII 1930 r.

Polska Fabryka Ołówków L. C. Hardtmuth-Lechistan, S. A.
Etroim Ratz m. p. Aleksander Ratz m. p.

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1930 r.

Zakładów Bieli Cynkowej i Przetworów Chemicznych „HUTA FENIKS”, S. A. w Będzinie

STAN CZYNNY:	zł	STAN BIERNY:	zł
Nieruchomości i grunta fabryczne	259.748-51	Kapitał akcyjny	700.000 00
Maszyny, wewnętrzne urządzenie i inwentarz fabryczny	252.475-92	Kapitał amortyzacyjny	58.735 59
Towary, surowce i materiały pomocnicze	73.520-95	Rezerwa	6.101-25
Budowa i Inwestycje	43.786-36	Wierzyciele i banki	164.835-01
Kasa	4.825-80	Czysty zysk	62.076-94
Papiery wartościowe	3.214-00	Razem	991.748 79
Weksle	69.745-50		
Dłużnicy i banki	283 431-75		
Kaucje	1.000-00		
Razem	991.748 79		

Rachunek zysków i strat.

Przychód zł 457.954-40, Rozchód zł 395 877-46, Czysty zysk zł 62.076-94.

Zarząd Zakładów Bieli Cynkowej i Przetworów Chemicznych „Huta Feniks”, Sp. Akc. w Będzinie, podaje równocześnie do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że poczynając od 1 sierpnia 1931 r., przypadająca za rok ope-

racyjny 1930 r., dywidenda wypłacona będzie przez Bank Handlowy w Warszawie, Sp. Akc., Oddział w Sosnowcu, za okazaniem kuponu dywidendowego Nr. 3.

Zarząd Spółki Akcyjnej

Zjednoczone Zakłady Wapienne „WAPNORUD”, Spółka Akcyjna

zawiadania niniejszem, że w dn. 6 sierpnia r. b. o godz. 10 rano odbędzie się

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZY

w siedzibie Zarządu w Warszawie, ul. Trębacka Nr 15,

w celu powzięcia uchwały o powiększeniu kapitału akcyjnego Spółki o zł 500.000 w drodze nowej emisji akcji. PP. Akcjonariusze dla uczestniczenia w Zgromadzeniu winni dokonać formalności, przepisanych art. 59 Prawa o Spółkach Akcyjnych.

Towarzystwo Akcyjne dla fabrykacji śrub i wyrobów kutych
BREVILLIER S-ka i A. URBAN Synowie
USTROŃ (Śląsk Ciesz.)

Ogólny Bilans Majątku z dnia 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY	austrij. szyl.	austrij. szyl.	STAN BIERNY	austrij. szyl.	austrij. szyl.
Realności:			Kapitał akcyjny (96.000 akcji po nom. austrij. szyl. 150'00		14.400.000'00
a) wartości gruntów	2.050.753'99		Fundusz rezerwowy (R. K. I)		4.173.500'00
b) budynki mieszk. i gosp.	1.895.556'57		Rezerwa kapitału II		800.000'00
c) budynki fabryczne	2.808.636'80		Wierzyciele		7.244.566'45
d) gmach Centrali w Wiedniu	229.538'00	6.984.485'36	Niepodjęte dywidendy		7.366'25
Maszyny		2.320.536'99	Zysk per saldo:		
Siły wodne		500.000'00	przeniesienie z roku 1929	421.979'48	
Urządzenia fabryczne		574.728'32	zysk w roku 1930	290.192'23	712.171'71
Narzędzia i przybory		375.976'25			
Meble i inny inwentarz		432.499'99			
Zapasy: a) materiały	2.376.724'07				
b) towary	3.916.873'67	6.293.597'74			
Gotówka		203.330'33			
Dłużnicy		9.180.530'22			
Portfel wekslowy		313.565'47			
Papiery wart. i kauceje gotówk.		158.353'74			
		<u>27.337.604'41</u>			<u>27.337.604'41</u>

Ogólne Konto Zysków i Strat z dnia 31 grudnia 1930 r.

WINIEN	austrij. szyl.	austrij. szyl.	MA	austrij. szyl
Reżja Centrali		1.390.408'85	Przeniesienie z roku 1929	421.979'48
Odsetki		208.455'14	Zysk brutto	3.869.740'64
Świadczenia socjalne		912.491'81		
Podatki		335.203'55		
Odpisania		732.989'06		
Zysk persaldo: przeniesienie z 1929r.	421.979'48			
czysty zysk w 1930 r.	290.192'23	712.171'71		
		<u>4.291.720'12</u>		<u>4.291.720'12</u>

Specjalny Bilans dla Polski z dnia 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY	zł	zł	STAN BIERNY	zł
Realności:			Kapitał inwestycyjny	3.925.297'37
a) wartość gruntów	768.776'66		Wierzyciele	4.413.029'64
b) budynki mieszk. i gosp.	1.183.100'00		Zysk w 1930 r.	89.510'52
c) budynki fabryczne	851.848'00	2.803.724'66		
Maszyny		1.258.569'00		
Siły wodne		373.176'47		
Urządzenia fabryczne		261.845'00		
Meble i inny inwentarz		180.135'00		
Narzędzia i przybory		41.003'12		
Zapasy: a) materiały	363.075'71			
b) towary	657.862'35	1.020.938'06		
Gotówka		22.578'21		
Dłużnicy		2.254.849'60		
Portfel wekslowy		172.221'10		
Papiery wartość. i kauceje got.		38.797'31		
		<u>8.427.837'53</u>		<u>8.427.837'53</u>

Specjalne Konto Zysków i Strat dla Polski z dnia 31 grudnia 1930 r.

WINIEN	zł	zł	MA	zł
Reżja centralna		961.929'15	Zysk brutto	1.719.313'15
Odsetki		63.202'42		
Świadczenia socjalne		192.477'59		
Podatki: podatek dochodowy	35.831'03			
różne podatki	43.801'24	79.632'27		
Odpisania		332.561'20		
Zysk per saldo		89.510'52		
		<u>1.719.313'15</u>		<u>1.719.313'15</u>

Towarzystwo Akcyjne dla fabrykacji śrub i wyrobów kutych
BREVILLIER S-ka i A. URBAN Synowie
USTROŃ (Śląsk Ciesz.)

Użycie czystego zysku za 1930 r.

Czysty zysk w/g bilansu	290.192'23	austrj. szyl.
Zasilenie funduszu rezerwowego	15.000'00	
	275.192'23	pozostaje
Z tego na cele ubezpieczenia na starość i nieudolność naszych urzędników i robotników	20.000'00	
z pozostałych	255.192'23	
z doliczeniem przeniesienia z 1929 r.	421.979'48	
	677.171'71	
dywidendy dla akcjonariuszy po a. sz. 4'50 do akcji	432.000'00	
	245.171'71	pozostała reszta a. sz.
do przeniesienia na nowy rachunek.		

Niniejszem zaprasza się Akcjonariuszów
Cukrowni Pelplin

na
ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

odbyć się mające w **środek dn. 12 sierpnia 1931 r. o godz. 2 popołudniu** w hotelu „Pod Orłem” w Pelplinie.

Porządek dzienny:

- 1) Przedłożenie sprawozdania, wykazu o stanie majątkowym, oraz rachunku zysków i strat za rok gospodarczy 1930/31, jako też ustalenie bilansu.
- 2) Podział czystego zysku,
- 3) Udzielenie absolutorjum zarządowi i radzie nadzorczej.
- 4) Nowe wybory:
 Z zarządu ustępują:
 z powodu upływu kadencji wyborczej:
 właściciel dóbr P. Alfred Goertz, Wielkie Walichnowy, i właściciel dóbr P. Jan Wiens, Rudno.
 Z rady nadzorczej ustępują:
 z powodu upływu kadencji wyborczej:
 właściciel dóbr P. Maks Ziehm, Baldowo, i właściciel dóbr ryc. P. Kurt von Maercker, Starajania,
- 5) Obrady i powzięcie uchwał co do wniosków zarządu i rady nadzorczej, również co do wniosków poszczególnych akcjonariuszów, o ile zostały takowe na czas zgłoszone.

Pelplin, dn. 15 lipca 1931 r.

Zarząd:

(—) Eugenjusz Ziehm, (—) Jan Dirksen

Zwraca się jeszcze uwagę na § 24 umowy spółki, który brzmi: „Do brania udziału w Walnem Zgromadzeniu uprawnieni są tylko ci akcjonariusze, którzy udział swój zgłaszają najpóźniej na trzeci dzień przed zebraniem w zarządzie spółki (tym razem najpóźniej do niedzieli, dn. 9 sierpnia 1931 r.).

Akcjonariuszów, którzy osobiście udziału brać nie mogą, a chcą być zastąpieni, uprasza się o nadesłanie pełnomocnictw również najdalej do dn. 9 sierpnia r. b.

Odbiór kuponów dywidendowych nastąpi po powyższym zgromadzeniu w biurze fabryki, oraz przez Danziger Raiffeisenbank, w Gdańsku, tejeż filji w Grudziądzu i Landgenossenschaft w Tczewie.

Zarząd Fabryki Kapeluszy Filcowych
„KAROL GOEPPERT”
 Spółka Akcyjna w Łodzi

zawiadania PP. Akcjonariuszów, że

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIUSZÓW

odbędzie się w **dn. 3 sierpnia 1931 r. o godz. 5 popołudniu** w Łodzi, ul. Podleśna 3, z następującym porządkiem dziennym

- 1) Wybór przewodniczącego Zebrania, 2) Sprawozdanie Zarządu z działalności za 1930 rok, 3) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej oraz zatwierdzenie bilansu i rachunku strat i zysków za rok operacyjny, 4) Udzielenie absolutorjum Radzie i Zarządowi za 1930 rok, 5) Ustalenie ilości członków Zarządu i wybór, 6) Wybór pięciu członków Komisji Rewizyjnej, 7) Budżet i plan działalności za 1931 rok, 8) Uzupelnienie statutu przez dodanie 2-ch nowych paragrafów treści następującej:

§ 7a: Zarząd Spółki obowiązany jest w ciągu trzech miesięcy od upływu roku obrotowego sporządzić i złożyć władzom nadzorczym do zbadania bilans na ostatni dzień roku obrotowego, rachunek zysków i strat oraz dokładne piśmienne sprawozdanie z działalności Spółki za rok ubiegły;

§ 8a: Zwyczajne Walne Zgromadzenie powinno się odbyć corocznie w ciągu pięciu miesięcy po upływie roku obrotowego.

- 9) Wolne wnioski.

Zarząd Grodzieckiego Towarzystwa Kopalń Węgla i Zakładów Przemysłowych, Sp. Akc.

niniejszem ma zaszczyt podać do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że stosownie do § 53 statutu w **dn. 8 sierpnia 1931 r., o godz. 10 przed południem**, w biurze Zarządu Towarzystwa w Grodziecu, odbędzie się

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

z następującym porządkiem dziennym: 1) Wybór przewodniczącego, 2) Upoważnienie Zarządu do zaciągania pożyczek hipotecznych i dawania kaucyj hipotecznych instytucjom kredytowym i innym oraz zatwierdzenie już udzielonych w roku bieżącym zabezpieczeń, 3) Wnioski PP. Akcjonariuszów i Zarządu.

Dla prawomocności Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia wymagana jest obecność przedstawicieli przynajmniej trzech czwartych wszystkich akcji. Na wypadek nieureczywistnienia tego warunku lub niedojścia do skutku zebrania dla innych powodów, niniejszem zwołuje się powtórne Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie akcjonariuszów na dzień 24 sierpnia 1931 r. na tę samą godzinę, w tem samym miejscu i z tym samym porządkiem dziennym. To powtórne Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie będzie, na podstawie § 59 statutu Towarzystwa, prawomocne bez względu na ilość reprezentowanych akcji.

Kolej Elektryczna Łódzka

Spółka Akcyjna

Bilans z dn. 31 grudnia 1930 r.

MAJĄTEK	zł	ŹRÓDŁA	zł
Place	916.722'24	Kapitał akcyjny	20,250.000'00
Budynki	3,967.181'28	Kapitał amortyzacyjny	3,098.000'00
Tory	9,748.167'20	Kapitał zasobowy	526.000'00
Sieć kabli podziemnych i przewodników jeznych	3,363.583'77	Fundusz dyspozycyjny	276.000'00
Tabor	11,242.551'09	Fundusz odnowienia	276.000'00
Urządzenia elektrowni	2,462.124'95	Fundusz budowlany	276.000'00
Inwentarz techniczny	1,094.365'36	Dywidenda niepodniesiona	75.231'25
Inwentarz biurowy i gospodarczy	389.140'44	Depozyt członków Zarządu pğ. § 18 Sta- tutu	36.000'00
Zaprzęg, pojazdy i samochody	170.931'60	Depozyt papierów wartościowych	1,059.000'00
Umundurowanie	23.088'89	Kaucje służby ruchu	1.938'37
Magazyn	1,652.591'20	Wierzyciele	7,485.655'38
Kasa	52.623'98	Sumy przechodnie	76.580'73
Papiery wartościowe	57.988'00	Pozostałość zysku z 1929 r. zł	1.496'71
Akcje w depozycie członków Zarządu zğ. z § 18 Statutu	36.000'00	Zysk za 1930 r.	3,377.657'68
Papiery wartościowe w depozycie	1,059.000'00		
Dłużnicy	523.857'90		
Sumy przechodnie	55.642'22		
	<u>36,815.560'12</u>		<u>36,815.560'12</u>

Rachunek zysków i strat z dn. 31 grudnia 1930 r.

WINIEN	zł	MA	zł
Wydatki ogółem	12,084.163'97	Pozostałość zysku z 1929 r.	1.496'71
Zysk za 1930 r. wraz z pozostałością z 1929 r.	3,379.154'39	Wpływy ogółem	15,456.830'18
	<u>15,463.318'36</u>	Niepodniesiona dywidenda	4 991'47
			<u>15,463.318'36</u>

Powyższy bilans oraz rachunek zysków i strat zatwierdziło Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów w dn. 7 lipca 1931 r., na którym to Zgromadzeniu uchwalono rozdzielić zysk, jak następuje :

	zł
Na kapitał amortyzacyjny (§ 26 umowy koncesyjnej)	818.000'00
„ kapitał zasobowy (§ 56 Statutu)	650.000'00
„ fundusz odnowienia (§ 21 umowy koncesyjnej)	85.000'00
„ fundusz dyspozycyjny (§ 22 umowy koncesyjnej)	85.000'00
„ wynagrodzenie Zarządu (§ 56 Statutu)	32.000'00
„ podatek dochodowy	695.200'00
„ 5% dywidendę, t. j. po zł 30— na akcję	1,012.500'00
do przeniesienia na 1931 r.	1.454'39
Razem :	<u>3,379.154'39</u>

Dywidenda wynosi zł 30 od każdej akcji wartości nominalnej zł 600 i będzie wypłacana poczynając od dn. 8 lipca 1931 r., przez Spółdzielczy Bank Przemysłowców Łódzkich w Łodzi, ul. Ewangelicka 15, na podstawie drugiego kuponu.

Wypłata dywidendy na podstawie świadectw ułamkowych w odpowiednim stosunku będzie dokonywana przez Kasę Kolei Elektrycznej Łódzkiej, Sp. Akc. w Łodzi, ul. Tramwajowa 6; w tym celu PP. Akcjonariusze powinni przedstawić posiadane świadectwa oryginalne z wyszczególnieniem ich numerów w odpowiednich deklaracjach.

Zarazem zaznacza się, że — stosownie do § 60 Statutu Spółki — dywidenda, nie odebrana w ciągu 5 lat, przechodzi na własność Spółki.

Towarzystwo Ubezpieczeń „Przezorność”, Sp. Akc. w Warszawie

Bilans zamknięcia na dzień 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY	Ubezpieczenia na życie zł	Ubezpieczenia inne zł	Razem zł	STAN BIERNY	Ubezpieczenia na życie zł	Ubezpieczenia inne zł	Razem zł
Kasa	47.508'58	48.631'87	96.140'45	Emitowany kapit. akc. (akcyj szt. 82.500 po zł 25) ¹⁾	912.500'00	1.150.000'00	2.062.500'00
Instytucje Kredytowe	746.739'10	723.158'72	1.469.897'82	Kapitał zapasowy	885'02	19.750'83	20.635'85
Papiery wart. z kuponami bieżącymi	422.340'16	745.566'10	1.167.906'26	Fundusz ubezpieczeń.	3.123.588'55	490.390'90	3.622.979'45
Pożyczki hipoteczne	1.237.870'00	383.350'00	1.621.220'00	Rezerwa na nieuregulowane szkody (sumy płatne, renty i wykupy)	405.984'53	405.988'10	811.972'63
Nieruchomości	752.095'95	790.800'50	1.542.896'45	Inne fundusze i rezerwy techniczne	168.428'39	—	168.428'39
Zaliczki na polisy	373.510'64	—	373.510'64	Należność z tytułu rezerwy składek zatrzymanej przez zakład ubezpieczeń	—	1.350.459'53	1.350.459'53
Należność z tytułu rezerwy składek, zatrzymanej przez zakłady ubezpieczeń	—	73.594'01	73.594'01	Fundusz na umorzenie wartości nieruchom.	9.396'00	9.416'25	18.812'25
Oddziały	231.406'37	1.398.444'12	1.629.850'49	Zakłady ubezpieczeń	296.772'22	1.171.822'10	1.468.594'32
Ajenci	96.644'18	8.523'73	105.167'91	Inni wierzyciele	127.608'59	125.732'23	253.340'82
Różni z tytułu zaległej składki	622.722'56	340.553'47	963.276'03	Nieuiszczone podatki i opłaty	21.939'26	95.607'01	117.546'27
Zakłady ubezpieczeń	82.036'64	838.028'61	920.065'25	Inne pasywa	492.684'33	1.157.299'34	1.649.983'67
Inni dłużnicy	175.594'93	150.635'43	326.230'36	Kaucje	82.414'00	20.250'00	102.664'00
Ruchomości biurowe	70.450'00	70.450'00	140.900'00	Zysk (nadw. bilans.)	—	220.884'03	220.884'03
Inne aktywa	597.226'76	634.613'76	1.231.840'52				
Lokaty stanów. kaucje	82.414'00	10.250'00	92.664'00				
Kaucje	—	10.000'00	10.000'00				
Strata (niedobór bilansowy)	103.641'02	—	103.641'02				
	<u>5.642.200'89</u>	<u>6.226.600'32</u>	<u>11.868.801'21</u>		<u>5.642.200'89</u>	<u>6.226.600'32</u>	<u>11.868.801'21</u>

¹⁾ Kapitał akcyjny został podzielony w Bilansie, pomiędzy Działem Życiowym i innymi Działami Ubezpieczeniowymi, aby zadość uczynić możliwie najściślej Rozp. Ministra Skarbu z dn. 12 października 1929 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 87, z 21/XII 1929), jednakże kapitał akcyjny w całości służy nadal, jako pokrycie dla wszystkich umów ubezpieczeniowych Towarzystwa, bez względu na dział — w myśl prawa i Statutu Towarzystwa.

Rachunek zysków i strat za 1930 r.

ZYSKI	Ubezpieczenia na życie zł	Ubezpieczenia inne zł	Razem zł	STRATY	Ubezpieczenia na życie zł	Ubezpieczenia inne zł	Razem zł
Zysk (nadwyżka) w roku sprawozdaw. na rach. ubezpieczeń:				Strata (niedobór) z roku sprawozdaw. na rach. ubezpieczeń:			
1) od ognia		280.387'89		1) na życie	34.822'91		34.822'91
2) od kradzieży		50.294'28	330.68'17	2) od nieszcz. wypad. 3) transportów		25.627'34 90.986'60	116.613'94
Czysty dochód z majątku zakładu		27.624'21	27.624'21	Niepodziel. część kosztów administracji	48.082'50	3.262'50	51.345'00
Inne zyski nieobjęte poszczególn. rach.: różnica kursu na papierach wartościow.	4.785'08	12.590'00	17.375'08	Umorzone należności wątpliwe	11.060'59	15.512'16	26.572'75
Strata (niedobór bilansowy)	103.641'02	—	103.641'02	Strata na kursie walut obcych	1.957'45	1.957'45	3.914'90
	<u>108.426'10</u>	<u>370.896'38</u>	<u>479.322'48</u>	Inne odpisy i straty nieobjęte poszczególnymi rachunkami:			
				1) Odpisano z wartości ruchomości	7.828'20	7.828'20	15.656'40
				2) Odpisano z wartości nieruchom.	4.674'45	4.838'10	9.512'55
				Zysk (nadw. bilans.)	—	220.884'03	220.884'03
	<u>108.426'10</u>	<u>370.896'38</u>	<u>479.322'48</u>		<u>108.426'10</u>	<u>370.896'38</u>	<u>479.322'48</u>

Podział zysków (nadwyżek bilansowych) osiągniętych przez zakład w 1930 r.

	Ubezpieczenia na życie zł	Ubezpieczenia inne zł	Razem zł
1) Na pokrycie straty działu życiowego	103.641'02	—	103.641'02
2) Na kapitał zapasowy	4.114'98	105.249'17	109.364'15
3) Do przeniesienia na rok następny	2.244'00	5.634'86	7.878'86
	<u>110.000'00</u>	<u>110.884'03</u>	<u>220.884'03</u>

„Sitkówka”, Kamieniołomy i Piec Wapienne, S. A.

W WARSZAWIE, KOPERNIKA Nr. 30

Bilans zamknięcia za 1930 r.

STAN CZYNNY. — Grunty zł 7.609'61; Budynek zł 181.071'99; Maszyny i urządzenia zł 625.932'47; Narzędzia i Przystawki zł 60.873'97; Ruchomości zł 17.811'74; Inwestycje zł 8.578'57; Kaucje własne zł 20.225'83; Papiery procentowe zł 49'50; Kasa Zarządu zł 3.788'90; Kasa Kopalni zł 1.972'22; Weksle zł 38.182'50; Dłużnicy zł 191.306'42; Materjały zł 30.503'32; Koks zł 5.357'34; Produkty zł 125.289'89; Sumy przejściowe zł 4.053'39; Gwarancje wydane zł 319.400'00; Pozostałość strat z lat 1925/7 zł 10.076'55; **Razem zł 1.652.084'21.**

STAN BIERNY. — Kapitał Akcyjny zł 100.000'00; Kapitał Zapasowy zł 1.120'54; Kapitał Amortyzacyjny zł 47.261'71; Niewypłacone dywidendy z lat ubiegłych zł 63'48; Akcepty zł 890.000'00; Wierzyciele zł 195.318'04; Sumy przejściowe zł 19.130'83; Akcepty kaucyjne zł 17.000'00; Gwarancje otrzymane zł 319.400'00; Pokrycie strat 1925/7 r. zł 10.999'00; Pozostałość zysku 1929 r. zł 962'11; Zysk 1930 r. zł 50.827'90; **Razem zł 1.652.084'21.**

Rachunek Strat i Zysków za 1930 r.

WINIEN. — Świadczenia Społeczne zł 26.351'38; Podatki zł 14.227'53; Koszty Generalne zł 12.076'50; Koszty Handlowe zł 51.216'33; Koszty dyskonta i % zł 61.103'78; Zysk za 1930 r. zł 50.827'90; **Razem zł 215.803'42.**

MA. — Dochód brutto z produkcji zł 212.042'3; Dyskonto weksli zł 3.761'09; **Razem zł 215.803'42.**

Walne Zgromadzenie zatwierdziło w dn. 26 czerwca 1931 r. bilans i rachunek strat i zysków za 1930 r. postanawiając z zysku spisać 5% na kapitał zapasowy zł 2.541'40; na amortyzację zł 48.155'37 i pozostałość zł 1.093'25 przenieść na 1931 r., udzielając Władzom Spółki absolutorium.

Warszawa, dn. 27 czerwca 1931 r.

Zakłady Wyrobów Metalowych Konrad, Jarnuszkiewicz i S-ka, Sp. Akc.

Bilans na dz. 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY

Nieruchomości zł 1.995.114'12; Majątek ruchomy zł 835.641'62; Wyroby i materiały zł 1.078.208'33; Dłużnicy zł 986.372'30; Kasa i waluty obce zł 5.339'05; Papiery wartościowe zł 46.490'94; Zaliczenia zł 5.701'35; Weksle zł 155.432'33; Sumy przechodnie zł 3.576'68; Majątek w Rosji zł 1'00; Depozyty i kaucje członków Zarządu zł 368.450'00; Różni za kaucje zł 222.900'00; **Razem zł 5.703.227'72.**

STAN BIERNY

Kapitał akcyjny zł 1.800.000'00; Kapitał zapasowy zł 476.394'20; Kapitał amortyzacyjny zł 1.083.424'88; Rezerwa specjalna zł 410.931'96; Fundusz na powiększenie kapitału akcyjnego zł 450.000'00; Wierzyciele zł 612.559'77; Dywidenda niepodniesiona zł 3.920'15; Sumy przechodnie zł 44.435'56; Depozyty i kaucje członków Zarządu zł 368.450'00; Kaucje zł 222.900'00; Niepodzielony zysk 1929 r. zł 70'00; Zysk 1930 r. zł 230.141'20; **Razem zł 5.703.227'72.**

Rachunek Zysków i Strat

WINIEN

Koszty administracyjne i handlowe zł 457.065'53; Podatki i świadczenia zł 258.341'19; Procenty opłacone zł 35.987'42; Różne straty zł 43.183'17; Zysk 1930 r. zł 230.141'20; **Razem zł 1.024.808'51.**

MA

Zysk na sprzedaży zł 962.320'45; Procenty otrzymane zł 47.610'80; Różne zyski zł 14.877'26; **Razem zł 1.024.808'51.**

ZARZĄD SPÓŁKI AKCYJNEJ POLSKIE ZAKŁADY CHEMICZNE „NITRAT”

powtórnie zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE W DRUGIM TERMINIE

ważne bez względu na ilość reprezentowanych akcji, odbędzie się w **dn. 29 lipca 1931 r. o godz. 17** w biurze Zarządu w Warszawie przy ul. Mińskiej Nr. 25 (Praga) z następującym porządkiem obrad:

1) Zmiana projektu statutu, uzgodnionego z prawem o spółkach akcyjnych, uchwalonego na Walnym Zgromadzeniu z dn. 30/X 1930 r., przez skreślenie w par. 5 ustępu, rozpoczynającego od wyrazów: „jednak jeden akcjonariusz nie może...”

PP. Akcjonariusze, pragnący wziąć udział w powyższym Zgromadzeniu, winni najpóźniej dn. 21 lipca 1931 r. do godz. 16 złożyć swoje akcje, świadectwa tymczasowe, lub odpowiednie kwity depozytowe lub zastawowe w biurze Zarządu (Mińska Nr. 25). Właściciele akcji imiennych mają prawo udziału w Walnym Zgromadzeniu i nie są obowiązani do składania akcji, o ile są zapisani w księgach Spółki conajmniej na 7 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia.

ZARZĄD

„Stowarzyszenia Mechaników Polskich z Ameryki”

Spółka Akcyjna

podaje do wiadomości, że

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW

skutkiem nieodbycia się w pierwszym terminie, t. j. 30 czerwca r. b. z powodu zgłoszenia niedostatecznej ilości akcji, odbędzie się w **drugim terminie dn. 29 lipca 1931 r. o godz. 17.30** w lokalu Spółki przy ulicy Marszałkowskiej Nr. 46 z następującym porządkiem dziennym:

1) Zagajenie Zebrania i wybór Przewodniczącego. 2) Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej. 3) Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu oraz R-ku Strat i Zysków za 1930 r., 4) Udzielenie absolutorium Zarządowi. 5) Powzięcie uchwały o sposobie pokrycia strat i ewentualnem podwyższeniu kapitału zakładowego. 6) Wybory do Rady Nadzorczej, zgodnie z § 12 Statutu. 7) Wyrażenie zgody na alienację przez Zarząd części nieruchomości w Porębie. 8) Uzupełnienie Statutu, Zgodnie z Rozp. Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 3 grudnia 1930 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 86, poz. 664). 9) Wolne wnioski.

Warszawa, dn. 18 lipca 1931 r.

Roczne Walne Zgromadzenie

Spółki Pedagogicznej, Spółki Akc. w Poznaniu

odbędzie się w **czwartek, dn. 30 lipca 1931 r., o godz. 18** w lokalu pod „Strzechą” w Poznaniu, Plac Wolności 7.

Porządek obrad: 1) Zagajenie, 2) Sprawozdanie Zarządu za 1930/31 r., 3) Sprawozdanie Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej, 4) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu, bilansu i rachunku strat i zysków za 1930/31 r. oraz udzielenie pokwitowania Radzie Nadzorczej i Zarządowi, 5) Podział zysków, 6) Zatwierdzenie odpisów inwenturowych, 7) Wyznaczenie stosownie do § 33 statutu Spółki pisma celem ogłoszeń, 8) Wybór Rady Nadzorczej w miejsce ustępującej, 9) Ustalenie djeł dla członków Rady Nadzorczej, 10) Wolne głosy.

PP. Akcjonariusze, pragnący wziąć udział w Walnym Zgromadzeniu, winni złożyć oryginalne akcje, względnie świadectwa depozytowe lub zastawowe z podaniem numerów akcji, przynajmniej na 7 dni przed terminem Zgromadzenia w Spółce Pedagogicznej w Poznaniu, ul. Podgórna 7.

Zarząd: (—) E. Ostrowski, Prezes Rady Nadzorczej
(—) T. Młokosiewicz, (—) Feliks Rankowski
(—) Ł. Beutlich

ŁOWICKIE ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE CUKROWNIA I RAFINERJA „IRENA” SP. Akc.

Bilans na dzień 31 stycznia 1931 r.

STAN CZYNNY: Terytorjum fabryczne 41.920'50; Budynek fabryczny 857.802'03; Maszyny i aparaty: a) Cukrowni 1.479.210'89, b) Suszarni 265.754'83; Kolejka podjazdowa 388.534'58; Samochody i przybory 68.047'50; Narzędzia, utensylja i ruchomości 54.867'66; Wagi 76.535'00; Urządzenia zewnętrzne 51.292'09; Żywy Inwentarz 1.170'00; Koszty organizacyjne 99.249'04; Gotówka: a) w kasie 20.909'77, b) w kasie fabrycznej 2.916'11, c) w bankach 47.820'10; Papiery publiczne 3.600'00; Weksle 5.300'00; Magazyny: a) Cukier 3.016.769'63, b) Melas 20.000'00, c) Wytłoki świeże 2.916'30, d) Wytłoki suche 32.760'00, e) Magazyn efektów 168.494'34; Dłużnicy 151.118'33; Wyplaty tymczasowe 380'31; Plantatorzy 307.572'81; Dostawcy 6.121'74; Kaucje 1.930'79; Udział w Tow. Wzajemn. Ubezp. Cukrowni 3.704'00; Rachunek Zysków i Strat: Strata za ubiegłe lata 146.767'23, Strata za 1930/31 rok 295.866'98; **Razem zł 7.619.332.56.**

STAN BIERNY: Kapitał akcyjny 2.000.000'00; Fundusz amortyzacyjny 468.297'35; Henryk Rosenberg 1.069.724'97; Instytucje Kredytowe 285.339'97; Wierzyciele 2.242.523'39; Plantatorzy 172.954'58; Dostawcy 55.106'29; Wyplaty Tymczasowe 6.109'24; Akcepty: a) krótkoterminowe 819.640'97, b) długoterminowe 85.507'31; Redyskonto Weksli Plantatorskich 165.765'00; Kredyt Akcyzowy 248.363'49; **Razem zł 7.619.332.56.**

Rachunek Zysków i Strat.

WINIEN: Strata za lata ubiegłe 146.767'23; Podatek obrotowy 76.131'77; Podatki rządowe i komunalne 12.612'14; Procenty i prowizje 328.740'53; Odpisano z r-ku Kosztów Organizacyjnych 24.812'25; Fundusz Amortyzacyjny 272.223'87; **Razem zł 861.287'79.**

MA: Brutto-Zysk na Kampanię 418.653'58; Strata za lata ubiegłe 146.767'23; Strata za 1930/31 rok 295.866'98; **Razem zł 861.287'79.**

Belgijska Spółka Akcyjna Tow. Akc. Sochaczewskiej Fabryki Sztucznego Jedwabiu Zarząd w Brukseli, 368. Avenue Louise:

Rada Zarządzająca zaprasza posiadaczy akcji okazielskich i założycielskich na **nadzwyczajne Walne Zgromadzenie w drugim terminie**, ważne bez względu na ilość reprezentowanych akcji, które odbędzie się w **dnio 13 Sierpnia 1931 r. o godz. 11-ej** w Zarządzie Spółki w Brukseli, 368, Avenue Louise, z następującym porządkiem obrad:

1) Sprostowanie omyłek w dawniejszych ogłoszeniach (art. 8 statutu) oraz zawiadomieniach odnośnie akcji niepełno opłaconych względnie zaginionych; 2) Zmiana art. 10 statutu odnośnie uprawnień Spółki w wypadkach opóźnienia wpłat na akcje i w wypadkach niewypłacalności stwierdzonej lub uznanej; 3) Zaliczenie wpłat dokonanych powyżej 10% skutecznych w chwili subskrypcji w r. 1911 przez akcjonariuszów zalegających z wpłatami i zwolnienie od odsetek; zaścianowanie na sordząd akcji w ten sposób opłaconych; 4) Odniesienie na ciężar rachunku strat i zysków kwot należnych za akcje emitowane i nieopłacone w całości; 5) Użycie w razie potrzeby na umorzenie salda dłużnego rachunku strat i zysków części nadzwyczajnej rezerwy na przeszacowanie aktywów lub funduszu rezerwowego; 6) Zmniejszenie kapitału akcyjnego na skutek stwierdzonej lub uznanej niewypłacalności subskrybentów, z zaścianowaniem wyściania przeciwko zainteresowanym; udzielenie Radzie różnych uprawnień w związku z powyższymi uchwałami, a mianowicie dla zmiany art. 6, 7 i 8 statutu; 7) Zmiana firmy Spółki i w związku z tem art. 1 statutu. 8) Zmniejszenie minimalnej ilości członków Rady i w związku z tem zmiana art. 18 statutu.

Akcjonariusze, którzy chcą wziąć udział w powyższym Zgromadzeniu, winni zastosować się do art. 35, 36 i 37 statutu. Akcje kapitalne i założycielskie można składać: 1) w Tow. „Finance & Industrie”, Bruksela, B.I. du Regent, 23; 2) w biurze Spółki, Warszawa, ul. Mińska Nr. 25.

KOMISJA LIKWIDACYJNA

Banku Przemysłowego Warszawskiego, S. A. W WARSZAWIE

Podaje do wiadomości, iż dn. 11 sierpnia 1931 r. o godz. 17. w lokalu Banku, Czackiego 9 m. 5, odbędzie się

Ogólne Zebranie Akcjonariuszów Banku

z następującym porządkiem dziennym: 1) Zagajenie i wybór Przewodniczącego, 2) Sprawozdanie Komisji Likwid. o stanie likwidacji, zatwierdzenie dotychczasowych czynności Komisji i udzielenie absolutorium członkom Komisji, 3) Wytory nowych likwidatorów Banku, 4) Wniosek Komisji Likwidacyjnej w sprawie zwolnienia zebrania wierzycieli Banku (wiadomych) i 5) Wolne wnioski.

Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w Zebraniu tym, winni złożyć swoje akcje w Kasie Banku Przemysłowego Warszawskiego na 7 dni przed terminem Zebrania.

Za cenę biletu II klasy

możemy podróżować samolotami

P. L. L. „LOT”, tel. 547-60

AMERYKA

JEST NAJWIĘKSZYM RYNKIEM NA ŚWIECIE AMERYKAŃSKO-POLSKA

IZBA HANDLOWA
W STANACH ZJEDNOCZONYCH
149 East 67th Street New York City

POŚREDNICZY W NAWIAZYWANIU
STOSUNKÓW HANDLOWYCH
POMIĘDZY AMERYKĄ A POLSKĄ

KUPCZE I PRZEMYSŁOWCZE POLSKII
po przybyciu do Nowego Yorku
UDAJ SIĘ ZARAZ DO IZBY

ROZMÓWISZ SIĘ TAM PO POLSKU, OTRZYMASZ
WSKAZÓWKI I POMOC BIUROWĄ ZA DARMO!
KORESPONDENCJA W JEZYKU POLSKIM

W POLSCE

załatwaj swe sprawy przez

Polsko - Amerykańską Izbę Handlową
Warszawa, Nowy Świat 72, tel. 26-62

BIBLIOTEKA EKONOMICZNA

TYGODNIKA

„POLSKA GOSPODARCZA”

DAWNIEJ

„PRZEMYSŁ i HANDEL”

	Z	Z	
1 — 18) bez serji — wyczerpane.			
19) Tom I — <i>J. Kulikowski</i> . — Bankowość polska i problem jej sanacji. 1926 (wyczerp.)	1'20	42) Tom XXIV — <i>Stefan Konopski</i> . — Ochrona celna w poszczególnych państwach w świetle badań międzynarodowych (wyczerp.)	1'00
20) „ II — <i>Dr. J. Podkomorski</i> . — O właściwej formie monopolu spirytusowego w Polsce, 1926	0'70	43) „ XXV — <i>Henryk Romanowski</i> . — Obrót bezgotówkowy (wyczerpane)	1'00
21) „ III — <i>Dr. F. Młynarski</i> . — Międzynarodowe znaczenie spadku złotego, 1926	1'50	44) „ XXVI — <i>Karol Bajer</i> . — Zarys uprzemysłowienia Woj. Łódzkiego ze specjalnym uwzględnieniem przemysłu włókienniczego	1'50
22) „ IV — <i>St. Pszczółkowski</i> . — Stabilizacja kursu złotego, 1926 (wyczerp.)	1'20	45) „ XXVII — <i>Dr. Stanisław Wachowiak</i> . — Targi i wystawy w Polsce	1'00
23) „ V — <i>Inż. Cz. Klarner</i> . — Dorobek czterech miesięcy (dwie mowy program.), 1926	1'00	46) „ XXVIII — <i>Jan Miklaszewski</i> . — Ogólny rzut oka na rozwój produkcji leśnej i obrótu drzewnego Polski współczesnej	2'50
24) „ VI — <i>Dr. L. Barański</i> . — Uwagi nad obiegiem pieniężnym w Polsce w latach 1924 — 1926, 1926	1'50	47) „ XXIX — <i>Inż. Czesław Klarner</i> . — Zagadnienie mieszkaniowe w niepodległej Polsce	2'00
25) „ VII — <i>F. Prochaska</i> . — Klauzula największego uprzywilejowania (wyczerp.)	1'50	48) „ XXX — <i>Inż. Jędrzej Moraczewski</i> . — Roboty publiczne	0'80
26) „ VIII — <i>A. Siebeneichen</i> . — Rozwój czy upadek portu gdańskiego (wyczerp.)	1'20	49) „ XXXI — <i>Władysław Gieysztor</i> . — Przedsiębiorstwa państwowe	1'00
27) „ IX — <i>J. Gieysztor</i> . — Tranzyt jako problem międzynarodowy	1'00	40) „ XXXII — <i>Józef Kożuchowski</i> . — Wojna w życiu gospodarczym Polski	1'00
28) „ X — <i>Gustaw Taube jr.</i> — Komercjalizacja Warszawy	1'50	51) „ XXXIII — <i>Dr. Marcin Szarski</i> . — Bankowość polska (wyczerp.)	1'50
29) „ X — <i>Wincenty Jastrzębski</i> . — Zadania i metody pracy Komisji Ankiętowej (wyczerp.)	1'00	52) „ XXXIV — <i>Inż. Dr. Stanisław Olszewski</i> . — Fosforyty polskie i ich znaczenie gospodarcze	1'00
30) „ XII — <i>Stanisław Pszczółkowski</i> . — Kredyty zagraniczne i ich rola w polskiej polityce kredytowej	2'50	53) „ XXXV — <i>Prof. Dr. Witold Staniewicz</i> . — Uwagi o reformie stosunków rolnych w Polsce	1'50
31) „ XIII — <i>Z. R. Gawroński</i> . — Zwalczenie trustów w Stanach Zjednoczonych	2'00	54) „ XXXVI — <i>Janusz Butler</i> . — Konkurencja portów bałtyckich w świetle współzawodnictwa kolei polskich i niemieckich	1'50
32) „ XIV — <i>S. Fr. Królikowski</i> . — W sprawie metody obliczania stawek celnych (wyczerp.)	1'50	55) „ XXXVII — <i>Adolf Peretz</i> . — Od kartelu do koncernu	3'00
33) „ XV — <i>St. Starzyński</i> . — Położenie klasy robotniczej po przewrocie majowym	1'20	56) „ XXXVIII — <i>J. Mieszalski</i> . — Wpływ wzrostu budżetów na obciążenie dochodu społecznego zagranicą i w Polsce	1'50
34) „ XVI — <i>J. Kulikowski</i> . — Rozbudowa miast i jej finansowanie	2'00	57) „ XXXIX — <i>Feliks Młynarski</i> . — Reforma waluty dewizowo-złotowej	1'50
35) „ XVI — <i>S. Szwalbe</i> . — Polityka państwa w zakresie obrotu żytem (wyczerpane)	2'00	58) „ XL — <i>Dr. Henryk Gruber</i> . — Stan kwestji mieszkaniowej w Polsce	1'00
36) „ XVII — <i>S. Starzyński</i> . — Stan Finansowy Polski w roku 1927	2'00	59) „ XLI — <i>Stanisław Sasorski</i> . — Podstawy rewizji ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym	1'50
37) „ XIX — <i>Józef Kożuchowski</i> . — Kapitał zagraniczny w przemyśle polskim (wyczerp.)	2'00	60) „ XLII — <i>Tadeusz Woynowski</i> . — Kształtowanie się cen chleba w Polsce	2'00
38) „ XX — <i>Henryk Rozenberg</i> . — Polityka Państwa w dziedzinie zaopatrzenia ludności w chleb (wyczerpane)	1'50	61) bez serji — <i>Stefan Starzyński</i> . — Rola Państwa w życiu gospodarczym	1'00
39) „ XXI — <i>Zygmunt Karpiński</i> . — Waluta złota i pozłacana	1'50	62) „ „ — <i>Stefan Starzyński</i> . — Życie gospodarcze a ustrój państwa	1'50
40) „ XXII — <i>Jerzy Lubowicki</i> . — Zasady reformy podatkowej	3'00		
41) „ XXIII — <i>Marjan Turcki</i> . — Problem aktywizacji bilansu handlowego	3'00		

DO NABYCIA WE WSZYSTKICH KSIĘGARNIACH ORAZ BEZPOŚREDNIO W ADMINISTRACJI TYG. „POLSKA GOSPODARCZA” — WARSZAWA, ELEKTORALNA 2, POK. 26

„POLMIN”

PAŃSTWOWA FABRYKA OLEJÓW MINERALNYCH
SIEDZIBA DYREKCJI: LWÓW, ULICA SZPITALNA Nr. 1

TELEFONY: 2-48, 3-28, 39-20, 39-21

FABRYKA OLEJÓW MINERALNYCH
W DROHOBYCZU — TELEFON 105

REPREZENTACJA W WARSZAWIE
ul. Szkolna 2; telefony: 70-84, 114-75, 512-33 i 177-8

Reprezentacja w Gdańsku — Polish Petroleum Company — Krebsmarkt 7 — 8
Przedstawicielstwa zagraniczne we wszystkich stołecznych miastach Europy

POLECA ZNANE ZE SWEJ PIERWSZORZĘDNEJ JAKOŚCI

OLEJE I SMARY SAMOCHODOWE

Polmin AS, Polmin AL, Polmin AZ, Polmin AF, Polmin AP, Polmin AD i Polmin AT

OLEJE CYLINDROWE, ODPOWIEDNIE DO
WSZYSTKICH WARUNKÓW PRACY. WYSOKOGA-
TUNKOWE OLEJE ŁOŻYSKOWE. OLEJE DO
SILNIKÓW SPALINOWYCH, DO KOMPRESORÓW PO-
WIETRZNYCH I KOMPRESORÓW CHŁODNICZYCH.
OLEJE TURBINOWE i TRANSFORMATORO-
WE. OLEJE WIERTNICZE. TŁUSZCZE MA-
SZYNOWE. SMARY DO LIN I KÓŁ ZĘBATYCH.
SMARY DO WÓZKÓW KOPALNIANYCH I OLEJE
OSIOWE. — PARAFINĘ, ŚWIECE, WAZE-
LINĘ TECHNICZNĄ. — BENZYNY: EKSTRAKCYJ-
NĄ, LOTNICZĄ, SAMOCHODOWĄ I MOTOROWĄ. —
NAFTE: RAFINOWANĄ I SILNOPLOMIENNĄ. OLE-
JE GAZOWE. ASFALTY BEZPARAFINOWE I PARA-
FINOWE. SULFOKWASY, KWASY NAFTENOWE.

ODDZIAŁY W KRAJU:

BIAŁYSTOK, ul. Warszawska 7, tel. 10-34

KRAKÓW, ul. Szczepańska 9, tel. 15-82

LUBLIN, ul. Krak. Przedm. 46, tel. 10-74

LWÓW, ul. Szpitalna 1, tel. 3-23

ŁÓDŹ, ul. Piotrkowska 152, tel. 6-27,

WARSZAWA, ul. Szkolna 2, tel. 714-75

POZNAŃ, ul. św. Marcina 18, tel. 35-36

SOSNOWIEC, ul. Naftowa 4, tel. 2-08

TORUŃ, ul. Mostowa 17, tel. 3-99

WILNO, ul. Jagiellońska 8, tel. 1-72

SKŁADY WŁASNE I KOMISOWE:

BIAŁYSTOK, BIELSK PODLASKI, BIŁGORAJ, BĘDZIN, BRODY, BYDGOSZCZ, CHELM, DOLINA, DRO-
HOBYCZ, GARWOLIN, GDYNIA, GRUDZIĄDZ, JAROSŁAW, KALISZ, KIELCE, KOŃSKIE, KOŁOMYJA,
KOWEL, KRAKÓW, KRASNYSTAW, LIDA, LUBLIN, LUBARTÓW, LWÓW, ŁĘCZYCA, ŁOMŻA, ŁÓDŹ,
MIĘDZYRZEC PODLASKI, NOWOGRÓDEK, OPOCZNO, OSTROWIEC, OSTRÓW, PABJANICE, RADOM,
RADZYŃ, RÓWNE, RYKI, SANDOMIERZ, SAMBOR, SIEMIATYCZE, SIEDLCE, SKIERNIEWICE, SOBOLEW,
SOSNOWIEC, STANISŁAWÓW, STRYJ, TOMASZÓW MAZ., TORUŃ, TARNOPOL, WARSZAWA, WILNO,
WIELUŃ, WIERZBNIK, WÓLKOWYSK, WŁOCŁAWEK, ZDUŃSKA WOLA, ZŁOCZÓW, ŻYRARDÓW

WŁASNY PARK CYSTERNOWY

PAŃSTWOWY BANK ROLNY

INSTYTUCJA CENTRALNA
WARSZAWA, UL. NOWOGRODZKA 50

ODDZIAŁY: ODDZIAŁ GŁÓWNY W WARSZAWIE — UL. NOWOGRODZKA 50,
ODDZIAŁ WE LWOWIE — UL. PIŁSUDSKIEGO 25, ODDZIAŁ W WILNIE —
UL. WIELKA POHULANKA 24, ODDZIAŁ W POZNANIU — UL. KANTAKA 10,
ODDZIAŁ W GRUDZIĄDZU — UL. SIENKIEWICZA 18, ODDZIAŁ W KATO-
WICACH — UL. 3 MAJA 9, ODDZIAŁ W ŁUCKU — UL. PIŁSUDSKIEGO 15,
ODDZIAŁ W KRAKOWIE — PLAC SZCZEPAŃSKI 8, ODDZIAŁ W PIŃSKU —
LOHISZYŃSKA 18, ODDZIAŁ W LUBLINIE — UL. KAPUCYŃSKA 1,
ODDZIAŁ W KIELCACH — UL. SIENKIEWICZA 57, AGENTURA W GDYNĪ.

ADRES TELEGRAFICZNY INSTYTUCJI CENTRALNEJ "CENTROPEBROL"
ADRES TELEGRAFICZNY ODDZIAŁU "P F B R O L"

KAPITAŁ ZAKŁADOWY, CAŁKOWICIE WPŁACONY, z 130 MILJONÓW.

PAŃSTWOWY BANK ROLNY

UDZIELA DŁUGOTERMINOWYCH POŻYCZEK AMORTYZACYJNYCH W 7% LISTACH ZASTAWNYCH NA KUPNO GRUNTU I NA INWESTYCJE ROLNE; UDZIELA DŁUGOTERMINOWYCH KREDYTÓW NA WSZELKIEGO RODZAJU MELJORACJE ROLNE W 7% OBLIGACJACH MELJORACYJNYCH; UDZIELA DROBNYM I ŚREDNIM GOSPODARSTWOM ROLNYM KRÓTKOTERMINOWYCH KREDYTÓW OBROTOWYCH ZA POŚREDNICTWEM SPÓŁDZIELNI I SAMORZĄDOWYCH KAS POŻYCZKOWO-OSZCZĘDNOŚCIOWYCH; DOSTARCZA DROBNYM I ŚREDNIM GOSPODARSTWOM ROLNYM KREDYTU TOWAROWEGO W NAWOZACH SZTUCZNYCH ZA POŚREDNICTWEM SPÓŁDZIELNI I KAS SAMORZĄDOWYCH NA DOGODNYCH WARUNKACH KREDYTOWYCH; KUPIJE MAJĄTKI ZIEMSKIE NA PARCELACJĘ I PODEJMUJE SIĘ PARCFLACJI KOMISOWEJ; PRZYJMUJE WKŁADY: Z 3 MIESIĘCZ. TERMINEM WYPOWIEDZENIA ZA OPROCENTOWANIEM ROCZNEM W WYSOKOŚCI 6 OD STA, Z 1 JEDNOMIESIĘCZ. TERMINEM WYPOWIEDZENIA ZA OPROCENTOWANIEM ROCZNEM 5 OD STA, NA KAŻDE ŻĄDANIE ZA OPROCENTOWANIEM ROCZNEM 4 OD STA. ORAZ NA KSIĄŻECZKI OSZCZĘDNOŚCIOWE ZA OPROCENTOWANIEM 6 OD STA ROCZNIE.

7% LISTY ZASTAWNE PAŃSTWOWEGO BANKU ROLNEGO SĄ ZABEZPIECZONE HIPOTEKAMI GOSPODARSTW WIEJSKICH, CAŁYM MAJĄTKIEM PAŃSTWOWEGO BANKU ROLNEGO, ORAZ GWARANCJĄ SKARBU PAŃSTWA. MAJĄ ONE WSZELKIE PRAWA PAPIERÓW PUPILARNYCH I PRZYJMOWANE SĄ PRZEZ SKARB PAŃSTWA NA KAUCJE I WADJA, ORAZ NA POCZET PODATKU MAJĄTKOWEGO OD WSZYSTKICH PLATNIKÓW TEGO PODATKU. 7% OBLIGACJE MELJORACYJNE PAŃSTWOWEGO BANKU ROLNEGO OPIEWAJĄ NA ZŁOTE W ZŁOCIE, ORAZ NA RÓWNOWARTOŚĆ TYCHŻE W DOLARACH STANÓ W ZJEDNOCZONYCH AMERYKI PÓLNOOCNEJ; POSIADAJĄ GWARANCJĘ SKARBU PAŃSTWA, ORAZ BEZPIECZEŃSTWO PUPILARNE; PRZYJMOWANE SĄ PRZEZ SKARB PAŃSTWA NA KAUCJE I WADJA; WOLNE SĄ OD PODATKU OD KAPITAŁÓW I RENT.